

SCHOLIA VETERA
IN
NICANDRI ALEXIPHARMACA
E CODICE GOTTINGENSI EDITA.

ADIECTA SUNT SCHOLIA RECENTIA.

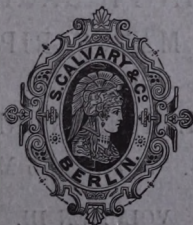
RECENSIONEM AB

EUGENIO ÁBEL

INCOHATAM AD FINEM PERDUXIT

RUDOLPHUS VÁRI

PHIL. DOCTOR.

BUDAPESTINI ET BEROLINL.
SUMPTIBUS ACADEMIAE LITTERARUM HUNGARICAE.
APUD S. CALVARY EIUSQUE SOCIUM.

Aus dem Verlage von S. Calvary & Co. in Berlin.

Werke des verstorbenen Professors

EUGEN ABEL.

COLLUTHI

LYCOPOLITANI CARMEN DE RAPTU HELENÆ.

1880. 4 Mark.

JOANNIS GAZÆI

DESCRIPTIO TABULÆ MUNDI ET ANACREONTEA.

1882. 87 S. 2 Mark 40 Pf.

ORPHEI LITHICA.

ACCEDIT

DAMIGERON DE LAPIDIBUS.

1881. 5 Mark.

SCHOLIA IN PINDARI EPINICIA

AD LIBRORUM MANUSCRIPTORUM FIDEM.

VOLUMEN II.

SCHOLIA VETERA IN PINDARI NEMEA ET ISTHμία.

1884. 524 S. 15 Mark.

VOLUMEN III.

SCHOLIA RECENTIA IN PINDARI EPINICIA.

PARS PRIOR:

SCHOLIA AD OLYMPIA ET PYTHIA.

15 Mark.

EDITIONES CLAVES

NOTA TONITRUM ET TONITRUM

A TONITRUM TONITRUM

ACADEMIAE TONITRUM TONITRUM

TONITRUM TONITRUM

TONITRUM TONITRUM

IN TONITRUM TONITRUM

TONITRUM TONITRUM

TONITRUM TONITRUM

TONITRUM TONITRUM

TONITRUM

EDITIONES CRITICÆ
SCRIPTORUM GRÆCORUM ET ROMANORUM
A COLLEGIO PHILOLOGICO CLASSICO
ACADEMIÆ LITTERARUM HUNGARICÆ

PUBLICI IURIS FACTÆ.

SCHOLIA VETERA
IN NICANDRI ALEXIPHARMACA.

ADIECTA SUNT SCHOLIA RECENTIA.

BUDAPESTINI.
TYPIS SOCIETATIS FRANKLINIANÆ.
MDCCCXCI.

SCHOLIA VETERA
IN NICANDRI ALEXIPHARMACA

E CODICE GOTTINGENSI EDITA.

ADIECTA SUNT SCHOLIA RECENTIA.

RECENSIONEM AB

EUGENIO ÁBEL

INCOHATAM AD FINEM PERDUXIT

RUDOLFUS VÁRI

PHIL. DOCTOR.

BUDAPESTINI.

SUMPTIBUS ACADEMIAE LITTERARUM HUNGARICAE.

MDCCCXCI.

KA-974.427

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

201503290

PRÆFATIO.

Paullo ante, quam autumnno anni 1889 libros manu scriptos adeundi causa in Italiam proficiscerer, tenui valetudine laborantem reliqui Eugenium Ábel, magistrum erga me benevolentissimum, carissimum. Nil mihi tum, cum ab eo discessi, præsagebat, me ipsum, unum quidem discipulum de multis, eximio magistro operis, quod edere illi tunc in animo erat, aliqua ex parte socium fore. Et, quamvis mox ex amota patria in dies tristiores, animum magis magisque affligentes nuntii mihi perlati essent, natura, ut fieri solet, humana, quæ sperare numquam desinit, inevitabili mortis necessitati intellegendæ valde reluctabatur. Non ignorabamus, moriturum esse eum, quem in litteris tamquam ducem consequi studuimus; mox anxie a nobis percontati sumus, quid fieret nunc de ista quidem conlationum materia, quam suis in itineribus naviter summaque fide conguessisset? — Quamquam corporis viribus destitutus fuit, studiis meis semper intento animo favit. Iam mortem obrepentem sensit, cum quadam in epistola die 9 mensis Decembris e. a. ad me tunc Florentiæ commorantem missa inter alia hæc mihi mandavit:

«A Nikandros Alexipharmacáihoz való scholionokat illetőleg legyen szíves a cod. Riccard. gr. 56-ot a Keil-féle kiadásal, melyet még ma megküldök, conferálni, de csak a kiadás

p. 81. 1-től kezdve; elejét már collationáltam. Lesz vagy kétnapi munka. — Cod. Laur. XCI. sup. 10. sæc. XV. fol. 147-ről tessék leírni azt a pár Nik.-scholiont. Folium 162-vel kezdődik az Alex. rövid glossákkal és scholionokkal. Ezekből mutatványokat kérek.» (I. e. Quæ ad scholia in Nicandri Alexipharmaca spectant, conferendum habeas codicem Riccardianum gr. 56 cum editione, quam ego hodie transmissurus sum, Keiliana, sed a pagina tantum 81. vs. 1. editionis; initium enim ipse contuli. Studium erit illud duorum dierum. Transscribendum habeas deinde e cod. Laur. XCI. sup. 10, sæc. XV, a folio 147 pauca illa quæ extant in Nicandrum scholia. Folio 162 incipiunt Alexipharmaca cum aliquot glossis, scholiisque marginalibus, quorum specimina te rogo.)

Quamquam huic epistolæ, ut ita dicam, nuntius viri mortis instabat, mandatum tamen non neglexi. Redux in patriam cum in eius recentissimis commentariis, quæ paullo ante mortem descripserat, totum fere apparatus criticum in scholia in Nicandri Alexipharmaca ab eo conlectum esse legissem, scholia in lucem edenda eo magis suscepi, quod e commentariis supra dictis textum totum recensitum et descriptum ac tantummodo apparatus criticum textui adiciendum esse persuasum habui. Sed cum textum scholiorum descriptum inter scripta relictæ, quamquam magnopere frustra tamen quæsivissem, *satis habenda esse demum ratus sum ea recensione quasi lineamenta, quæ ex editione Keiliana ab eo Florentiam mihi admissa erui poterant.* Sed ne hæc lineamenta quidem usque ad finem libri fuerunt absoluta, tantum usque ad dimidiatum fere librum patebant. Conlationes eius vero, excepta conlatione libri Hafniensis, cuius in lectiones incidere non potui, quam integerrimas vi-

dimus, coniecturasque in iis, nec non in margine editionis Keilianæ invenimus. His subsidiis instructus recensione operam navare incepti, etsi, quam grave esset damnum, quod in textum ab Abelio constitutum incidere non potuissem, in dies magis atque magis expertus sum.

Subsidiorum, quæ mihi præsto fuere, omnium maxime insignis est codex *Gottingensis* Ms. phil. 29, qui ab Eugenio Ábel diligentissime et accuratissime secundis quoque curis excussus est. Quo de codice *Heynius* in præfatione editionis (p. 59) carminum Pindaricorum maioris hæc nobis prodidit: «*Illatus nuper est in bibliothecam Georgiæ Augustæ codex bombycinus, folio minore, vetustate et situ haud parum attritus, Olympia et Pythia cum scholiis complexus; subiectis Nicandri Theriacis et Alexipharmacis, in quibus permulta alio ordine, quam in vulgatis, exhiberi vidimus, itidem cum scholiis.* In Pindaro quidem, Olympiorum prima ab alia manu in charta suppleta est, etiam in Pythiorum ultima viginti novissimi versus. *Saeculo XIII vel XIV et hic liber scriptus esse videtur.* * *Interpunctione raro sententiae distinguuntur; litterarum compendia satis frequentia, multo magis in scholiis.* Variorum doctorum virorum manibus liber versatus est; hinc et glossæ passim inter lineas adpersæ, et in margine nonnulla adscripta, quæ fere ex recentioribus scholiis excerpta deprehendi. Quotquot quidem adhuc loca comparavi, pleraque vidi conspirare cum ed. Aldina; codicis autem Palatini C varietatem fere ubique deprehendi; ut et in eam suspicionem inciderim, sitne noster hic codex ille ipse Palatinus? Verum

* Quod ad textum Pindaricum attinet, confer, quæ apud *Tychonem Mommsenium* in maiore eius editione (Berolini 1864) sub numero 15. 31. 53. et 69. seriei librorum mss. leguntur.

retinet me non tam Schmidius, qui esse eum chartaceum tradit, quam Sylburgi narratio in Catalogo Mss. Græc. bibl. Palat. 40. Peruenit ille ad nos cum aliis ex copiis librariis Jo. Nadleri, Duci Principi Saxon. Coburg. Meinung. a Consiliis Secret. et Senatus rer. eccles. Præsidis; a quo ex Italia eum apportatum esse, traditum accepimus.» — Adscripsi hunc locum, ut lector præter ea, quæ ex adnotationibus Abellii addenda duxi, omnia hoc de codice notatu necessaria habeat. Ordo versuum in archetypo cum fuerit inversus, Nicander suis cum scholiis hoc ordine exhibetur: Ther. 1—641, Alex. 283—392, 259—282, Th. 642—741, Al. 393—400, 257, 258, Th. 742 usque ad finem, Al. 9—256, 401 usque ad finem, 1—8. Quidam librarius sæculi XV aliquo ex codice transcripsit vss. 257—400 cum scholiis, quæ infra publici iuris faciam, chartamque suo loco supra inseruit. Codex habet et ad Nicandrum glossas inter lineas adpersas minio modo a manu prima modo secunda pictas, sed præcipue e scholiis cum veteribus, tum recentibus sumptas, qua de causa ne Ábel quidem hæc glossemata publici iuris facienda censuisse videtur.

Hæc, quæ ad descriptionem codicis attinent: qui quid ad textum constituendum valeat, posterius lectorem docebo. Prius scholia a librario sæc. XV scripta adferam:

Τὸ παρὸν ποίημα οἱ μὲν ἐπιγράφουσιν ἀλεξιφάρμακα, οἱ δὲ περὶ θανασίμων φαρμάκων, οἱ δὲ ἀντιφάρμακα. αὐτὸς δὲ ὁ ποιητῆς φησι· ῥεῖα κέ τοι ποσίεσσιν ἀλέξια φαρμακοέσσαις. εἰ καὶ μὴ σύνεγγυς ἔχωμεν τοὺς κλήρους τῶν πόλεων ἐπὶ τῆς ἀσίας, ἀλλὰ τό σε προσφωνεῖν οὐκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι. δῆμους δὲ τὸ ἄθροισμα λέγει. τύρσεσιν ἐστήσαντο· τύρσεις τὰς πόλεις, οὐ τὰς ἐπάλξεις. τὸ δὲ τέων οὐκ ὀρθῶς λέγεται· σημαίνει γὰρ τὸ τίνων, ὥς καὶ ὁμηρος· τέων δ' ἐξέσσο (!) τοκήων. βούλεται δὲ λέγειν τὸ ὦν.

[ἄ]ρκτον ὑπ' ὀμφαλόεσσιν· ἐπεὶ δοκεῖ ὁ κατὰ τοὺς ἄρκτους τόπος εὐβοτος. ὀμφαλόεσσιν δὲ εἰρησθαι φασὶ τὴν τροφώδη. ἐπεὶ καὶ δημήτηρ ὀπνία λέγεται ἢ τρόφιμος. ἄλλον (v posterius add.) δὲ τὴν κρητικὴν· ὀμφαλὸς γὰρ τόπος ἐν κρήτῃ, ὡς καὶ καλλίμαχος· πέσε, δαῖμον, ἐπ' ὀμφαλὸν ἔνθεν ἐκεῖνο ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι κύδωνες. [κ]αὶ ἐργαστήριον ἄττω· ἱστορεῖται ὅτι ποιμὴν ἦν φρυγὲς ὁ ἄττης, ποιμαίνων δὲ καὶ ὕμνων τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἐφιλήθη ὑπ' αὐτῆς, καὶ δὴ φαινομένη πολλάκις τιμῆς αὐτὸν ἡξίωσε· ζεὺς δὲ ἐπὶ τούτῳ δυσανασχετῶν ἀνείλεν αὐτὸν οὐ φανερώς δι' αἰδῶ τῆς μητρὸς, ἀλλὰ σὺν ἄγριον πέμψας, ἣ δὲ κατορυταμένη αὐτὸν ἔθαψεν, οἱ δὲ φρύγες κατὰ τὸ ἔαρ θρηνοῦσιν αὐτόν. ἄττης ἄττου καὶ ἄττω. [Deinde ad vs. 261:] ἄλλο δρυς καὶ ἄλλο φηγὸς καὶ ἄλλο πρίνος. τὰ δὲ τρία δρύες καλοῦνται. [Ad vs. 284:] ἣ ἐντεῦθεν ἕως εἰς τὸ ἄλλο σημειῶσαι. (ἣ ταῦτα τὰ ἔπη εὐρύτῃ προγεγραμμένα πρὸ τῶν ἀλεξιφαρμάκων.

Sunt hæc scholia, ut videntur, vetera, epitomata; epitomator tamen additiones manus secundæ archetypi leviores in scholia vetera recepit, ut docent τῶν πόλεων in scholio ad vs. 1 et ἄλλὰ ante σὺν ἄγριον πέμψας in scholio ad vs. 8 scripto.

Scholia vulgata, h. e. scholia vetera cum recentibus ita commixta, ut satis planum sensum habeant, extant in codicibus duobus, *Riccardiano* gr. 56 et *Perizoniano* (Leydensi) 7. A, quos operi meo maxime adhibui.

Codex *Riccardianus* gr. 56, sæc. XV, chart. in 4° continet Nicandri Theriaca et Alexipharmaca cum scholiis marginalibus. Initium scholiorum ad Alexiph. pertinentium excussit *Ábel*, inde a scholio ad vs. 50 scripto ipse contuli codicem.

Codex *Perizonianus* 7. A, sæc. XV, chartaceus, folio 208a incipiunt scholia ab *Eugenio Ábel* primum conlata.

Præterea mihi præsto fuerunt conlationes scholiorum

epitomatorum, quæ in libris mss. *Dresdensi* Da 24 et *Laurentiano* Plut. XCI. sup. 10 extant. Codicem, quem priore loco laudavi, cum ed. Aldina (1499) comparavit Eugenius Ábel, — eum, quem posterius nominavi, ipse inspexi. Cum codicem *Dresdense* Ábel ex editione Aldina manasse putaverit, codex autem *Laurentianus* utroque loco (v. supra) scholia vulgata epitomata habeat, in apparatu critico lectiones eorum omisi.

Huic editioni fundamentum codicem Gottingensem subieci. Quo in libro manuscripto ea, quæ a manu prima, vetustiore scripta sunt, scholia, ut par est, vetera nominantur. Manus quædam altera, haud multo recentior, aliqua in textu atque in margine partim iam edita, partim nunc primum in critico apparatu editionis meæ promulgata addidit. Quæ additamenta inferioris pretii æstimanda esse paucis exemplis statim demonstrabo.

In scholio ad vs. 2 Alexipharmacorum verba: σύγκληρα δὲ σύνονικα τῶν αὐτοκλήρων a manu prima non extant. Sed iam in scholio ad vs. 1. Alexx. adnotato legimus a manu prima: *Εἰ καὶ μὴ σύγκληρα· ὁ δὲ νοῦς· εἰ καὶ μὴ σύνεγγυς ἔχομεν τοὺς κλήρους ἐπὶ τῆς Ἀσίας* etc. — Aliud quidem scholium recens ex Hesychio fluxisse iam *J. G. Schneider* (edit. Alexiph. p. 79) perspexit; intellego scholium ad vs. 7: ἀρκτικωτέρα γὰρ ἡ Κύζικος τῆς Κολοφῶνος, ὀμφαλὸν δὲ καλεῖ τὸν βόρειον πόλον, ὡς μεσαίτατον, ἣ αὐτὴν τὴν ἄρκτον διὰ τὸν παρακείμενον αὐτῇ τῶν ἄστρον χορόν et Hesychii glossema: Ὀμφαλόεσσα· ἡ Ἀρκτος· διὰ τὸ μέσον τὸν βόρ(ε)ιον πόλον περιέχειν. τινὲς δὲ τὴν εὐτροφον χώραν. — Item *J. G. Schneider* docuit scholium ad vs. 11, quod de Claro agit, male excerptum esse e scholio in Apollonii Rhodii Argon. librum A vs. 308 scripto. Cf. viri laudati editionis paginam 81. — E scholio Apoll. Rh. B 354 est male

excerptum deinde scholium ad vs. 13. scriptum: 'Αχέρων δὲ ποταμὸς ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ, ἔνθα τὸν τοῦ Ἀΐδου κῶνα ὁ Ἡρακλῆς ἐξήγαγε, καὶ ὁ λόφος Ἀκόνιτος λέγεται; Apoll. Rhod. schol. (recens. Laurent.): 'Ηρόδωρος δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῇ Ξενίῳ ἐκείνῃ φασὶ τὸν Κέρβερον ἀνῆχθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἐμέσαι χολήν, ἐξ ἧς φυῆναι τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον.» Cf. item scholium ad vs. 15 Alexx. scriptum cum scholio in Apoll. Rh. II. 781. et 758. Sed me tædet tantam proferre molem exemplorum, cum et pauca eorum satis testentur. Multa inepta, multas quisquilias addit insuper manus secunda, inprimis comitibus vocabulis: δὲ, καὶ, ἕγγον, ἕτοι, τουτέστι, ὥς, μέντοι, φησὶν aliisque similibus, de quibus disserere cum me impediret, quominus de omnibus fusius disputarem, ambitus præscriptus libelli, quem tandem edere posse gaudeo, alibi mihi in animo est.

Sed *scholia vetera* quoque, quæ in codice Gottingensi a manu prima extant et **hac in editione typis maioribus excusa sunt**, duplicis generis esse videntur. Nam quis non videt, scholium, ut exemplo utar, ad versum 2 Alexipharmaeorum scriptum in duas partes dividendum esse, quarum una vetustior: *Τύρσσει δὲ ταῖς πόλεσιν ἀπὸ μέρους τῶν τειχῶν* sit, altera parum recentior: *Τύρσσει δὲ δεῖ ἀκούειν τὰς πόλεις, ἀλλ' οὐ τὰς ἐπάλλξεις, ὅπερ κυρίως σημαίνουσιν· ἀπεμφαίνων γὰρ ὁ λόγος ἔσται, εἰ χάριν τῶν ἐπάλλξεων οἱ δῆμοι τὰ τεῖχη ἔκτισαν, ἀλλὰ μὴ χάριν τῶν πόλεων.* Præterea cf. scholia ad vss. 165, 312, 432, 439 et 442, 590 aliaque similia, quæ signo paragraphi distinguere mihi non erat in proposito, quamquam *Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff* (secundum ea, quæ in opere, quod «Euripides Heracles» inscribitur,* a futuro

* «Die Scholien der Alexipharmana warten noch auf einen Bearbeiter, der sie *wenigstens* auf einen älteren Zustand zurückführe, als

editore desiderat) rationem recensionis ab Abelio constitutam et a me pariter secutam non satis perfectam esse iudicabit. Tamen incertis omnibus coniecturis, omnibus suspicionibus præferendas duco lectiones, quamvis sint levissimæ, et auctoritatem codicum, quorum præstantissimi generis unus est ille Gottingensis. Ideo ultra auctoritatem libri G procedere nolui, cum discrepantiæ manuum nobis viam ac rationem distinguendi satis monstraverint.

Ab auctoritate manus primæ uno solo loco sum digressus, in scholio ad vs. 568 scripto, ubi de opinione Tzetæ fit mentio. In codicibus vulgatis ea pars scholii laudati omittitur. Igitur cum et in scholio ad vs. 2 scripto eam, qua citabatur Tzetæ, partem codices vulgati omiserint, liber contra Gottingensis additamentum Tzetæ inter glossemata tantum adtulerit, in scholio prius laudato opinionem Tzetæ e glossematibus archetypi codicis G in scholia a manu prima scripta inrepsisse veri non dissimile mihi videtur.*

Consarcinata sunt scholia hæc vetera, in quibus adhuc vestigia paraphraseos continuæ teste *Lehrsio* ** perspicui possunt, sæculo, ut *Udalricus de Wilamovitz-Moellendorff* probabiliter censuit, p. Chr. n. secundo et fluxerunt e commentariis *Pamphili* et *Lysimachi*, quorum priorem sectatorem Aristarchi (v. *Schmidt* Quæst. Hesych. in Hes. ed. t. IV. p. XL—XCI.) alterum Hippocratis esse constat. Num scholia recentia vel omnino vel partim *Tzetæ* auctori adtribuenda sint, in medio relinquam.

der jetzige ist, in welchem Tzetæ erscheint, und die Orange *νεράν τζιόν* 533.» I. p. 189.

* Cf. et *Keilii* præf. in Schol. in Nic. Ther. p. IV.

** Die Pindarscholien. Leipzig 1873. p. 69.

Eutecnii paraphrasin huic editioni scholiorum adiungere cum *Ábel* contenderit, apparatu critico scholiorum magno-
pere accrescente equidem seorsim edere statui.

Superest, ut Academiae Litterarum Hungaricae, cuius
iussu hoc opus publici iuris factum est, agam grates inpen-
sas et quam maximas.

Dabam Budapestini, Calendis Martiis a. 1891.

RUDOLFUS VÁRI.

SIGLA CODICUM ET EDITIONUM,

QUIBUS USUS SUM :

G	=	codex Gottingensis, h. e. m ¹ .
m ²	=	manus altera codicis Gottingensis.
R	=	codex Riccardianus.
P	=	codex Perizonianus (Leydensis).
<i>Ald.</i>	=	editio Aldina secunda, anno 1523 typis expressa.
<i>Col.</i>	=	editio Coloniensis, a. 1530.
<i>JGSchn.</i>	=	editio Schneideriana Alexipharmacorum, a. 1792.
<i>Buss.</i>	=	editio Didotiana a C. Bussemakero a. 1849 publici iuris facta.

Τὸ ποίημα οἱ μὲν ἐπιγράφουσι περὶ θανασίμων φαρμάκων, οἱ δὲ ἀντιφάρμακα, ἄλλοι δὲ ἀλεξιφάρμακα· καὶ γὰρ αὐτὸς φησιν ὁ Νίκανδρος (4).

ῥεῖτ' ἂν καὶ τοὶ ποσίδεσσιν ἀλέξια φαρμακοέσσαις.

1. Εἰ καὶ μὴ σύγκληρα. Νίκανδρός ἐστιν ὁ λέγων Κολοφώνιος Πρωταγόρας Κυζικηνῶν, ὁ δὲ νοῦς· εἰ καὶ μὴ σύνεγγυς ἔχομεν τοὺς κλήρους τῶν πόλεων ἐπὶ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ τὸ σοὶ προσφωνεῖν οὐκ ὀνοίκειον ἡγοῦμαι. Δήμους δὲ λέγει τὰ ἀνδροίσματα τῶν τε προγόνων καὶ τῶν κτιστῶν.

2. Τύρσεις δὲ δεῖ ἀκούειν τὰς πόλεις, ἀλλ' οὐ τὰς ἐπάλξεις, ὅπερ κυρίως σημαίνουσιν· ἀπεμφαίνων γὰρ ὁ λόγος ἔσται, εἰ χάριν τῶν ἐπάλξεων οἱ δῆμοι τὰ τεῖχη ἔκτισαν, ἀλλὰ μὴ χάριν τῶν πόλεων. Σύγκληρα δὲ σύννοκα τῶν ἀντοκλήρων. Οὐκ ὀρθῶς δὲ κεῖται τὸ τέων· σημαίνει γὰρ τὸ τίνων· Ὁμηρος·

Inscriptio: Νικάνδρου ἀλεξιφάρμακα G || ἐξήγησις εἰς τὰ τοῦ νικάνδρου ἀλεξιφάρμακα. P || *Inscriptione caret* R.

Scholia Vetera. 1. ὑπόθεσις οἱ μὲν ἐπιγρ. P || Τὸ ποίημα om. R || 2. ἄλλοι δὲ ἀλεξ. om. G, defectum tamen hoc signo ·· indicatum parte marginis abscisa a m¹ suppletum fuisse conici potest. || 2. 3. καὶ γ. — Νίκανδρος· deest in R, ὡς καὶ αὐτὸς φησι· P || 4. ῥεῖτ' ἂν καὶ τοὶ G || 6. καὶ om. G || 9. τῶν τε πρ. κ. τ. κτ. addidisse videtur m² in margine || 10. καὶ τύρσεις· δεῖ RP || 11. κυρίως ὅπερ RP || ἔσται] ἐστίν RP || 13. 14. τὸ δὲ τέων οὐκ ὀρθῶς κεῖται RP || 14. γὰρ] δὲ R.

Scholia Recentia. 7. τῶν πόλεων add. m² in marg. || 13. σύννοκα] σύγκληρα R.

τέων δ' ἔξεσσι τοκῶν;

βούλεται δὲ λέγειν ὦν. Βλάστας δὲ τὰ βλαστήματα, τὰ γένη·
ὁ γὰρ ἀνθρωπος δίκην φυτοῦ αἵξει. Τύρσεσι δὲ ταῖς πόλεσιν ἀπὸ
μέρους τῶν τευχῶν.

5 3. Δολιχός· μακρός, πολὺς· ἀπέχουσι γὰρ ἀλλήλων ἡ
Κύζικος καὶ ἡ Κολοφών.

4. Ἀλέξια φαρμακοέσσαις· τὰ ἀλεξητήρια τῶν φαρμάκων
εἵπομι ἂν καὶ βλαπτούσας καὶ ὠφελούσας βοτάνας εἵπομι.

5. Ἄ τε φῶτας· ἔδει εἰπεῖν αἵτινες, αἱ πόσιες, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ ὁμῶ-
10 νυμον οὐδετέρως μετῆλθεν Ὀμηρικῶς πρὸς τὰ φάρμακα γὰρ τὰ φθο-
ροποιὰ ἔφη τὰ ἀλεξητήρια τῶν φαρμάκων εἵπομι.

6. Πολυστροίβοιο δὲ θαλάσσης τῆς πολυταράχον παρὰ τὸ
στροβεῖν τὰς ναῦς, ὃ ἐστὶ ταράσσειν, κατὰ παρένθεσιν τοῦ ι τῆς
πολυστρόφου, τῆς πολλὰς στροφὰς ἐχούσης.

15 7. Ἄρκιον ὅπ' ὀμφαλόμεσαν· ἀρκτικωτέρα γὰρ ἡ Κύζικος
τῆς Κολοφῶνος, ὀμφαλὸν δὲ καλεῖ τὸν βόρειον πόλον, ὡς μεσαιτατον
ἡ αὐτὴν τὴν ἄρκιον διὰ τὸν παρακείμενον αὐτῇ τῶν ἄστρον χορόν.

Sch. V.] 1. Ω 387 || ἔξεσι (σ a m² suprascriptum) G || 5. 6
in G post scholium lemmatis Πολυστροίβοιο (Al. vs. 6.) legitur. ||
5. καὶ δολιχός ἀντὶ τοῦ μακρός, π. RP || 6. ὁ κολοφῶν R || 7. τὰ om.
G || ἀλεξητήρια G || 8. Pro ἂν exh. ἀντὶ τοῦ RP, τὶ τοῦ add. m² cod. G || καὶ
posterius om. R || 12. πολυστρώβοιο GP || 13. 14. κατὰ — ἐχούσης
deest in RP.

Sch. R.] 2. Ante Βλάστας inserunt edd.: Τζέτζης· τέων, τῶν, ὦν
δωρικῶς· καλῶς ἔχει; quæ in codice Gottingensi inter glossemata a m¹
minio scripta inveniuntur. || 9—11 suppleta sunt a m² cod. G in
marg. inf. || 9. φῶτες P || αἱ om. R || 11. ἔφησε τὰ ἀ. RP || ἀλεξητή-
ρια Pm² || 15. Scholium vulgatum suppletum est a m² in marg.
inf., sed cum margo sit abscisus, legi possunt hæc tantum verba:
ἀρκτικωτέρα γὰρ ἡ κύζικος τῆς κολοφῶνος· ὀμφαλὸν δὲ τὸν βόρ . . . (tres
litt. evanuerunt) καλ. || 16. τοῦ κολοφ. R || πόρον P.

ὀμφαλόεσσα εἶρηκε διὰ τὸ μέσον τοῦ βορείου κεῖσθαι. Τινὲς δὲ, ἐπειδὴ δοκεῖ ὁ κατὰ τὰς ἄρκτους τόπος εὐβοτώτατος, ὀμφαλόεσσαν εἰρησθαί φασι τὴν τροφάδην· ὀμφαλὸς γὰρ ἀπὸ τῆς ὀμπνης εἰρηγται, ὃ ἐστὶ τροφή, ἀφ' οὗ καὶ ἡ θηλάζουσα μήτηρ Ὀμπνία· ἄλλοι δὲ τὴν Κρητικὴν. Ὀμφαλὸς γὰρ τόπος ἐν Κρήτῃ, 5 ὡς καὶ Καλλιμαχος·

πέσε δαῖμον, ἅπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο

Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες.

8. Λοβρίνης θαλάμαι τόποι ἱεροί, ἐπόγειοι, ἀνακαίμενοι τῇ Ῥέα, ὅπου ἐκτεμνόμενοι τὰ μήδεα κατετίθεντο οἱ τῶ Ἄττει καὶ τῇ Ῥεᾷ λα- 10 τρέοντες, εἰς δὲ τὰ Λόβρινα ὄρη Φρυγίας ἢ τόπος Κυζίκου· δύο γὰρ ὄρη εἰσὶν ἐν Κυζίκῳ, Δίνδυμον καὶ Λόβρινον. Λοβρίνης· οὕτω καλεῖται ἡ Ῥέα ἀπὸ τοῦ ὄρους τῆς Κυζίκου, ὃ καλεῖται Λοβρίνιον, ὅπου ἱερόν ἐστὶ τῆς Ῥέας. Ἄττει· ἱστορεῖται, ὅτι ποιμὴν ἦν Φρυξ ὁ Ἄττης, ποιμαίνων δὲ καὶ ὑμῶν τὴν μητέρα τῶν 15 θεῶν ἤγουν τὴν Ῥεάν ἐφιλήθη ὑπ' αὐτῆς, καὶ δὴ φαινομένη πολλάκις τιμῆς αὐτὸν ἰξίωσεν· ὁ Ζεὺς δὲ ἐπὶ τούτῳ δυσανασχετῶν ἀνέϊλεν αὐτὸν οὐ φανερώς διὰ τὴν αἰδῶ τῆς μητρός, σὺν ἄγριον πέμψας, ἢ δὲ κατολοφυρομένη αὐτὸν ἔθαψεν, οἱ δὲ

Sch. V.] 1. εἶρηται διὰ τὸ περὶ τὸ μέσον R, εἶρηται διὰ τὸ περὶ μέσον P || 2. δοκεῖ omm. RP || τὴν ἄρκτον RP || 3. εἰρησθαι φασὶ R || 4. ἢ ἐστὶ G || τροφῆς R || οὗ ex corr. m¹ || Pro θηλάζουσα μήτηρ habent RP Δη- μήτηρ. || 7. 8. Hymn. in Iov. vss. 44. 45. || 7. πέσεν δαῖμον α θαλὸς ἔνθεν ἐκεῖνο G, πέσε δαῖμων ἀπομφάλιος ὤθεν ἐκεῖνο P, π. δαῖμων ἀπ' ὀμφα- λοῦ ὤθεν ἐ. R || 8. καλοῦσι· πέδον R || 12. Λοβρίνης — 14 Ῥέας omm. RP || 12. φαινομένης R || 17. τοῦτο G || 18. οὐ φ. δι' αἰδῶ τ. μ. RP || 19. κατορυζαμένη G.

Sch. R.] 8—12. (Λοβρίνον) hoc signo ☿ ut videtur, inferioris mar- ginis parte abscisa suppletum fuisse conici potest. || 8. θαλάμα: Buss., θαλάμοι JGSchn., θάλαμοι codd. — θάλ. τε R || 10. τὰ αἰδῶτα R || 11. Λόβρινα JGSchn., λοβρινὰ P, ὄρη τὰ λοκρινὰ R || 12. Δίνδυμον JGSchn., Δίδυμον codd. || λόβρινον P, λόκρινον R || 16. ἦτοι P.

Φρούγες κατὰ τὸ ἔαρ θρηγοῦσιν αὐτόν. Ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ
 "Αλτης" Αλτεω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ "Αττης" Αττεω, ἢ "Αττέω ὡς
 ἀπὸ περισπωμένου, ὥσπερ Ἑρμῆς Ἑρμέω.

9. Κρεούσης τῆς Ἑρεχιδέως καὶ Ἀπόλλωνος Ἰών, ἀφ' οὗ
 5 "Ἴωνες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Ἰάδες πολλαὶ πόλεις, ἢ δὲ Κολοφῶν
 τῆς Ἰωνίας.

11. Ἐξόμενος γράφεται καὶ ἔξομένη Κλαρίοιο θεοῦ παρὰ πόνι
 νηῶ· Κλάρως δὲ εἴρηται παρὰ τὸ κεκληρώσθαι τὸν τόπον Ἀπόλλωνι,
 ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκληρώσαντο Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Πλούτων, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκλαν-
 10 σεν ἡ Μαντῶ σὺν τῷ ἀνδρὶ Βραγχίδῃ διὰ τὴν τοῦ τόπου ἐρημίαν.
 Κλάρως ἐκλήθη παρὰ τὸ κλῆρον λαχεῖν τῷ Ἀπόλλωνι.

13. Πνυθείης· ἀντὶ τοῦ πνῦθι, ἡγουν σύνες, μάθς, εὐκτικὸν
 ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ μάθς, τὸ δὲ ἀκόνιτον ῥίζιον τί ἐστι βοτάνης
 ὁμοιον ἀγρώστιδι, οὗ ἡ πόσις πικρὰ οἶσα τὸ μὲν στόμα ἄπαν στύφει
 15 τὴν δὲ καρδίαν δάκνει, τὸ δὲ πνεῦμα ὑπὸ καταφύξεως τοῦ πνεύμονος
 ἐπικόπτει, λυγμοὺς συνεχεῖς ἀποτελοῦσα διὸ καὶ τὸν στόμαχον ἀεικί-
 νητον ὄντα ἐμποδίζουσα κλείει, τὴν δὲ κοιλίαν πνευμάτων ἐμπύλησι
 καὶ τὸν κῶλον, τοῖς δὲ κροταφοῖς παλμὸν παρέχουσα καὶ τῇ κεφαλῇ

Scholia Vet.] 2. Ἀττέω omm. codd., add. *Abel.* || 3. ἔρμεω R ||
 4. τῆς deest in RP || 5. κολοφῶν P || 11. omm. RP || 12. μάθς
 G, γνῶσι RP || 13. Pro τοῦ habent RP ἄκουε.

Sch. R.] 7—10. add. m² in marg. superiore. || 7. ἔξόμενος om. P ||
 ἔξομένη] ἔξομένης m²? || 8. δὲ m², γὰρ RP || 9. καὶ omm. RP || 10. Βραγ-
 χίδῃ *Vári*, Βαρχιδῃ codd. || 12. ἀντὶ . . . ἡγουν add. m² in marg. || 13.
 Inde a τὸ δὲ ἀκόνιτον . . . usque p. 19 vs. 1 ἀσθενεῖς una cum versu
 aliquo, qui legi non potest, add. m² in margine inferiori ad verbum
 ζῶων p. 19, vs. 11. Eadem manus litteris minoribus in margine supe-
 riori scholium adscripsit: ἀλλ' ἦτοι· ἀλλὰ τὸ πικρὸν μὲν καὶ δυσθεράπευτον
 ἀκόνιτον ἐπιγνώσεις αὐτίκα προσερχθὲν τῷ στόματι. || Pro τὸ δὲ ἀκόνιτον . . .
 usque ἀγρώστιδι R hæc exhibet: τὸ δὲ ἀκόνιτον ἐκ τοῦ ἐμέτου φασι γενέ-
 σθαι· ἐστι δὲ ῥίζιον τι βοτάνης. || ῥίζιον τι P || βοτάνη P || 18. καὶ τὸν κῶλον
 om. R.

βάρος καὶ τοῖς μέλεσιν ἰδρωῖτας, ἔκφρονας ποιεῖ καὶ ἀσθενεῖς. Τὸ ἀκόνιτον εἶδος βοτάνης ἐστίν, ἔπερ καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος πορδαλιαγχῆς διὰ τὸ ἀπόλλυσθαι ἐπ' αὐτοῦ τὴν πόρδαλιν, εἰ μὴ ἔχει ἀντιφάρμακον τὴν ἀνθρωπεῖαν κόπρον, καὶ οὐ πρότερον ἐσθίουσιν αἱ πορδάλεις, εἰ μὴ ἔχοιεν 5 πλησίον τὴν κόπρον, ἵνα εὐθέως προσενέγκοντο τὴν βοήθειαν· οἱ οὖν νομεῖς τὸν ἀπόπατον ἐξάπτουσιν εἰς δένδρον, εἴτα ἐπεσθὼν φάγωσιν αἱ πορδάλεις τὸ ἀκόνιτον καὶ ὁρμήσωσιν ἐπὶ τὴν κόπρον, ἀνασπῶσιν οἱ ποιμένες, καὶ περιαλλόμεναι τουτέστιν ἐπιπηδῶσαι ἀποθνήσκουσιν· ἵστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν 10 τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ περὶ ζώων· ἀκόνιτόν φασιν ἐκ τοῦ ἐμέτου τοῦ Κερβέρου φυῆναι· ἵστορεῖται γὰρ τὸν Κέρβερον ἐξ ἧδου ὀνενεχθέντα μὴ δύνασθαι ὑπομεῖναι τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου καὶ ἐμέσαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐμέτου ταύτην γενέσθαι τὴν βοτάνην· ἔοικε δὲ ἀγρώστιδι. Ἀχέρων δὲ ποταμὸς ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ, 15 ἔνθα τὸν τοῦ Ἀϊδου κύνᾳ ὁ Ἡρακλῆς ἐξήγαγε, καὶ ὁ λόφος Ἀκόνιτος λέγεται.

14. Εὐβουλήος δὲ τοῦ Ἀϊδου κατ' εὐφημισμὸν.

Sch. Vet.] 2. A verbo ἀκόνιτον usque ad verbum ζώων, quod legitur sch., in codice G post scholium ad vs. 20 sequitur. || τὸ ἀκόνιτον P || 3. A verbis διὰ τὸ ἀπ. usque ad ἐσθίουσιν αἱ πορδάλεις (παρδάλεις m²) supplevit m² || 4. εἰ μὴ m², ἐπειδὴ RP || ἔχει ἀν' κόν τὴν ἀνθρ. m², ἀντ. ἔχει τὴν ἀνθρ. RP || ἀνθρωπίαν R || 5. ἐσθίουσιν αὐτῷ αἱ πορδ. P, ἐσθ. αὐτῆς αἱ π. R || 6. πλησίον τὴν κόπρον G, τὴν κόπρον πλησίον RP || ἔν' P || 7. εἰς δένδρον Abel, ἐκ δένδρων ex corr. m², ἐν δένδρῳ RP || 9. τὴν ex τὸν fecit m² || περιαλλόμεναι P, περιαλώμεναι G, περιβαλλόμεναι R || 11. H. A. IX. 6. T. I. p. 612 || ἐν τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ R, ἐν τῷ 15^ο GP || Verba ἀκόνιτον usque ἀγρώστιδι omm. RP || ἀκόνιτον φασὶν G || 13. ἵστορεῖ G, corr. JGSchn. || 19. Verbum ὑπομεῖναι post τὰς αὐγὰς inseruit m².

Sch. R.] 1. 2. Το et ἐστὶν om. m² || 15. Ἀχέρων... λέγεται supplevit m² in margine litteris, quæ dimidia ex parte evanuerunt.

15. Ἀστὺρα τε τὰ ἄστυρα πολίσματά εἰσι, καὶ χωρίον οὕτω λεγόμενον· πληθυντικὸν δὲ ἐστὶν ἀντὶ ἐνικοῦ. Ὁ δὲ Περιόλαος βασιλεὺς Μαριανδυνῶν, υἱὸς Λύκου, δὲ ἀπέθανεν ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ, Ἡρακλέους πολεμοῦντος τοῖς πλησίον, οὗ εἰς ὄνομα ὁ πατήρ ἔτι τὴν πόλιν ἐκάλεσεν ἐγγὺς οὕσαν Ἡρακλείας.

16. Οὐρανόεσσαν δὲ ὑπὴνῃν ἢ τὸ ἐπάνω τοῦ χεῖλους τρίχωμα, ἢ τὴν ὑπερφάν, ἥτοι τὸν οὐρανίσκον καταχρηστικῶς.

19. Δύη δ' ἐπιδάκνεται τῇ ταλαιπωρίᾳ δὲ τοῦ πάθους τὸ τῆς καρδίας ἄκρον ὑποδάκνεται. Ἄκρον νειαιήρης· τῆς κοιλίας τῆς κατωτάτης, κατὰ τὸ ἄκρον καὶ ἄκλειστον στόμα τῆς νειαιήρης γαστροῦς ἀειρόμενον τὸ φάρμακον. Στόμα δὲ γαστρός ὁ στόμαχος, ποιητικῶς δὲ ἐξέφρασεν· ἢ δὲ κάκωσις φησὶν ἐπιτίθεται τῷ στόματι τῆς κοιλίας, ὃ δὲ διὰ παντός ἀνεφγός ἐστιν.

21. Τεύχεος τοῦ στόματος τῆς κοιλίας, ἣν οἱ μὲν καρδίαν καλοῦσιν οἱ δὲ δοχεῖον τῶν ἐντέρων τῆς βρώσεως, λέγει δὲ τὸ κῶλον.

Sch. Vet.] 1. εἰσι in ras. m² codicis G || χωρία λεγόμενα RP || 2. πληθυντικὸν ἐνικοῦ omm. RP || 3. περιόλαος G || 3. βασιλεὺς μαριανδυνῶν, υἱὸς λύκου G, υἱὸς λύκου βασιλεὺς μαριανδυνῶν R, υἱὸς λ. μαριανδυνῶν βασ. P || 6. Hoc scholium ad præcedens est iunctum in P || 7. τὴν οὐρανίσκον P || 9. δὲ ὑποδάκνεται ἄκρον νειαιήρης P || Utrumque τῆς om. G || κοιλίας Abel, κοίλης GRP; G post κοίλης habet colon. || κατωτάτης G, κατωτάτω RP || 10. τῆς τῆς νειαιήρης P || 11. φάρμακον, στόμα RP || δὲ in fine ut videtur versus addidit m² || 13. διαπαντός GR || ἐστὶν omm. GRP, add. JGSchn.

Sch. R.] 3. δὲ ἀπέθανεν . . . Ἡρακλείας add. in G m² in margine ante ὁ δὲ περιόλαος, sed scholium est mutilum || 6. ἢ om. R, in rasura scripsit m² || τὸ ἐπάνω . . . ἥτοι add. m² in margine, sed verbum ultimum non potest legi. || τοῦ τεύχους τρίχωμα P || 7. ὑπερῶ . . . m² || 8. Δύη δ' ἐπ. . . . ὑποδάκνεται adjecit m² in marg. superiori || ἐπιδάκνεται P || 11. ὁ στόμαχος add. m² in marg. || 12. δὲ inseruit m² || φησὶν add. m², φησι P || 14. 15. omittit omnino G, in P cum scholio præcedente in continuo leguntur.

22. Πύλη δ' ἐπικέκλειται· ἐμπέφραχται τῶν παγέων ἐντέ-
ρων ἢ εἴσοδος· τοῦτο γάρ φησιν, ὅτι φράττεται τὰ δοχεῖα μέρη
τῶν σιτίων διὰ τῶν ἀλληδόνων.

24. Νοτέων ὑπολείβεται ἰδρώς· παρακολουθεῖ δὲ αἰ τοῖς τὸ ἀκόνι-
τον πεπωκόσιν ἐκ τῶν βλεφάρων καὶ τῶν μελῶν ὑγρὰ ὑπόσταξις, ἣ δὲ 5
γαστήρ πνευματουμένη καὶ ταρασσομένη τὰ μὲν πολλὰ τῶν πνευμάτων
ἄνωθεν ἐκβάλλει τὰ δὲ λοιπὰ κάτω πέμπει, ἅτινα κατὰ τὸν ὀμφαλὸν
ἰδρυνθέντα ἐμφράσσει τὴν κοιλίαν.

27. Κράατι δ' ἐν βάρος· πνευμάτωνσις δὲ πολλή καὶ βά-
ρος κεφαλῆς καὶ χροτάφων παλμός. Τὰ δὲ διπλόα δέρκεται 10
ἀντὶ τοῦ διπλόα ὀργῆ, οἷα συμβαίνει τοῖς ἐσχοτωμένοις τῇ μέθῃ·
οὕτω φησὶ βαρεῖται ἐπὶ τοῦ φαρμάκου ὁ πιὼν αὐτό, ὡς ἀνὴρ
χραιπαλῶν.

30. Ἀγριοέσσαν ὀπώρην νῦν τὴν σταφυλὴν λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγριο-
ποιόν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἀγριοποιός ἐστι, καθάπερ λέγεται ἡ ἀγρία καὶ 15
ὄρεινι. Ὑποθλίψαντες δὲ ῥγουν ἐκπιέσαντες τὴν ἀγριοποιόν
ὀπώρην οἱ Σειληνοί. Σειληνοὶ δὲ, οἷς ἡμεῖς Σατύρους λέγομεν,

Sch. Vet.] 1. ἐπικέκλειται P || ἐμπέφραχται P || 3. διὰ τῶν ἀλληδόνων G,
διὰ τὴν ἀλληδόναν RP || 9. 10. καὶ χάρος P || 10. Pro Τὰ δὲ διπλόα δέρ-
κεται exhibent RP διπλόα δὲ. || Verba post δέρκεται usque ad finem
scholii in codice G sunt a m² in ultimo margine suppleta. || 11. διπλᾶ
P, διπλῶς R || ἐσχοτισμένοις RP || 12. αὐτῷ ὡς P || 16. ἐκθλίψαντες RP ||
In verbo ἐκπιέσαντες est ἐκ a m² scriptum in G || 16. 17. ἀγριοποιόν
ὀπώρην G, σταφυλὴν RP || 17. Σειληνοί Abel, σίληνοί G (sed syllaba σι
in rasura a m²), R, σήληνοί P post corr. ex σιληνοί. || σιληνοί G, sed
σι denuo in rasura a m² scriptum est, quoniam Abel et hic
correxuit; οὕτοι habent RP.

Sch. R.] 4. Νοτέων τὴν κοιλίαν add. m² in marg. sup. ||
ἰδρώς om. m² || 14. usque ad ὀρεινὴ add. m² in margine. || Post ὀπώρην
et λέγει in P interpungitur. || ἀντὶ τοῦ τὴν ἀγρ. m² || 15. ἐπεὶ ὁ m² ||
ἦ . . . ἰα καὶ ὄρει . . . m².

ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι Σειληγνοὺς ἀπὸ τοῦ σιλλαίνειν, ὃ ἐστὶ λοιδορεῖν, γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι.

31. Κεραοῖο, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι κέρασιν ἐχρῶντο ἐν τῇ πόσει ἀντὶ ποτηρίων, ὅθεν καὶ τὸ κεράσαι εἰρηται· ἢ διὰ τὸ ταυρω-
5 τικὸν τῶν πινόντων, τουτέστι τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἰσχύν, ὡς κέρατα ἐχόντων, ὃ δὲ Διόνυσος καὶ ταυρόκερως λέγεται.

32. Θωρηχθέντες ἀντὶ τοῦ μεθυσθέντες· καὶ Ἰπποκράτης τὴν οἶνοποσίαν θώρηξιν εἴρηκε.

34. Νυσαίην ἀνὰ κλιτὺν· ἤγονν ἀνὰ κλιτὺν τοῦ Νυσαίου
10 ὄρους.

35. Ὡς οἷγε σκοτώωσιν· οὕτως φησὶ καὶ οἱ βεβρωκότες τὸ ἀκόνιτον διατίθενται ἔκφρονες.

36. Τὴν μὲν τε· ταύτην μέντοι τὴν βοτάνην τὸ ἀκόνιτον καὶ μυόκτονον καλοῦσιν διὰ τὸ τοὺς περιλείχοντας αὐτὴν μύας φο-
15 νέειν.

Sch. Vet.] 1. ἐκάλουν δὲ οἱ ἀρχ. σ. ἀπὸ τοῦ σ. G, οἱ ἀρχαῖοι σ. ἐκάλουν ἀπὸ τ. σ. RP || Σειληγνοὺς Abel, σιληγνοὺς G (σι m² in ras.), R, σιλλανούς P || ἀπὸ τοῦ σι m¹, cetera: λαίνω τὸ λοιδορῶ, γρ. δὲ διὰ . . . ἰῶτα dedit m² || σιλαίνειν R, συλλαίνειν P || 3. Scholium lemmatis Κεραοῖο in cod. G post scholium lemmatis Θωρηχθέντες legitur. || 4. κεράσαι G || 5. τοῦ omm. RP || 6. Pro ὃ δὲ — λέγεται habent RP ταυρόκερως γὰρ ὁ Διόνυσος. || 7. Hoc scholium in P priori agglutinatum est. || μεθύοντες RP || 8. Aphor. II. 21 et sæpius alibi || θώρηξιν P || 9. Lemma in RP est Νυσαίην δὲ κλιτὺν. || ἀνὰ τὴν κλιτὴν R || τὴν τοῦ νισαίου ὄρους est lemmatis interpretamentum in P || 11. φησὶν P vocabulo καὶ omisso. || 12. διατίθενται ἔκφρονες om. R || 13. Lemma omm. RP || ταύτην μ. τὴν βοτάνην τὸ ἀκόνιτον καὶ om. est in R || 14. καὶ supra lineam add. m².

Sch. R.] 14. διὰ — 15 in margine add. m² || 15. φονεύειν οὕτω καλοῦσιν R.

37. Ὑρακας· ὅτι δὲ παρεφύκεισαν ῥάμφει, Ὑρακας νῦν τοὺς
μύας ἐκάλεσε κατὰ Αἰτωλοὺς· λέγεται δὲ ὅς ὁ χοῖρος καὶ Ὑραξ.
Λιχμήρεας δὲ τοὺς περιλείχοντας, ἀνιγροὺς δὲ ἀνιαροὺς.

38. Πορδαλιαγχές· λέγεται τὸ ἀκόνιτον, ἐπειδὴ τούτου αἱ πορδά- 5
λεις γευσάμεναι ἀποπνίγονται, ὥσπερ οἱ ἀγχόμενοι, ἃς ἡ τοῦ ἀνθρώ-
που κόπρος θεραπεύει· οἱ δὲ νομεῖς καὶ οἱ βουπελάται πορδα-
λιαγχές αὐτὸ ἔθηκαν· ἐπεὶ τοῖς θηρίοις τοῖς πελώροις, τουτέστι ταῖς
πορδάλεσι ταῖς μεγάλαις πορδαλιαγχές πότμον αὐτὸ ἔθηκαν, βουπελάται
δὲ οἱ βονκόλοι παρὰ τὸ πλησιάζειν ταῖς βουσί καὶ κολλᾶσθαι αὐτάς.
ἰστέον δέ, ὅτι ἡ πόρδαλις, ἐὰν φάγῃ τὸ ἀκόνιτον, ἀναιρεῖται· 10
οὐ πρότερον οὖν ἐσθίει ἐξ αὐτοῦ, εἰ μὴ ἔχει πλησίον κόπρον
ἀνθρωπείαν· ταύτῃ γὰρ κέχρηται ἀντιφαρμάκῳ· οἱ οὖν νομεῖς
ἐξάπτουσι τὴν κόπρον εἰς δένδρον τοσοῦτον ὕψους, ὅσον οὐ
δύναται ἡ πόρδαλις πηδῶσα φθάσαι· ὀρῶσα γοῦν τὴν κόπρον
ἡ πόρδαλις, ἄτε δὴ θαρροῦσα ἔχειν τὸ ἀντιφάρμακον, τρώγει 15

Sch. Vet.] 1—3. Quæ edidi, habet G, excepto lemmate, quod
ego addidi. Scholia vulgata hæc hoc modo tradunt: "Ὑρακας (μύρα-
κας P) τοὺς μύας κατὰ Αἰτωλοὺς· λέγεται γὰρ ὅς ὁ χοῖρος καὶ Ὑραξ, Ὑρακας
δὲ (αὐτοὺς inserit P) νῦν τοὺς μύας ἐκάλεσε, διότι παρεόικασι χοίροις (χοί-
ρους P) τῷ ῥάμφει. || 2. μύας G || κατ' Αἰολεῖς G || ὅς G || 3. λειχμήρεας P,
αἰχμήρεας Col. || καὶ ἀνιγροὺς τοὺς ἀνιαροὺς RP || 4. Ad scholium Πορ-
δαλιαγχές m² cod. G in margine adnotavit: ἄλλως. || Πορδαλιαγχές
R || 6. καὶ om. P || 12. γὰρ] οὖν RP || ἀντὶ φαρμάκῳ R || 13. δέν-
δρον] ῥόδον RP, in margine cod. R δένδρον. || 14. φθᾶσαι P || 15. ἡ
πόρδαλις omm. RP, item δῆ.

Sch. R.] 1. δὲ add. m² || 4. Πορδαλιαγχές (quod et m¹ habet) . . .
6 Σεραπ. legitur a m² in mrg. inf. || Παρδ || m² || λέγεται om. m² || παρδά-
λεις R m² || 6. Post Σεραπεύει legitur a m² in margine inferiori cod. G:
οἱ δὲ τε· οἱ δὲ ἕτεροι φασὶ πορδαλιαγχές· τὸ ἀκόνιτον ὀνομάζουσιν οἱ . . .
βουπελάται καὶ οἱ νομεῖς πότμον ἔθεντο τοῖς θηρίοις τοῖς πελώροις, τουτέστι ταῖς
πορδάλεσι ταῖς μεγάλαις κατὰ τὴν Ἰδὴν τὸ ὄρος βουπελάται δὲ οἱ βονκόλοι
παρὰ τὸ πλησιάζειν ταῖς βουσί καὶ κολλᾶσθαι αὐταῖς. || 9. αὐτάς Vári, αὐταῖς
præter m² etiam P; αὐτοῖς ut videtur R.

τὸ ἀκόνιτον, εἴτα ἱρμαῖ ἐπὶ τὸ χρήσασθαι τῷ ἀντιφαρμάκῳ, καὶ οὐκ ἐφίκεται αὐτοῦ διὰ τὸ ὕψος· οὕτως οὖν ἐφαλλομένη καὶ πηδῶσα λαβεῖν τὸ ἀντιφάρμακον μὴ δυναμένη ἤγουν μὴ καταλαμβάνουσα εἰς τὸ ὕψος ἀποθνήσκει ἢ ἀτονεῖ· ἄτονον γὰρ τὸ
 5 ζῶον φύσει· καὶ οὕτως αὐτὴν σφάττουσιν οἱ νομεῖς.

40. Ἰδης δ' ἐν κνημοῖσιν· ἐν τοῖς τόποις τῆς Ἰδης· κορυφαὶ δὲ ἤγουν ἐξοχαὶ τῆς Ἰδης τέσσαρες, Φαλάκρα, Λεκτόν, Σίγη, Γάργαρον. Φαλάκρα δὲ ἀκρωτήριον Ἰδης· διὸ καὶ Ἀνκόφρων
 10 φησὶν
 αἱ Φαλακραῖαι κόραι.

41. Θηλυφόνον, ὅτι ἐὰν ἀψῆται μορίου θήλεος, διαφθείρει τὸ ζῶον· παντὸς ζώου φησὶ θήλεος τὸ ἀκόνιτον ἐντιθέμενον, εἰς τὴν φύσιν αὐτὸ φθείρει. Κάμμορον δὲ κακῷ μόρῳ ἀναιροῦν.
 Ἐν δ' ἀκοναίοις· ἐν τοῖς τόποις, οἷς γίνονται αἱ ἀκόναι· τὰς
 15 δὲ ἀκόνας οἱ μὲν ἐν Ἡρακλείᾳ φασὶ γίνεσθαι, οἱ δὲ ἐν Ἐρμιόνη, οἱ δὲ ἐν Τανάγρα.

Sch. Vet.] 1. ἐπὶ τῷ χρήσασθαι RP || 2. ἐφίκεται corr. manus prima ex ἐφίκετο in P || αὐτοῦ om. G, οὐκ ἐφίκεται αὐτοῦ, ἤγουν οὐκ ἄπτεται αὐτοῦ RP || 3. λαβεῖν τοῦ ἀντιφαρμάκου καὶ μὴ δυναμένη διὰ τὸ ὕψος RP || 5. σφάζουσιν RP || 6. Ἰδης ἐν κνημοῖσιν RP || 7. λέον P || σίγειον m² ex σίγη || 11. Θηλυφόνον P || ὅτι om. R || 12. Pro verbis παντός φθείρει RP habent: παντός φησι ζώου θήλεος εἰς τὴν φύσιν ἐντιθέμενον τὸ ἀκόνιτον φθορᾶς αἴτιον γίνεται. || 13. αὐτὸ φθείρει *Abel*, αὐτοῦ φθορᾶς G, sed αὐτοῦ, et verbi φθορᾶς litterae o et ας a m² scriptae sunt. || 14. ἐν δ' ἀκοναίοις RP || 15. τὰς δὲ ἀκόνας] ταύτας δὲ τὰς ἀκόνας RP || γίνεσθαι post Τανάγρα inseruit G, sed habet, ut videtur, φασὶ! || 16. Τανάγρῳ coniecit *Meineke* in Anall. Alex. p. 64.

Sch. R.] 8. Φαλάκρα . . . 10. add. m² in marg. ante κορυφαὶ (vs. 6. 7.) cum lemmate (φαλ)ακραίης. Est scholium Tzetzæ. || Καὶ ὁ Λυκ. RP || 10. Alexandra vs. 24. || 12. φησὶ θήλεος scripsit m² || τὸ add. m² || 13. Ad m¹ αὐτοῦ φθορᾶς (v. supra) m² signo < add. in margine inferiori post κολλᾶσθαι αὐταῖς (quod pertinet ad scholium vs. 38) quæ sequuntur: αἴτιον γίνεται τοῦ τοιούτου ζώου καὶν οἷον ἂν ᾗ.

42. Θηλείην δὲ ἀντὶ τοῦ τὸ θηλῆεν. Ὀρόγκοις δὲ τοῖς μετ-
εώροις τόποις τοῖς ἐξοχὰς ἔχουσι. Ἐντεῦθεν δὲ λέγονται τὰ βοη-
θήματα καὶ ἀντίδοτα τοῦ ἀκονίτου.

43. Τῷ καὶ που τιτάνιοι· πάρεστιν ἐπὶ τὰ βοηθήματα
τοῦ ποτίσματος τοῦ ἀκονίτου, καὶ φησι δράχα κονίας ἀσβέστου 5
μισογομένην οἶνῳ βοηθήσειν τῷ πεπωκότι· τιτάνιοι· ἀσβέστου,
ὅσον χωρεῖ χεῖρ γέμουσα.

44. Ὅτε νέκταρ κερρόν· ὅτε οἶνον πυρρόν ἐν τρυβλίῳ με-
τροῦν ἤτοι μετρήσας ἀφύσσης.

46. Θάμνου ἀντὶ τοῦ θαμνώδους ἢ τοῦ θαμνώδη φύλλα ἔχοντος· 10
καυλέα δὲ κλωνας.

47. Χλοεροῦ πρασίοιο· τρία γένη τοῦ πρασίου εἰσὶ, δηλοῖ
δέ, τὸ ποῖον βούλεται λέγειν· φησὶν οὖν τὸ μελίφυλλον, ἔστι δὲ
τοῦτο πικρόν, οὗ τὰ φύλλα σὺν οἶνῳ ἔψησον, πληρώσας τὴν χεῖρα·
ἢ ἀβροτόνον, καὶ ποτῆριον πληρώσας δὸς πιεῖν. 15

48. Ἀειθαλέος δέ, ὅτι ἀεὶ γλωρὰ ἐστὶν ἢ χαμελαία κα-

Sch. Vet.] 1. Θηλείην θηλῆεν omm. RP || θηλῆεν corr. Abel e
cod. θηλείην, ubi syllabam ei m² scripsit. || 2. ἔχουσιν P || 5. τοῦ ποτίσμα-
τος m² ex corr. in ras. || καὶ φησὶ G || 6. μιγνυμένην R || βοηθεῖν RP ||
Pro scholio τιτάνιοι γέμουσα scholl. vulgg.: τίτανος γὰρ ἢ ἄσβεστος ||
8. Ὅτε in lemmate posterius add. m¹ || πυρρόν ἐν τρυβλίῳ P || 8. 9.
μετρητόν RP || 9. ἀφύσσης in R cum lemmate sequente coniunctum
est; ἀφῆσεις P || 10. Scholium ad vs. 46 scriptum in G post scho-
lium ad vs. 47 scriptum legitur. || ἀντὶ] δὲ ἤτοι RP || 8. 9. καυλέα δὲ
κλ. omm. RP || κλω^v G || 12. εἰσὶ τοῦ πρασίου RP || 13. λέγειν om. P, in
G supra lineam, sed, an a m², dubium est. || ἔστι GR || 16. γλωρὰ
ἐστὶν G, γλωρὴ ἐ. R, γλωρὰ ἐ. P || χαμελαία P.

Sch. R.] 6. τ. πεπ. m² ad βοηθήσειν in margine addit, sed τῷ iam
evanuit. || 10. ἢ . . . ἔχ. add. videtur m² in margine; sed litteræ
excepto vocabulo ἔχοντος evanuerunt. || 14. A verbo οὗ usque ad πιεῖν
supplevit m² in margine superiore, sed cum margo sit abscisus
hodie tantum usque ad verbum χεῖρα potest legi supplementum. ||
15. ἀβροτόνου RP || ποιεῖν P.

λουμένη βοτάνη· τοῦ δὲ πηγαίου εἶδους ποῖον λέγει, ὄδηλον·
 δύο γὰρ εἰσιν· ὅμως δὲ καὶ αὐτὸ ληφθὲν εἰς ἡμισυ βάθος χειρὸς πλή-
 ρωμα καὶ μετὰ οἶνον ἐψηθὲν ἢ μέλιτος καὶ τεσσάρων ποτηρίων ἤτοι
 κοτυλῶν ποθὲν ὠφελεῖ.

- 5 50. Αἰθαλόεντα μύδρον· πεπυραχτωμένον μύδρον ἤγουν
 σιδήρον ἥτοι κεκαυμένον ἐναποσβευνύων φησὶν εἰς ὕδωρ πίνει.
 Τρύγα δὲ τὴν σκωρίαν λέγει. Πᾶν δὲ ὑγρὸν βάμμα καλεῖται,
 σημειῶσαι, ὅτι μόνον βάμμα τὸ ὄξος· εἰ δὲ μετὰ τιнос, δηλοῖ ὅτι μέμι-
 κται. Τὴν σκωρίαν τοῦ σιδήρου τρύγα φησὶν, ἣν ἐν τῇ καμίνῳ ἡ τοῦ
 10 πυρὸς φλόξ ἐχώρισεν ἀπὸ τοῦ σιδήρου. Τὴν τε καμίνων· ἦντινα
 ἐντοσθιν τῶν καμίνων τοῦ χωνευτηρίου διχῆ ἤλασεν ἡ τοῦ πυ-
 ρὸς λιγνύς. Χοάνοιο διχῆ· τὸ μὲν γὰρ τοῦ χωνευομένου κα-
 θαρόν ἐστι, τὸ δὲ ἀκάθαρτον· διὸ καὶ διχῆ εἶπε· καὶ ταύτην δὲ
 σβέσας ἐν μέλιτι, πότισον τὸ ἀπόβαμμα αὐτῆς τὸν κάμνοντα, καὶ χρυ-
 15 σοῦ ἢ ἀργύρου τὸ βάμμα τοῦ ἐληλασμένου καὶ ζέοντος. Λιγνύς δὲ
 ἐστὶ κυρίως μὲν τὸ καπνώδες τοῦ πυρὸς, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἡ

Sch. Vet.] 1. καλουμένη add. m¹ (sed est dubia) in margine. || -ίου
 εἶδους scripsit m¹ in margine. || Pro verbis τοῦ δὲ..... εἰσιν exhi-
 bent RP: τοῦ δὲ πηγαίου εἶδη εἰσὶ δύο, ὄδηλον δὲ, ποῖον λέγει. || 5. μύδρον
 ἤγουν omm. RP || 6. ἐναποσβευνύς RP || πίνει G || 7. τρύγα P || σκωρίαν
 P || Τρύγα δ. τ. σκ. λ. punctis deleta sunt in R || 10. Scholia
 vulgata hoc scholium post sequens exhibent. || Lemma Τὴν τε καμ.
 om. R || 12. Χοάνοιο διχῆ omm. RP || χωνευομένου P || 15. Scholia vul-
 gata scholium huius vocabuli post sequens habent. || 16. μὲν omm.
 RP || ἀντὶ τοῦ] αὐτῇ RP.

Sch. R.] Vss. 2 (ὅμως)..... 4. dimidiatim mancos add. m² in
 mrg. || 2. ὅμως m² || 3. με] (τ' ? τὰ ?) m² || 7. Post πᾶν δὲ et καλεῖται
 interpungitur in P || 9. A verbo Τὴν usque ad σιδήρου, et a vs. 12
 τὸ μὲν usque ad vs. 14 κάμνοντα add. m² cum lemmate ἄλλως ea
 parte marginis superioris, qua tantum ad verbum χεῖρα poterat legi
 prius quoddam supplementum. || 9. 10. ἦν ἡ τοῦ πυρὸς φλόξ ἐν τ. κ.
 ἔχ. m² || 10. ἐχώρησεν R || 13. διχῆ m² || εἶπε R, εἶπεν P.

φλόξ. Ἄλλοτε δὲ χρυσοῖο · καὶ ἀπόβαμμα δὲ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου πινόμενον ὠφελεῖ.

55. Θρίων · ἰδίως θροῖα μὲν τὰ φύλλα τῆς συκῆς, ὥσπερ οἶναρα τὰ τῆς ἀμπέλου, νῦν δὲ τὰ τῆς χαμαιπίτυος ἔφη, ἢ καὶ ὀνόγυρος καὶ σιδηρίτης λέγεται καὶ ἰωνιὰ ἀργία. Ὀνίτιδα λέγει τὸ 5 ὀρίγανον, ἔστι δὲ δύο γένη ὀριγάνων · ᾧ ἡμεῖς χρώμεθα, ὃ καὶ ἡμερον λέγεται, ὃ καὶ οἱ ὄνοι σιτοῦνται, ὃ καὶ παρσίληφεν, ὃ καὶ ὀνίτης λέγεται, ἧς λαμβάνειν κελεύει τὰ φύλλα, εἰς ἡμισυ πληροῦντα τὸ βάθος τῆς χειρός, ἢ τοῦ πολυκνήμον, ἢ τῆς χαμαιπίτυος, καὶ μετὰ τεσσάρων κοτυλῶν οἶνον ποτίζειν.

10

57. Ράδιξ ἢ ῥάβδος · πολύκνημον δὲ ἐστὶν οὕτω τι βοτάνιον παρὰ τοῖς ῥιζοτομικοῖς καλούμενον καὶ λεγόμενον, δύο δὲ αὐτοῦ διαφορὰς εἶναι φασιν οἱ τὰ ῥιζοτομικὰ γράψαντες.

Sch. Vet.] 1. Ἄλλοτε δὲ χρυσοῖο omm. RP || Pro verbis sequentibus scholia vulgata habent: καὶ χρυσοῦ δέ (δὲ P) φησιν ἀπόβαμμα ἢ ἀργύρου πινόμενον ὠφ. || 2. φησὶν ὠφελεῖ G, sed φησὶν a m² || 3. θρόων P || θρία R, θρία G, θρύα P || ἰδίως θρ. omisso μὲν G, θρ. μὲν ἰδίως δὲ R, θρ. δὲ ἰδίως μὲν P || 4. οἶναρα JGSchn., οἶναρά G, οἶνηρά RP || τὰ posterius omm. RP || χαμαιπίτυός φησιν RP || 6. ὀριγανον R || ἔστι δὲ δ. γ. ὀριγάνων G, δύο δὲ γένη ὀριγάνου (ὀρειγάνου R) RP || ᾧ omm. RP, in cod. G spiritus et accentus a m² scripti sunt. || In G ante ἡμεῖς est rasura. || In χρώμεθα litt. ε a m² scripta est e corr. || 7. ὃ καὶ οἱ RP, καὶ ὃ οἱ G || σιτοῦνται G, ἐσθίουσιν RP || 11. ῥάβδος G, ῥάβδος RP || δὲ ἐστὶν G, δὲ ἐστὶν P || οὕτως G || τις βοτάνης R, τι βοτάνη P || 12. καλούμενον καὶ omm. RP.

Schol. R.] 1. καὶ m² in ras. || δὲ supra lineam add. m² || 4. ἢ ἀγο. mutile additum est a m² in margine. || 5. σιδηρίτης R, σιδηρίτης P || ἰωνία R, ἰωνία P || 6. 7. ὃ... λέγ. add. m² in marg. || 7. 8. Verba ὃ καὶ ὀν. ποτίζειν add. m² in margine. || 8. ὀνίτης R, ὀνίτης P || ἡμισυ συμπληροῦντα P || 9. χαμαιπίτυος P || 10. ποτίζει R.

59. Μυελόεντα · τὴν ἐκ τῆς ἐφήςσεως σύντηξιν τῶν ὀρνι-
θείων σαρκῶν, ἣ τὸν ὡς μυελὸν γενόμενον ἐκ τῆς ἐφήςσεως,
κελεύει δὲ τὴν κατοικίδα ὄρνιν ἔφσεσθαι, ἕως ἂν τακῇ αὐτῆς
τὰ κρέα καὶ γένηται ὡς χυλός, καὶ τότε προσφέρεσθαι τὸν ζωμὸν
5 μυελόεντα, ἵνα λυθῇ καὶ γένηται ὡς μυελός.

62. Βοός νέα γέντα · καὶ μοσχαρίου κρέατα ἐφήςσας,
περισφριγῶντος καὶ περιπλήθοντος τῷ λίπει· πλήρωσον τὸ ποτὸν
τοῦ ζωμοῦ · καθ' ὑπερβολὴν γὰρ ὁ τοιοῦτος ζωμὸς ὠφελεῖ.

63. Ναὶ μὴν βαλσάμοιο · βαλσάμου φησὶ τὸν ἐπὶ δειῖ
10 πίνειν μετὰ γάλακτος γυναιχείου ἢ μεθ' ὕδατος.

Sch. Vet.] 1. ἐκ omm. RP || σύντηξιν R || 1. 2. ὀρνειθείων P ||
2. γινόμενον RP || ἐκ τῆς ἐφήςσεως] ἀπὸ τῆς ἐφήςσεως (ἐψ. R) ἢ ἐκ τῆς
ἐφήςσεως (σήςσεως R) habent scholia vulgata RP || 3. κατοικίδα RP ||
4. προσφέρεσθαι G, quod voluit et Abel. || 5. Verba μυελόεντα . . .
μυελός desunt in RP || 6. Καὶ τε βοός est lemma in RP || κρέατα]
κρέατος R, κέρατος P || ἐφήςσας R || 7. In περιπλήθοντος est ήζοντος a m²
in ras. || τῷ λ^πι πλήρωσον οὐ πο G, sed ὃν et || a m² || ποτὸν] ποτή-
ριον R || 8. τοῦ omm. RP || 9. βαλσάμοιο est lemma in RP || ναὶ μὴν
βαλσάμου G || βαλσάμου om. G.

Sch. Rec.] 1. Ante Μυελόεντα extat in cod. G a m² supra lineam
signum —||, quo aliquid in margine suppletum indicavit. || 4. κ. γέν.
ὡς χ. add. m² in margine, sed verba ὡς χ. non possunt legi. || 6. Hoc
ante scholium m² in margine inferiori addidit verba ex Eutecnio sine
dubio ad vocabulum στρούθοιο (vsu 60) referenda, quæ vix legi possunt:
ἄλλως· εἴτα δὴ τὴν χεῖρα εἰς ἡμισυ τῶν φύλλων ποιήσας (ήσας vel εἰσας certum
est) τῆς συκῆς χαμαιπίτυός τε τῆς ὀρείας καὶ ταύτη τὰ ὠὰ εἰσας (?) μέν-
τοι τῆς τ'αυονίτιδος ὁμοίως καὶ πολυκνήμου τῆς βοτάνης τοὺς κλῶνας ὡς
εἰσιν (?) | τ . . . κ . . . ἡζων (!) οἴνου γλυκέος μινγῶν ἀναιρον (?) ::
στρούθοιο ἤτοι τοῦ νεοττοῦ τῆς ὀρνίθος. || Post ἐφήςσας est in G a m²
signum ./.; videtur addere voluisse περισφριγῶντος καὶ.

65. Θηλυτέρης γὰρ πῶλοι· φησὶ νέας γυναικὸς καὶ οὐ-
 πως λέγει ἵππου, ὅτι δὲ χρήσιμον τὸ γυναικεῖον γάλα, καὶ
 Ἑρασίστρατος μαρτυρεῖ ἐν τῷ περὶ θανασίμων. Θηλυτέρης·
 πρωτοτόχου γυναικὸς· οὐ γὰρ ἵππου πάντως φησί. Τὰ δὲ
 ἐξῆς· ἐν ταῖς σταγόαι τοῦ βαλσάμου ποτὸν χέας γάλακτος θηλυτέρας 5
 πῶλον, ἦτοι τῆς ἀνθρώπου.

66. Χεύη παναεργέα δορπόν· προεμέσῃ πιὼν τούτων
 ἐκότερον, προσφερόμενον χρησίμως οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ μετὰ τὸ
 ἐμέσαι. Παναεργέα δὲ ἀργόν, ἀνέψητον, ἀδιέργαστον, ἀδι-
 ἀπεπτον. 10

67. Δερκευνέος· ἐπεὶ κατὰ τὴν εὐνὴν δέρεται, ὃ ἐστὶν ἐν
 τῷ κοιμᾶσθαι βλέπει, ἥγουν ἐμβλέπων κοιμᾶται. Τοῦ δερκευνέος
 φησὶ σκίνακος, ὃ ἐστὶ τοῦ σκιρτητικοῦ λαγωῦ, τοῦ ἐν τῷ κοιμᾶσθαι
 βλέποντος, καθάπερ ὁ λέων καὶ ὁ ὄφις.

69. Ἄλλοτε καὶ μορέης· καὶ συχαμίνου τὰς ῥίζας προστάσ- 15
 σει λαμβάνειν καὶ ἐν ὄλμῳ ξυλίνῳ κόπτειν ἑμοῦ, καὶ ἔφειν μετὰ
 οἶνου καὶ διδόναι πίνειν μετὰ μέλιτος, λέγει δὲ οὐχ ἀπλῶς τὰς ῥίζας
 τῆς συχαμίνου, ἀλλὰ τὸν φλοιὸν τῆς ῥίζης.

Sch. Vet.] 1. νέας γυναικὸς φησι (γυναικὸς φησὶ R) καὶ οὐ πῶλου ἵππου
 (ἵππου P) RP || οὕτως an οὕτως incertum est in G || 2. λέγ G ||
 3. Ante Θηλ. forte inserendum Ἄλλως? || Verba θηλυτέρης. . . . φησὶ
 omm. RP || 7. προσμέσῃ R || 8. ἕκαστον RP || In codice P interpun-
 gitur post πιὼν et ἕκαστον. || 9. δὲ] δὲ ἀντὶ τοῦ P || 9. 10. ἄπεπτον G ||
 11. 12. Pro Δερκευνέος . . . κοιμᾶται habent vulgata, RP: Δερκευ-
 νέος δὲ τοῦ ὀρῶντος ἐν τῷ κοιμᾶσθαι. || 12. ἐμβλεπτα pro ἐμβλέπων G ;
 ego correxi. || 15. προστάσσει τὰς ῥίζας RP || 16. ὄλμῳ GP || ξυλίνῃ G ||
 ἐφείν P || 17. καὶ om. R || πίνειν RP.

Sch. R.] 5. βασάλμου R || 8. χρήσιμον R, om. P, add. in marg. m²
 cod. G, corr. Ald. || 12. Ex verbis Τοῦ δερκευνέος . . . ὄφις a m² ad-
 ditis leguntur tantum hæc: . . . κίνακος ὃ ἐστὶ σκίρ . . . καὶ λαγωῦ. ||
 σκιστατικοῦ R || 14. καὶ ὁ λέων R. || 17. Verba μετὰ . . . ῥίζης
 supplēvit m² in marg. superiori, omm. RP.

74. Δεύτερα δ' αἰγλήεντος ψιμυθίου, ἥτις τῷ γάλακτι τῷ νεωστὶ ἀμελχθέντι καὶ ἀφρίζοντι ἀκμήν καὶ ἔτι κατὰ τὴν χροιάν ὁμοιώθη.

77. Πελλίσι · τοῖς ἀγγείοις, ἐν οἷς τὸ γάλα ἀμέλγεται.
5 "Ομηρος ·

περιγλαγέας κατὰ πέλλας.

Γρώνησι δὲ κοίλαις καὶ βαθείαις καὶ δεκτικαῖς.

78. Τοῦ μὲν ὑπὲρ γένουός τε · τούτου φησὶ τοῦ λαμβάνοντος τὸ δηλητήριον τοῦ ψιμυθίου τὰ ἔνδον τῶν σιαγόνων καὶ
10 ὅπου τὰ οὐλα ῥυσαίνεται ἔ ἀφρὸς τοῦ ψιμυθίου ἐπιστόμφων ἐμπλάσσεται. "Αλλως· οὐ τὰς ἐκτὸς λέγει, ἀλλὰ τὰς ἐντὸς, ὅπου οἱ ὀδόντες εἰσὶ· διὸ καὶ ῥαδίως ῥυτιδοῦνται ὑπὸ τοῦ ψιμυθίου ψυχόμεναι, ὡς ξηρανθεῖσαι ὁ γὰρ ἀφρὸς αὐτοῦ ὡς λεπτομερὲς περικαθίζει τοῖς οὐλοῖς.

79. Ἀμφὶ καὶ ὀλκός · ὀλκὸς περιφραστικῶς τὸ μῆκος καὶ

Sch. Vet.] 7. Lemma in G: αἰγλήέν^τ ψιμ^θ, in R: δευτερα δ' αἰγληεντος ψιμυθίου, in P: δευτερα δ' αἰγληεντος. || Verba ἥτις . . . ὁμοιώθη habet G a m¹, sed inducta a m², quæ in margine addidit id, quod et scholia vulgata (RP) exhibent: τοῦ ψιμυθίου (ψιμυθίου P) φαμάκου ἢ χροιά λιπαρῇ γάλακτι ἔοικεν ἀμελχθέντι νεωστὶ ἐν κισσυβίῳ (κισσιβίῳ P) καὶ ἔτι ἀφρίζοντι. || 4. Pro hoc scholio habent scholia vulgata (RP et m² in margine addens): πελλίσι δὲ σκαφίσι, ποιμενικαῖς ἀγγείοις (om. P), ἐν οἷς τὸ γάλα ἀμέλγεται. || 6. Π 642. || πέλας R || 8. γενούας R || 9. ψιμυθίου R, ψιμυθίου^ε P || 10. ῥυσαίνεται (corr. m²) G, ῥυσαίνεται P || ψιμυθίου P || 11. ἐμπλάσσεται Abel, ἐμπελάζεται G, ἐνπελάζει R, ἐμπελάζει P || 14. Lemma in G: ἀμφὶ καὶ ὀλκός γλώσσης. Cetera in G hoc modo extant: περιφραστικῶς, (comma adiecit m²) ~~τὸ μῆκος τῆς γλώσσης~~ (induxit et erasit m²), ^β~~τραχύνεται. τῆς~~ (ind. m²) τὸ μῆκος^α (αβ a m²) καὶ ἡ παράτασις τῆς γλώσσης: ἀμφὶ δὲ ὀλκός est lemma in RP.

Sch. R.] 11. Verba "Αλλως . . . οὐλοῖς add. m² in margine; sed possunt legi hæc tantum: . . . τὰς ἐκτὸς λέγει οὐ | ἀλλὰ τὰς ἐν | ὅπου οἱ ὀδόν | σί· διὸ καὶ | δίως ῥυτι | ται ὑπὸ τοῦ | σίου ψυχό | ὡς ξηραν | αι ὁ γὰρ ἄ | αὐτοῦ ὡς λε | ρῆς (incertum est ρ) περι | τοῖς οὐλοῖς: || 12. ψιμυθίου R || 13. ξηρανθεῖεν R || ἄλλοις R.

ἢ παράτασις τῆς γλώσσης· ἢ δὲ γλῶσσά φησι τραχύνεται.
 Ὁ δὲ νέατος ἰσθμὸς, τουτέστιν ὁ ἔσχατος, ἔχουν τὰ παρί-
 σθμια, ἃ λέγεται ἐγγὺς εἶναι τοῦ φάρυγγος, ὑποξηραίνεται
 τραχύνεται.

81. Ξηρὰ δὲ βήσσων διὰ χέλους, τουτέστι τοῦ στήθους, τὴν ἀνα- 5
 φορὰν τῶν ἐργυμάτων ποιεῖται ἄπαιστον. Χελύσσεται· καὶ τῆς
 κιθάρας τὸ στήθος χέλους λέγεται. Χελύσσεται· τὸ στήθος
 πάσχει. Ἄλλως· χελύσσεται· τουτέστι διὰ τὴν χέλυν τὴν
 ἀναφορὰν ποιεῖται βήσσων· καὶ Ἱπποκράτης· «ἀναχελύσσεται
 καὶ ἐρυγγάνει θαρινὰ πνεύματα.» 10

82. Ἀβλεμὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδρανέος, ὡς ἀπὸ τοῦ βλεμαίνω.

84. Ἀλὴν ἑτερειδέα· πλάνην ἀλλοιοειδῆ βλέπει, ἐνεργη-
 μάτων μὴ ὑποκειμένων φησὶν ὁρατικὴν φαντασίαν γίνεσθαι,
 δοκεῖ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν φανταζόμενος μὴ ὑποκειμένων ἐνεργεί-
 των πραγμάτων. 15

85. Ἄλλοτε δ' ὑπναλέος· ἄλλοτε δὲ ὥσπερ κοιμώμενος
 ἐποφύχεται τὸ σῶμα καὶ ψυχροῦται ὅλος καταβαρούμενος ὕπνῳ·

Sch. Vet.] 3. λέγονται RP || Ante ἐγγύς rasura duarum litterarum
 in G || ξηραίνεται RP || 6. Verba καὶ τῆς βήσσων omm. RP ||
 8. Verba χελύσσεται βήσσων post Ἄλλως induxit m² || 9. Verba
 καὶ πνεύματα ante lemma χελύσσεται (vs. 6.), quod deest in
 RP, inserunt scholia vulgata (RP) || 9. 10. Verba hodie apud Hipp.
 non leguntur. || 10. ἐρυγγάνει G, sed γ est correctura manus secundæ. ||
 11. ὡς ≡ ἀπὸ τοῦ βλεμαίνω (λ ex corr. m²) G, βλεμαίνω RP || 12. ἄλλιν
 ἑτερειδέα πλάνην est lemma in R || ἑτεροειδέα P || ἀλλοιοειδῆ R || 17. κατα-
 βαρυνόμενος RP.

Sch. R.] 2. Ὁ δὲ add. m² || 3. εἶναι post φάρυγγος add. m² || 3. 4.
 ἢ τραχ. add. m² in marg. || 5. 6. Verba Ξηρὰ ἄπαιστον add. m² in
 marg. post 8. Ἄλλως. Num ultimum vocabulum ἄπαιστον sit, dubium
 est, cum legeretur verbi ἄπαιστον loco: ἃ | στὶ || διαφορὰν R || 14. 15.
 Verba δοκεῖ πραγμάτων add. m² in marg.

Καμάτω δ' ὑποδάμνεται· τῷ καμάτῳ δὲ εἶχων ὑποδάμνεται.

87. Τῷ καὶ πρημαδῖης· πρημαδία καὶ ὀρχὰς καὶ μυρτίνῃ
εἶδη ἐλαίων εἰσιν, οὐδὲν δὲ διαφέρει ἐκ τούτων λαμβάνειν τὸ
5 ἔλαιον, ἢ ἐξ ὁποίας ποτέ· οἱ γοῦν περὶ τούτων πεπραγματευ-
μένοι φιλῶς, ἥτοι φανερώς παραγγέλλουσιν. Εἶαρ ἐλαίης·
εἶαρ ὑπὸ τῶν νεωτέρων τὸ αἶμα, τὸ λίπος· καὶ Καλλίμαχος ἐλαίας
τὸ αἶμα τὸ θαῦον εἶπε·

πολλάκι δ' ἐκ λύχνου θαῦον ἔλειξαν ἔαρ.

10 Καὶ ἡ μυρτίνη ἥδε ἐλαία ἐστὶ βραχὺν ἔχουσα καρπὸν.

91. Ἀποκίνυσο γρηῦν· τὸν πεπηγότα ἀφρόν τοῦ γάλακτος,
ἥτοι τὸ πεπηγὸς τοῦ γάλακτος ἀπογράϊσον· γραῦς δὲ ὁ ἐπὶ
τοῦ γάλακτος γινόμενος πάγος, ἐπεὶ ρυτιδοῦται, ὥσπερ ταῖς
γραυσὶ συμβαίνει τὸ σῶμα ρυτιδοῦσθαι, τὸ ἐπιπολάζον τῷ γά-
15 λακτι, ὃ οἱ Σικελοὶ σῦφαρ καλοῦσιν, ἀφελοῦ, καὶ οὕτω τὸ γάλα δὸς
πιεῖν.

93. Ξυλῷ ἐνὶ κλώθοντι τῷ ὡς νῆμα κλωθομένῳ χολῷ τῆς μαλάχης

[Sch. Vet.] 1. καμάτῳ δ' ὑποδάμνεται omm. RP || τῷ καμάτῳ δὲ
εἶχων R || 3. Τῷ καὶ omm. RP || πρημαδία omm. RP || 4. In
voc. διαφέρει est syll. ει a m² correcta || 5. πεπραγματευμένοι P || 6. ἥτοι
(ἦτ G) ἀντὶ τοῦ RP || Εἶαρ ἐλαίης omm. RP || 7. ὑπὸ G || 7. 8. ἐλαίας
τὸ αἶμα] ἐλαίου τοῦ αἵματος G || 8. Ut videtur, incertum est, utrum
scriptum sit θαῦον, an θαυὴν in G || 9. Frgm. Callim. 201. || θαῦον
Abel, πῖον codd. || ἔλειξαν Etym.M. p. 380, 8] ἔλειξεν G, ἔληξαν RP || ἔαρ
Col., εἶαρ GR, ἥαρ P || 11. ἀποκίνυσο P || ἀφόν P || τοῦ γάλακτος ἀπο-
γράϊσον RP || 12. ἢ τὸ πεπηγὸς G, sed τὸ m² ex corr. || 13. ἐπειδὴ RP ||
τοῖς R || 14. τὸ σῶμα συμβαίνει RP.

[Sch. Ri.] 7. τὸ λίπος om. R || 10. καὶ ἡ μυρτίνη· ἥδε P || 14. Verba τὸ
ἐπ. 16. πιεῖν add. m² in marg. || 5. σῦφαρ Keil et m² (?), σίφαρ
P, σύφαρα R || ἀφελοῦ R || τὸ γάλα om. R || 17. et p. 32. 1 add. m²
in marg. super. || 17. Pro τῷ ὡς νῆμα habet P τὸ ῥῆμα || κλωθωμένῳ R.

μετὰ οἶνον κόρεσον τὸν κακηπελέοντα, ἦτοι τὸν κακῶς ἔχοντα καὶ πάσχοντα.

95. Κληματόεσσαν · κληματίνην τέφραν κελεύει ὑδατι
θεριμῷ διηθῆσαντα δοῦναι πίνειν. Ἄλλως · κελεύει κονίαν ἀπὸ
τῶν κλημάτων θεριμάναντα μεθ' ὑδατος καλᾶθω διωλίζειν καὶ 5
διδόναι πίνειν · δοκεῖ γὰρ ἡ κονία ἀπορροῦπτειν ἀπὸ τῶν σωμά-
των τὸ περιπλασσόμενον τοῦ ψιμύθου. Ἄλλως · ἀπὸ κλημα-
τίδος ἀμπέλου τέφραν, ἔχουν στακτίν. Ῥύμμα δὲ τὸ σμηγμα,
τὸ κάθισμα, τὸν ῥύπον · φησὶ δὲ πλύνεσθαι τὴν τέφραν τὴν κλη-
ματίνην, καὶ διηθεῖσθαι διὰ τὴν ἰλὸν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ νεοπλε- 10
κοῦς καλᾶθου.

99. Σκλήρ' ἀπὸ περσεῖης · γράφεται καὶ ξηρὰ ἀπὸ περ-
σεῖης · ἐν τοῖς τῶν περσεῶν λέπεσιν · οἱ πολλοὶ ὁστέον καλοῦ-
σιν· ἔστι δὲ ὅμοιον καρύφ' Θεόφραστος οὖν ἐν τῷ τετάρτῳ

Sch. Vat.] 3. Verba Κληματόεσσαν πίνειν. Ἄλλως non
exhibent scholia vulgata || Pro verbis κελεύει 14 στα-
κτίν scholl. vulgg. habent: ἡ δὲ σὺ κληματόεσσαν κελεύει κονίαν ἀπὸ
κλημάτων πλύναντα καλαμίνω καλᾶθω διωλίζειν (διαλύζειν P), καὶ μεθ'
ὑδατος θεριμάναντα διδόναι πίνειν· δοκεῖ γὰρ ἡ κονία ἔχουν ἢ τέφρα ἦτοι
(ἢ addit R) στακτὴ ἀπορροῦπτειν (ἀπορριπτεῖν P) ἀπὸ τῶν σωμάτων πᾶν τὸ
παραπλασσόμενον τοῦ ψιμυθίου (ψιμυθίου R) τοῖς σπλάγχχνοις. || 8. σμηγμα
μίγμα R || 9. Pro τὸ κάθισμα, τὸν ῥύπον P habet τὸν ὕπνον || τὸ κάθισμα
om. R || 9—11. Scholia vulgata hunc ordinem tradunt: τὴν τέφραν
τὴν κληματίνην καὶ διηθεῖσθαι ἐν τοῖς κόλποις τοῦ νεοπλεκτοῦς καλᾶθου διὰ
τὴν ἰλὸν (sic JGSchn., pro codd. διὰ τὴν ὕλην). || 10. 11. νεοπλεκτοῦς
RP || καλαδίσκου R || 12. ξηρὰ] ξήρ' P, ξήρ' R || 13. περσεῶν Buss.] περ-
σεῶν G (sed acc. a m²) RP || λέπεσιν οἱ R || 14. ἔστι δὲ GP || οὖν δὲ
R || ἐν τῷ δ' G (sed δ' in ras. a m²), ἐν τῷ δ' wR, ἐν τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ
P || Hist. P. IV. 2, §. 5.

Sch. R.] 1. τὸν κακηπελέοντα R || ἦτοι] ἔχουν omisso seq. τὸν
m² || 1. 2. καὶ πάσχοντα m², omm. RP || 9. 10. τὴν κληματίνην post
διηθεῖσθαι in ras. scripsit m² || 12. 13. ἀπὸ περσεῖης P.

τῶν φυτικῶν χάρουον αὐτὸ προσηγόρευσε, χάρουα δὲ λέγονται
ὅλα τὰ ξυλῶδες λέπος ἔχοντα. Περσεΐης δὲ εἶπε τὸ ἀρχαῖον ἀπὸ
τοῦ θεοδοσιακοῦ Νικάνδρου μεταγεγραμμένον.

101. Περσεὺς ἦν ποτε· τῶν ἄλλων ἱστορούντων τὸν Περ-
5 σέα καταφυτεῦσαι τὴν περσέαν ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς καὶ Καλλι-
μαχος·

καὶ τριτάτῃ Περσῆος ἐπώνυμος, ἧς ὀροδάμνον
Αἰγύπτῳ κατέπηξεν·

ὁ Νίκανδρός φησιν ἐν Μυκῆναις καταφυτευθῆναι. Γονόντα
10 Μεδοῦσης· ὅτι ἐγέννησεν ἀποτμηθεῖσα τὸν Πήγασον καὶ
τὸν Χρυσάορα, ὡς Ἡσίοδος· ἐκ γὰρ τοῦ αἵματος αὐτῆς οὗτοι
ἐγένοντο.

103. Μύκης ὄθι κάππεσεν· μύκης κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ ξί-
φους, τὸ κατακλιῖον τὴν θήκην. Ἄλλως· ἀπὸ τοῦ μύκητος τοῦ
15 ξίφους πεσόντος φησὶ ὠνομάσθαι τὰς Μυκῆνας, τινὲς δὲ ἀπὸ
ἰγρῶϊδος Νύμφης, ἧς καὶ Ὅμηρος μέμνηται·

Sch. Vet.] 1. φυτικῶν Ald., φυσικῶν G (additur a m² δὲ), RP ||
Utrum λέγεται, an λέγονται sit in G, est incertum. || 2. ὅλως P || ξυλῶδη
λέπη R || 4. ἦν R || πο G || 5. καταφυτεῦσαι τὸν περσέα RP || Pro τὴν
περσέαν, quod habet G, exhibent RP αὐτὴν, sed P ante καταφυτεῦσαι in-
serit hoc vocab. || καὶ omm. RP || 7. 8. Frgm. 139 apud Ott. Schnei-
derum. || 9. 10. γονόντα δὲ μεδοῦσης RP || 10. 11. Pro verbis ὅτι....
Χρυσάορα scholl. vulgg. habent: ἐπειδὴ ὁ αὐχὴν τῆς Μεδοῦσης Γοργόνος (τῆς
γοργόνος μεδοῦσης P) ἀποτμηθεὶς ἐγέννησε τὸν χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον ἵπ-
πον. || 11. Theog. 280. 281. || τοῦ αἵμ. αὐτοῦ οὗτοι P || 13. Μύκης ὄθι κάππε-
σεν omm. RP || 14. τοῦ μύκητος P || 15. φησὶ πεσόντος RP || ὠνομάσθαι G ||
16. Ὅμηρος minio add. est a m¹.

Sch. R.] 2. Verba Περσεΐης μεταγεγραμμένον add. m² in
margine, sed vocabula δὲ εἶπε absidebantur || περσέης P || 3. θεοδισια-
νοῦ R || μεταγεγραμμένα R, μεταγεγραμμένα P || 13. μύκης est lemma in
R || Verba μύκης ἄλλως add. m² in margine, possunt legi autem
tantum hæc: μ . . | τὸ ἄκ . . | φη . . | κλ . . | κη . . ; deinde addun-
tur a m² in margine p. 35, vss. 2. 3.

Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε εὐστέφανός τε Μυκίνη ·

Λάγγεια δὲ κρήνη τοῦ Ἄργους. Καὶ Διὸς παιδί τῷ Περσεῖ, ζητῶν δὲ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους περιέτυχε τῇ πηγῇ.

106. Ἀκοσταῖς, πεφρυγμέναις κριθαῖς, βούλεται δὲ τὴν ἐκ κριθῆς πτισάνην λέγειν· ἀκοσταῖς οὖν ταῖς κριθαῖς παρὰ τὸ ἄκος ποιεῖν τοῖς νοσοῦσι πινομένας, ὅθεν καὶ τὸ ἀκοστήσας, οἷον κριθιάσας, ἢ ἴαμα τῆς στάσεως εὐρών. 5

107. Γερραῖης δὲ τῆς Ἀραβικῆς. Γέρρα γὰρ πόλις τῆς Ἀραβίας. Λιβάνοιο δὲ χύσιν, ἐπεὶ περικείται τοῖς κλάδοις τὸ δάκρυον τῆς λιβάνου. 10

108. Καί τε σὺ ἡ καρύης· οἱ μὲν τῆς καρύας τῆς καθ' ἡμᾶς λεγομένης, οἱ δὲ ἄλλου τινὸς δένδρου ξυλολεπῇ φέροντος καρπὸν, κάρυον δὲ ὁμωνύμως λέγεται καὶ τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπὸς ὥσπερ ἔλαια τό τε κότινον καὶ τὸ ἐσθιόμενον.

Sch. Vet.] 1. Odyss. 120. || τήρω R || τ' ἔ. GRP || εὐστέφανός GRP ||

5. κρηθαῖς P || 6. πινομέναις exhibit P || ἀκοστήσας ἔχουν κριθιάσας P ||

7. ὀϊαμα habet G || 8. ἀρραβικῆς P || 9. ἀρραβίας P || 11. Pro καί

τε σὺ ἡ καρύης in RP legitur καρύης δὲ || 11. 12. τῆς καρύας τῆς

καθ' ἡμᾶς λεγομένης G, τῆς καθ' ἡμᾶς λεγομένης καρύης exhibit RP ||

12. ξυλολεπῇ P.

Sch. R.] 2. λάγγια P, in R λάγγεια est lemma || καὶ Διὸς om. m²,

καὶ διὸς παιδί est lemma in R || 4. Inde a vocabulo πεφρυγμέναις

usque ad vocabulum 5 λέγειν add. m² in marg. || 4. πεφρυγμένης

κρηθαῖς P || τὴν ἐκ RP omm., habet m² || 5. πτισάνην P || 9. Inde a

vocabulo Λιβάνοιο usque ad vocabulum 10 λιβάνου add. m² in mar-

gine. || 13. 14. Verba inde a vocabulo κάρυον usque ad vocabulum

ἐσθιόμενον add. m² in marg. || 14. ὥσπερ καὶ ἔλαια m².

109. Ἡ πετελής· ἀπὸ κοινοῦ τὸ δάκρυον· ὠσχοφόροι δὲ λέγονται Ἀθήγησι παῖδες ἀμφιθαλεῖς ἀμειλλόμενοι κατὰ φυλάς, οἳ λαμβάνοντες κλήματα ἀμπέλου ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου ἔτρεχον εἰς τὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν, νῦν δὲ ὁ Νίκανδρος ὧσχα⁵ς κέκληκε τὰ τῆς πετελέας κλήματα. Ὡσχη κυρίως ὁ κλάδος τῆς ἀμπέλου, νῦν δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ τῆς πετελέας εἶπε τοὺς κλάδους ὧσχα⁵ς. Κόμμι δὲ τὸ κορμίδιον· οὕτω γὰρ ἔστιν ἡ σύστασις αὐτοῦ, ὡς κόμμεως.

111. Ὅφρα τὰ μὲν τ' ἐρύγησι· ὁ νοῦς οὗτος ὅπως φησὶ τὰ μὲν ἐμέσῃ, τὰ δὲ πέφῃ, ἐκλυθεὶς ἐν ἐφήτοις ὕδασι, τουτέστι λουτροῖς· ὅτε γὰρ ὑγράνει τὸ σῶμα ὁ ἰδρώς, τουτέστι μετὰ τὸ ἰδρῶσαι αὐτὸν εἰς τὸ προμάλακτον, ἵνα εὐθέως ἐμβαίῃ εἰς τὴν ἐμβασιν, καὶ χρονίσῃ, μέχρις ὅτου ἐκλυθῇ καὶ διαπέφῃ.

115. Μὴ μὲν κανθαρίδος· μηδαμῶς τῆς κανθαρίδος τῆς σιτοφάγου, ὅτε ὅξει ὁμοιον τῇ χυτῇ πίσσῃ ἤγουν τῷ ὕδρο-

Sch. Vet.] 1. ἡ πετελέας R || 2. ἀμειλλόμενοι R || φυλάς οἳ (ἀς οἳ m² ex corr.) G || 4. σκιράδος RP || ὁ om. P || 5. Pro ὧσχα⁵ς quod exhibet G, habent ὧσχα⁵ς RP || κέκληκε] λέγει RP || πετελέας] ὀλέως P || Ὡσχη, ante quod add. m² ἄλλως, G, ὧσαι RP || 5. 6. οἳ κλάδοι RP || 6. Verba νῦν δὲ ὧσχα⁵ς om. R || 7. ὧσχα⁵ς P || κόμμη P || οὕτως G || 8. κόμμεως G, κόμμεος P || 9. ἐρίγησι R, ἐρρίγησιν P || οὕτως RP || 10. ἐφήτοις R || 12. εἰς τὸν R || προμάλακτον P || ἐμβαί^η G, ἐμβαίνει R || 13. μέχρις om. R || διαλυθῇ καὶ P || 15. ὅτε ὅξει τῇ χυτῇ πίσσῃ ὁμοιον ἦτοι (sic m² ex ἡ τὸ? Abel) ὑδροπίσσω G; quod dedi, de meo dedi || Pro 14. usque ad p. 37, 1 δέξαιο habent scholia vulgata: κανθαρίδος· κανθαρίδας εἰσὶ τὰ κοπροφόρα καὶ σιτοφόρα (σιτοφόρα RP, corr. JGSchneider) ζῶα οἳ λεγόμενοι κάνθαροι, ὧν ἡ μὲν ὁσμὴ ὁμοία ἐστὶ πίσσῃ χυτῇ (πίσση χυτῇ ὁμοία ἐστὶ P), ὃ ἐστὶ τῷ ὑδροπίσσω, ἡ δὲ γεῦσις κεδρίσι (κεδρίσιν R)· μηδαμῶς οὖν φησιν ἐκεῖνο τὸ ποτὸν δέξαιο.

Sch. R.] 1. ἀπὸ κοινοῦ τὸ δάκρυον add. m² in marg. inf. || δὲ add. m².

πίσσω, ἐξεῖνο τὸ ποτὸν δέξαιτο. Τὰ ψήγματα δὲ τῆς κέδρου κεδρία λέγει κάρφη.

119. Ὅτε μὲν πλαδῶντι · ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν δηγμὸν ποιοῦσιν ἐπὶ τῷ οὐύγρφ ποτῷ ποθέντι· τῷ χεῖλει, ποτὲ δὲ περὶ τὰ νεῖατα καὶ ἔσχατα τῆς γαστρούς, τουτέστι περὶ τὸ στόμα 5 αὐτῆς, ἡγρουν περὶ τὸν στόμαχον· οἱ μὲν οὖν στόμαχον, ἄλλοι δὲ πύλην, ἄλλοι δὲ δοχεῖον βρωμάτων τὴν γαστέρα ὀνομάζουσιν, ἐκ δὲ τοῦ στόμα γίνεται κατὰ συγκοπὴν στόμα, ὡς μηρία μηρά.

123. Χόνδρος· τοῦ στομάχου ἔντερον, ὅθεν καὶ ὑποχόνδριά φαρμεν, ἡ μέρος τοῦ θώρακος, μεθ' ὃ τὰ ὑποχόνδρια, ἀπὸ κοινοῦ δὲ 10 τὸ δάκνεται.

124. Ἄλη δέ φιν· τὸ φιν παρῑέλκει· περιφραστικῶς δὲ ἡθεα φωτὸς ἀντὶ τοῦ τὸν φωτα, ὃ ἔστι τὸν ἄνδρα.

126. Οἶά τε δὴ γήρεια· οὕτω φέρεται αὐτῶν ἡ γνώμη ὡς ἀκάνθης ἄνθος· γήρεια δὲ τὰ ἄνθη τὰ λευκὰ καὶ πολιοειδῆ· 15 πάππος δὲ ὁ καυλὸς αὐτῶν, ἐξ οὗ θρύπτονται καὶ πίπτουσιν, ἡ αὐτῶν ἡ σύστασις.

Sch. Vet.] 3. In RP lemma est: αἱ δ' (αἰδ' P) ὅτε μὲν πλαδῶντι || 4. τῷ alterum om. P || δὲ omm. RP || 5. τὸ om. R || 9. ὑποχόνδριον RP || 9. 10. -α φαρμεν G || 12. ἄλλη δέ φιν R, ἄλη δέ σφιν P || τὸ φιν R, τὸ σφιν P || 12. 13. δὲ τὸ ἡθεαφῶτα P || 13. τοῦ τὸν m² in ras. || Ad 14. 15. m² dedit in margine scholium, e quo legi potest: γονται | ηρ (?) καὶ | τatos τῆς | γηγενῆ (an γεγ.?) | ἀ τὴν ὃ | τὰ ἡν ἔχει | πολιαν. || 15. Pro ἄνθος legitur in G εἶδος || πολιοειδῆ RP || 16. In αὐτῶν est τῶν a m² ex corr. || θρύπτεται G || 17. αὐτῶν Vári, αὐτῇ codd. habent.

Sch. R.] 1. 2. (Ψήγμ. usque ad κάρφη) add. m² in marg. præmissis iis, quæ et in scholiis vulgatis tradita leguntur. || κεδρίνα λέγει κάρφη coniec. Keil || 6. (οἱ μὲν) — 8. add. m² in marg. || 6. Pro ἄλλοι δὲ π.] οἱ δὲ π. m² || 10 (ῆ)—11. add. m² in marg., insuper legitur in eodem mg. scholium mutilum: ἡ γαστήρ δά . . . ται ἡ ἡ κύστις . . . ρωσκομένη . . . στis δηλονότι . . . ρωσκομένη (!) || 10. Pro ἡ habet ὃ R.

128. Τῷ δὲ σὺ πολλάκι· τούτῳ δέ φησι τῷ φαρμασσο-
μένῳ σὺ τὸν γλῆχωνα ταῖς ποταμίαις νόμφαις τεύξαις κυκεῶνα,
τουτέστι γλῆχωνα μετὰ ὕδατος· ἐμπλήθην ἀντὶ τοῦ πεπληρω-
μένον, πόροις, ὥσανεὶ διδου.

- 5 130. Νηστείρης Δηοῦς· ἰστέον, ὅτι τῆς Κόρης, ἡγρουν τῆς
Περσεφόνης ἀρπασθείσης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἢ μήτηρ αὐτῆς
ἢ Δηὸ νῆστις περιήρχετο ζητοῦσα αὐτήν. Καὶ δὴ περιερχομένη
καὶ ζητοῦσα αὐτήν ὑπεδέχθη ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἰπποθόωντος,
ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἐξ Ἀλόπης τῆς Κερκύνος, ὑπὸ τῆς γυ-
10 ναϊκῆς αὐτοῦ, Μετανείρας. Ὅτις Μετάνειρα παρέθηκεν αὐτῇ
τράπεζαν καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει. Ἡ δὲ θεὸς οὐκ
ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμτὸν εἶναι· πιεῖν αὐτὴν οἶνον ἐπὶ τῇ
θλίψει τῆς θυγατρὸς. Ἀλφίτων δὲ αὐτὴν κυκεῶνα ἐκέλευσεν
αὐτῇ κατασκευάσαι, ὃν δεξαμένη ἔπιεν· Ἰάμβη δὲ τις δούλη τῆς
15 Μετανείρας ἀθυμοῦσαν τὴν θεὸν ὁρῶσα γελοιάδεις λόγους καὶ
σκώμματά τινα ἔλεγε πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεόν· ἦσαν δὲ τὰ
ῥηθέντα, ἅπερ αὐτὴ πρῶτον εἶπεν, ὑπ' αὐτῆς ἱαμβικῶς μέτρῳ ῥυ-

Sch. Vet.] 1. τῷ δὲ σὺ πολλάκι τῶν φαρμάκων τῶν κανθαρίδων, τούτω,
δέ φ. τ. φ. R, τὸ δὲ σὺ πολλάκι περὶ φαρμάκων τῶν κανθαρίδων τούτω δέ
φ. τ. φ. P || 2. τεύξαις P, πύξαις R || 3. 4. πεπληρω^{μ'ν} G, πληρώσας RP ||
4. ὥσανεὶ G, ὅ ἐστι RP || 5. ἡγρουν] ἡτοι P || 6. ἀρπασθείσης Ἀβελ,
ἀρπαγείσης codd., sed in G est γ ex corr. m² || 7. περιήρχετο νῆστις
RP || 7. 8. Καὶ δὴ περιερχομένη καὶ ζητοῦσα αὐτήν omm. scholia vulgata
(RP) || 8. Ante ἐν inserunt RP δὲ || 13. 14. ἐκέλευσεν αὐτῇ (quod in αὐτῇ
corr. Ἀβελ) G, ἐκέλευσε RP omisso αὐτῇ || 16. //κώμματα τινὰ ἔλεγε πρὸς
τ. γ. G, σκ. ἔλεγεν ἅτινα πρ. τ. γ. R || ἔλεγε om. P || Post θεὸν ha-
bent cum P, tum R insertum ἔλεγεν. || 16. 17. Scholia vulgata ex-
hibent: ἦσαν δὲ τὰ ῥηθέντα ὑπ' αὐτῆς ἱαμβικῶς μέτρῳ ρυθμισθέντα (ῥυθμη-
θέντα R), ὅπερ αὐτὴ πρῶτον εἶπεν. || 17. αὕτη G, correxit JGSchn.

Sch. R.] 1. φησι add. m² in marg. || 2. σὺ add. m² in margine. ||
8. Ad verb. αὐτὴν hæc adnotavit m² in marg.: θασα . . . τὴν ἐλευσίνα
τῆς ἁττικῆς. || 9. κερκύνος RP, corr. JGSchn.

ἁμισθέντα, ἐξ ἧς καὶ τὴν προσηγορίαν ἔλαβον ἱάμβοι λέγεσθαι·
 ἱάμβῃ δὲ θυγάτηρ ἦν Ἥχοῦς καὶ τοῦ Πανός, θράσσεια τὸ γένος.
 Μορόεν δὲ ποτόν· τὸ ἐν κακοπαθείᾳ δοθέν· ὅτι δὲ διὰ γλῆ-
 χωνος ἔπειεν ἡ Δημήτηρ τὸν κυκεῶνα καὶ διὰ τὴν χλεῦν τῆς
 ἱάμβης ἐγέλασεν ἡ θεά, ἐν τοῖς εἰς Ὀμηρον ἀναφερομένοις 5
 ὕμνοις λέγεται. Ἄλλως· μοριδίον ἀντὶ τοῦ αἵσιμον, ὃ καὶ δέ-
 ξαιτό τις ἀν ἐπὶ τοῦ συμφέροντος ἢ τὸ μετὰ πόνου γινόμενον
 καὶ ἐφόμενον, ἢ τὸ ἀρμόζον τῷ πάθει. Ὀμηρος ἐπεὶ κατὰ μοῖραν
 εἶπεν.

132. Ἀθύροιςιν· ὑπὸ τοῖς παιγνιώδεσι λόγοις τῆς Θρακικῆς ἱάμβης, 10
 καὶ τὰ ἐξῆς.

134. Εὐτροχάλιοι δὲ λίνου· τουτέστι τὴν κεφαλὴν ἐψη-
 θεῖσαν σπέρματι λίνου ἥτοι τῷ λινοσπέρμῳ καλουμένῳ· γράφεται
 δὲ καὶ εὐτροχάλιοι λίνιοι.

137. Ἐς δ' ἔμετον χορέσαιο· ἀντὶ τοῦ ἕως ἐμέσσης χορέ- 15
 σθητι, τὰ δὲ φάρμακα ἀθρόα κάτωθεν ἀναβάλλοις. Ἐμματέων,

Sch. Vet.] 2. ἦν omm. RP || θράσεια G, θράσσεια P et forte R ||
 4. ἔπειεν P || μήτηρ R || τῆς omm. RP || 5. 6. Hymn. in Cererem 192 sqq.
 Cf. Baumeisterum ad hunc locum. || 6. ὕπνοις G || 6 (Ἄλλως) — 9. Quæ
 hic edidi, habent scholia vulgata post scholium lemmatis Εὐτροχάλιοι
 δὲ λίνου (vs. 134) hoc modo: Μορόεν ἢ πολυέψητον ἢ μοριδίον ἀντὶ τοῦ
 αἵσιμον, ὃ ἂν τις ἐπὶ τοῦ συμφέροντος ἐκδέξαιτο (ἐκδέξαιτο P) || ἀντίασιμον
 G, corr. in ἀντὶ τ. αἵ. Abel. || 12. δὲ λίνου GP, sed in G δὲ et λ a m²
 ex corr., — σελίνου R || τουτέστι m² ex corr. || 12. 13. ἐψηθεῖσαν R || 13.
 σελίνου R || 13. 14. γρ. δ. κ. εὐτρ. λ. om. R, γρ! (sic) δὲ ἐντροχάλιοι
 λίνιοι G || 15. εἰς δ' ἔμετον (ἔμετον P) χορέσαιο (κεράσαιο P) RP ||
 16. Ἐμματέων omm. RP.

Sch. R.] 3. Ad μορόεν m² add. in marg. ἡ δὲ θε | μὲν | ποντ |
 παρὰ | ἔπειε τὸν |. — || 8. ἡ . . . 9 εἶπεν est scholio vulg. verbi μορόεν
 (v. apparatus supra) adiunctum || η 227 et v 48. || 10. ἀθύροιςι [...] P ||
 13. ἡ. τ. λ. κ. add. m² || σελινοσπέρμῳ R || 15. Ante hoc versum in-
 serunt editiones: χυμαίρας αἰγάγρου, quod est nil nisi glossema; in G
 est glossa οἰάγρου.

τοὺς δακτύλους καθιείς εἰς τὸ στόμα· ἐμματαῖν γάρ ἐστι τὸ καθιέναι τοὺς δακτύλους εἰς κοῖλον τόπον. Καὶ Ὅμηρος·

ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐπεμάσσατο θυμόν,
τοῦτέστι καθήψατο τῆς ψυχῆς, καὶ οἶονεῖ ἐνέβαλεν εἰς αὐτὴν
5 χεῖρα. Ἄλλως· ἐμματαῖν ἐστι τὸ εἶς τινα καθιέναι καὶ ἄπτεσθαι
τινων· βούλεται οὖν ὁηλοῦν τὸ καθιέντα τοὺς δακτύλους ἐμεῖν
βιάζεσθαι, ἔτι τοῦ ληφθέντος ἐν τῇ κοιλίᾳ παρακειμένου καὶ
μήπω διὰ τῆς πύλης ὠρμηχότος πρὸς ἀνάδοσιν· τότε που
μετ' αὐτῆς τῆς τροφῆς συνανενεχθήσεται καὶ τὸ φάρμακον.
10 Μεμιασμένα δὲ δόρπα ἀντὶ τοῦ ἄπεπτα καὶ ῥυπαρά· καὶ με-
μιασμένα τὰ δόρπα τοῖς ἰοβόλοις φαρμάκοις ἐν τῇ πύλῃ τῆς
γαστροῦ ἀναβάλλοις, καθιείς τοὺς δακτύλους.

139. Νέον γάλαχος· νεωστὶ ἀμειχθὲν γάλα βαλὼν ἐν ἐργαλείῳ δὸς
ἐνεμά φησι διὰ τῆς ἔδρας, ὅπως ὑπάρδης τὴν γαστέρα· ἀφόρδια

Sch. Vet.] 1. Pro εἰς τὸ στόμα, quod Ábel restituit, extat in G διὰ τοῦ
στόματος, sed διὰ m² in rasura, οὐ eadem ex corr., στόματος ex στο
fecit; add. m² insuper εἰς τὸν (!) φάρυγγα. — διὰ τοῦ στόματος εἰς τὸν
φάρυγγα habent et scholia vulgata, RP || ἐμματαῖν Buss. (malim ἐμάτ-
τειν), ἐμμάτειν GR, ἐμμάτειν P || 2. Καὶ omm. RP || 3. Y 425 || μάλιστα
P || ἐπεμάσσατο G || 4. οἶον P, οἶον R || ἐνέβαλλεν R || Pro εἰς αὐτὴν R:
τὴν ἑαυτοῦ, P: εἰς τὴν αὐτοῦ || 5. Ἄλλως omm. RP || ἐμματαῖν R, ἐμμά-
τειν G, ἐμμάττειν P || Pro ἐστι: P: ἐπὶ || τινα G, τι RP || 7. Pro ἔτι P:
εἶ || καὶ add. m² || 8. μηπω G, rasuram et ω ex o fecit m²; fuit μή-
ποτε || Pro που RP: γὰρ || 9. συνενεχθήσεται G || 10—12. Pro verb. ἄπε-
πτα . . . δακτύλους habet R: τοῦ ἄπτεσθαι ῥυπαρά καὶ μεμολυσμένα τοῖς
ἰοβόλοις φαρμάκοις· ἀναβάλλει ἐν τῇ πύλῃ τῆς γαστροῦ καθιείς τοὺς δακτύλους,
P: ἄπεπτα ὡς ῥυπαρά καὶ μεμολυσμένα τὰ δόρπα τοῖς ἰοβόλοις φαρμάκοις ἀνα-
βάλλοις ἐν τῇ πύλῃ τοὺς (!) γαστροῦ καθιείς τοὺς δακτύλους.

Sch. R.] Verba 13 usque ad p. 41, 1 οἶονεῖ add. m² in mg.;
in P νέον γάλακτος est lemma || 13. Pro ἐργαλ. P: ἀγγεῖω || Post δὸς in
R extat spatium || 13. ἐνεμα om. R, ἐναιμα m² P, corr. JGSchn. || φασὶ
R || διὰ] δὲ P || ὑπάρης m², ὑπὸ ἄρης RP, ὑποάρδης Col., ὑπάρδης JGSchn.

γὰρ τὰ ἀφοδεύματα, οἰονεὶ τὰ ἄποθεν τῆς ὁδοῦ, ὥσπερ καὶ ἀπο-
πατίγματα τὰ ἄποθεν τοῦ πάτου, ἤγουν τῆς ὁδοῦ. Καὶ Ὁμηρος·
πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.

142. Ἡ ἐ σύγ' ἀμπελόμεσαν· κόφαι κελεύει κλήματα ἀμ-
πέλου χλωρὰ σὺν τοῖς φύλλοις καὶ ἐν γλεύκει ἢ μέλιτι ἐψήσαντα 5
δοῦναι πιεῖν· τοῦτο γὰρ παραδεκτέον.

145. Φαφαρῆς δὲ ῥίζια γαίης· τῆς πετρώδους καὶ ὀρεινῆς γῆς· ἐν
τοιαύτῃ γὰρ γῇ ἡ βοτάνη γίνεται.

146. Αἰὲν δὲ κεντρήεντα· διὰ παντὸς τραχύτητα ἔχοντα. Ὑψι τέθηλε,
τουτέστι τοῖς κλωσὶν ὑψηλὴν· τὴν τοιαύτην γοῖν βοτάνην ἤγουν τὸ σκορ· 10
πίονρον δὸς τῷ πεφραγμαμένῳ ἐψηθεῖσαν μετὰ μέλιτος πιεῖν.

147. Ἡ μολόθουρος βοτάνη ἐστίν, ἀειθαλῆς δέ· διὸ καὶ Εὐφορίων
φησί·

πιῶκες ἀειχλωροῖσιν ἰάνεσκον μολοθοῦροις.

Ἐμισχνα δὲ καύλεα ἀντὶ τοῦ ἰσχνὰ δὲ καὶ καλαμώδη καὶ 15
λεπτὰ καυλεῖα ποιεῖ· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνατρέχοντα φυτὰ λεπτὰ
καυλεῖα ποιοῦσι.

149. Παρθενίης· Παρθενία οὐκ αὐτὴ ὅλη ἡ Σάμος, ἀλλὰ τὴς
ἐν αὐτῇ ἐδρεθεῖσα γῆ. Ἦν Φυλλίς· τὸ καλούμενον γεωφάνιον

Sch. Vet.] 1. τὰ ἄπο... .3 ἀλεείνων add. m² in marg. sup. ||
ἄπωθεν τῆς ὁδοῦ P || καὶ omm. RP || 2. ἄπωθεν RP || ἤγουν] ἤτοι RP || καὶ
omm. RP || 3. Z 202. || πάτον P || 4. ἡ ἐ σύγ' ἀμπελόμενα RP || 5. φύλλοις
P || μέλιτι ἢ γλεύκει R || 15. ἐμισχνα P || καυλεῖα G, καυλία P || δὲ omm.
RP || 16. καυλίς P || 17. ποιοῦσιν R || 18. οὐχ (οὐχ' P) [αὐτῇ] ἢ ὅλη Σάμος
RP || 19. Ἦν omm. RP || Post γεωφάνιον interpungitur in P.

Sch. R.] 1. ἀφοδεύματα P || 4—6. add. m² in mg. infer. una
cum verbis recentibus || 5. ἐψήσαντι P || 7—11. add. m² in mg. inf. || 7.
φαφαρῆς ἐκ ῥίζια γαίης R || ῥίζια (at R) P || Nil enotavit Abel, num
in G post verba ὀρεινῆς γῆς inseratur: ἀπὸ λευκῆς καὶ ψαμμώδους? ||
9. δὲ om. R || διαπαντὸς m² || τέθηλε omm. RP || 10. ὑψηλὸς P || Verba
τὴν... πιεῖν desunt in RP || 12. Ἦ Col., ἢ R, ὅ P || 13. φησὶν R || 14.
Fr. 64 ap. Mein. An. All. || ἀεὶ χλωροῖσιν P || ἴανες κοιμολοσοῦροις R.

ἐν Σαμοθράκῃ καὶ Μελίφυλλον ἐκαλεῖτο, Νίκανδρος δὲ Φυλλίδα καλεῖ. Παρθενίης ἦν Φυλλίς· Σάμιας κελεύει οὖν τέσσαρας δραχμὰς λαμβάνειν. Παρθενία γὰρ ἡ Σάμος ἐκαλεῖτο καὶ Φυλλίς μία τῶν Νυμφῶν. Τὸν Σάμιον ἀστέρα λέγει, ὃν δοκεῖ κριὸς ἐν Σάμῳ
 5 εὐρηκέναι· Φυλλίς γὰρ ἡ Σάμος· ἡ φυλλίδα τὴν βοτάνην ἰδίως καλεῖ, ἣν τινες μελιτόφυλλον φασιν, ἥς τὸ χρήσιμον ἀστήρ λέγεται ἡ Φυλλὰς οὖν ἡ Μελάμφυλλος ἐστίν.

150. Ἰμβρασίδος· τῆς Σαμιακῆς· Ἰμβρασος γὰρ ποταμὸς ἐν Σάμῳ· ἦν κριὸς λέγεται εὐρηκέναι, ταύτης δὲ τὸ χρησιμώτερον
 10 ἀστήρ καλεῖται, ἐξ ἧς βούλεται ἡμᾶς ὁ Νίκανδρος λαμβάνειν.

151. Ἀμνὸς Χησιάδος· ἀμνός ἐστίν ὁ μηδ' ἐπω κέρατα ἔχων· πᾶς οὖν οὗτος κεράστιν αὐτὸν εἶπεν οὐκ ὀρθῶς; Χησιεῖς δὲ πρῶτον κατώκησαν ἐν Σάμῳ, εἶτα Ἀστυपालαιεῖς.

Sch. Vet.] 1. μελίφυλλον legit *Schneider* e codice G, qui secundum *Abelium*, ut ceteri codd., μελιφύλλιον exhibet. || 2. Παρθ. ἦν Φυλ. Σαμ. omm. RP || 3. τέσσαρας δραχμὰς *Ald.*, δ δραχμὰς G, δ' δραχμὰς R, δραχμὰς δ' P || 8. Ἰμβρασος *Schneider*, Ἰμβρος codd. || ποταμὸς] ποτε RP || 9. χρήσιμον R || 10. ὁ νίκανδρος ἡμᾶς R || 12. Lemma deest in RP || ἀμνός ἐστίν R || 13. οὗτος] αὐτός RP || αὐτὸ G || εἶπεν αὐτόν RP || 13. 14. χησιεῖς δὲ om. R, spatio relicto, χ εἰς P, spatio a m¹ relicto || 7. ὤκησαν RP.

Sch. R.] 4. et sqq. Hoc pro scholio recente m² add. in marg. sup.: . . . νῆσω τινι γῇ ἦν ἡ (?) τὴν νῆσον οἰκοῦντ (?) καλοῦσιν ἀστέρα τετραδραχμ. τοι χρ. . . . τ θεραπεῖαν ἐμβάλλειν φέροντα· παρθένιον δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Σάμος. καὶ φυλλίδα αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τ' οὐκ. . . . καλεῖν καὶ ἀπὸ ἰμβράσου τοῦ ποταμοῦ αὖθις τὸ ὄνομα ἔσχεν ἰμβρασι ας'. κριὸς δὲ τῆς γῆς ἥς ἀστήρ ἐστί· ἡ . . . ἡ (?) ρία ταύτης γέγονεν εὐρετής. χήσιον δὲ ὁ τόπος κέκληται· ἐν ᾧ περ εὐρεθῆναι ταύτην τὴν γῆν λόγος. τὸ δὲ ὄρος χήσιον . . .
 τιον || ἐν Σάμῳ P || 5. φυλλάδα P || 7. μελίφυλλος R || ἐστὶ P.

153. Διπληθέα· κελεύει διπλῆν πόσιν τῶν τεσσάρων δραχμῶν δοῦναι, ὃ ἐστὶν ὁκτὼ δραχμῶν, καὶ σὺν τῷ ἐψήματι πηγανίου κλῶ-
νας δοῦναι καὶ ῥόδινον μύρον ἢ ἱρινον μύρον.

155. Ὅργάζων δὲ καὶ μινύων τὴν γῆν τὴν Παρθενίαν, ἣ
ἀναδεύων καὶ βρέχων ἐλαίῳ ῥοδίῳ. Ἄλλως τῷ ἀπὸ ἱριδος γινο- 5
μένῳ μύρῳ ἤγουν ἐλαίῳ, τουτέστι τὸ ῥόδινον ἔλαιον μίξας ἄλειπον μετὰ
πηγάνου κλάδων.

157. Ἦν γε μὲν· ὡς πρὸς δεύτερον πρόσωπον ἀποτείνεται
περὶ τρίτου τινός· τὸ δὲ κόριον δισσοδὴν λέγεται εἶναι, τὸ μὲν
ἥμερον ἡδὺ τε καὶ εὐωδές, τὸ δὲ ἄγριον παραπλήσιον τῷ ἡμέρῳ, 10
πλατυφυλλότερον δὲ καὶ εὐμηκέστερον καὶ πολλὰς ἔχον παρα-
φυάδας καὶ πολύρριζον καὶ πολυανθές, τοῦτο δὲ βρωθὲν ἢ
ποθὲν ἢ ἄλλως πως προσενεχθὲν θανάσιμον. Ἄλλως· περὶ τοῦ
ἀγρίου κορίου τῆς βοτάνης λέγει· εἰσὶ δὲ τούτου δύο γένη, ὡς
εἴρηται. 15

Sch. Vet.] 1. διπληθέα R, διπλήρεα P || διπλῆν κελεύει RP ||
διπλῆν G || 3. ῥόδιον P || bis μύρον codd., μύρον edd. inde a Buss. || Pro
μύρον priore R habet μῶρον || ἱρινόν GR || 4. Pro καὶ habent scholia vul-
gata ἀντὶ τοῦ || 5. ἀναδεύων καὶ omm. RP || βρέχων] καταβρέχων RP || 8.
ἦν γε μὲν P, ἦν γέμεν R || 9. Verba τὸ δὲ usque ad ὡς εἴρηται e cod.
G edidi, quo in codice hæc quidem verba post scholium ad vs. 158
exhibentur. Scholia vulgata (RP) habent: περὶ τοῦ ἀγρίου δὲ κορίου
(ἀγρίου P) τῆς βοτάνης λέγει· εἶδη γὰρ ταύτης εἰσὶ δύο, ἥμερόν τε καὶ
ἄγριον, ὧν τὸ μὲν ἥμερον εὐωδές ἐστι καὶ ἡδὺ, τὸ δὲ ἄγριον παραπλήσιον
τῷ ἡμέρῳ, πλατυφυλλότερον (πλατυφυλλέστερον P) δὲ καὶ εὐμηκέστερον καὶ
πολλὰς ἔχον (ἔχων R) παραφυάδας καὶ πολύρριζον (πολύριζον R) καὶ πολυ-
ανθές, τοῦτο δὲ βρωθὲν ἢ (βρ. ἢ om. R) ποθὲν ἢ ἄλλως πως προσενεχθὲν
θανάσιμον || Ad verbum κόριον m² add. in margine . . . κολίαν || 11. 12. πα-
ραφυλάδας G || 12. πολύ//ριζον G || 13. προσενεχθὲν G || 14. εἰσὶ *Abel*, ψησι G.

Sch. R.] 1. τεττάρων P || 2. Pro ὃ ἐ. ὁ. δρ. ut videtur, add. m² in
margine: . . . δραχμῶν | . . . τὸ δραχμῶν | . . . καὶ σῖνος | . . . γεται ||
4. δὲ add. m² || 5. Ἄλλως . . . κλάδων add. m² in mg. || Ἄλλως omm.
RP || 5. 6. γινομένης P || ῥόδιον RP || τουτέστι τῷ ἱρίῳ ἐλαίῳ coniecit
Keil || 7. scrib. πηγανίου? || 13. ποθὲν ἢ add. m² || 14. τ. β. add. m² in mg.

158. Ἀφραδέως δὲ εἶπεν, ὃ ἐστὶν ἀφρόνως καὶ ἀπείρως· τὸ γὰρ χύλισμα τοῦ χορίου τῆς γεύσεως ἀλλότριον ὑπάρχον οὐ δύναται λαθεῖν διδοόμενον, εἰ μὴ τις αὐθαирέτως αὐτὸ βουληθεῖη λαβεῖν ἐν καιρῷ περιστάσεως· διὸ φησιν ἀφραδέως.

5 160. Λαβράζουσιν· ἐν τῷ δήμῳ λάβρως φωνοῦσι· καὶ ὁμοῖος·

τί πάρος λαβρεύεαι;

καὶ Αἰσχύλος·

μὴ λαβροστόμει.

10 Παραπλήγες δὲ ἀντὶ τοῦ παράφρονες, τὸ δὲ ἐξῆς παραπληγέες τῷ οἴστρω.

161. Οὐδὲν δὲ μέλος τὸ διατεταμένον καὶ μέγα. Ἀταρμύκτω ἀφόβῳ, ἀπὸ δὲ τοῦ τάρβους καὶ τοῦ μύειν συντέθεται ἡ λέξις. Οἴστρος δὲ ζῶν ἐστὶ παραπλήσιον μεγίστη μυία κέντρον ἔχον

15 ἐπίμηκες.

163. Πράμνιος οἶνος ἀπὸ ἀμπέλου πραμνίας, ἣν καὶ ψιθίαν τινὲς καλοῦσιν. Αὐτοκρηγὲς δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοκέραστον, ἀμυγές, ἄκρατον.

164. Ἄλδς ἐμπλεα κύμβην· ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένον τοῦ θαλασσίου ὕδατος τὸ τυβλίον.

Sch. Vet.] 4. διὸ φησὶν G || 7. Ψ 474 || λαβρεύεαι P || 9. Prometh. 327 || 12. καὶ ἀταρμύκτω RP || 13. δὲ om. R || συντίθεται G, συντέθεται R || Ad schol. ἀταρμύκτω add. m² in marg.: . . . τὸ (?) | φρένα | . . . τῷ ἀταρ | . . . (x)αὶ ἀφόβῳ || 14. Hoc scholium in codd. vulgg. post vocabulum οἴστρω (vs. 11.) legitur || ζῶν τι P || ἐστὶ παραπλήσιον] ἐστὶν ὅμοιον RP.

Sch. R.] 1. δὲ εἶπεν om. R || 4. ἐν x. π. add. m² in margine || 10. 11. add. m² in marg. || τοῦ omisisse videtur m² || παραπληγέες] παραπληγέντες P || 14. μεγίστη add. m² || 14. 15. x. ἔχ. ἐπ. add. m² in marg. || 16. 17. add. m² in marg. || 16. ψιθίαν P || 17. αὐτοκόμεστον P || 18. 19. add. m² in marg. || ἄλδς δὲ Pm² || κύμβην P || πεπληρωμένην RP || τ. ἑλ. κύματος ὕδ. P || Hoc post scholium add. aliquid m² in margine, quod desinit verbis: . . . ὥσι μετ' αἰσχρολογίας.

165. Ἀπαλὴν ὠδῖνα· τὴν στερουμένην βίας, ἐπεὶ τίχτουσιν
 ἐκτὸς ἀλγυθόνοιο. Γράφεται καὶ ἀλαλὴν, ἥτοι ὅτι ἐστέρηται τοῦ λα-
 λεῖν, ἢ ὅτι χωρὶς στεναγμοῦ τίχτει. Ὁρταλίχων νῦν τὰς ὀρνίθας λέγει
 οὐ γὰρ τὰ νήπια φητοκεῖ, ἀλλὰ τὰ τέλεια· κελεύει δὲ τὸ ὦν συμμι-
 γνυσθαι ἀφρῶ θαλασσίῳ, ἔστις ἀφρὸς τροφὴ τοῦ κέπφου ὦν καὶ 5
 θανάτου αὐτῷ παραίτιος γίνεται· οἱ γὰρ ἄλμεις χερσὶ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ
 ἀνακλύζοντες ἀφρὸν προσενεγκεῖν καταναγκάζουσι, καὶ τοῦτον δολίως
 τῷ κέπφῳ προτείνουσιν, ὃ δὲ τὸν ἀφρὸν λαβεῖν ἐφιέμενος εἰς τὰς χει-
 ρας αὐτῶν ἔρχεται καὶ οὕτω θηρεύεται· ἔστι δὲ θαλάττιον ὄρνεον
 ὃ κέπφος ἐοικὼς λάρῳ, ὅπερ ὡς εἴρηται ὑπὸ τῶν ἀλίεων ἀλίσκε- 10
 ται· χραινόντων γὰρ καὶ ποιούντων ἀφρὸν προσέρχεται τῷ
 ἀφρῶ, καὶ οὕτως ἀλίσκεται.

167. Τῷ γὰρ δὴ ζώῃν τε· τούτῳ γὰρ καὶ τὴν ζώῃν σώζει,
 ἵγρουν τῷ ἀφρῶ διὰ τοῦ ἐσιθίειν καὶ τὸν θάνατον καταλαμβάνει
 δι' αὐτοῦ.

Sch. Vet.] 1. et sqq. Sensum totius scholii ego confeci || 1. 2.
 Verba Ἀπαλὴν . . . ἀλγυθόνοιο in scholiis vulgatis post οὕτως ἀλίσκεται,
 vs. 12. exhibentur. In scholiis RP extat lemma: τὸ δὲ (δ' R) ὀρταλι-
 χων ἀπαλὴν || 1. στερουμένην G || 2. ἐκτὸς om. G, habent RP || 4. 5. Pro
 κελεύει . . . κέπφου scholl. vulgg. habent: κελεύει δὲ (omm. RP) τὸ ὦν
 κενῶσαι, καὶ ἀφρὸν θαλάσσης συμμιγνύντα (συμμιγνύντα P) πληρῶσαι (συμμι-
 ξαι pro συμμιγν. πληρ. habet m²), ὅστις ἀφρὸς τροφὴ τοῦ κέπφου. || ὦν
 G || 5. Ante ἀφρὸς est rasura aliquot litterarum || 9. ἐστὶ G || 9. 10.
 Pro verbis ἔστι . . . λάρῳ habent scholia vulgg.: ὃ δὲ κέπφος θαλάσσιον
 ἔστιν ὄρνεον παραπλήσιον λάρῳ || 11. 12. χραινόντων . . . ἀλίσκεται om. P
 propter homoeoteleuton || 11. προσέρχεται G, error bene notus || Scholium
 inde a verbo κελεύει, ut in codd. vulgg. legitur, add. m² in marg.
 fine prorsus mutilo; finitur vocabulis κέπφῳ προτεῖ, cetera sunt
 abscisa. || 13—15. omm. RP || 14. ἁλὶ καὶ καταλαμβάνει (r a m²), corr.
 Abel.

Sch. R.]. 2. Pro ὅτι prius R ὅτε || 3. Ὁρταλίχων] πολλάκι δ' ὀρτα-
 λίχων ἀπαλὴν ὠδῖνα RP || 4. οὐ] καὶ R || τέλεια ἢ μήτηρ RP || 6. χερσὶ
 om. R || 7. ἀναγκάζουσι m² || 9. οὕτως RP.

171. Ἀγλεύκην· ἀγλυκῇ καὶ πικρὰν καὶ ἐστερημένην γλεύκης, ὅ ἐστι γλυκύτητος.

172. Ἀτμεύειν δὲ δουλεύειν, ὑποκεῖσθαι, ἄς μῦθον γὰρ λέγει, ὅτι ἀνέμοις θάλασσα καὶ πῦρ δουλεύει· καὶ θάλασσα μὲν
 5 δεσπόζει νηῶν, πῦρ δὲ ὕλης. Ἄλλως· ἀτμεύειν, δουλεύειν· ἀτμένες γὰρ οἱ δοῦλοι· ὅτι δὲ δουλεύει ἡ θάλασσα καὶ τὸ πῦρ ἀνέμοις, κατὰ θεῖον νόμον δηλονότι, τοῦτο δὲ καὶ Ἡράκλειτος καὶ Μενεχράτης εἴρηκε.

174. Πῦρ μὲν αἰείζων· τὸ μὲν πῦρ τὸ αἰείζων καὶ τὸ ἀχύνετον ὕδωρ ἔτρεσε· τοὺς ἀργεστάς, οἷονεὶ τοὺς ἀνέμους.
 10 Ἀχύνετον δὲ τὸ πολύχυτον· τὸ γὰρ ᾧ ἐπιτατικόν ἐστιν· βούλεται δὲ διὰ τούτων ἐκτίθεσθαι καὶ Ἡράκλειτος, ὅτι πάντα ἐναντία ἀλλήλοις ἐστὶ κατ' αὐτόν.

175. Ἀκοσμήεσσα ἡ ἄκοσμος, ἡ ἄτακτος, ἡ μὴ κοσμίως
 15 κινουμένη. Φιλοργῆς διὰ τὸ ροῶδες, ἡ φιλοῦσα ὀργίζεσθαι καὶ ὀργᾶν καὶ μαίνεσθαι διὰ τὰς τρικυμίας.

176. Δεσπόζει νηῶν· τῇ γὰρ θαλάσῃ ὑπόκεινται τὰ πλοῖα, τῷ δὲ πυρὶ ἡ ὕλη. Εμφθορέων δὲ αἰζηῶν, τῶν ἐν θαλάσῃ φθειρομένων.

[Sch. Vet.] 3. ὅ ἐστι δουλεύειν R || μῦθος RP || μῦς γὰρ G, sed γὰρ m² add. || 4. In λέγει εἰ a m² ex corr. || 5. νῆας R || Ἄλλως omm. RP || 7. 8. καὶ M. εἴρ. om. R || 8. εἴρηκεν G || 9. τὸ μὲν . . . αἰείζων omm. RP || 10. ἐτρεσε G || In οἷονεὶ m² οἷο in ras. scripsit || 11. πολύ-
 χυτον R || τὸ ᾧ γὰρ R || 12. ἐκτίθεσθαι (ἐκτιθέσθαι RP) οὖν βούλεται
 διὰ τούτων scholl. vulgg. || καὶ omm. RP || Frgm. XX. (Bywater) ||
 13. αὐτὴν R || 14. ἀκόσμηεσσα (corr. m²) G || κοσμίως] κοσμία R ||
 16. τρικυμίας R || 17. ὑπόκειται P.

[Sch. R.] 3. δὲ add. m² || 7. Addidisse videtur scholium rec. m² in marginis parte abscisa || τοῦτο δὲ καὶ Ἡράκλειτος om. P. || Fr. XX.

177. Ὑλῃ δ' ἐχθομένοις ἡ δὲ ὕλῃ ὑπακούει καὶ πείθεται κατὰ τὸν θεσμὸν τοῦ ἐχθομένου πυρός, οὐ καθόλου δὲ τὸ πῦρ ἐχθόμενον λέγει, ἀλλὰ τῇ ὕλῃ ἐχθομένου ὥσαντι διὰ τὸ καίειν αὐτήν.

178. Ἀτμένοιον· πολυδούλευτον καὶ πολυκατέργαστον ἦτοι τὸ 5 μετὰ πολλοῦ καμάτου γενόμενον διὰ τὴν τοῦ ἐλαίου σκευασίαν, ἣ ὃ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ γεωργοὶ κατεσκεύασαν· οἱ δὲ τὸ θαλάσσιον Ἰδωρ, ἐπεὶ καὶ ἀνωτέρω εἴρηται· ἦν τε καὶ ἀτμεύειν (172)· κελεύει δὲ ἐλαίον μετὰ οἴνου μινγνύντα τῇ θαλάσῃ πίνειν, ἣ χιόνα μετὰ γλεύκεος. 10

180. Ζάγκλησι· ταῖς δρεπάναις τῶν τρυγητῶν.

181. Ῥυσαλέην δὲ τὴν ἐρρυσσωμένην, ἦτοι τὴν πεπανθεῖσαν καὶ πέπειρον. Ἐδανοῖο τοῦ ἡδυτάτου, τοῦ γλεύκεος. Ψιθία δὲ εἶδος ἀμπέλου, ἣ τοῦ γλεύκεος πόσις χιόνι μεμιγμένη, ἣτις καὶ πρᾶμνία λέγεται. Καὶ ἐλίνοιο· τοῦ κλάδου τῆς ἀμπέλου. 15

Sch. Vet.] 1. ἐχθομένοιο R, lemma omittit P || 2. ἐχθομένου RP || 3. ἐχθόμενον] ἐχθόμενον RP || Pro ὥσαντι δ. τ. κ. αὐτ. habent scholia vulgata (RP): διὰ τὸ ἀφανίζεσθαι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ || 6. γενόμενον omm. RP || 8. εἴρη G || 9. μινγνύντα μετὰ οἴνου RP || Pro τῇ θαλάσῃ (quod in G Schneider a m² expunctum esse dicit) RP: νεωστὶ πεπατημένου exhibent || 13. καὶ ἐδανοῖο P, καὶ ἐδανοῖο R, ἐδανοῖο G || τοῦ (posterius) om. P et m² in iis, quæ in marg. dederat || γλεύκεος Pm², γλεύκου G(m¹), R || δὲ om. R || 14. ἣ τ. γλ. π. χ. μεμ. omittunt scholl. vulgata.

Sch. R.] 3. ἐχθόμενον] ἐχθόμενον RP, corr. J. G. Schneider e codice, ut dicit, Gottingensi, qui tamen verba recentia non exhibet || 11. Verba Ζάγκλησι.... p. 48, 1 πιέζ. una cum scholiis veteribus add. m² in marg. infer. || Ζάγκλησι m² || 12. ῥυσσαλέην Pm² || ἐρρυσσωμένην m² || 13. Pro τοῦ ἡδυτάτου P: τοῦ γλεύκου, R: τοῦ γλυκυτάτου || 14. 15. λέγεται· καὶ.... κλάδου τῆς ἀμπέλου m².

182. Κείροντες· κόπτοντες πατοῦσι καὶ πιέζουσιν. Ὅτε ροιζήδᾱ· τῷ καιρῷ, ὅτε ροιζήδον αἱ μέλισσαι ἐπὶ ταῖς ῥαξὶ τῶν βοτρύων πεσοῦσαι νέμονται τὸ γλεῦχος.

183. Πεμφρηδὼν δὲ ζῶν ἐστὶ τῶν σφηκῶν, μύρμηκος μὲν 5 μεῖζον, μελισσῆς δὲ ἔλασσον, ἐπτέρωται δὲ καὶ ποικίλην ἔχει λευκῷ καὶ μέλανι τὴν ἐπιφάνειαν, τοῦτο κατὰ τὴν ὀρεινὴν νεμόμενον δρέπεται ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἄγχεσι θάμνων παντοῖα ἄνθη, καὶ φερόμενον εἰς τὰς κοίλας καθίπταται δοῦς. Καὶ αἱ βέμβικες δὲ τῶν σφηκῶν εἰσιν εἶδος μελισσῶν, ὥς ἐνιοὶ βόμβικας καλοῦσι, ταῦτα δὲ πάντα εἶδη με- 10 λισσῶν εἰσιν, ἃ δὲ ἐπινέμεται πεπεῖρους ὄντας τοὺς βότρυας.

185. Κηκὰς ἀλώπηξ, ἦτοι κακωτική, κακοποιός, κακοῦρ- 5 ρος ἢ χλευαστική· καὶ Καλλέμαχος·

κηκάδι σὺν γλώσσει.

186. Κωνείου· τοῦτο οἱ μὲν χορίανον, οἱ δὲ ἀννησοειδὲς κα- 15 λοῦσι, σχμεῖον δὲ τοῦτου τὸ καρηβαρεῖν. Φοινὸν δὲ ἀντὶ τοῦ πεφοινιγμένον ἢ ὀλέθριον, φόνιον κατὰ πλεονάσμον τοῦ ι.

Schol. Vet.] 1. Ὅτε ροιζήδᾱ· τῷ καιρῷ desunt in RP || 2. ὅτε ροιζήδᾱ μέλισσαι R || ροιζήδᾱ P, sed α ex corr. || 3. το γλεῦχος καὶ τὸ γάνος RP || 4. ///μύρμηκος G || μεῖζον μὲν μύρμηκος RP || 9. ταῦ m¹, in τοῦτο mutavit m² || 12. κηκὰς δὲ ἢ ἀλώπηξ RP || In κακωτική litteras az et uz m² scripsit ex corr. || 13. καὶ omm. RP || 14. Frgm. 253. || 15. Lemma in RP: καὶ τε σὺ (σύ R) κωνείου || κροκεανόν R || κροκεανόν οἱ δὲ χορίανον· οἱ δὲ ἀνν. P || οἱ μὲν . . . καλοῦσι (quod verbum legi non potest) induxit m², quæ in margine aliud quid, quod legi non potest, adscripsit || 17. πεφοινιγμ \ ' G, sed πε et \ ' m² add.

Schol. R.] 1. Κείροντες omm. codd., add. JGSchn. || Pro κόπτοντες R: ελίσβωσι || πατῶσι· codd., emend. Buss. || πιέζωσιν (πιέζωσι· P) codd., corr. Col. || 4. Finis verbb. recentt. in cod. G a m² scriptorum evanuit || 5. Verba ἐπτέρωται . . . usque ad 8 Kz a m² in marg. inf. scripta legi possunt, cetera abscisa sunt || ἔχειν P || 8. βέμβικες R, βεμβίδες P || 9. βόμβικας P, βέμβικας R || 17. κατὰ τ. πλ. τ. ι add. m² in mg. || ἦτοι κατὰ etc. P.

189. Ἰχνεσι δὲ σφαλεροί· σφαλλόμενοι δὲ τοῖς σκέλεσι ταῖς
χερσὶ βαδίζουσιν, ὃ ἐστὶ πλκτοντες ἐπερεΐδονται αὐταῖς.

191. Στεινὴν ἐμφράσσεται· ἦτοι τὰ ἐσωτέρω καὶ κατω-
τέρω τοῦ στόματος.

192. Περὶ δὲ φλέβες· αἱ ἀρτηρίαι φησι μεγάλως σφύζουσιν, αἱ πρὶν 5
ἐρρωμέναι συστέλλονται.

193. Ἀτίζει δὲ ἀντὶ τοῦ ἀτενίζει, βλέπει νῦν, ἢ ἔλκει, ὃ ἐστὶ σπᾶ
τὸν ἀέρα καὶ ὀλίγον ἀναπνεῖ, εἰ καὶ ἐπὶ τῆς ταραχῆς ἀπὸ τέθεικεν
"Ὁμηρος εἰπών·

πατρὸς φύλον ὄψιν ἀτιχθεῖς.

10

Γράφεται καὶ ἀλύξει, οἷον «ἡέρα παῦρον ἀλύξει.» "Ὁ δ' ἡέρα παῦ-
ρον ἀλύξει· ἀναπνεῖ, ἀποβλέπει ἢ παρασπᾶ τὸν ἀέρα καὶ ὀλί-
γον πνεῖ.

194. Κατηβρολέων· λειποθυμῶν, τὴν ὑστάτην εἰμαρμένην
ἔχων, διὸ καὶ κάτω ἐπιβάλλων, ὃ δὲ οἷα ἐν καταβολῇ ὦν καὶ κάτω 15
διὰ λειποθυμίαν βλέπων, ὀλίγον ἀέρα διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἔλκων, τὸν
θάνατον ὁρῶν καὶ καταπίπτων· ἢ κατηβρολέων κάτω βαδίζων.

197. Ἡὲ σύ γε κλυστῆρος· τεῦχος κατασχεύαζε ἐμβαλὼν

Sch. Vet.] 1. ἰχνεσι δὲ σφαλεροί τε RP || πόδεσσι R || 3. στεινὴν
ἐμφράσσεται οἶμον R, στενὴν δὲ ἐμφράσσεται οἶμον P || 4. σώματος P, et
id habuisse videtur G, cum στο ex corr. m² scriptum et pro στ olim
σ fuisse certum sit || 11. "Ὁ δ' . . . 13. πνεῖ omm. RP || 12. ἀλύξει:
Vári, ἀλέξει G || In ἀναπνεῖ m² να ex corr. scripsit || 15. διὸ καὶ
κάτω ἐπιβάλλων Vári, τὸ γὰρ ἐκάστω ἐπιβάλλον G, sed a m² inducta
sunt verba; ommissa sunt in RP || 17. ἢ κατηβ. κ. βαδ. inducta sunt a
m² in G; omm. RP || 18. ἢ σύ γε κλυστῆρος τεῦχος [τεῦχος]π. P || τεῦχος
om. R || κατασχεύαζε RP.

Sch. R.] 5. Pro αἱ m² αἱ, RP ἦ, corr. Schneider || 7. ἀτίζει R,
ἢ ἀτίζει P, ἀτύζει m² || δὲ om. R || ἀντὶ τοῦ νῦν m² || 8. τέθεικεν R ||
10. Z 468 || φύλου R || ἀτυχεῖς P || 11. ἡέρα R || 15 ὁ . . . 17 κατα-
πίπτων add. m² in marg. || 16. ἔλκει RP || 17. καὶ omm. RP || κατα-
πίπτει RP.

ἀντὶ τοῦ παραπέμψας, ἐν δὲ τῷ μὴ λέγειν κλυσιῆρα ποῖον, ἀγ-
λονότι κοινὸν λέγει.

198. Δάφνη δὲ ἡ κόρη ἐλέγετο, καὶ ὅτι Ἀπόλλων ἰδὼν
αὐτὴν μεταβληθεῖσαν εἰς τὸ φυτὸν ἐξ αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ ἐστέ-
5 φατο, λέγει δέ· ἢ ἀπὸ δάφνης κατὰ κοινοῦ πόσιν δίδου, τουτ-
έστι δαφνέλαιον δίδου πιεῖν. Δάφνης Τεμπίδος· Θεσσαλικῆς, διότι
πρῶτον ἐκεῖ εὐρέθη τὸ φυτόν.

200. Ἡ πρώτη Φοίβοιο· ὡς τῆς κόρης διωκομένης ὑπὸ τοῦ
Ἀπόλλωνος καὶ μεταβληθείσης εἰς τοῦτο τὸ φυτόν, ἐξ οὗ ἔχει
10 καὶ τὸ ὄνομα.

201. Κνίδης τε· κνίδην λέγει τὴν ἀκαλήφην, εἴρηται δὲ ἀμ-
φότερα διὰ τὸ κάλφεσθαι καὶ κνήθεσθαι· φησὶ δὲ κνίδης
σπέρμα σὺν πεπέρει λεάνας, πέπερι μὲν διὰ τὸ θερμαντικόν.
Ἄλλως· κνίδην δὲ τὴν ἀκαλήφην, εἴρηται δὲ ἀμφότερα διὰ τὸ
15 κνήθειν· καὶ γὰρ ἡ ἀκαλήφη παρὰ τὸ κάλφεσθαι, ἔστι δὲ καὶ
θαλάσσιον ζῷον τὸ καλούμενον καλαμάριον ἀκαλήφη λεγό-
μενον.

Sch. Vet.] 3. δὲ] γὰρ RP || λέγεται RP || ὅτι omm. RP || Verba 3—6
(πιεῖν) in cod. G post scholium ad vs. 200 scriptum exhibentur || 3.
Ἡ πρ. Φ. omm. RP || Pro verbb. ὡς τῆς . . . 9. φυτόν exhibent
scholia vulgg.: κατέσπεφε δὲ χαίτην Δελφίδα εἶπε διὰ τὸ τὴν κόρην διωκο-
μένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς τοῦτο τὸ φυτόν || 9. οὗ] ἧς G || 11—17. exhibent
scholia vulgg. hoc modo: Ἡ πέπερι κνίδης (ἡέπερ κνίδης P)· κνίδην λέγει
τὴν ἀκαλήφην, εἴρηται δὲ (R inserit καὶ) ἀμφότερα διὰ τὸ κάλφεσθαι καὶ
κνήθεσθαι (κνίθεσθαι P)· ἔστι δὲ καὶ θαλάσσιον ὄρνειον ἀκαλήφη (ἀκαλύφη P)
λεγόμενον· φησὶ γοῦν ὅτι καὶ κνίδης σπέρμα σὺν πεπέρει λεάνας διὰ τὸ σφόδρα
θερμαντικὸν δίδου χρῆσθαι || 12. In verbo κνίθεσθαι est εἶναι a m² scrip-
tum ex corr. || 13. πέπερι G || 14. Ἄλλως ego addidi || In εἴρηται est ται
a m² ex corr.

Sch. R.] 6. 7. m² scholium recens in marg. ad verbum λέγει (vs. 2)
retulisse videtur || Δάφνης δὲ τεμπίδος P || 7. τὸ φυτόν omm. RP, add.
JGSchn. || 13. Ad λεάνας m² aliquid in marg. addidisse videtur,
fortasse διὰ τὸ σφόδρα θερμαντικὸν δίδου χρῆσθαι.

202. Ἐνπεύκει ὁπῶ χρόνας δὲ τὸ νέκταρ ἀντὶ τοῦ μίξας
τῶ πικρῶ ὁπῶ, λέγει· δὲ τῶ Κυρηναϊκῶ.

203. Ἱρινέου· ἱρις βοτάνη ἐστὶν εὐπνοῦς, ἥς τὸ ἔλαιον ἱρι-
νέον φησί. Τὸ ἀπὸ τῆς ἱριδος βοτάνης γινόμενον ἔλαιον, ἱρινον δὲ
μύρον λέγει· αὕτη ἡ βοτάνη εὐπνοῦς ἐστί, παραλείπει δὲ τῆς πόσεως 5
τὴν ποσότητα.

204. Κελεύει δὲ καὶ σιλφίου ῥίζαν τρίψαντα μετὰ λευκοῦ ἐλαίου παρ-
έχειν πιεῖν, τὸ δὲ σίλφιον καὶ ῥίζιον Κυρηναϊκὸν καλοῦσί τινες, ἐξ οὗ
γίνεται ὁπός, νῦν δὲ περὶ τοῦ ῥιζίου φησί.

205. Μελιζώρου ἀντὶ τοῦ μελικράτου. Καὶ γάλακτος δὲ τὸ 10
ἄφρωδες, τουτέστι τὸ ἐπιδόλαιον καὶ πεπηγὸς ὡς ἄφρὸς νέμε
ἐπὶ πυρὸς θάλασας τὸ τεῦχος ἡρέμα, ὃ ἐστὶ θερμάνας, τουτέστιν
ἵνα χλάσῃς αὐτό.

207. Καὶ κεν λουγῇεντι· ἡ σύνταξις οὕτως· καὶ τὸ ἐπὶ τῶ
λουγῇεντι τοξικῶ ἄχθος ἀπαμύνοις καὶ ἀποδιώξεις. Παρα- 15
σχεδὸν καὶ παραχοῆμα, λείπει δὲ τὸ οὕτως, ἵνα ἡ· οὕτως ἀμύ-
νοις καὶ διώξεις· τοξικὸν δὲ καλεῖται τὸ τοιοῦτον φάρμακον διὰ
τὸ ἐμοίως τοῖς τοξέμασιν ἀναιρεῖν παραχοῆμα βρωθὲν ἢ πο-
θὲν, οἱ δὲ διὰ τὸ χρίεσθαι δι' αὐτοῦ τὰς τῶν βελῶν ἀκίδας·

Schol. Vet.] 1. ἐν ~εύκει G, ἐμπεύκει P || ὁπῶ omm. RP || δὲ τὸ
νέκταρ omm. RP || 2. ὁπῶ Schneider, ποτῶ codd. || 3. ἱρι^εναίου P ||
Verba ἱρις 4. ἐρσι omm. scholl. vulgg. || 11. ἄφρὸς R || Post
νέμε interpungitur in RP || 12. τουτέστιν . . . αὐτό omm. RP || 15.
ἀπαμύνοις Vári, ἐπαμύνοις codd. || ἀποδιώξεις P || 16. καί] ἀντὶ τοῦ RP ||
17. 18. διότι τὸ R || 18. πωθὲν ἢ βρωθὲν R || 19. Pro οἱ δὲ διὰ τὸ
χρίεσθαι δι' αὐτοῦ scholl. vulgg.: ἢ ἐπεὶ οἱ πᾶρσοι καὶ σκύσαι τοξέοντες
τούτῳ (τοῦτο R) παραχρίουσι exhibent || In δι' αὐτοῦ m² codicis G δι'
addidit, οὐ ex corr. scripsit; fuit αὐτό.

Schol. R.] 3. 4. Ad ἱρινέον add. m² μύρον in marg. || 5. Inde
a verbis στάνη εὐπνοῦς usque ad 9. add. m² in marg. infe-
riori || παρέλειπε P || πόσεως m² || 7. τρίχαντα P, τρυφθέντα R || 8.
ρίζιον P, ῥίσειον R, ῥιζέτον m² || 9. ῥιζίου P, ῥιζείου Rm².

οὐ γὰρ, ὥς τινες, τὸ κώνειον νομιστέον ἢ διότι ὁμοίως τόξον ἀφέσει ἀναρεῖ βρωθὲν ἢ ποθὲν χαλεῖται δὲ ὑπὸ τινων καὶ Σκυθικόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῆς ὑδρας ἀνεφύη, τὴν δὲ ὑδραν τόξοις ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοξικὸν καλεῖται.

208. Εὖτ' ἀχέεσσιν ἡνίχ' ἂν πιών τις βαρύνηται ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν. Παχύνεται δὲ οἰδαίνεται, φυσᾶται, καὶ τὸ οἰδαλέα διψηκότεα καὶ ἐξωγκωμένα.

211. Ξηρὰ δὲ ἀναπτύει· ἐπειδὴ ξηραίνει τὸ δηλητήριον, τὰ δὲ οἶλα 10 τῶν ὀδόντων ἐκ βάθρων ῥήγνυνται.

213. Ἐμπληκτον· μανικόν, μανιῶδες. Μεμόρηκεν· ἐκάκωσε παρὰ τὴν μοῖραν.

214. Μηκάζει ἀντὶ τοῦ μηκᾶται, ὥς πρόβατον, οἷον ἐὶ οὕτως βοᾷ καὶ κράζει. Φλύζων, φλυαρῶν ὑπὸ τῆς μανίας· καὶ ο 15 Ἰταλιῶται τοὺς φλυαρογραφοῦντας φλυζογράφους ἐκάλουν.

215. Δηθάκι δ' ἀχθόμενος· συνεχῶς δὲ φησιν ἀχθόμενος βοᾷ. Ἐμπελάδην οἷον ἐμπελαστικῶς καὶ ὀρμητικῶς, ὅποῦ

Sch. Vet.] 2. καὶ Σκυθικόν om. G, σκυθικόν add. m² in marg. | 4. ἡρακλῆς R || 6. Lemma est in RP: εὖτ' ἀχέεσσι βαρύνηται: || βαρύνεται RP || 7. ὀδυνῶν] ἀνιῶν G || 13. δὲ ἀντὶ P || μηκᾶται m² cod. G e μυκᾶται || 14. Φλύζων omm. RP || 15. ἰ. φλυζογράφους ἐκάλουν τοῖς φλυαρογραφοῦντας G || 16. ἀχθ^{μν}ο G || φησι RP || ἀχθόμενος deest in RP | 17. καὶ] ἢ P || ἀχθόμενος ὅποῦα RP.

Sch. R.] 1. νομιστέον R, sed punctis deletum et in margine manu altera in νομισθέν (sic!) mutatum || 6. In margine paginæ qua extat scholium εὖτ' ἀχέεσσιν, inferiori a m² scripta sunt: τοῦτον πεφραμακώμενον πότιζε ἔλα καὶ οἶνον ὁμοίως εἰς κόρον ἄκρατον ἵνα δὴ τοῦτο τὸ φάρμακον μετὰ τε τοῦ οἶνου εἶτα ἀποβληθὲν ἀπαστὸν μετεσχηκότεα αὐτοῦ . . οὐλάξη τῶν ἐξ αὐτοῦ κακῶν || 7. Παχ. usque ad 12 add. m² in marg. || φουσᾶται R || 9. ξηρὰ δ' ἀναπτύει R || 10. ἐκβάσσει R || ῥήγνυνται P || 11. μανικόν, μανιῶδες m² || μανικόν omm. RP || πε RP || 14. m² καὶ βοᾷ add. inter lineas.

τις φάς, ἔγουν ἀνὴρ, τὴν ἀμφιβρότην κώδειαν ἀπαμνηθεὶς ἤτοι ἀπομνηθεὶς τοῖς ξίφεσι· τοῦτο γὰρ τὸ ἀπαμνηθεὶς. **Κώδειαν** δὲ νῦν τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀμφιβρότην δὲ τὴν ὄλον τὸν ἄνδρα συν- ἔχουσιν κεφαλὴν· ἡ γὰρ κεφαλὴ συνέχει πᾶν τὸ σῶμα· καὶ Ὁμηρος δὲ κώδειαν φησι τὴν κεφαλὴν. 5

Ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών.

Ἄλλως· καὶ γὰρ φησιν, ἐνίοτε πλησιάζοντος αὐτῷ ἀνθρώπου τινὸς μισ- ἀνθρωπίαν νοσῶν καὶ βαρυνόμενος προίεται φωνήν, ὡς ἀποκεφαλιζό- μενος. **Βοάα** ἄτις· τουτέστιν οὕτως κράζει ὡς ἀποκεφαλιζόμε- νος, τοῦτο δὲ εἶπε πλανηθεὶς ἐκ τοῦ ποιητοῦ καὶ κακῶς νοή- 10 σαις τό·

φθεγγόμενος δ' ἄρα τοῦ γε χάρη κονίησιν ἐμήχθη.

217. **Κερνοφόρος**· ἡ τοὺς κρατῆρας φέρουσα ἱέρεια· κέρ- νους γὰρ φασὶ τοὺς μυστικὸς κρατῆρας, ἐφ' ὧν λύχνους τι- θέασαι· ζάκορος δὲ ἡ νεωκόρος καὶ βωμίστρια ἡ ἱέρεια 15 τῆς κερνοφόρου Πέας.

218. **Εἰνάδι** δὲ ἀντὶ τοῦ τῇ ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς ἔγουν τῆς σε-

Sch.. Vet.] 1. In ἀμφιβρότην ο m² ex corr. scripsit || ἀπαμνηθεὶς ἤτοι omm. RP || 2. Pro τοῖς ξίφεσι RP habent ξίφει || 3. δὲ omm. RP || τὴν omm. RP || 4. τὸ πᾶν σῶμα G || 6. Ξ 499 || ὁ RP || δέ φη G, δ' ἔφη P || 9. Verba **Βοάα** . . . ἀποκεφαλιζόμενος omm. RP || **βοάα** G || 10. πε- πλανηθεὶς G || 12. K 457 et χ 329 || Pro χάρη RP habent κακά omisso κονίησιν ἐμήχθη. || 14. γάρ omm. RP || ὧν τοὺς λύχνους P || 15. βωμίστρια P, βωμίστρια ἡ om. R || Post ἡ septem litterarum rasura est in G || 16. κερνοφόρου Abel, idem habuit Euteenius, κρατηροφόρου G, κρατηφό- ρου RP || 17. Verba **Εἰνάδι** . . .

Sch. R.] 2. τοῦτο γὰρ τὸ ἀπ. add. m² in marg. || τὸ om. P || ἀμνηθεὶς R || δὲ add. m² || 4. 5. καὶ et φησι add. m² || 7. Ἄλλως . . . 8 ἀποκε- φαλιζόμενος add. m² in marg. || μίξανθρωπίαν m² || 13. ἱέρεια add. m² in marg. || 15. ζάκορος δὲ (an δ'?) ἡ ν. καὶ add. m² in marg. || νεωκόρος P || 17. δὲ et τοῦ add. m².

λήνης τὰ μυστήρια αὐτῆς ἐπιτελοῦσιν· ἢ εἰκάδι τῇ εἰκοστῇ τῆς σελήνης· τότε γὰρ κατὰ τὴν σελήνην ἐμέτρουον τὸν ἐνιαυτόν.

220. Ἰδαίης· τῆς ὀρεινῆς· Ἰδῆ γὰρ καταχρηστικῶς πᾶν ὄρος καλεῖται. Οἱ δὲ τρέουσιν· ἤγουν οἱ Κορύβαντες, ἢ οἱ παρα-
5 τυχόντες φοβοῦνται, ὅτε τῆς Ἰδαίης τὸν ῥιγῆλὸν ὑλαγμὸν εἰσαΐωσι.

221. Βρυκανάαται γράφεται καὶ βρυχανάαται· βρυχᾶται κλαυ-
θμυρίζει, ὡς παιδίον φωνεῖ, ἢ θαυροῦει, ὡς Μένανδρος. Ὠρυσθὸν
δὲ ἀντὶ τοῦ μετ' ὄρυγῆς, ὡς λύκος ὠρυσθόμενος.

10 222. Καὶ ταυρώδεα λεύσσων ἀντὶ τοῦ καθάπερ ταῦρος.

224. Τὸν μὲν καὶ δεσμοῖσι διὰ τὸ ἀστατεῖν αὐτὸν δῆσας φησὶ
προσένεγκε αὐτῷ βοηθήματα καὶ μὴ καταδεχομένῳ, μὴ θέλοντι, κατ'
ὀλίγον οἶνον διδοὺς κόρεσον καὶ μεθυσθῆναι ποιήσον, ἀνερχλῆτως δὲ
βιαζόμενος τῇ σῇ χειρὶ ἄνοιγε τὸ μεμνῶδες αὐτοῦ στόμα, ἕως οὗ ἐμέσ

Sch. Vet.] . . . 1 ἐπιτελοῦσιν omm. RP; his pro verbis habet R: τῇ
γὰρ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς τὰ μυστήρια αὐτῆς ἐπιτέλουσι, P: ἢ εἰκάδι· τῇ ἐνάτῃ
τῆς σελήνης· τότε γὰρ τὰ μυστήρια αὐτῆς ἐπιτελοῦσιν; G exhibet pro
iis, quæ ego dedi: τῇ γὰρ ἐνάτῃ τὰ μυστήρια (αὐτῆς add. m² in marg.,
sed induxit) ἐπιτελοῦσιν, quæ omnia induxit m², postea legitur: εἰνάδι
ἀντὶ τῇ (ἢ m² ex corr.) ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἤγουν τῆς σελήνης, τότε γὰρ κατὰ
τ. σ. etc., ubi m² post verbum σελήνης add.: τὰ . . | μυ | στη | επε . . | . . ||
3. δὲ τῆς ὀρεινῆς P || 4. Οἱ δὲ τρέουσιν] τρέουσι δὲ P, τρέουσι δὲ R ||
5. Ἰδαίης P || 7. 8. κλαυθμυρίζει P || 8. πεδίον P || Frgm. 1004. (Kock).

Sch. R.] 1. εἰκοστῇ] ἐνάτῃ R || 7. Verba recce. add. m² in mg., sed
legi possunt tantum: γρ. να . . . || βρυκανάαται RP (id. habuisse
videtur et m²) || 8 (Ωρ.) . . . 9. add. m² in marg. || ω vocab. ὠρυσθῆς
certum est in G || ἀντὶ τοῦ μετὰ φυγῆς ὡς λύκος (ὡ. λ. om. R) ὠρυσθόμενος
RP || 10 m² in marg. addidisse videtur || ταυρώδεα P || 11—p. 55, 4. add.
m² in marg., ut videtur, sine lemmate || 11. τοῦ μὲν καὶ δεσμοῖσι
P, τὸν μετὰ καὶ δεσμοῖσι R || διὰ μὲν τὸ P, διὰ μετὰ (sic!) τὸ R || ἀστατεῖ
R || δόσας P || 12. κατ. καὶ μὴ θέλοντι RP, κατ. μὴδὲ θέλοντι m² ||
13. Post ποιήσον interpungitur in RP || ἀνερχλῆτως] ἡσύχως m².

καὶ μετὰ τὸν τοῦ γλυκέος ἔμετον πότισον αὐτὸν ζωμὸν πολλὴν χήνειον, προσφέρων αὐτῷ καὶ τῶν ἐαρινῶν ἀγρίων ἢ ἡμέρων μῆλων τὰς σάρκας, φάσας τὸ δέσμα αὐτῶν· ἐὰν δὲ μὴ παρῶσι ταῦτα, τῶν λεγομένων στρουθομήλων ὁλοσχερῶς ἐμφόρησον αὐτόν.

225. Νέκταρι θωρήξαι· τουτέστι τὸν θώρακα πλήρωσον 5
ἥγουν χόρτασον αὐτὸν οἶνῳ γλυκεῖ, καὶ μὴ χρῆζοντα ἡρέμα βιαζόμενος, καὶ μὴ κακῶς αὐτόν.

226. Βρυκὸν στόμα· συνερεῖδαι τὸ στόμα, ἥγουν τοὺς ὀδόν-
τας· τὸ βρυκὸν αὐτοῦ στόμα φησὶν, ἥγουν τὸ συνδεδέν καὶ σφιγ-
χθέν. Ὀχλίζεις, ἔχλισον, οἶονεὶ ἀνοιξον. Ὅφρ' ἂν ὑπεξερύ- 10
γησι· ὡς ἂν τὴν λώβην ἐμέσῃ δαμαζόμενος καὶ νικώμενος τῇ
χειρὶ σου διὰ τοῦ ποτίζειν αὐτόν.

229. Πυρὸς μεμορημένον ἀντὶ τοῦ δεδασμένον καὶ ἐψη-
θέντα τῷ πυρὶ.

230. Μηλείης δὲ τῆς μηλέας τὰ κάρφη ἥγουν τὰ δέρματα 15
ἢ ἄνθη. Γράφεται δὲ καὶ ῥηχῶδες καὶ τρηχῶδες, ἀμφοτέρω
κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημανομένου, ἥγουν τραχείας.

Sch. Vet.] 5. θωρήξαι omisso vocabulo νέκταρι est lemma in
G || 6. χρῆζοντι R || 7. In κακῶς syllabae κα et σης a m² scriptae
sunt in G || αὐτόν om. P || 8. Lemma in G est βρυκόν, m² add. τὸ
μεμυκός in decem litterarum rasura, deinde m¹ στόμα. συνερεῖδαι (m²
addit γὰρ in decem litterarum ras.) τοὺς ὀδόντας etc. τὸ στόμα ἥγουν
ergo ego addidi; scholl. vulgg.: βρυκόν μεμυκός συνερεῖδαι γὰρ
τοὺς ὀδόντας || 9. Pro priore τὸ R: τὸν || κρυκόν R || 10. Ὀχλίζεις
ego addidi || ἔχλισον RP || Ὅφρ' ἂν ὑπεξερύγησι omm. RP || 12. διὰ
τοῦ ποτίζειν αὐτόν τῇ χειρὶ σου RP || 13. μεμορημένον P || δεδασμένον
G || 13. 14. ἐψηθέντα R || 15. μηλείης G, μηλείας R, μειλίας P || 16. ἢ
ἄνθη omm. RP || ῥηχῶδες: γράφεται δὲ καὶ τρηχῶδες R || 16. 17.
ἀμφοτέρω περὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ RP || 17. ἥγουν] τῆς RP.

Sch. R.] 1. γλυκέος m², et suprascripsit οἶνου || 3. αὐτῶν τὸ δέσμα
R || 4. ἐμφ. αὐτῶν P (corr. m¹) || 9. αὐτ. στ. φ. ἥγ. add. m² in marg. ||
ψητὶ R || 11. ὡς ἂν m² addidisse videtur in marg.

231. Ἀπὸ σίνεα· τὰς σινωτικὰς ἀκάνθας ἀποβαλὼν, ἢ μᾶλλον τὰ δέρματα τῶν μήλων λεπίσας.

232. Κλήροισιν ἐπήβολα, ἡγουν μέτοχα τοῖς ἡμετέροις χωρίοις, τουτέστι τὰ τοῖς ἡμῶν κλήροις, ἡγουν κήποις, ἐπιβάλλοντα
5 οἶνον ἐν τῇ ἡμέρᾳ.

233. Ἐνεψιγήματα δὲ τὰ παίγνια· παίζουσι γὰρ αἱ κόραι καὶ τέρονται τοῖς μήλοις.

234. Καὶ τὰ στρούθεια δὲ εἶδη μήλων, οἱ δὲ φασιν εἶδη βοτανῶν· τὸ δὲ κυδωνιον φησι μῆλον. Βλοσυροῖο κυδῶνος· τοῦ
10 στυπτικοῦ κυδωνίου, ὃ μάλιστα ἐν τῇ χρήτῃ φύεται.

235. Ἐκόμισαν δὲ ἄναυροι, τουτέστιν ἔθρεψαν αἱ ὄχθαι τῶν ποταμῶν τὰ κυδωνία.

236. Ἄλις δὲ ἀντὶ τοῦ ἰκανῶς καὶ ἀολλέα δημοῦ κόψας.

237. Ὀσμύρεα γληχῶ, ὁσμὴν ἔχουσιν, ἐνὶ ὄδῳ.

15 239. Ρόδεις, τοῖς ῥοδίοις, ἢ ῥοδίνου ἐλαίου. Καὶ θυόεν· τὸ θυόεν μαλλοῖσιν ἀφύσσω παῦρα λίπος ἀντὶ τοῦ θυόεν τὸ ἐνὶ ὄδῳ ἐν τοῖς ῥόδοις ἔλαιον ἦτοι τὸ ῥοδίνον στάζεται μετὰ ἐρίου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

Sch. Vet.] 1. Ἀπὸ σίνεα omm. RP, ἀποσίνεα G, correxi; post lemma legitur in G a m¹: τὰ δέρματα ἢ ἄνη, quod omisi || ἐκβάλλον G || 2. λεπίσας ἔσθης RP || 3. In RP est lemma: ἢ ἐτ- κληροισιν || ἡμέροις G || 4. τὰ] καὶ G || ἐπιβάλλοντα R, ἐπιβάλλοντα GP, correxi || 5. τὰ ἡμέτερα RP || 6. ἐν ἐψήματι P || 8. Scholium στρούθια μῆλον in G ante scholium θυόεν (ad vs. 239) legitur || Pro priore εἶδη RP γένη habent || 9. τὸ δὲ κ. φ. μῆλον om. R || κυδωνιον φησὶ G || 10. τῇ omm. RP || 15. Totum scholium legitur et a m² in margine additum || ῥοδέοισι G || ῥοδέοις δὲ RPm² || ῥοδ^{v/} ἐ^{z'} G || 16. τὸ θυόεν omm. RPm² || 17. ῥοδίνον] ῥοδίον R || στάζει RPm².

Sch. R.] 11—14 add. m² in marg. super. || 13. ἀολλέα ἡγουν ὁ . . . m² || 14. ὁσμύρεα δὲ γληχω R || ὁσμὴν m² || 16. μαλλοῖσιν P || τὸ ἐνὶ ὄδῳ omm. RP.

241. Ἰωνέου δὲ τοῦ ἀπὸ Ἰοίδος γινομένου μύθου.

242. Καὶ ἀκροσφαλὲς τὸ ἄκρως σφαλερόν.

244. Γερραῖοι ἔθνος Ἀραβίας ἀπὸ Γέρρας, μιᾶς αὐτῶν πόλεως.
 Νομάδες δὲ νομάδα βίον ἔχοντες· τούτῳ φησὶ τῷ τοξικῷ οἱ ἐν
 τῇ Γέρρᾳ τῆς Ἀραβίας καὶ οἱ περὶ τὸν Εὐφράτην πρὸς τὰς αἰ- 5
 χμὰς αὐτῶν χραίνουσιν, ὃ ἐστὶ βάπτουσιν. Ἄλλως. Τῷ μὲν·
 τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ βουλόμενοι χρῆσθαι καὶ τοὺς αὐτὸ προσενεγκα-
 μένους τοῖς εἰρημένοις βοηθήμασιν ἰᾶσθαι, δοκιμάζουσι δὲ αὐτὸ
 οὕτως Γερραῖοι· μέρος τοῦ ἐαντῶν ποδὸς χαράξαντες αἷμα
 ἀφ'ἑαυτοῦ, καὶ ἐκτὸς προσάπτουσι τὸ φάρμακον· ἐὰν γοῦν ἀνα- 10
 δράμῃ διὰ τοῦ αἵματος τάχιον, τοῖς βοηθήμασι τούτοις καθαίρου-
 σιν αὐτό, πρὶν ἐμπεσεῖν τὸν ἰὸν εἰς τὴν καρδίαν.

248. Ἐρφος δὲ τὸ δέρμα, ὅπερ οἱ Ἰωνες στέρφος λέγουσι·
 διὸ καὶ στερφῶσαι λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ.

249. Ἦν δὲ τὸ Μηδείης· ἦτοι τὸ ἐφήμερον σκευαστικόν ἐστι 15
 φάρμακον, ὃ καλεῖται κολχικόν, ὃ καὶ οἱ βάρβαροι νάφθαν κα-

Sch. Vet.] 4. τῷ τοξικῷ φαρμάκῳ RP || 5. τῇ om. R || γέρα P || καὶ οἱ P ||
 6. Pro Ἄλλως. Τῷ μὲν RP habent οἱ γερραῖοι || 8. 9. Pro δοκιμάζουσι δὲ
 αὐτὸ οὕτως Γερραῖοι scholia vulgg. exhibent: οὕτω δοκιμάζουσι τὰ ἀλεξιφάρ-
 μακα || 10. προσάπτουσιν ἀπὸ τοῦ φαρμάκου RP || 10. 11. Pro ἐὰν γοῦν
 αἵματος habent RP: ὅταν δὲ τὸ φάρμακον διὰ τοῦ αἵματος ἀναδράμῃ. ||
 11. διὰ τοῦ est omissum in duarum litterarum rasura, sed ὃ supra-
 scripsit m² || αἵματος (!) ex αἷμ^α fecit m² || 12. In verbo ἐμπεσεῖν syllaba
 ἐμ a m² in rasura scripta est. || 13. οἱ om. P || στέρφος G; cf. Hesych. ||
 λέγουσι an λέγουσιν dubium est in G; φασὶ R, φασι P || 14. στερφῶσαι
 G || 15. σκευαστικόν ἐστι G || 16. ὃ καλ. κολχ. omm. RP.

Sch. R.] 1. Ἰωνέου R || 1. 2. add. m² in marg. super. || 2. καὶ
 om. m² || 3. ἀπὸ usq. ad πόλεως add. m² in marg. || 4. οἱ omissum
 est in textu, m² in marg. add. . . . καὶ οἱ || 7. βουλόμενοι om. R ||
 τοὺς ἀποπροσενεγκαμένους codd., emendavit Schneider || 9. ἐαντῶν
 add. m² in marg. || 12. εἰς τὴν καρδίαν m², ἐν τῇ καρδίᾳ RP || 13. τὸ
 add. m².

λοῦσιν, ὃ οἱ χροῖόμενοι ἢ ἱμάτιον ἀλληλειμένον ὑπ' αὐτοῦ φοροῦντες, ἢ ἄλλο τι, ἐὰν ἔναντι ἡλίου στῶσιν, ὡς ὑπὸ πυρὸς κατεσθίονται δαπανώ-
 μνοι. Μήδεια δὲ τὴν ἐργασίαν εὗρεν· ἔστι δὲ καυστικόν, δοκεῖ
 δὲ ἡ Μήδεια τὴν κατασχευὴν αὐτοῦ εὗρηκέναι διὸ καὶ κολχικὸν λέ-
 5 γεται· οἱ δὲ ἴσιν αὐτὸ προσαγορεύουσιν, ἄλλοι φαρικόν, ἕτεροι ἐφρή-
 μερον, ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἢ ποθῇ ἀναιρεῖ· γίνεται δὲ παρὰ
 τὸν Ἰπτανιν τὸν ποταμόν· τοῦτο γεννᾶται ὄρθρου, μαραίνεται
 δὲ περὶ μεσημβρίαν· ἢ διὰ τὸ ἡμέραν ὅλην μὴ δύνασθαι ἐξαρκεῖν
 τοὺς πίνοντας αὐτό· τοῦτο οὖν τὸ ἐφήμερον ἐν μὲν τῇ γεύσει εὐθὺς τὰ
 10 ἔσω τῶν χειλέων κινεῖ πρὸς κνησμόν, ὡς ἀπὸ γάλακτος σικῆς, ἢ σκίλ-
 λης, ἢ κνίδης, ἐν δὲ τῇ καταπόσει ἐσθίον τὸν στόμαχον καὶ δηγμοὺς
 ἱκανοὺς παρέχον βάρος εἰς αὐτὸν ἐνίσχιν, ἔπειτα σφοδρῶς αὐτὸν κατα-
 ξέσας ἔλκοι τοσοῦτον, ὥστε ποτὲ μὲν ἐμεῖν ὅμοιον πλύματι κρεῶν θο-
 λερῶν, ποτὲ δὲ καὶ κόπρον προϊέναι· βοηθεῖ δὲ τοῖς πεπωκόσι τὸ φάρ-
 15 μακον γάλα ποθέν, ἐναποβεβρεγμένων εἰς αὐτὸ δρυὸς φύλλον· ποιοῦσι
 καὶ τὰς περὶ τὴν κεφαλὴν θάλψεις, ἢ γάλακτος βοείου προσαγωγῇ, τοῦ
 μὲν πινομένου εἰς κόρον θερμοῦ, τοῦ δὲ ἐν τῷ στόματι τηρουμένου·
 βοηθεῖ δὲ καὶ ὁ βλαστὸς τοῦ πολυγόνου, ἢ καὶ ἡ ῥίζα κατακοπεῖσα καὶ
 ἐν γάλακτι ἐψηθεῖσα, ἢ ἐν ἀποβρέγματι μήλων, ἢ κνιδίων, ἢ στυ-
 20 πτιῶν μύρτων ἢ ἐλίκων ἀμπέλων, ἢ βάτου κλάδων, καὶ τοῦ ἐρπύλλου τὰ

Sch. Vet.] 2. Μήδεια εὗρεν omm RP || 6. Verba ὅτι ἐν
 8 μεσημβρίαν scholia vulgg. et m² (cf. infra) sic exhibent: διὰ τὸ
 ἔωθεν (ἔωθεν R) ἀναδιδόσθαι (ἀναδιδόσθαι R) κατὰ τὸν τάναιν (Ἰπτανιν m²)
 ποταμόν ἢ τὴν κολχίδα· τῇ γὰρ (δὲ m²) μεσημβρία τελειοῦσθαι (τελειοῦται
 P), πρὸς ἐσπέραν δὲ αὐκίναςθαι (ἀνάνεσθαι m², αὐκίναςται P) || 7. Ἰπτανιν
 Schneider, Ἰπτανιν m¹ cod. G.

Sch. R.] 1. ἀλληλειμένοι P || 3. Inde a verbo ἔστι δὲ omnia addidit
 m² in marg. inf, sed possunt legi verba tantum usque ad τὸν στόμα-
 χον καὶ (vs. 11); quæ sequuntur, sunt abscisa || 5. ἴσιν RP || 9. πίνοντας
 m² || τοῦτο οὖν omm RP || 10. σικῆς P || 11. κνίδης P || ἐσθίον RP ||
 12. παρέχων R || 14. πεπωκόσι P || 15. ἐναποβεβρεγμένον P || ποιοῦσι R =
 16. προσαγωγῆς R, προσαγωγῇ Bussemaker || 17. τῷ om. R || τηρημένου
 R || 19. ἐψηθεῖσα R || 20. ἐλίκων R || ἀπέλου P || ἐρπύλλου P.

φύλλα ἐψηθέντα ἐν ἀποβρέγματι τῶν ἐντοσθίων τοῦ νάρθηκος, ἢ σαρο-
διανῶν βαλάνων, καὶ ποθέντα βοηθεῖ καὶ ἡ ἐντεριώνη τοῦ νάρθηκος
τετριμμένη ποθεῖσα, βοηθεῖ δὲ καὶ ἡ δρέγανος λειανθεῖσα.

252. Νιφθέντι λευκῷ, οἷα τῷ ὁπῷ τῆς συκῆς.

253. Σπειρώδει δὲ ἤγουν πολλαῖς περιβολαῖς περικαλυπτο- 5
μένη, τῇ πολλὰ σπεῖρα, ἤγουν ἐνδύματα ἐχούσῃ· ἡ σπερματώ-
δει· αὕτη γὰρ ἡ βοτάνη ἐν τῇ κεφαλῇ τὸ σπέρμα ἔχει.

254. Νέην φοινίξατο· ἤγουν τὴν ἀπαλὴν σάρκα ἐπυράκτω-
σεν.

255. Ἐπισχομένοιο δὲ καταποθέντος.

10

256. Πρῶτ' ἀνερεπτόμενον ἤγουν ἀνερευγόμενον τῇ περι-
τρίψει. Συρμῷ δὲ τῇ ζέσει καὶ τῇ ὀλεθρία καύσει τὸν στόμαχον
ἐλκωθέντα.

257. Κακὸν δ' ἀποήρυγεν· ἀπήμεσε δὲ ὥσπερ θολερὸν
πλύμα ἀπὸ χρεῶν ὁ μάγειρος ἐκχέει, τοιοῦτόν φησι ρυπαρὸν 15
καὶ ὄζον.

259. Σὺν δέ τε καὶ νηθὺς· συναποβάλλει δὲ καὶ ἡ νηθὺς
μειμασμένα ἀποπατήματα, ἥτοι ἀφρώδη.

260. Ἄλλὰ σὺ πολλάκι· πολλάκις μὲν φησι καὶ τῆς φηγοῦ

Sch. Vet.] 4. om. R || οἷα τῷ λεικῷ τῆς P || 5—7. In codice G
ordo est inversus : σπειρώδει τῇ ἐχούσῃ. ἡ σπερματώδει (ei ex η
scripsit m²) ἡ πολλαῖς περικαλυπτομένη; in RP: σπειρώδει δὲ ἡ σπερμ.
ἤγουν π. π. καλυπτομένη αὕτη . . . ἔχει· ἡ σπειρώδει τῇ π. σπ. ἡ. ἐνδ.
ἐχ. || 5. m² ad πολλαῖς signo ./. add. in mrg. περ . . . || 8. In RP est
lemma: νέην φοινίξατο σάρκα || 11. Lemma: πρῶτ' ἀνερεπτόμενον G
ἀνερεπτόμενον R, ἀνερεπτομένως P || ἐρευγόμενον G || 14. In R
lemma deest, P exhibit: κακὸν δ' ἀπ' ἡρυγε δειρῆς || ἀπήνυσε P || 15.
πλύμα P || 17. 18. Scholium — omisso lemmate — non est separatum
in RP || 18. ἤγουν RP || 19. Lemma in RP: ἀλλὰ σὺ πολλάκι μὲν ||
πολλάκις om. R, πολλάκι G || τῆς deest in R.

Sch. R.] 1. ἐψηθέντα R || τῆς ν. RP, em. Ald. || 2. ποθέντα βοηθεῖ
codd., colon ins. Keil || 3. δρέγανος R || 10. καταποθέντα P || 19. μὲν
om. R.

τὴν χαίτην βάλλοις ὁμοῦ ταῖς ἀκύλοις, τουτέστι τῷ καρπῷ.
Οὐλάδα δὲ τὴν ὀγριαστικὴν·

οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε.

261. Πολλάκι καὶ φηγοῖο· ἤγουν σὺν αὐταῖς ταῖς βαλάνοις·
5 διαφέρειν γὰρ φησι δρῦν καὶ φηγόν, εἰ μὴ που φηγόν τὴν πρῖνον·
εἶπεν· ἄλλη γὰρ δρῦς, καὶ ἄλλη φηγός, καὶ ἄλλη πρῖνος, τὰ δὲ
τρία δρύες καλοῦνται.

263. Αὐτὰρ ὁ τοῦ κορέοιτο· οὗτος δὲ ὁ φαρμαχθεὶς τούτου
χορεσθεῖη καὶ ἐν τῷ στόματι κατὰσχοι.

10 264. Τὸ δὲ πολύγονον βοτάνη ἐστὶν ἐν τῷ πίνεσθαι ἐντα-
τικὴ, ἣ τὰ ῥιζεῖα τοῦ πολυγόνου γάλακτι ἐψηθέντα καὶ κατα-
τριβέντα βοηθεῖ.

265. Τὸ δὲ ἀμπελόεις ἀμπελόεσσας· ὁ τρόπος μετέληψις,
ἄλλοι δὲ αἰτιατικὴν πληθυντικῶν φασιν εἶναι, ὁμόφωνον τῇ εὐθείᾳ· αἱ
15 ἀμπελόεις γὰρ ἐστίν, ὡς τὰς πανηγύρεις αἱ πανηγύρεις.

267. Ἰσως καὶ βατόεντα· ὁμοίως καὶ τοὺς χλάδους τῆς
βάτου, εἴρηται δὲ βάτος διὰ τὸ ἄβατος εἶναι.

Sch. Vet.] 1. βάλοις RP || ἀκύλλαις ex ἀκύλοις m¹ codicis G scripsit ||
ταῖς καρποῖς P, τῶν καρπῶν R; post τῷ καρπῷ malim inserere
τοῦ πρῖνου; cf. Hesych. || 2. δὲ om. R || 3. ω 402 || μάλα R || 4. Lemma
in P: πολλάκι δὲ καὶ φηγοῖο. || 5. τὴν] τὸν R || 6. ἄλλο—ἄλλο—ἄλλο
RP || γὰρ] δὲ R || πρῖνος] δρῦς RP || 7. δρύεις] δρῦς P || 8. αὐτὰρ ὁ R ||
11. ῥιζεῖα P, ῥίζια R || τοῦ] τῆς G || ἐψηθέντα G, sed εἰ ex corr. m² || καὶ
in G a m² in rasura scriptum est; an fuerit ἦ? || 13. ἀμπελόεσσας
. . . . μετέληψις omitt. RP || 16. τῆς] τοῦ RP || 17. εἴρηται δὲ διὰ τὸ
ἄβατος εἶναι βάτος P.

Sch. R.] 4. ἤγουν add. m² inter lineas. || 5. διαφέρειν γ. φ. δρ. κ.
φηγόν add. m² in marg. || διαφέρει γὰρ φησι δρῦς καὶ φηγός RP || δρῦς
an δρῦν sit in G a m², dubium est || 14. 15. add. m² in marg.; RP
exhibit: αἰτιατικὴ ἐστὶ πληθυντικὴ· ὁμόφωνεῖ τῇ εὐθείᾳ, αἱ ἀμπελόεις γὰρ
ἐστίν, ὡς τὰς πανηγύρεις αἱ πανηγύρεις (αἱ πανηγύρεις τὰς πανηγύρεις R) ||
14. εὐδεῖα m².

268. Νέα δὲ τέρφη ἀντὶ τοῦ χλωρὰ λέπη τοῦ εὖ τρέφειν
δυναμένου καστάνου.

269. Δασυφλοίοιο εἶπε, διότι χρωώδης ὁ ἐντός ἐστι φλοῦς, ἢ τὸ δασὺ
πρὸς τὸ στρυφνὸν τοῦ λέπους ἔφη· γράφεται δὲ καὶ λαχυφλοίοιο,
ἥτοι ἐλάχιστον φλοῖον ἔχοντος.

5

270. Νείαιραν δὲ σάρκα τὴν ἐσωτάτω λέγει ἀμφοτέρους γὰρ τοὺς
φλοιοὺς ἀφελέσθαι κελεύει· νείαιραν οὖν τὸν ἐνδότερον περὶ τὴν σάρκα
ὑμένα, τὸν στύφοντα λέγει. Σκύλος· τὸ δέρμα ἥτοι τὸ ἔνδυμα, ὅθεν
καὶ τὸ σκυλεύω, νῦν δὲ τὸ μαῦρον καὶ ξηρὸν λέγει ἔνδυμα· γυ-
μνώσεως δὲ σὺ τοῦ καλῶς τεθραμμένου καρούου ἢ τοῦ καλῶς
τρέφοντος τοῦ καστηνοῦ τὰ νέα τέρφη τοῦ δασυφλοίου· τὸ δὲ
κάλυμμα· ὅπερ κάλυμμα κατὰ τὴν νείαιράν ἐστι σάρκα περὶ
τὸ σκύλος, ἥγουν περὶ τὸ δέρμα καὶ ἔνδυμα τὸ μέλαν, τουτέστι
τὸ μετὰ τὴν ἄκανθαν, ἐκεῖνό φησιν ἐψήσας οἰδοῦ πιεῖν οἶονεὶ τὸ
στύφον.

15

271. Τὸ Καστανὶς ἔτρεφε πόλιν Θεσσαλίας, ὅθεν τὰ καστάνια
ἀπὸ τῆς Καστανίδος γῆς ἢ Καστανὶς πόλιν Πόντου, ὅπου πλεο-
νάξει τὸ κάστανον· Καστανέα ὄρος Θεσσαλίας, ἐξ οὗ τὰ κάστανά·

Sch. Vet.] 1. νέα τέρφη R || 2. καστάνου post χλωρὰ λέπη habent
scholia vulgata || 4. 5. Verba λαχυφλοίοιο ἔχοντος, quæ a m¹
tradita sunt, G a m² inducta exhibet || 4. χαλυφλοίοιο RP || 5. ἔχοντα
RP || 8. σκύλος P || Verba ὅθεν 9 ἔνδυμα om. propter ho-
moeteleuton R || 10. σὺ δὲ τοῦ P || Prius τοῦ om. R || 11. καστάνου RP ||
τρέφει R || 12. ὅπερ in ὥπερ corr. m¹ codicis P || alterum κάλυμμα omm.
RP || νείαιραν ego, νείαιραν codd. || σάρκα ἐστὶ RP || 13. σκύλος P || secun-
dum τὸ om. R || δέρμα καὶ omm. RP || 14. ἐψήσας R || 15. στύφον Keil,
στύφον GR, στίφον P || 16. /////πόλιν G || 17. ποντικὴ RP.

Sch. R.] 3—8 λέγει una cum scholio vet. add. m² in mg. inf. ||
3. χρωώδεις m², χλωώδης R || 6. νειαίρα P, νειεραν m² || ἀμφοτέρα P ||
γάρ] δὲ R || 7. ἀφελεῖσθαι R, ἀφελεῖν P || ἐνδότεριω P || 8. δὲ τὸν στύφοντα R ||
τὸ δέρμα ἥτοι m² in mg. || 18. Verba recce. add. m² in mg.; omm. RP.

τῶν δὲ καστάνων τὸ μὲν σαροδιανόν, τὸ δὲ λόπιμον, τὸ δὲ μαλακόν, τὸ δὲ γυμνόλοπον.

273. Ὅς τε Προμηθεῖοιο· τουτέστι τὴν κλοπὴν τῆς κλοπῆς τῆς ἐστιώσης, ἤτοι τὸν νάρθηκα τὸν κλέψαντα τὴν κλοπὴν τοῦ κλέπτου Προμηθέως· κλοπὴν γὰρ λέγει αὐτὸ τὸ πῦρ.

274. Φιλόζωον δὲ λέγει τὸν ἔρπυλλον, διότι αἰεὶ ἄνθη καὶ οὐδέποτε φυλλοροεῖ.

275. Εὐφίμου δὲ τοῦ φιμοῦντος τῇ στήνῃ, ἤτοι τοῦ στυπτικοῦ.

279. Ἰξίον· τὸ τοῦ ἰξίου ἀγλητήριον. Ἰξία δὲ καὶ βούπρη-
10 στις σιλφίων γένῃ μελαινῶν, πινόμενα δὲ κατέχει τὴν τροφήν, ὡς ἰξός.

280. Οὐλοφόνον δὲ τὰ οἶλα βλάπτον, ἢ ὅλον φορευτικόν. Ὀκι-
μοειδὲς δὲ ὅπερ μάλιστα ὡς ὤκιμον ὕζει· ὤκιμον δὲ ἐστὶν
εἶδος βοτάνης παραπλήσιον ἡδύοσμφ, ἀλλ' οὐ δασύ ἐστίν.

15 282. Ἐμπλάζεται δὲ ἥτορ ἀντὶ τοῦ περιφέρεται τῇ διανοίᾳ,

Sch. Vet.] 1. τὴν δὲ καστάνων P || λώπιμον P || 2. γυμνόλοπον C. Hoffmann, γυμωλικόν GP, γυμωλὸν R || 3. ὅστε προμη G, ὅς τε προμηθεῖοιο R, ὥστε προμηθεῖοιο P || 3—5. Pro verbis τουτέστι usque ad Προμηθέως scholia vulgata exhibent: τουτέστι τῆς κλοπῆς τῆς ἐστιώσης τὸν νάρθηκα, ἤτοι τὸν κλέψαντα τὴν κλοπὴν τοῦ κλέπτου (κλέπτου P) προμηθέως || 4. ἤτοι om. G, ego addidi || 9. ἰξίου (sic!) G, ἰξοῦ RP || 14. οὐ οὐδὲ RP || 15. Verba Ἐμπλάζεται usque ad p. 63, 2 γίνεται G hoc modo exhibet: ἐμπλάζεται περιφέρεται τῇ διανοίᾳ. τοῖς δὲ προσενεγκαμένοις πύρωσις τῶ ἐντός ἐμπλάζεται οὖν ταρασσεται ἐμπληκτος γίνεται. Quod ego correxī. Scholia vulgg.: ἐμπλ. δὲ ἡ. ἀ. τ. περιφέρεται τῇ διανοίᾳ· ἤτοι ταρασσεται καὶ ἐμπληκτος γίνεται.

Sch. R.] 2. Post γυμωλικόν (emend. in γυμνόλοπον) m² in marg. infer. scripsit: ὅστις νάρθηξ ἀνεδέξατο τὴν κλοπὴν, τουτέστι τὸ πῦρ τῆς φώρης. || 5. αὐτὸ codex Lorrianus, cuius sedes hodie ignoratur, αὐτοῦ RP || 6—8. add. m² in marg. || 6. ἐρπύλον P || 7. φυλλοροεῖ P || 8. ἀφίμου P, ante correctionem in εὐφίμου R || 12. Οὐλοφόνον φορευτικόν add. m² in marg. || τὰ οὐλή P.

ταράσσεται, ἑμπληκτος γίνεται· τοῖς γὰρ προσενερχαμένοις πύ-
 ρωσις ἐν τῷ ἐντὸς γίνεται. Λυσσηθεῖς ἀντὶ τοῦ μανεῖς κατα-
 τρώγει τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ. Ἰξία γένος ἐστὶ τῆς οἴφης, ἐστὶ δὲ τῇ
 χοιᾷ μέλαν, τῇ δὲ ὁσμῇ ἐν τῇ πόσει ὅμοιον ὠκίμον σπέρματι, ἥτοι
 τῆς βασιλικοῦ πνοὴν ἔχον, ποθὲν δὲ τὸ φάρμακον τοῦτο τὴν μὲν γλῶσ- 5
 σσαν οἶδεϊ, φλέγον αὐτήν, καὶ παραφροσύνην ἐμποιοῦν ἐσθίειν αὐτὴν
 παρασκευάζει, δίκην δὲ ἰξοῦ τὴν τροφὴν κατέχει, ἔμφραξιν ἐργαζόμε-
 νον οὖρον τε καὶ κόπρον, καταπνίγον δὲ τὸ πνεῦμα περὶ τὰς στενὰς
 τῶν ἐντέρων ὁδοὺς εἰλεῖσθαι ποιεῖ καὶ δι' ἔδρας ψόφους παρασκευάζει,
 ἣ διὰ στόματος ἐρεύνεσθαι δίδωσι. Τοῦτο τὸ ποτὸν πολλάκις ἐμὲν πα- 10
 ρασκευάζει τὴν τροφὴν παραπλήσιον τοῖς ἄνεν ὁστροάκων ὥς τῶν
 ὀρνίθων, οἷον τοῖς ἀτελέσι καὶ ἐν τῷ ἡμέρι οὔσι, τουτέστι νεωστὶ τε-
 θρομβωμένοις ἐν τοῖς ἐγκάτοις αὐτῶν καὶ ἡμένας μόνους ἔχουσιν.
 Ἀμφὶ δὲ δοιούς· ἐπιφράσσουσα πόρους τουτέστι τροφῆς καὶ
 τῆς πόσεως ἢ τοῦ ἀποπάτου καὶ τῶν οὔρων. 15

285. Εἰκῇ· ἀδιαχώριστόν φησι γίνεται· εἰκῇ καὶ ἄνεν λόγου
 ἐντὸς ἐνείλουμένον τὸ πνεῦμα ψόφον ἀποτελεῖ ἐν ὀλίγῳ δὲ φυ-
 σήματι ἐλίσσεται, τουτέστιν ἐν μικρῷ πνεύματι ταράσσεται· μι-
 κρὸν γὰρ τὸ πνεῦμα ἀπολύει.

Sch. Vet.] 2. 3. Pro Λυσσηθεῖς αὐτοῦ G habet: λυσσηθεῖς.
 παραφέρεται δὲ τῇ διανοίᾳ φησὶ καὶ μανεῖς τρώγει τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ || 14.
 Ἀμφὶ 15 οὔρων omm. RP || 15. ἀποπάτου G, quod cor-
 rexi || 16. καὶ add. m² in marg. || 17. ἐνείλουμένου R || In P post ver-
 bum ἀποτελεῖ interpungi videtur || 19. γὰρ] δὲ R || ἀπολλύει P.

Sch. R.] 3. Ἰξία 13 ἔχουσιν add. m² in marg. || 3.
 ἐστὶ δὲ τῇ m² || 4. ὅμοιον JGSchn., ὁμοία Pm², ὁμοίως R || 5. τῆς
 omm. RP || βασιλικὴν RP || ποθὲν δὲ τὸ μὲν P || 6. ἐμποιῆσαν RP || ἐσθίει
 P || 6. 7. αὐτὴν τὸ παρασκευάζει (παρασκευάζειν P) RP || 7. δὲ om. m² || 8.
 οὔρου non potest legi a m² || κόπρων m² || καταπνίγον Pm² || 9. εἰλεῖσθαι]
 ἡχῆσθαι R || 10. ἢ] ὃ καὶ R || ἐρεύνεται R || m² δίδωσιν? || 12. ἡμέρι] πυ-
 σμένη R || 15. Post οὔρων add. m² in marg.: ὃ καὶ βέλτιον || 18. ἐλίσσεται
 add. m² in marg., ἐλίσσεται R.

287. Ὁ γμῶ δὲ τῷ εὐθύς ἀναφερομένῳ πνεύματι, ἄρτι δὲ καὶ τῷ φερομένῳ, λέγει δὲ καὶ τοῦ φουσέλου, οὗ τὴν ὑπερβολὴν εἶχασε βροντῇ, φαντασίαις τε βροντῶν ἢ ἤχων θαλασσίῳ ἢ ὁποῖος ῥόχθος ἐπηγεῖ ταῖς σπιλᾶσι.

- 5 288. Πολλάκι δὲ βροντῇσιν· πολλάκι δὲ φησι ταῖς βρονταῖς τοῦ Ὀλύμπου ὁμοιούμενος, ποτὲ δὲ τοῖς ἤχοις τῆς θαλάσσης παραπλήσιος ὢν. Ἀνομβρόντος δὲ πολνόμεβρον, ὥς φησιν Ὀμηρος·
οὐδέ ποτ' ὀμβρον

δενέται.

- 10 291. Τῷ καὶ στρευγομένῳ· ἐλαυνομένῳ ἢ συνεχομένῳ, οἱ δὲ γλωσσογράφοι κατὰ στράγγα ἀπολλυμένῳ.

292. Λύματα δὲ ἀντὶ τοῦ καθάρματα· τὰ πινόμενά φησι τῶν φαρμάκων ἐμὲν παρασκευάζουσι διεφθορεῖν τὴν τροφὴν παραπλησίαν τοῖς ἄνευ λεπύρου τικτομένοις καὶ διεφθαμένοις ὥσιν· πολλὰ γὰρ διὰ τινα
15 πληγὴν ἢ περιστάσιν ἐκβάλλει ἢ ὄρνις χωρὶς τοῦ κελύφου τῶν ὥων.

293. Φαρμακῶεις δὲ ἀντὶ τοῦ φαρμακώεσσαι, ἀλεξιφάρμακον αἱ φαρμακῶεις πόσεις φησὶ τὰς ἀκαθαρσίας ἔχεν ὁμοίας τοῖς

Sch. Vet.] 1. Ὁ γμῶ] ῥόχθῳ RP || εὐθύς post ἀναφερομένῳ habent RP; codex Lorrianus vocabulum ante ἀπολύει (p. 63, vs. 19) habere traditur || Verba ἄρτι . . . 2. φουσέλου omm. RP || 3. φαντασίας G; corr. JGSchn. || φαντασ. τ. βρ. omm. RP || 4. ὑπηγεῖ G || 5. Lemma omm. RP || πολλάκις RP || τῆς βροντῆς R || 6. τῆς om. R || 10. Τῷ καὶ omm. RP || 16. φαρμακώεσσαι P || 17. ἔχεν RP || ὁμοίας, quod coniecit JGSchneider, habet R, ὁμοίαν exhibet P, ὁμοια G.

Sch. R.] 1. δὲ add. m² || 5. φησὶν post Ὀλύμπου add. m² || 7. Ἀνομβρ. δὲ πολνόμεβρου add. m² in marg. || 8. 9. ζ 43 et 44 || 12—15. add. m² in marg. || 12. ἀντ. τοῦ καθάρματα] ἀκαθαρσίας RP || In verbo φαρμάκων syllabam φαρ et litteram x m³ scripsit ex corr. in cod. G || φαρμάκων] βοηθημάτων RP || 13. Post ἐμὲν interpungitur in P || διεφθορεῖν P, διεφθορεῖαν R || 14. τικτομένοις καὶ iteratur in P || ὥσιν et infra ὥων codd. || 17. φησὶν post ἔχεν add. m²; φασὶ R.

φύοις, οἷα ἡ νομὰς ὄρονις ἐκβάλλει νεωστὶ τεθρομβωμένα καὶ φυ-
στοειδῆ χωρίς τοῦ κελεύφου.

294. Καὶ αἰχμητῆσι νεοσσοῖς τοῖς ἀλεκτρούοσι δηλαδή· οὔτοι γὰρ
πρὸς ἀλλήλους πολεμιστὰι γίνονται.

295. Ἄλλοτε μὲν πληγῇσι· πάσχει γὰρ καὶ ἀπὸ πληγῆς καὶ 5
ἐκ πλήθους ἐναποκειμένου αὐτῇ· τὸ ῥίπτειν φησὶν ἀτελῇ τὰ
φύα, καὶ οἷα φύσας τινὰς καὶ ὀνόστραχα πολλάκις καὶ ἀπὸ νόσου
τινὸς γίνεται αὐτῇ.

297. Δύσπεπτον δὲ γόνον ἀντὶ τοῦ ἀμετάβλητον τὸν γόνον ἔτι ἐν τῷ
ὑμένι ὄντα ἐκβάλλει. 10

298. Τῷ μὲν τ' εὐβραχέος· τῷ μὲν τοῦτο πεπωκότι τὸ ἄλγος ἀρήξει
τὸ μετὰ γλεύκους ἐνστυφον πόμα τοῦ ἀψινθίου· εἰώθε γὰρ τὰ
πικρὰ καὶ ὀριμέα στυφοντα καλεῖν· τοὺς γοῦν ὄμφακας ἐπιστύ-
φοντας ἔφη·

ὄμφακες ἡνίκα χεῖλος ἐπιστύφουσι ποθεῖσαι.

15

Κελεύει δὲ ἐν γλεύκει βρέχειν ἀψινθιον καὶ οὕτω διδόναι πί-
νειν, προστάττει δὲ καὶ ῥητίνην τερεβινθίνην ἢ πευκίνην λαβεῖν,
ἢ πίτυος δάκρυον μετὰ γλεύκους, καὶ τὰ ἐξῆς.

Sch. Vet.] 1. ὡς codd. || 1. 2. φυστοειδῆ RP || 5. μὲν om. R || 6. In
verbo τὸ ο ex corr. m² scriptum est || 7. ὡς codd. || φύσας R || ὀνόστραχα
P || 8. τινὸς add. m² || 12. ἐνστυφον codd. (in G m¹ et m²), corr. Keil ||
13. 14. ἐπιστυφίδας P || 15. Nic. Georg. frgm. 91. || Post ὄμφακες RP in-
serunt δὲ || In ἐπιστυφουσι (sic sine acc.) syllaba ou a m² e corr. scripta
est || 16. δὲ] οὖν RP || 17. Pro verbis προστάττει δὲ καὶ RP exhibent ἢ ||
ῥητίνης P || τερεβινθίνην R, τερεβίνδην P || λαβεῖν omm. RP || 18. δάκρυα m²
e δάκρυον fecit.

Sch. R.] 3. 4. add. m² in marg. || καὶ om. m² || 4. πολεμικὰ R ||
8. αὐτῇ add. m² in marg. || 9. 10. add. m² in marg. || 9. δὲ γόνον]
δύγονον R || 11. Τῷ usque ad ἀψινθίου add. m² in marg. inferiori || τ'
εὐβραχέος om. m², τ' εὐβραχέος R || Pro τῷ μὲν τοῦτο (quod JGSchn.
coniecit) m²: τοῦτω μὲν τῷ, RP: τῷ μὲν καὶ τοῦτο (τοῦτω R) exhibent ||
πεπωκότι omm. RP || Post ἀρήξει interpungitur in P || 12. πόμα om.
m² || γὰρ add. m².

299. Νεοτρίπτω δὲ ἡγουν νεωσὶ τριβέντι, οἶον θλιβέντι, πατηθέντι, ἤτοι μετὰ τοῦ γλεύκους τὸν τοῦ ἀφινθίου ζωμόν.

301. Γοερῆς, ὅτι πολὺ στάζει δάκρυον, ἢ ὅτι ἐν αὐτῇ ἀπε-
 5 δερματίσθη Μαρσύας· μυθεύεται γάρ, ὥς, ἐπεὶ δὴ Μαρσύας
 10 δεθεὶς ἐν πίτυϊ ἐξεδάρη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡ πίτυς συμπα-
 θῆς ἐπ' αὐτῷ γινομένη στεναγμώδης ὑπάρχει. Τμηῆσαι δὲ ἀντὶ
 τοῦ κόψαι ἢ ξέσαι ἢ μῆσαι ἢ τῆς πίτυος φησιν, ἥχι τοῦ Μαρσίου
 τὸν φλόα ὁ Φοῖβος ἀπεδύσατο ἐκ τῶν μελῶν, τουτέστιν ὅπου
 αὐτὸν ἔξεσεν· εἰς πίτυν γὰρ αὐτὸν ἔξεσε καὶ ἐξέδειρε χρεμά-
 10 σας, αὐτῇ δὲ ἡ πίτυς τὸν μόρον τοῦ Μαρσίου τὸν πολὺπυστον
 ἐπαιάζουσα κατ' ἄγκη, καὶ τὰ ἐξῆς.

305. Ἄσαι δὴ πολίοιο· κόρεσον αὐτὸν τὸ ἄνθος τοῦ μυο-
 κτόνου πολίου· ἰδίως δὲ μυοκτόνον εἶρηκεν· οὔτε γὰρ οὔτω κέ-

Sch. Vet.] 1. Hoc scholium in G post verbum ὑπάρχει (vs. 6) exhibetur || 2. ἤτοι] τουτέστι RP; τουτέστι πατηθέντι P || Prius τοῦ deest in RP || 3. Γοερῆς 4 -τίσθη in G post ζωμόν (vs. 2) sequitur et antecedit scholio, quod incipit a verbo Τμηῆσαι (vs. 6), reliqua quæ sequuntur usque ad verbum ὑπάρχει, scholio a lemmate νεοτρίπτω incipienti præcedunt || 3. Lemma est in RP: γοερῆς ἀπὸ δάκρυα || πολυστάζει P || 4. In μυθεύεται *εὐεται* m² ex corr. scripsit || 5. ἐν πίτυϊ] ἐκ πίτυος RP || ἡ m² ex corr. || In πίτυς syllabam υς m² ex corr. scripsit || συμπαθεὶς G, sed εἰς a m² ex corr. || 6. In γινομένη vocabuli pars -μένη non potest legi in G || γιν. ἐπ' αὐτῷ G || στεναγμώδης m¹ codicis G litteris minoribus scripsit, θρηνώδης RP, γρ. θρηνώδης est suprascriptum a m² in G || ὑπάρχ (= ὑπάρχειν) G || 7. μῆσαι codd., correxi || ἥχι GP, in G accentum circumflexum m² scripsit || 9. prius αὐτὸν] αὐτ GP, αὐτὸς R || 10. δὲ] γὰρ R || 12. δὴ add. m² || πολίοιο P || τοῦ (sic m², ut videtur ex τὸ) ἄνθο G || 12. 13. μυοκτόνου add. m² || 13. πολιοῦ P || ἰδία P || ὁ μυοκτόνος R || οὔτω γὰρ οὔτε RP.

Sch. R.] 2. Posterius τοῦ add. m² || 7. φησιν add. m² in marg.

κληχέ τις, οὔτε μῦας ἀναιρεῖ· κελεύει οὖν λαβεῖν πολίου ἄνθος
καὶ πηγάνου βλάστας καὶ νάρδον καὶ κάστορος ὄρχιν. Λιμναῖον
ὁ δὲ ἔφη, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ταῖς λίμναις διατᾶται καθ-
άπερ καὶ ὁ ἵπποπόταμος, δοκεῖ δὲ ὁ ὄρχις τούτου ὁμοίος εἶναι
τῷ τοῦ κάστορος· οἷτος δὲ ὁ κάστωρ, ὥς φασι, διωκόμενος κόπας τοὺς
ὄρχεις ῥίπτει, εἰδώς, ὅτι δι' αὐτοὺς διώκεται.

308. Ἡ ὁδελὸν ἢ ὀβελὸν σιλφίου τῷ χαρακτηριστικῷ κνηστῆρι,
ἡγουν χαρακτῷ κατὰτριψον, οἶον ξέσον, κόψον κνηστῆρι χα-
ρακτῷ, τῇ μαχαίρα φησί, σιλφίου τῆς ῥίξης τοῦ ὀπου ὀβολοὺς
δύο καὶ τραγορίγανον, ἢ γάλα προσφάτως ημελγμένον· τραγο- 10
ρίγανον δὲ ἐστὶν ὄρειον, ὅπερ ἐσθίωντες οἱ τράγοι γίνονται κα-
τωφερεῖς· διὸ οὕτως εἴρηται. Αὐτὴ ἡ ῥίξα λέγεται σίλφιον, ὁ δὲ ταύ-
της ὁπὸς Κυρηναϊκὸς καλεῖται ὁπός.

310. Ἡ γάλακτος ἢ τοῦ γάλακτος τοῦ νεωστὶ πηγνυμέ-
νου ἐν τῇ νεαμέλκτῳ πέλλῃ χορυσθείῃ, τοιτέστι τοῦ νεωστὶ τυ- 15
ροῦ πῆξαντος.

Sch. Vet.] P. 66, 13, 67, 1. Verba ἰδίως usque ad ἀναιρεῖ in G ante Ἐσσαι
δὴ π. exhibentur; ante ἰδίως legitur insuper: *μυοκτόνον*· τοῦ λευκοῦ πολίου,
sed hæc induxit m² et ordinem totius scholii litteris restituit || 1. οὔτε] οὔτως G, sed a m² ex οὔτε || μῦας G, μυίας P || Ante κελεύει legitur in G ἄλλως a m² inductum || λαβεῖν G, sed λ et β a m²; fuitne βαλεῖν? || πολιοῦ P || 2. καὶ νάρδον om. P || κάστορος ὄρχιν R || 3. καὶ ἐν ταῖς R || 4. οἱ ὄρχεις R || ὅμοιοι R || 5. τῷ τοῦ] τοῖς R || 7. ὁδελὸν ἢ omm. RP || τῷ om. R || χαρακτηριστῶ R, χαρακτῶ G || κνηστῆρι P || 8. ἡγουν χαρακτῷ om. R || 8. 9. κνηστῆρι χαρακτῷ τῇ μαχαίρα φησί omm. RP || 9. τῆς ὀπου G || ὀβελὰ RP || 10. τραγορίγανον R || ἡμελγμένον G, ἡμελγμένον R || 10. 11. τραγορίγανον R || 12. οἷτος P || εἴρηται ex εἴρηκεν fecit m² || 15. νεομέλκτω P.

Sch. R.] 5. 6. Scholium recens m² ad verbum κάστορος hoc modo dedit: σῆ (i. e. σημαίνει) ὅτι ὁ κάστωρ διωκόμενος κόπτει καὶ ῥίπτει τοὺς ὄρχεις εἰδώς, ὅτι δι' αὐτοὺς διώκεται || 12. αὐτὴ ἡ P || 14. τοῦ add. m².

312. Ἦν δέ τις ἀφροσύνη ταύρου αἷμα· τὸ ταύρειον αἷμά φησι Πραξαγόρας πινόμενον πήγνυσθαι ἐν τῷ στήθει καὶ θρομβοῦσθαι, ἔπειτα, συνεχομένων τῶν πνοῶν, θνήσκειν ποιεῖ, οὐ λανθάνει· δὲ πινόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα δηλητήρια πολλάκις
5 ἀγνοοῦνται· ἔστι δὲ εὐτονώτερον τοῦ τῶν ἄλλων ζώων αἵματος, ὡς Ἀριστοτέλης. Ἀφροσύνη· παρόσον οὐ δύναται λαθεῖν τὸν πίνοντα.

313. Προδέδουπε· προπέπτωκε, προτέθνηκεν.

314. Εἷαρ δὲ τὸ αἷμα παρὰ τὸ ἐν ἔαρι πλημμυρεῖν, καὶ πλεο-
10 νάζειν.

315. Θρομβοῦται δὲ ἀντὶ τοῦ πήγνυται τὸ ταύρειον αἷμα ποθὲν καὶ ἐμφράσσει τοὺς πόρους τῆς ἀναπνοῆς, καὶ οὕτως ἀπόλλυται ὁ πίνων.

316. Φράσσονται δὲ πόροι· οἱ πόροι τῶν πνοῶν φράσσον-
15 ται, τὸ δὲ πνεῦμα θλίβεται ἐντός, οἶον ἐν σφίγγεται, τοῦ αὐχένος ἐμπλασθέντος, ἤτοι ἐμφοραχθέντος καὶ ἀποκλεισθέντος.

Sch. Vet.] 1. In G est lemma: ἦν δέ τις ἀφροσύνη////, in RP: ταύρου αἷμα || τὸ// (ο// [fuit ω] et accentum m²) G || ταύρει \ G, m² scripsit \ et accentum || αἷμα G, sed m² scripsit spiritum et accentum insuperque supra α aliquid erasit || 2. ////πινόμενον G || 3. συνεχόν RP || τῶν πνοῶν] τὸ πνεῦμα RP || ποιεῖ omissum in textu add. m² in marg. || 4. In λανθάνει εἰ ex corr. m² || 5. δὲ] γὰρ RP || ἄτονώτερον RP || 6. H. A. III 19 et P. A. II. 4; T. I, p. 520 b et 651 a || 6. 7. Pro Ἀφροσύνη πίνοντα scholia vulgg.: διὸ καὶ ἀφρόνως εἶπε· τινὲς ἀποκαρτεροῦντες πίνουν αὐτὸ καὶ τελευτῶσιν, quæ in G etiam m² in marg. add. || 8. omm. RP || 9. πλημμύρειν R || 11. τὸ vocabulum et μα in αἷμα scripsit m² in ras. || 12. 13. Verba καὶ ἐμφράσσει: usque ad πίνων omm. RP || 14. Lemma omm. RP || καὶ φράσσονται οἱ πόροι τῶν πνοῶν RP || 15. θλιβόμενον RP || 16. ἤτοι G, ταυτέστιν R, οἶον ἐν P.

Sch. R.] 4. 5. ὥσπερ . . . ἀγνοοῦνται add. m² in marg. || 11. ταύρειον m² in ras. scripsit; fuitne ταύρου?

318. Μεμορυχμένος, τουτέστι μεμολυσμένος τῷ ἁφρωῷ, περιωραστικῶς δὲ ἀφορίζων.

319. Ἀποκραδίσειας, ἀπὸ τῆς κράδης κόψειας, οἷον ἀπο-
 συκίσειας, ἤτοι λάβοις. Ἐρινούς δὲ τοὺς κλάδους τῆς συκῆς·
 ἔρινος γὰρ ἡ συκὴ παρὰ τὸ ἐρίξειν παντὶ φυτῷ. Ἄλλως. Ἀφέ-
 λιοι τοὺς τῆς ἀγρίας συκῆς ὀλύνθους· οὗτοι γὰρ μηδέπω ὄντες
 πέπειροι ἔχουσιν ὀπὸν.

320. Τὸ δ' ἀθροῶν ἀθροῶν καὶ πολὺ ὄξος μίξας ὕδατι συγγέρασον
καὶ δὸς πιεῖν, τὸ δὲ ὄξος φησὶν, ὅτι εἰς ὃ ἀπεβράχθησαν οἱ ὀλυνθοὶ
τῆς ἀργιλίας σικκῆς, ἣ ἀπλῶς δι' ἑτέρου βογηθήματος· εἰ δὲ τὸ πρότερον 10
εἴη, τὸ ἐμπύσωο ἀντὶ τοῦ βρέξον.

322. Ἐκφλοιοιο, ἐκσφύρειας, ἐκθλάφειας, κλύσον φησὶ τὴν γαστέρα
ἢ καὶ τοῦ τῆς συκῆς φλοιοῦ. Καταχθῆος κατάγοντος τὰ περιτω-
ματα τῆς γαστροῦ ἢ πολυαχθῆος, τῆς πολὺ ἄχθος ἐχούσης, δηλονότι
περιτωμάτων καταχθῆος τῆς πληθούσης κατὰ τοῦ κατάγοντος 15
καταχθῆα ῥύματα γαστροῦ.

323. Πυετίην ὀθόνης· πυετίαν φησὶ λαβὼν ἢ προχός, ὃ ἐστὶ δορυκάδος, ἢ ἐρίφου ἢ νεβροῦ ἢ λαγωοῦ κόψον καὶ ῥῥησον ἐν ῥάκει λεπτῷ, καὶ τρεῖς νίτρου ὀβολοὺς τρέψας καὶ μίξας ἐν οἴνῳ δίδου πιεῖν. Πολυωπείῃ ἤτοι ἐν πολυωπῷ κόλπῳ τῆς ὀθόνης. 20

Sch. Vet.] 1. μεμορυνγμένον R, μεμορυνγμένος δὲ P || τούτῃστι GP, ἡγουν R || μεμολυσμένον R || 3. κόψας R || 4. ἡτοι] τούτῃστι RP || ἐρινεοὺς P || 5. συκῇ R || Ante Ἄλλως inserunt editiones: ἐστὶ δὲ ἐρινεὸς ἡ ἀγρία συκῇ || 5. 6. ἀφείλοτο RP || 6. In ὀλύνζους νν m² ex corr. || 13. Lemma in G a m² inductum est || 15. Verba τῆς 16 γαστροῦ exhibet G a m² inducta; omm. RP || 17. Lemma om. G || πυτίαν G, ν m² ex corr. scripsit || 20. δίδου] καὶ δὺς RP || πολυωπῶ] πολυωπεῖ G.

Sch. R.] 8—12 add. m² in marg. || 8. ὁδασι μιζας m² || 10. δι' ὧς RP || 11. ἐμπίσσω R || 12. κλύσον P || 13. τοῦ omm. RP, add. JGSchn. || 19. τριψας supra lineam add. m² || καὶ σμιζας (sic) add. m² supra lineam, RP omissio καὶ habent μιζον, corr. JGSchn. || 20. πειν supra lineam add. m² || δὲ ἤτοι P.

328. Ἐνδεύκει Βάκχον· καὶ γὰρ τὸ ἐνὶ δεύκει ἡδύ, ἡδέως ἰδίως ἀδεύκεα λέγει τὸν ἡδύν, ἢ μᾶλλον τὸν παλαιὸν ἄς πακρίζοντα.

329. Σιλφιδέσσαν δὲ λίτρην ἀντὶ τοῦ ἴσθην μοῖράν φησι λαμβάνειν σιλφίου καὶ ὀποῦ καὶ σπέρμα κράμβης μετὰ ὄξους. Ἄλλως.
5 Καὶ σιλφίου φησὶ καὶ ὀποῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ σπέρμα κράμβης τῶν τριῶν ὁμοῦ λίτρην μεμοιραμένην.

332. Κατασμῶξαι· κατὰτριψον τὰ ἀπαλὰ τοῦ βάτου· τοῦτῳ δὲ τὴν πῆξιν τοῦ ταυρείου αἵματος ῥαδίως σκεδάσειας, ἥτοι ἐστῶσαν ἐν τῇ γαστρὶ σου διαθρύψειας.

10 335. Μὴ μὲν ἐπαλγύνουσα· μὴ λάθῃ σε ἡ ἀλγυθόνα παρέχουσα πόσις τῆς βουπρήστιδος, πεύσῃ δὲ καὶ γνώσῃ δαμαζόμενον τὸν εἰόντα ἄνδρα. Βούπρηστις δὲ ζῶν ἐστὶ παραπλήσιον φαλαγγίῳ, ὃ διατίθῃσι τοὺς βόας κακῶς· τοῖς οὖν πίνουσι φησι τὴν βούπρηστιν ὁδύνη παρακολουθεῖ. Ἄλλως. Βούπρη-

Sch. Vet.] 3. φησι omm. RP || 4. Ἄλλως omm. RP || 5. καὶ σπέρμα κράμβης om. R || 6. μεμοιρασμένην P || 8. τοῦτου RP || δὲ] γὰρ R || 10. Scholium in codicibus vulgatis inverso ordine exhibetur, hoc modo: 14. et p. 71 1 Βούπρηστις... p. 71, 5 κανθαρίδι, p. 70, 10—14 παρακολουθεῖ omisso verbo Ἄλλως || 11. τῆς om. R, τῆς ex τοῦ m² codicis G || πεύσῃ R || 12. ζῶν ἐστὶ G || 13. φαλαγγίῳ G || ὃ] ἡ RP || τοῖς οὖν πίνουσι] τοὺς οὖν πίνοντας P.

Sch. R.] 1. 2. add. m² in marg. omissis verbis Βάκχου ἡδέως || 1. ἐνὶ δεύκει βάκχον P, ἐνὶ δεύκει m² || ἐνὶ P || ἰδίως ἡδίως P || 2. ἀδεύκεα] δεύκει m² || 3. λίτρων R, λίτρην P, corr. Ald. || 7. Hoc ante scholium addidit manus quaedam tertia in margine: ἄσαι δὲ ῥάδικα· ἔτι μὴν τοὺς κλώνας τῆς κονύζης τῆς βοτάνης κόπτων· καὶ πέπερι· ἥμιστα μὲν τὸν καρπὸν λέγω· ἀλλὰ τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ, ἐξ οὗ γίνεται τὸ πέπερι, μετὰ δὲ τῶνδε καὶ βλαστοὺς σύγκοπτε τῆς βάτου. Postea ab eadem manu: καὶ κα· τοῖσδε γὰρ, οἷς εἶπον χρησάμενος ὧδε τό τε παγὲν ἔνδον ἡδὴ καὶ ἐρομβωδὲν αἶμα διαλύσαι καὶ ἀποσμηῖσαι ῥαδίως δυνήσῃ. || 9. ἥτοι . . . διαθρύψειας add. m² in marg. || ἐστῶσαν om. R || σου omm. RP.

στις χερσαῖον ζῶόν ἐστι, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐμπιπράναι τοὺς
βόας, ἐπειδὴν δηγῶσιν, ἢ αὐτὸ μόνον περιχάνωσι. Φησὶν Ἀρι-
στοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων ὅτι, ἐὰν καὶ ἵππος περιχάνῃ τὸν λε-
γόμενον σταφυλῖνον, (ἐστὶ δὲ ζῶον ὅμοιον σφονδύλῃ), διαφθει-
ρεται. Ἄλλοι δὲ φασὶ ζῶον εἶναι ὅμοιον κανθαρίδι. 5

337. Ὡδ' ἦτοι ἡ βούπρηστις ἐγχρωτάζουσα εἰς τὰ χαλινὰ
λίτρω ὅμοιαν ἔχει τὴν γεῦσιν. Λίτρω μὲν νίτρω παραπλησίαν
τὴν χροίαν γίνεσθαι φησὶ κατὰ τοὺς χαλινούς τῶν πίνων, εἰ
μὴ ἄρα νιτρώδεις φησὶν αὐτοὺς ἔχειν προφοράς κατὰ τὴν ἀντί-
ληψιν, περὶ δὲ τὴν κοιλίαν πόνοι καὶ οὖρων παρακράτησις, καὶ 10
ἡ κύστις ῥογθεῖ, ὅ ἐστι φοφεῖ, τοῖς δὲ ὑδρωπικοῖς παραπλησίως
ὀγκοῦνται, τοῦ δέρματος αὐτῶν παράτασιν λαμβάνοντος, ὡς καὶ
τῶν βοῶν, ὅτ' ἂν φάγῃσι τὰ κανλεῖα, τουτέστι τὰς βοτάνας, ἐν
αἷς τὰ θηρία.

339. Περὶ στομάτεσσιν ὑπερβατὸν ἐν τοῖς στόμασι τῆς 15
γαστρὸς τὰ ἄλγη περιπολεῦντα ἔρωρε.

341. Διαπίμπραται, παραφυσᾶται, ὡς ὑπὸ ὑδρωπος, τρία
δὲ γένη ὑδρώπων, ἃν ὁ εἰς τυμπανόεις λέγεται.

342. Ἀφυσγετὸς ἀφυσγετὸς κυρίως μὲν ὁ ἐκ τῶν ποταμῶν

Sch. Vet] 1. ζῶόν ἐστι χερσαῖον RP || ἐμπιπράναι RP || 2. μόνον αὐτὸ
RP || περιχάνωσιν G ante corr. || 2. 3. H. An. VIII. 22. t. I, p. 604b ||
3. καὶ om. R || τὸν ex τὸ fecit m² || 4. σταφυλῖνον codd., corr. JGSchm. ||
5. δὲ φασὶ G || 6. ἢ δήτοι P, ἢ δήτοι R || ἐγχρωτάζουσα G || ἐς τὰ P ||
7. Λίτρω μὲν omm. RP, ἢ δ' ἦτοι λίτρω μὲν G || νίτρω R || 7. 8. τὴν
χροίαν παραπλησίαν RP || 8. πίνων RP || 10. παρακράτησις videtur
esse in G, περικρότησις RP || 12. ὀγκοῦται RP || αὐτοῦ RP || καὶ om.
P || 13. ἔταν codd. || φάγῃσι φησὶ R || τὰ κανλεῖα R || 15. περὶ στομά-
τεσσι P || 16. περιπολεῦνται RP || ἔρωρε R || 17. Διαπίμπραται
ὑδρωπος omm. RP || 19. Lemma omm. RP.

Sch. R.] 1. ἐστὶ scripsit m², sed verbum extat iam in margine.

γινόμενος συρφετός καλεῖται, ἥτοι ἡ ἀθροίζομένη χορτώδης ἔλη·
νῦν δὲ εἵρηκε διὰ τὸ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ σώματος εἰς τὴν
γαστέρα συνερρουχέναι.

345. Ὅπποτε θῆρα· τουτέστιν ὅτε δατέονται καὶ μερίζονται
5 τὸν τῶν θηρῶν τόπον οἰονεὶ τὸ ὄρος νομαζόμενοι καὶ βοσκόμε-
νοι. Ἄλλως. Γράφεται πίμπραται ἐσχατιῇσιν ὅταν καυ-
λεῖα φάγωσιν· ὅτ' ἂν φησὶν ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς περὶ τὰ πρόποδα
τῶν ὀρῶν τὰ καυλεῖα αὐτῆς, τουτέστι τῆς βουπρήστιδος, φά-
γωσι.

10 347. Τῷ καὶ εὐκραδέης· διχῶς καὶ ἡ γραφή καὶ ἡ ἐξήγη-
σις· μία μὲν οὕτως· τῷ καὶ εὐκραδέης τριπετῇ ἐν νέκταρι
μίξαις, σύκων ἀθανθεῖσαν ἄλις πόσιν ὀμφαλόεσσαν,
ἵνα συνταχθῇ οὕτως· διὰ τοῦτο καὶ τῆς καλῆς κράδης τὴν τρι-
πετῇ τῶν σύκων πόσιν τὴν ἱκανῶς ξηρανθεῖσαν καὶ ὀμφαλόεσ-

Sch. Vet.] 1. καλεῖται (addito δὲ P, addito καὶ R) ante verbum κυρίως
exhibent RP || συρφετός ἀφυσγετός καλεῖται G, unde verbum ἀφυσγετός verbo
κυρίως praeponit || 3. συνερρουχέναι G || 4. ὁπότε θῆρα G, ἐσχατιῇσιν ὅταν
RP || Pro τουτέστιν usque καὶ habent scholia vulgg.: γράφεται (γρ. R)
ὁπποτε (ὁπότε P) θῆρα νομαζόμενοι (δαμαζόμενοι P) δατέονται (quibus P
addit: τουτέστιν ὅτε δατέονται) || 5. Post τόπον interpungitur in P || τὸ
ὄρος] τὸ 6^ο G || νομαζόμενον καὶ βοσκόμενον G || 6. Ἄλλως omm. RP ||
Γράφεται πίμπραται omm. RP || τὸ δὲ ἐσχατιῇσιν etc. RP || 7. ὅταν codd. ||
8. αὐτῆς τουτέστι omm. RP || 8. 9. φάγωσιν R || 10. καὶ secundum
omm. RP || 11. τῷ om. G || τριπετεῖ P || ἐνὶ R || 12. μίξαις ex μίξας m²,
μίξας R || Pro σύκων ὀμφαλόεσσαν RP habent καὶ τὰ ἐξῆς.

Sch. R.] 1. ἥτοι Ὡλη add. m² in marg. || 4. Ad ver-
bum δατέονται retulit m² in margine, quæ sequuntur: ἀντὶ τοῦ εἰ-
πεῖν ἐναυῶσα τὸν ἐξηγητὴν δατέονται καὶ μερίζονται τὸν θῆρα, ἥτοι μᾶλλον
κατατρώγουσι, τὰ γὰρ μασσώμενα (quod recte in μασώμενα corr. JG
Schneider) καὶ κατατρωγόμενα μερίζονται, ἔφη κακῶς αἱ δαμάλεις καὶ αἱ
μύσχοι νομαζόμενοι καὶ βοσκόμενοι τὸν τόπον τῶν θηρῶν || 7. τρίποδα R,
corr. Ald., om. P || 8. ὀρῶν P.

σαν ἐν νέκταρι μίξαις· τριπετῇ οὖν, οἷονεὶ τριπέτῃλον, τὴν ἐκ
 σύκων σχίζομένων εἰς τρία πετῃλα· τὰ γὰρ σῦκα ξηραίνόμενα
 εἰς τρία σχίζεται· ἢ ὅτι τὰ φύλλα τῆς συκῆς εἰς τρία ἔσχισται.
 Ὁμφαλόεσσον δὲ ἢ τὴν τῷ ὀμφαλῷ προσσιζάνουσαν, ἢ τὴν
 ἐκ σύκων τῶν ὀμφαλοῦς ἐχόντων· τὰ γὰρ σῦκα τρύπας ἔχουσι· 5
 κάτω δίκην ὀμφαλοῦ, δι' ὧν τρυπῶν ὁ ὀπὸς αὐτῶν ῥεῖ. Γράφε-
 ται καὶ τριετῇ ἐν νέκταρι, ἐν' ἣ· τῆς καλῆς κράδης τὴν ἐκ τῶν
 σύκων ἀνθηθεῖσαν ἄλλης πόσιν τὴν ὀμφαλόεσσον ἐν τριετῇ νέ-
 κταρι μίξαις. Ἄλλως· ἀνθηθεῖσαν τὴν ἀπὸ ξηρῶν σύκων, τρι-
 πετῇ δὲ τρισχιστον, ὅτι τὰ φύλλα τῆς συκῆς εἰς τρία ἔσχισται. 10
 Τοῖς δὲ καὶ γράφεται καὶ εὐκραδέος· κελεύει δὲ ξηρὰ σῦκα
 μετὰ οἴνου ἐφήσαντα διδόναι· πιεῖν. Ἡ ὀμφαλόεσσον τὴν τρυφώεσαν
 παρὰ τὸν ὀμφαλόν· βρωσίς γὰρ ὀμφαλός, ἐπεὶ δι' αὐτοῦ τὰ ἔμβρυα
 πάντα τὴν τροφήν δέχεται καὶ ἀναπνεῖ, τοῦ στόματος μεμνημένος διὰ τὸ
 πλῆθος τῶν ὑγρῶν, ἵνα μὴ ἀπόληται. 15

351. Μελιζώροιο · ἀμφίβολον, πότερον τὸ τῶν σύκων
 πόμα μελιζώρον εἶρηκεν, ἢ ἕτερον ἐκ τῆς μελιζώρου βο-
 τάνης.

Sch. Vet.] 1. τριπετῇ] περιπετῇ P || 2. σχίζομένην RP || σῦκα GR ||
 3. σχίζονται RP || 5. τὰ γὰρ σῦκα τρύπας ἔχουσι κάτω G, τὰ γὰρ σῦκα
 κάτω ὅπας ἔχουσι RP || 6. δι' οὗ R, δι' οὗπερ P || τρυπῶν om. P || 6] περὶ
 R || 7. τριετῇ R || 8. τριετῇ R || 10. τρισχιστον R || 11. Τοῖς δὲ omm. RP ||
 Prius καὶ ego add., om. G; γράφεται (γρ! R) τῆς δὲ καὶ εὐκραδέος RP ||
 δὲ] οὖν RP || σῦκα codd., corr. JGSchn. || 12. μετὰ οἴνου] ἐν οἴνω P ||
 μετὰ οἴνου ἐφ. διδ. om. R || διδόναι· πιεῖν add. m² in marg. || 16.
 πότερον τὸ] ποτῆριον διὰ τὸ P || 17. Verba ἐκ μελιζώρου βοτάνης induxit
 in G m².

Sch. R.] 3. ἢ . . . ἔσχισται add. m² in marg. || 9. Ἄλλως add.
 m² in marg. || 12. Ἡ . . . 15. add. m² in marg., et insuper ad vocab.
 πιεῖν (vs. 12) add. in marg. superiori: ὡσαύτως δὲ σφύρα πάνυ κόψας καὶ
 ἐψήσας πάλιν σῦκα ξηρὰ, ἄριστον ἔξει δὴ τῷ νοσοῦντι βοήθημα τοῦτο. || 12.
 τρυφώεσαν m², corr. JGSchn., τρυφώδη R, τρυφάδη P || 13. περὶ RP ||
 γὰρ ὁ ὀμφ. RP || 14. Loco μεμνημένος extat spatium in R || 15. ἀπόληται R.

352. Τὸ δὲ γλάγος εἶν ἐνὶ χεύαις, ἀγγείῳ δηλονότι.

353. Ψαφαρόν, αἰχμηρόν, ξηροὺς δὲ φοίνικας κελεύει εἰς τὸ γάλα μινύναι· μῆζον δὲ φησι τὸ γάλα τοῖς ξηροῖς φοίνιξιν.

354. Ἄλλοτε δ' αὐαλέης· κατὰ κοινοῦ τὸ καταμίσγεο καρ-
5 πόν· ἀχράς δὲ καὶ βάαχη καὶ μυρτίνη καὶ μυρτίς εἶδη ἀπίων·
ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἐλαίας μυρτίνη καλουμένη.

356. Ἡ ὄγε καὶ θηλῇ· θηλάζειν φησὶ τὸν πάσχοντα ποτὲ
μὲν γυναικα, ποτὲ δὲ βούν. Ἄτε δὴ βρέφος· ὡς οἷα βρέφος
ἀρτιγενές, οὕτως ἐμπελάσσει τῷ δεσμῷ ἥγουν τῷ μαστῷ. Μο-
10 σχηδὸν δὲ μόσχου δίκην, δι' οὗ σημαίνει τὸ ἀπαλὸν καὶ τρυφερόν·
μόσχευμα γὰρ πῶν τὸ ἀπαλόν· ὡς Ὁμηρος·
μόσχοισι· λίγοισιν.

358. Οἷη τ' ἐξ ὑμένων· ὅποια βράσσει ἢ νεαλῆς, ὃ ἐστὶν
ἢ νεαρὰ μόσχος τὰ οὐδατα ἀνακροῦσά· ἐκ τῶν ὑμένων ταρασ-
15 σσει τὴν μενσοικέα χύσιν τῆς θηλῆς, καὶ τὰ ἐξῆς.

360. Ἄλλοτε πιαλέης· ἔλαιόν φησι θερμὸν λαβὼν βιάζου
ἐμεῖν, ἐντιθεὶς τὰς χεῖρας ἢ πτερὸν ἢ ἀπὸ τῶν παπύρων ἔμεσαι.

Sch. Vet.] 2. ψαφαρόν 3. μινύναι omm. RP || 3. μινύναι G, corr. Schneider || 4. ἀπὸ κοινοῦ RP || 5. χρὰς R || βάαχη R || μυρ-
τίνη R || καὶ μυρτίς omm. RP || 7. ὅτε R || θηλῆς RP || 8. Ἄτε δὴ
βρέφος omm. GR || 9. ἐμπελάση R, ἐμπελάσσει P || 11. τὸ ἀπαλὸν πᾶν G,
sed πᾶν add. m² in ras. || ὡς omm. RP || 12. Α 105 || λίγοισιν G, σιλήγοισι
P || 13. οἷη τ' ἐξ ὑμένων P || ὅποια G, correxi, omm. RP || In verbo νεα-
λῆς corr. λ m¹ codicis P ex ρ || 15. μενσοικέα R || 16. Lemma in RP: ἄλ-
λοτε πιαλέης πόσιος || 17. ἢ τὸ πτερὸν P || ἀπὸ τῶν omm. RP || πάπυρον
RP || ἔμεσαι Vári, τὸν πρὸς ἔμετον codd., sed in G τὸν et πρὸς add.
m², τὸν syllabam in verbo ἔμετον m² in ras. scripsit, quibus verbis
ἐπιτήδειον, τῶν κακῶν φησι τοῦ φάρυγγος ἐλκυστήρα add. m² sicut RP.

Sch. R.] 1 adscripsit m² in marg. || εἰς ἐν χεύαις RP || ἀγγείον R,
ἀγγείου P || 3. μῆζον . . . φοίνιξιν add. m² || μῖζον m², μῖζον RP, ego
correxi || φοίνιξ P || 9. Pro priori τῷ] τῇ R || δεσμῷ] θηλῇ R || 13. τα-
ράσσει RP, βράσσει Buss.

Ἀνακεφαλαίωσις τῆς θεραπείας τῆς βουπρήστιδος· ἀπὸ συκῆς ξηρῶν
 σύκων τετριμμένων μετὰ οἶνον πόσις, ἢ μελιζάρου ἱκανή πόσις, ἢ γάλακτος
 καὶ φοινίκων καρποῦ μεμιγμένη πόσις, ἢ ψυκτῆς ἀχράδος ἢ ἄλλων
 ὑπίων μετὰ οἶνον, ἢ ἵνα θηλάσῃ μαστὸν γυναικός, ὡς παιδίον, ἢ θερ-
 μοῦ ἐλαίου εἰς κόρον πόσις, δεῖ δὲ ἐφ' ἐκάστη πόσει τοὺς δακτύλους
 χαλᾶν, ἢ ὑπόπυρον, ἢ πτερὸν ἐμβάλλειν εἰς τὸ στόμα καὶ ἀναγκάζειν
 ἑμῆν, ὅπως τάχιστα τῆς νόσου ἀπαλλαγῇ.

364. Ἦν δ' ἐπιθρομβωθῇ· ἐὰν δὲ θρομβωθῇ, ὃ ἐστὶ τυρωθῇ,
 τὸ νεαλὲς γάλα ἤγουν τὸ νεωστὶ ποθέν, πνευγμὸς ἐπακολουθεῖ εἰς
 ἐν ἀθροισμένον τοῦ πόματος ἤγουν τοῦ γάλακτος.

366. Τρισσὰς δὲ πόσιας ἀντὶ τοῦ τρεῖς μοίρας, μέσας μὲν
 ὄξους, δοῦς δὲ γλυκέος, τουτέστι τὰς δύο μοίρας γλυκέος καὶ τὴν
 μέσην τούτων, τουτέστι τὴν μίαν ὄξους.

368. Ἦ ἐτι καὶ Λιβύηθε· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκ τῆς Λιβύης σιλ-
 φίου τὰς ῥίζας τῷ ποτῷ ἐγκνήθω, τουτέστιν ἔντριβε.

369. Ἄλλοτ' ὁποῖο· ὁποῦ τοῦ Κυρηναϊκοῦ λέγει. Ἰστέον,
 ὅτι οὗτος ὁ ὁπὸς συνεστηκὼς καὶ πεπηγὼς ἐστίν, ὥσπερ τὸ
 κομίδιον ἢ ὁ λίβανος, ἢ ἡ μαστίχη, ἢ εἴ τι τοιοῦτον· διὰ τοῦτο οὖν
 εἶπε τήξας, ὡσανεὶ διαλύσας. Ἐν βάμματι τήξας ἀντὶ τοῦ ἐν
 ὄξει διαλύσας· ὁ γὰρ Κυρηναϊκὸς ὁπὸς διαλύει τὴν φαρμακείαν·

Sch. Vet.] 8. ἐπιθρομβάθῃ R || 10. τοῦ πνεύματος ἢ τοῦ γάλακτος G ||
 11. μέσσα R || μὲν om. R || 12. ὄξους R, in P ὄξους m¹ ex ὄξους fecit ||
 14. ἤετι G || λιβύη G || 15. ἐνικνήθω RP || 17. οὗτος ὁ ὁ τοιοῦτος R ||
 ἐστὶ καὶ πεπηγὼς RP || 18. κομίδιον G, κομίδιον P || 18. εἴ omm. RP ||
 19. οἶνον RP, ὡσανεὶ G || διαλύσας Abel, ἀνάλυσας codd. || Lemma in
 R: ἐνὶ βάμματι, in P: ἐνὶ βάμματι οὖν τήξας.

Sch. R.] 1—7. Ἀνακεφ. . . . ἀπαλλαγῇ add. m² in marg. || 2. τετρι-
 μμένων P || οἶνον πόσις R || μελιζώου R || 3. μεμιγμένη δόσις m² || 5. m²
 . . . στο ποτῷ omisso τοὺς || 6. πτερὰ RP || 8. 9. m² in marg. addidit:
 ὃ ἐστὶ τυρωθῇ τὸ νεαλὲς γάλα ἤγουν τὸ νεωστὶ ποθέν || 8. ἔστι R || 12.
 τουτέστι . . . γλυκέος m² in margine addidisse videtur || 15. τουτέστιν
 ἔντριβε add. m² in marg. || 16. λέγει in G quamquam a m¹ scriptum,
 efficiendum censuit Abel.

καὶ γὰρ ἐὰν πεπηγότι γάλακτι ἐπιχέῃ αὐτόν τις, διαλυθήσεται·
ἔστι δὲ καὶ τὸ νύτρον διαλυτικὸν τοῦ γάλακτος.

370. Κονίλην ἤτοι κονίαν, ἣ θύμου καρπὸν, ἣ τῆς εὐκνή-
μου, βότρυον, ὅπερ κόριον καλοῦσι, μετὰ οἴνου.

5 371. Ἄλλοτ' ἀμύνει· ἄλλοτε δ' ἡ φησιν ἀμύνει καὶ βότρυς
εὐκνήμου, ὥσανεὶ τῆς καλᾶς κνήμας ἐχούσης ἀμπέλου, κνήμας
δὲ τὰ μεταξὺ τῶν κονδύλων ἢ τῶν κάμψεων λέγει, τοῦ βότρουος
βρεχθέντος ἐν οἴνῳ· ἡ εὐκνημος εἶδος βοτάνης.

373. Ἐν καὶ που ταμίσοιο· τοῦτο ἄξιον ἐπιτάσεως, πῶς
10 διαχεῖ ἡ πυτία τὸ συνεσπυγνὸς ἐν τῇ κοιτίᾳ γάλα, ἀλλ' οὖν ἄλλο
ἐπισυνίστησι. Καὶ τὸ μελισσόφυλλον δέ φησι δίδου σὺν ὄξει,
ἣ μελίσης ποτῶ, ἔφη τὸ μέλι.

375. Μίνθη ὁ Αἰδου παλλακὴ οὕτω καλονμένη, ἣν διεσπύραξεν ἡ Περ-
σεφόνη, ἐφ' ἣ τὴν ὁμώνυμον πόαν ἀνέδωκεν ὁ Ὀϊδῆς. Στυφόνεν δὲ πο-
15 τὸν τὴν ἡδύοσμον ἔφη κατ' εὐφημισμὸν.

Sch. Vet.] 1. ἂν G || διαχέῃ αὐτ' τις G || 2. ἐστὶ codd. || τοῦ γάλακτος
διαλυτικόν P || ^{ου} τῆς R || 3. ἡ θύμου καρπὸν R || τοῦ εὐκνήμου G || 4. μετ'
GP, correxi, μετὰ οἴνου om. R || 5. δῆ] δὲ RP || φησιν omm. RP || 6.
ὥσανεὶ] ὡς αἰεὶ R || 7. Verba ἡ τῶν 8 οἴνῳ om. R || 9. ἐπιτάσεως G a
m¹, in marg. m² γρ. θαύματος addidit et θαύματος habent et R et P ||
ὅπως RP || 10. διαχεῖ ἡ π.] ἡ πυτία διαλύει RP || 11. δίδου om. R.

Sch. R.] 8. ἡ εὐκν. εἰδ. β. add. m² in marg., omm. RP ||
10. ἡ πυτία add. m² in marg. || γάλα add. m² in marg. || 12. ἡ . . .
μέλι add. m² in marg. || ποτὸν P, φυτὸν m² || 13. μίνθη δὲ ἔδου R, μίν-
θου δὲ αἰδου P || παλλακὴ R || διεσπύραξεν] διεφθέρειν P || 14—15. Scho-
lium στυφόνεν δὲ ποτὸν etc. in codd. vulgg. ante scholium Μίνθη etc.
legitur; ego transposui || 14. Στυφόνεν 15. εὐφ. add. m² in mrg. ||
15. τὸ ἡδύοσμον m², τὸν ἡδύοσμον RP, tacite corr. JGSchn. || εὐφη-
μησμὸν m².

376. Τὸ δορύκνιον τῶν θανασιμῶν πινόμενόν ἐστιν ὑπάρχει
 δὲ κατὰ μὲν τὴν ὁσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν γάλακτι ὅμοιον. Εἰ δέ
 τις αὐτὸ κλάσει, γάλακτος ἀποστάζει, ὅθεν καὶ δυσδιάκριτόν
 ἐστι τῷ πίνοντι διὰ τὸ γάλακτι ὅμοιον εἶναι. Δημοφῶν δὲ ἐτυμο-
 λογῶν φησιν οὕτω κεκλήσθαι διὰ τὸ δόρατι αὐτὸν ἴσον εἶναι ⁵
 κατὰ τὴν ἀναίρεσιν, Λυσίμαχος δὲ ὁ Ἱπποκράτειος διὰ τὸ ξύλον
 εἶναι κνίφης παρασκευαστικὸν τοῖς προσενερχαμένοις.

377. Ὡπὴ δὲ ἡ πρόσοψις, ἡ θέα, τὸ εἶδος. Καὶ ἡ βρωσις
 περὶ τοῖς στόμασι γάλακτι ἀπεικάζεται.

378. Λυγμοὶ δὲ αἱ τοῦ πνεύματος ἀναγωγαί. 10

382. Τηγεσμῷ τῇ διατάσει· διαφέρει τηγεσμός καὶ δυσεν-
 τέριον, σύνεγγυς μέντοι ἀλλήλοις· καὶ γὰρ ἔστι πάθος, ὃ καλεῖ-
 ται χόρδαφος, τηγεσμός δὲ ἐστίν, ὃν λέγομεν νῦν βιασμόν.
 Ἄλλως. Τοῖς τηγεσμάδεσι παρακολουθεῖ δυσεντερίᾳ, εἴσα ὁ
 χόρδαφος, ὃν δὴ φασὶ συναμμιτίζομένου τοῦ ἐντέρου, ὅτε προη- 15
 γεῖται τηγεσμός, ὅτε δυσεντερίᾳ τηγεσμῷ, περὶ τὸ δυσεντέριον
 τάσις.

Sch. Vet.] Pro 1—4 εἶναι scholia vulgg. exhibent: Τὸ δορύκνιον
 (δορίκνιον P), ὃ καὶ μελισσόφυλλον καλεῖται, ἀγρία βοτάνη ἐστίν (β. ε. α.
 m²). αὕτη κοπτομένη ὅπῃ ἀποστάζει ὅμοιον γάλακτι τὴν βίαν καὶ (om. m²)
 τὴν γεῦσιν καὶ τὴν ὁσμὴν (usque ad hoc verbum add. m² in marg.),
 ὅθεν καὶ δυσδιάκριτόν ἐστι τῷ πίνοντι, πότερον γάλα ἐστίν, ἢ οὐ. || 5. οὕτως
 R || αὐτὸ R || ἴσον GR || εἶναι et syllabam κα in κατὰ add. m² in rasura ||
^{σσ}
 7. κνίφης R || προσ add. m² || 9. παρὰ RP || στόμασιν ἀπεικάζεται γάλακτι
 RP || 11. Lemma om. m¹, add. m² in marg. || τῇ διατάσει· τῇ δια-
 τάσει G || 11. 12. δυσεντέριον P || 12. ἀλλήλων RP || καὶ γὰρ ἐστὶ G ||
 12. 13. καλεῖται] ἐστὶ RP || 13. δὲ ἐστίν G || ὃν νῦν λέγομεν P, ὃ λέγομεν
 R omisso νῦν || ὃν ex ὃ fecit m² || βιασμός R || 14. Ἄλλως omm. RP ||
 παρακολουθοῦσι P || 15. ὃν δὴ] ἕτεροι δὲ RP || φησὶ G || ὅτε — ὅτε G,
 corr. JGSchneider || Pro priore ὅτε RP οὐ habent || 16. ὅτε δυσεντ-
 . . . 17 τάσις omm. RP.

Sch. R.] 10. add. m² in marg.

387. Καί τε καὶ ὄρνιθος · καὶ τῆς ὄρνιθος τηχομένη ἡ σάρξ τῶν εὐτραφῶν στηθῶν ἤμυνε βρωθεῖσα· τὸ στηθὸς φησι τῆς λιπαρᾶς ὄρνιθος βρωθὲν ὠφελεῖ· θωρήκων οὖν τῶν στηθίων σαρκῶν.

5 389. Καὶ χυλὸς ἄλις· ἤτοι τοῦ στηθους τῆς ὄρνιθος ὁ χυλός, ἣ ἕτερον βοήθημα λέγει, χυλὸν πτισάνης, ἄμεινον δὲ τὸ πρότερον. Ἡ καὶ ὁ χυλὸς τῶν ὀστρέων, τουτέστιν ὁ ζωμὸς ῥοφηθεὶς, ὠφέλησε.

390. Ὅσσα τε πετρήεντος· καὶ ὅσα κατὰ τοὺς φυκίοντας 10 ἀγμούς, ὃ ἐστὶν αἰγιαλούς, περιβόσκειται κνώδαλα, κωβιοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα.

393. Κάλχης· εἶδος πορφύρας, ἀφ' ἧς αἱ γυναῖκες κάλχιον βάπτουσι· καλχαίνειν γὰρ τὸ πορφύρειν. Τὸ δὲ στρόμβων, ἐν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὄστρακον, τῶν κογχυλίων, οἷς καὶ ἐχρῶντο 15 ἀντὶ σάλπιγγος· καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπε.

Στρόμβον δ' ὥς ἔσσευεν.

394. Αἰθρήεντος· πυρώδους ἢ ἐρυθροῦ κατὰ τὴν σάρκα.

396. Δὴν ἔσσεται· πολὺ ἀπέσται· ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς ἔσται.

Sch. Vet.] 1. In G scholium ad vs. 389 antecedit scholio ad vs. 387 scripto, sed ordinem m² correxit || 2. εὐτρόφων RP || 2. 3. τῆς λιπαρᾶς φησιν ὄρνιθος RP || 6. χυλὸν λέγει RP || λέγει· ἤτοι χυλὸν G, sed ἤτοι a m² || πτισάνης P || 12. Scholium, ut vid., corruptum || 12. 13. αἱ γυναῖκες προκάλχιον βάπτουσι G, sed syllabas ιον, βη et σι scripsit m² in ras. || 13. καλχίνην δὲ τὸ πορφυρίον R || τὸν δὲ RP, τὸν δὲ ex τὸ δὲ fecit m² codicis G || στρόμβων Vári, στρόμβον codd. || 14. ὃ ἔλεγον G || 15. ὁμῶς G || 17. Ξ 413 || στρόμβειον R, στρόμβιον P || 18. αἰθρήεντος· πυρώδους (secundum ρ add. m²) ἢ ἐρυθροῦ G, αἰθρήεντος (ἀλσθήεντος P) δὲ ἐχίνου ἐρυθροῦ καὶ πυρροῦ RP || 19. Verba Δὴν usque ad ἔσται in codd. vulgg. post κοινῶς τὰ ὄστρεα (p. 79, 2) leguntur || δὴν ἔσσεται G, τὸ δὲ δὴν ἔσσεται RP || πολὺ ἄπεστιν RP || ἐκτὸς ἔσσεται RP.

Sch. R.] 3. στηθεῖων P || 7. Ἡ omm. RP, add. m² || 18. κατὰ τὴν σάρκα add. m² in marg.

Τήθη τε· τὰς ἀγρίας λεπάδας, ἃς ἡμεῖς ὠτία λέγομεν, ὁ δὲ
 Ἀριστοτέλης τὰ ὄστρεια, καὶ Ὅμηρος κοινῶς τὰ ὄστρεια.
 Καὶ τὸ δὲ γεραίόμενον αὐξανόμενον ἐν τοῖς βροῖς, ἢ νηχόμενον, ἢ
 ἀγρευόμενον, ἢ κοσμούμενον.

398. Φαριχοῦ ἦ· τὸ Φαρικὸν ὁμοίως τῶν θανάσιμων ἐστίν, 5
 ἱστορεῖ δὲ Πραξαγόρας κληθῆναι αὐτὸ ἀπὸ Φαριχοῦ τινος
 Κρητός, τοῦ ἐξευρόντος αὐτό. Ἄλλως. Τοῦτό φασι ἐν Φάροις
 τῆς Ἀραβίας εὐρεθῆναι, καλεῖται δὲ καὶ Μηδικόν· τινὲς δὲ φα-
 σιν αὐτὸ ἐν Θεσσαλίᾳ πρῶτον εὐρεθῆναι ἐν Φεραῖς, ἄλλοι δὲ ἐν
 Λακεδαίμονι. Φάρις γοῦν ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς· 10

Φάριν τε Σπάρτην τε.

Τοῦτο δὲ τὸ ποτὸν τῇ μὲν γένει ὁμοίων ἐστὶ νάρκω, τοῦ δὲ πεπο-
 κότος τὰς μὲν σιαγόνας ἐνέπλησε, τοῖς δὲ τοῦ σώματος πᾶσι μέλεσι
 τρόμον ἐπήνεγκε καὶ παραφροσύνην ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς νοήμασιν
 ἐνέθηκε. 15

399. Γενθμῶ· τῇ γένει. Ἰσαιομένην· ὁμοίαν.

400. Ἦνυσσε δὲ σφαλερούς· ἐποίησε τρομεροὺς καὶ παρά-

Sch. Vet.] 2. τὰ omm. RP || ὄστρεα — ὄστρεα G || II 747 || καὶ Ὅμ. κ.
 τὰ ὄ. om. P || 2. Lemma om. G, R habet: φαριχοῦ δὲ || In verbo θανα-
 σίμωνων et ανα m² scripsit ex corr. || 6. Φαριχοῦ] φαριχοῦ RP || 7.
 φασιν RP et G, sed in G ex φησιν m² || 9. πρῶτον ἐν Θεσσαλίᾳ codd. ||
 φεραῖς P || 10. φάρις an φάρις dubium est in G || 11. B 582 ||
 φάριν G || 17. ἐποίησε δὲ τρ. R.

Sch. R.] 3. [καὶ] τὸ δὲ . . . 4 κοσμ. add. m² in marg. || δὲ omm.
 RP || Verba αὐξανόμενον . . . ἀγρευόμενον om. R || 7. τοῦ ἐξ. αὐτό add.
 m² in marg. || 12—16 add. m² in marg. || 12. τούτου δὲ τὸ RP ||
 μὲν om. m² || ἐστὶν ὁμοιον R, ἐστὶ ὁμοιον P, ὅμ. ἐστὶ m² || 13. μὲν omm.
 RP || σώματος R || μέλεσι R || 15. ἐνέθηκεν R || Versum 16 R post
 verba τῶ εἶδει (p. 80, vss. 10), P post Κύπριδα (p. 81. vs. 1) inserue-
 runt || γενεσμῶ P || Ἰσαιομένην P || Verbo ὁμοίαν addunt RP: ἤνυσεν
 ἐποίησε σφαλερούς, τρομεροὺς καὶ παράφρονες· μνηρεῖ, μιᾶ, quibus sequun-
 tur p. 80, vss. 11. 12.

φρονας, καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πολλάκις εἰς θάνατον ἤγαγεν· ἰδίως δὲ μονήρει εἶπεν.

401. Ἀκτῖνι· ἀντὶ τοῦ ἡμέρᾳ ἐν δὲ μονήρει ἀκτῖνι, τουτέστιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναιρᾷ τὸν ἄνδρα τὸν βαρύν, ἥτοι γεν-
5 νᾶτον.

402. Σταδίην δὲ σταθμῶ, ἣ ἀντὶ τοῦ σταθμηθεῖσαν, οὐκ εἶπε δὲ πόσον.

403. Καὶ θυλακέεσσαν τὴν ἐμφερῆ θυλάκῳ, σχηματίσας δὲ εἶπεν ἀπὸ τῆς ῥίζης· τοιαύτη γὰρ ἡ τῆς νάρδου ῥίζα, θυλακαΐδης
10 τῶ εἶδει· διὸ καὶ παρὰ τινων θυλάκιον τῆς νάρδου ὀνομάζεται.

404. Προήνεες ἀλδαίνουσι· αἱ ἐξοχα αἰξάνουσι. Κέστρον, ποταμοῦ Παμφυλίας ἢ Κιλικίας.

405. Τὸ σμυρνεῖον· τοῦτο παραπλήσιόν ἐστι νάρθηκι, τὸ δὲ σπέρμα πράσου ἔχει, ὁσπὴν δὲ σμύρνης. Αἶνυσο· λάβε.

15 406. Τὸ δ' ἱριδα· ὥφειλεν ἱριν, ὥσπερ ἔριν· εἴη δὲ ἱρίς ὀξύ-

Sch. Vet.] 1. πρὸς θάνατον RP || 1. 2. Verba ἰδίως δὲ μον. εἶπεν exhibent post γενναῖον (vs. 4. 5.) RP || 2. εἶπε P || 8. Verba Ἀκτῖνι· ἀντὶ τ. ἡμ. omm. RP || Pro ἐν δὲ μονήρει ἀκτῖνι, τουτέστιν habent scholl. vulgg. μονήρει γὰρ ἀκτῖνι ἀντὶ τοῦ || 4. ἥτοι· ἀντὶ τοῦ G || 6. ἢ deest in R || 7. πόσον Bussemaker, πόσιν GR, ποσὶ P || 9. τοιαύτη γὰρ αὕτη ἡ RP || τῆς] τοῦ R || 13. Lemma est in RP: ἄλλοτε δὲ σμύρνειον, in G σμύρνειον; corr. JGSchn. || τοῦτο om. R, P habet pro τοῦτο] τὸ σμύρνειον || νάρθηκι τὸ σμύρνειον R || 15. ὥφειλε P || εἴη δὲ καὶ ὀξυτόνως ἱρίς (ἱρίς R) RP.

Sch. R.] 8. 9. σχημ. — ῥίζης verba add. m² in marg., sed post vocabulum εἶδει (vs. 10) || 10. διὸ . . . ὀνομάζεται add. m² in marg. || 11. 12. add. m² in marg., ut videtur sine lemmate || In marg. dexteriori sine dubio ad vs. 404 m² add.: . . δαινου . . τι τοῦ | quod fuit ἀλδαίνουσι, ἀντὶ τοῦ αἰξάνουσι (Ábel) || κέστρος R, κέτρος P || ποταμός RP || 14. Αἶνυσο· λάβε in P post verb. Κιλικίας (vs. 12), in R — addito δ' αὐτὴν lemmati — post verb. Κύριδα (p. 81, 1) exhibitur.

τόνως, ὥσπερ βολίς ἢ ὡς Κύπριδα. Λειριόεν κάρη· τὸ τοῦ κρίνου
ἄνθημα. Ἐφρώ ἢ Ἀφροδίτη ἢ ἀφρογενὴς ὑποκοριστικῶς.

407. Θρίοις· φύλλοις.

408. Ὀνειδείην· αἰσχύνην.

409. Βρωμήεντος· τοῦ ὄνου. Ἐναλδήσασα· ἐνανξήσασα. Κορύνην· τὸ 5
αἰδοῖον τοῦ ὄνου. Λειριόεν τε κάρη· τὴν κεφαλὴν τοῦ λειρίου, λεί-
ριον δέ φασι τὸ κρίνον· τούτῳ δὲ λέγεται ἐρίσαι τὴν Ἀφροδί-
την περὶ εὐχροίας, τὴν δὲ ὀργισθεῖσαν ὅμοιον αἰδοίῳ ποιῆσαι
ἔνον.

410. Σκύλλαιο· ξύρησον. Ἐπεσίνατο· ἔβλαψε. Περὶ κόρσεα πλάσ- 10
σοις· ἐπίπλασσε τὴν κεφαλὴν. Σκύλλαιο κάρη· κελεύει ξυρᾶν τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ καὶ καταπλάττειν πηγάνῳ καὶ ἀλεύρῳ κριθίνῳ καὶ
ποτίξειν νάρδῳ ὡς πλεῖστον, καὶ ὄξους ἐσκευασμένον· βλάπτει-
σθαι δέ φησι τὸ πηγάνιον ὑπὸ τῆς κάμπης. Ἄλλως. Φησὶ ξύρη-
σον τὴν κεφαλὴν καὶ κατάπλασον ὠμηλύσει μετὰ πηγάνον· τὸ 15
δὲ πηγάνιον ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ πηγνυσθαι τὴν γονὴν· ἔστι
γὰρ καὶ ἐπισχετικὸν τῆς συνουσίας· διὸ καὶ οἱ μυνόμενοι αὐτῷ
χρῶνται· ἢ διὰ τὸ ἐν πάγοις φύεσθαι τὸ πηγάνον. Ἄλλως.

Sch. Vet.] 6. Verba Λειριόεν . . . 8 ὄνου post ἐπίπλασσε τὴν κεφαλὴν
(vs. 11.) exhibentur in RP || 6. λειριόεντε P || λειρίου] κρίνου RP ||
6. 7. Verba λείριον . . . κρίνον omm. RP || 7. τούτῳ Schneider,
τοῦτο codd. || λέγει RP || ἐρίσαι τῇ (τῇ P) ἀφροδίτῃ περὶ χροῖας RP || 8. In
ὅμοιον αἰδοίῳ verbum ὅμοιον et litteram ω in αἰδοίῳ (fuit αἰδοίων) m²
scripsit ex corr. || 10. σκύλλαιο RP || 11. ξυρᾶν P || 13. ποτίζων P ||
ἐσκευασμ, G, ἐσκευασμένον ex -σμένον P || 14. πηγάνον RP || Ἄλλως omm.
RP || ξύρησόν φησι RP || 15. κατάπλασαι an (quod verisimilius) κατάπλασ-
σον incertum est in G || ὠμηλύσει ego, & μὴ (m² in marg. ἴ . . .)
λύσει G, ὁμηλύσει P ὠμῇ λύσει R || 16. πηγάνον RP et m² ex πηγάνιον
manus primæ || ἐτυμολογεῖται omm. RP || 17. γὰρ δὲ RP.

Sch. R.] 1. κρίνου P || 3. θρίοις RP, corr. JGSchn. || 4. ονειδείην
P || 10. ἐπισίνατο P || περικόρσεα P || 11. σκύλλαιο RP, corr. JGSchn. ||
12. αὐτοῦ καὶ add. m² in marg. || 13. ὡς πλ. add. m² in marg.

Σκύλαιό φησι τὴν κεφαλὴν τοῦ πηγάνου, καὶ ἔπαρον αὐτοῦ τὴν
 λάγνην, ἔχουν τὸ ἄνθος, κόψας αὐτὸ κάτωθεν εὐήκει· ξυρῶ, ὃ
 ἐστὶν εὐακονήτω, καὶ ἔψησον ἄλευρα κριθῶν νεάλεστα καὶ φυλ-
 λάδα πηγάνου ἐν ὄξει καὶ ποιήσον τροχίσκους, καὶ
 5 περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πάσχοντος κατάπλαττε.

415. Μὴ μὲν ὑοσχυάμου· μηδεὶς ἀπείρως ἔχων τοῦ ὑο-
 σχυάμου τὴν νηδὺν χορέσκοι, οἷα ποιοῦσιν οἱ σφαλλόμενοι ταῖς
 φρεσίν, ἰδίως δὲ εἶρηκε τὸ αἰδρῆεντα ἀντὶ τοῦ αἰδρῆέντως· λέ-
 γει δέ, ὅτι· ἐάν τις ἀπείρως προσενέγκῃ τὸν ὑοσχυάμον περὶ τὰ
 10 ἀπαλὰ λάχανα σὺν τοῖς σπέρμασιν ἀπαλοῖς οὖσιν, ἢ καὶ ὅτ' ἂν
 τὰ παιδιὰ προσενέγκηται, ποιεῖ παραφυλάττεσθαι.

416. Παρασφαλέες δὲ σπέρχονται ἀντὶ τοῦ οἱ ἐσφαλμένοι τρέχουσι
 καὶ σπεύδουσιν.

417. Ἡὲ νέον σπείρημα· λέγει τὸ ἄκρον τῆς κόμης, ὃ ἐστὶν
 15 ἀπαλόν, ὃ δὲ πολλάκις συμβαίνει τοῖς ἴσθι δυναμένοις παισὶ χω-
 ρὶς τῶν τιθηνῶν πορεύεσθαι καὶ ἐσθίειν. Γράφεται καὶ τεύ-
 χοντα· ἀντὶ τοῦ ποιοῦσιν· Ἄλλως. Ἡὲ νέον σπείρημα·
 οἱ ἔτι τὰς τρίχας ἀπὸ τῆς σπορᾶς φθιροῦντες· σπείρημα γὰρ τὸ
 σπέρμα. Καὶ ἀμφικάρηνα κομάων, ἔχουν τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν

Sch. Vet.] 1. Ante Σκύλαιο legitur in G: ὑπὸ δὲ τῆς κάμπτῃς φησὶ
 βλάπτεσθαι αὐτό || σκύλλαιό RP || 1. 2. τὴν ἄγνην γουν τὸ ἄνθος P || 2. καὶ
 κόψας RP || ξηρῶ P || 3. καὶ prius omm. RP || 4. Post verb. ὄξει plurimum
 litterarum rasura est in G || 6. μὴ μὲν ὑοσχυάμου RP || μὴδεὶς P || 8.
 τὸ] τὰ P || ἀ/αἰδρῆεντα G || 9. δέ] οὖν RP || προσενέγκῃ R, προσενέγκοι
 GP || περὶ an παρὰ incertum est in G || 10. ὕταν RP || 11. ποιεῖ G ||
 14. Post lemma: σπείρημα λέγει etc. RP || 16. In τῶν m² ὦν ex corr.
 scripsit || καὶ om. R || Verba γράφεται usque ad 17 ποιοῦσιν omm. RP ||
 17. ἄλλως δὲ R || Ἡὲ omm. RP.

Sch. R.] 12. 13. add. m² in marg. inf. || παρασφαλέως δὲ ἔρχον-
 ται P || 13. σπεύδουσι codd. || 14. ἢ νέον σπ. P || 18. σπείρημα usque ad
 συμμόν (p. 83, vs. 7) potest legi ab addente m², ea, quæ verbo συμμόν
 sequuntur, evanuerunt || 19. ἀμφὶ κάρηνα P || κομάων P.

κομῶν. Γράφεται δὲ τὸ σπέρχονται καὶ τεύχονται ἀντὶ τοῦ ποιῶσιν. Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· τὰ παιδία τὰ νεωστὶ ἐκφυγόντα τὸ ἐπὶ γαστέρα σύρ-
σθαι καὶ τετραποδίζειν καὶ ἀπειπάμενα τῶν τριχῶν τὸ ἀμφικύρηνον,
τοντέστι τὰ νεωστὶ κουρευθέντα καὶ ἀρξάμενα περιπατεῖν ἄνευ τῆς 5
τροφῆς, λέγει δὲ τὰ ὄντα περὶ τὰ τέσσαρα ἔτη καὶ τὰ πέντε· ταῦτα γὰρ
ἐπιτυγχάνοντα τῷ ὑοσκύνῳ ἐσθίουσιν αὐτὸν καὶ βλέπτονται· δλοὴν
γὰρ ἐρπυδόνα γνίων τὸν τετραποδισμόν καὶ τὸν συρμόν. Ἄνις δὲ
ἀντὶ τοῦ ἄνευ.

418. Κοῦροι ἀπειπάμενοι· ὅπερ οἱ παῖδες οἱ ἄρτι ἐπισύ-
ρσθαι παυσάμενοι καὶ τὰς τροφὰς ἀπαρνησάμενοι ποιῶσιν 10
ἀγνοίᾳ, καὶ ἐμβάλλοντες εἰς τὰ χαλινὰ αὐτῶν, ἕπερ ἂν αὐτοῖς
ὑποπέσῃται· ἢ εὖρωσιν.

420. Ἀφροσύνη· ἀφροσύνη τρώγῃσι τοὺς κακανθήσαντας κλάδους.

421. Οἷα νέον βρωτῆρας· οἷα γὰρ οἱ νεωστὶ ἐν τοῖς γναθμοῖς τοὺς
βρωτῆρας ὀδόντας ὑποφαίνοντες. Τότε κνηθμός· τοιοῦτός φησι 15
κνηθμός ἐν τοῖς φαγοῦσιν ὑοσκύνῳ, οἷος ἐν τοῖς παισίν,
ὅταν ἀποβάλλῃσι τοὺς ὀδόντας.

424. Ἄλλοτε βουκέρας· βουκέρας εἰδός ἐστὶ βοτάνης,
τοῦτο δὲ καμπύλον ἐστὶ καθάπερ βοὸς κέρας· διὸ καὶ τῆς ἐνο-
μασίας ταύτης ἔτυχε. Καὶ σιτηγόνου· τοῦ εἰς σιτισμόν καὶ 20

Sch. Vet.] 9—12 omm. RP || 11. αὐτῶν G, corr. Buss. || 15.
Lemma omm. RP || Verba τοιοῦτος usque ad 17 ὀδόντας habet m²
in marg.; quæ litteris maioribus edidi, m¹ exhibet || 16. φαγοῦσι τὸν
ὑοσκ. P || ὑοσκύνῳ m² || 18. Lemma om. P || βουκ. δὲ εἶδος P || εἶδος
ἐστὶ G || 20. σιτηγόνου R.

Sch. R.] 1. τοῦ om. R || 2. δὲ om. m² || 2. 3. σείρεσθαι P || 3. ἀπει-
πάμενοι P, ἀπειπάμενοι R || 5. τροφῶν τιθήνης R || δὲ om. m² || τέσσαρα || δ'
R || ἔτη καὶ τὰ πέντε || ἔτη καὶ τὰ ε' ἔτη R || 7. τὸν τε ποδισμόν P || 8. ἄνευ
omm. codd. (in R loco eius verbi signum S est, et in mg. a m.
altera : λείπει), add. Schneider || 13—15 ὑοσκ. add. m² in mg. ||
13. Lemma ego add. || τῇ ἀφροσ. Pm² || 14. Lemma om. m² || 17. add.
m² in mg. || ἀποβάλλουσι m².

τροφήν γινομένου· γράφεται καὶ χιληγόνου. Ὅρρα κεραίας· ὅπερ βούκερας κεραίας τινὰς εὐκαμπεῖς κάτωθεν ὑπὸ τοῖς ὑπηνεμίοις φύλλοις αὔξει. Ἄλλως. Σιτηγόνον· γράφεται καὶ κεβληγόνου, τοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντος τὸν γόνον· κεβλή γὰρ ἡ κεφαλὴ ἐν συγκοπῇ
 5 τοῦ α καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β.

426. Ἀτμενίφ δὲ τῷ ἐλαίφ τῷ μετὰ κακοπαθείας γινομένηφ· ἀτμένες γὰρ οἱ δοῦλοι, οἷς ἔπεται τὸ κακοπαθεῖν· μέγα φησὶν ὄνειρό ἐστι τὸ βούκερας, ὅτ' ἂν ἐμπλεύσῃ καὶ βραχῇ τῷ ἀτμενίφ ἐλαίφ.

10 428. Ὠμόβρωτον· τουτέστιν ὡμὰ τὰ φύλλα διαμασθήσασθαι καὶ τὸν χυλὸν αὐτῶν καταπιεῖν.

429. Κίχορα δὲ καὶ καρδαμίδας εἶδη λαχάνων, καὶ γηθυλλίδας εἶδος κρομύων, ἥτοι τὰς κεφαλὰς ἢ τὰς ῥίζας, ἢ τὰ ὑπ' ἐνίων λεγόμενα ἀγριόφυλλα.

15 432. Καὶ εὐαγλῖς, καλὰς ἀγλίθας ἔχουσα· ἀγλίθες δὲ εἰσιν αἱ σκελίδες, αἱ κεφαλαὶ τῶν σκοροόδων· τροπηλίδες δὲ αἱ τῶν

Sch. Vet.] 1. χιληγόνου G, χιλογόνου P (quod ad verbum cf. Etym. M. s. v. Χιλός), λιχογόνου R || ὅρρα G, ὅρρα P || 2. ὥπερ ὁ βουκέρας RP || In vocab. βούκερας litteram ε m² ex corr. scripsit || ἀκαμπεῖς P || 6. κακοπ. παραγινομένου P || 7. γὰρ] δὲ R || οἷς m² scripsit ex corr. || 8. ὄνειρό ἐστι P || ὅταν Buss., quod correxi, ὅτε codd. || ἐμπλεύσει G, λ m² ex corr. || 10. διαμασθήσασθαι R || 11. καταπίνειν RP || 12. καρδαμίδα P || 12. 13. γηθυλλίδες RP, γηθυλλίδας G || 13. κρομύων RP || 14. ἀγριόφυτα RP || 15. εὐαγῖς P || Verba ἀγλίθες δὲ usque ad p. 85, 1 κεφαλῇ omm. RP || In ἀγλίθες syllabam ες m² ex corr. scripsit || δὲ εἰσιν G || 16. Ad σκελίδες addidisse videtur m² aliquid in mg., quod desinit in... κεινται: (σύγκεινται ?) || αἱ et diphthongum αι in vocab. κεφαλαὶ m² ex corr. scripsit || τροπηλίδες JGSehn., προπήλιδες G, accent. ego corr.

Sch. R.] 3. Σιτηγόνου usque ad 5. εἰς β add. m² in mg. ante ὅρρα (vs. 1); verbum Ἄλλως non potest legi || 4. κεβλή m², κέβλη RP || 13. ἥτοι usque ad ῥίζας ἢ add. m² in mg.

σκοροδόων δέσμαι. Κώδεια· ἡ κεφαλὴ· ἀγλίδες δὲ οἱ κόκκοι, ἐξ ὧν αἱ κεφαλαὶ τῶν σκοροδόων συνίστανται, ἔπερ σκελίδαι ἢ συν-
ήθειά φησι. Τὰ δὲ κίχουρα οἱ Ἀττικοὶ κίχουρά φασιν, ἡμεῖς δὲ γογ-
γύλια.

433. Κεβληγόνου· τῆς ἐν τῇ κεφαλῇ ἐχούσης τὸν γόνον, ὅ 5
ἐστι τὸ σπέρμα· συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ φ· καὶ Καλλίμαχος·

ἀμφί τε κέβλην

εἰρμένος ἀγλίδων οὖλον ἔχει στέφανον.

Τινὲς δὲ τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν κομώσης μήκωνος· βοτάνη γάρ
ἐστιν ἡ μήκων, ἐν τῇ κεφαλῇ τὸν γόνον ἔχουσα· καὶ Εὐφορίων 10
περὶ τῆς Ἀθηνᾶς·

κεβληγόνου Ἀφρυτώνης.

Μήκων δὲ εἴρηται παρὰ τὸ μὴ κονεῖν, τουτέστι μὴ ἐνεργεῖν· κονεῖν γὰρ
λέγεται τὸ ἐνεργεῖν, κωλυτικὸν δὲ τοῦτο τῶν κατὰ φύσιν ἐνεργειῶν.

434. Καθυπνέας· ὑπνοῦντας ἄρει γὰρ τὸ μηκάνειον εἰς 15

Sch. Vet.] 1. ἀγλίδες P || 2. συνίστανται] σύγκεινται RP || 5. Lemma
in RP est: μήκωνος κεβληγόνου || τῇ om. P || τὸν γόνον ἐχούσης RP ||
7. 8. Frgm. 140 || 7. κεβλήν P, in G littera ε a m² scripta est ||
8. εἰρμένος RP || ἀγλίδων] καὶ γλίδων R || 9. δὲ omm. RP || μήκωνος deest^t
in R || 9. 10. E verbis βοτάνης (sic G) γὰρ ε. ἡ μ. ἐν τ. κεφ. m² in
mg. add. ἐστιν (sic l), ἡ, ἐν τῇ, syllabam βο in ras., ῃ in κεφαλῇ ex
corr. scripsit || 10. ἡ μήκων] ἡμῶν R || ἔχουσα τὸν γόνον RP, τὸν γόνον
ἐχούσα G, ubi α m² ex corr.; forte schol. ita sit constituendum:
βοτάνη γὰρ μήκων, κεφαλῆς τὸν γόνον ἐχούσης? || 10—12. καὶ . . .
Ἀφρυτ. omm. RP || 10. Εὐφορίων JGSchn., εὐφορίδης G || 12. Frgm.
159 ap. Mein. Anall. Al.

Sch. R.] 2. ἔπερ — 4. add. m² in mg. || 3. ἡμεῖς . . . δεια m² ||
Post γογγύλια inserunt add.: γαστρίλλες τὸ νέον κρόμμυον. Κίχουρα ἡμεῖς
μὲν γιγγικίδια, οἱ δὲ Ἀττικοὶ κίχουρα. || 13. 14. add. m² in mg. || τουτέστι
m², ὅ ἐστι (ἐστιν P) RP || μὴ post. om. P || 14. δὲ] γὰρ P || κατάφυσιν P.

ὑπνον, μήκωνα δὲ ἐτυμολογοῦσί τινες ἦτοι τὴν μὴ κονεῖν, μὴ δὲ ἐνεργεῖν ποιοῦσαν, ὥς εἴρηται.

435. Τὸ δ' οὐκ ἀναπίννεται ὅσσε· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνοίγονται οἱ ὀφθαλμοί.

5 436. Καὶ δέδθεν ἀντὶ τοῦ δέδετα, δεσμεῖται.

437. Ὀδμήεις δὲ ὁσμώδης, ὁδμὴν ἔχων τὴν ἀπὸ τοῦ ὁποῦ φέρεται ὁ δὲ ἰδρῶς ἀθρόος ψυχομένου τοῦ σώματος, τὸ δὲ πρόσωπον ὡχρὸν γίνεται καὶ τὰ χεῖλη ἐμπίμπραται.

439. Ἐκ δέ τε παῦρον· ἐκ δὲ τοῦ αὐχένος ὀλίγον ἄσθμα
10 ἐλκόμενον ψυχρὸν διέρχεται, καὶ πάρεσις τῶν σιαγόνων γίνεται.
Πολλάκι δ' ἦ ἐπελιδνός· πολλάκις δὲ καὶ οἱ ὄνυχες πελιδνοὶ
γινόμενοι, ἐντὸς τοῦ αἵματος χωροῦντες, καὶ ἡ ρίς στρεβλου-
μένη καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κοῖλοι γινόμενοι θάνατον ἀπαγγέλλουσι.

15 442. Κοιλωπέες· τουτέστι κοῖλοι ὀφθαλμοὶ γινόμενοι.

443. Μέλιοιο δὲ ἐπιμελοῦ τῆς θεραπείας καὶ βοηθείας, γλυκὺν θερμὸν οἶνον διδοὺς αὐτῷ.

444. Κεκαφητότα πιμπλᾶς· ἀντὶ τοῦ ὀλιγοψυχοῦντα πληροῖς.

Sch. Vet.] 1. ἐτυμολογοῦσι δὲ τὴν μήκωνα RP, hoc voluit et m², quæ ante μήκωνα inseruit τὴν || τινές omm. RP || 6—8. om. R || 6. ὁσμώδης Abel, ὁζώδης codd. || ὁσμὴν P || 7. φέρεται: G, sed ε et τ m² e corr. scripsit || δὲ] γὰρ P || 7. 8. Pro verbis τὸ δὲ usque ad ἐμπίμπρα exhibet R: ὁ γίνεται καὶ τὰ χεῖλη ἐμπίμπραται || 8. ἐμπίμπραται P || 11. Lemma omm. RP || 12. ὥς ἐντὸς RP || χωροῦντος RP || 15. omm. RP.

Sch. R.] 1. ἦτοι add. m² || 2. ὥς εἴρηται add. m², quæ verba scholl. vulgg. ante μὴ δὲ ἐνεργ. inserunt || 3—5. add. m² in mg. || 3. Τὸ δ' omm. RP || δὲ ὅσσε P || 5. Τὸ δὲ δέδθεν m² || 7. ψυχ. τοῦ σώμ. add. m² in sex litterarum ras. || 16—18. add. m² in mg. super. || 16. μέλλοιο P || δ' ἐπιμελοῦ R || Verba τῆς θερ. usque ad κεκαφητότα non possunt legi in G || 18. κεκαφητότα δὲ P || πιμπλᾶς m², πιμπλᾶς RP.

445. Καὶ τινθαλέω θερμοῦ, διαπύρρῳ. Ἔργα δὲ μελίσσης ἀντὶ τοῦ σύμμιγγε καὶ μέλι μετὰ θερμοῦ οἶνον.

446. Ὑμήτιδος δὲ Ἀττικοῦ ἀπὸ Ὑμηττοῦ τοῦ ὄρους Ἀττικῆς. Αἴτ' ἀπὸ μόσχου· αἱ μέλισσαι, ὧς φησιν αὐτός·

ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν. 5

448. Κατὰ δρυός· παλαιὰν τινα μελιτουργίαν ἐκτίθεται· μήπω γὰρ ἡμερούμεναι αἱ μέλισσαι, ἀλλ' ἔτι ἄγριαι οὖσαι, ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν δρυῶν τὰ κηρία συνετίθεσαν, καὶ νῦν ἔτι ἔστιν, ὅτε τοῦτο ποιοῦσι. Τὸ δὲ ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ κατεσκεύασαν. Ἄλλως. Ἐνθα δὲ καὶ κοῖλοιο· τοῦτο καὶ Ἡσίοδος· 10

ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσης.
καὶ Φωκυλίδης·

κάμνει δ' ἱερόφοιτος ἀριστοπόνος τε μέλισσα
ἥ ἐτέρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάχεσσιν,
ἢ δρυὸς ὠκυγίης κατὰ κοιλάδος ἐνδόθι σίμβλων, 15
σμήνεσι μυριότρητα κατ' ἄγγεα κηροδομοῦσα.

Φησὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ Ὑμηττῷ πρῶτον ἐγένοντο μέλισσαι. Συνομή-
ρες· βοτρυνδὸν συνερχόμεναι.

Sch. Vet.] 4. αἴτ' ἀπὸ μόσχου R || 5. Ther. 741. || 6. ἐντίθεται P || 8. δρυῶν καὶ τὰ κηρία P || 9. ἐστὶν G || Verba Tō δὲ usq. ad κατεσκεύασαν omm. RP || 10. καὶ om. P || ἐνθάδε καὶ κοῖλοιο R, ἐνθα δὲ καὶ ^λκοι G || 11. Ἔργα 233. || μέση G || 12. φωκυλίδης RP || 13—16. Pseudophoc. vss. 171—174 || 13. ἀριστόπονός τε G || 14. χηραμὸν cod. Ambr. H. 22 sup., qui Pseudophocylidea continet, χηράδος G, χιράδος RP, Ábel χιράδος voluit, forte melius || 16. Versum omm. RP et pro eo habent καὶ τὰ ἐξῆς || μυριότρητα codd. Pseudophocylidis, μυριότητα G || κατ' ἄγγεα Ruhnkenius, κατ' ἄνθεα G || 17. ὅτι om. G.

Sch. R.] 1. 2. add. m² in mg. || Post ἔργα δὲ μελίσσης et ante ἀντὶ τοῦ σύμ. inser. m²: ἀντὶ τοῦ μελίσσης μέλι || σύμμιγγε RP || 17. 18. Συν. β. συνερχ. add. m² in mg. || συνομαρές P.

450. Πολυωπείας · πολλὰς ἰπὰς ἐχούσας· τοιαῦτα γὰρ τὰ
κηρία. Ὅμπας· οἱ μέλειτι δεδευμένοι πυροί· καὶ Καλλέμαχος·

ἐν δὲ θεοῖσιν ἐπὶ φλογὶ καίεμεν ὄμπνας·

τούτους γὰρ Δημητρίοι ἔθνον· Νίκανδρος δὲ εἶρηκεν ἰδίως τὰ κηρία
5 ὄμπας.

451. Βοσκόμενα θῦμα ἀντὶ τοῦ διερχόμεναι τὰ θῦμα τοῖς ποσίν.
Ἀνθεμόεσσαν ἐρείκην· γράφεται καὶ ἡνεμόεσσαν ἐρείκην,
ἐρείκη δὲ ἐστὶ δένδρον, οὗ τὰ φύλλα μυούμενοι ὑποστρωννύουσι
διὰ τὸ φυκτικὰ εἶναι καὶ ἀγνά· ἔστι γὰρ τὸ ἀγνεύειν ἀγρονεύειν
10 καὶ χωρὶς γονῆς μένειν.

452. Δήποτε δ' ἢ ῥοδόειο · ἡ σύνταξις οὕτως· ἢ καὶ ἱρινέου
μαλλὸν βαθὺν κορέσχω ἔλκοις ἀντὶ τοῦ ἔλκε τὸν ἰόν, ὀχλίζων

Sch. Vet.] 1. ἐχούσας Ald., ἔχον^τ G, ἔχοντα P, ἔχοντες R || τὰ κηρία] ἔθνον R || 2 (Ὅμπας) — 3 om. R || 2. Ὅμπας Vári, ὄμπ^{αι} G, ὄμπναι P, sed in G α m² scripsit in ras. || In verbo πυροί syllabam πυ in G m² scripsit, πυρῶ P, ubi necnon πυ ex corr., sed a m¹, factum est || 3. Frgm. 268 || θεοῖσι P, omisso ἐπὶ || 4. ἰδίως εἶρηκε RP || 5. ὄμπας om. R, ὄμπνας P || 7. τὸ δὲ ἀνθεμόεσσαν RP || ἐρείκην omm RP || ἐρείκην et alterum omm. RP || 8. δὲ ἐστὶ R || ὑποστρωννύουσι R || 9. φυκτὰ G, φυκτικὰ P || ἀγνεύειν om. R || ἀγρονεύειν om. P || 11. δ' ἢ P, δ' ἢ G, δὴ R || Pro verbis ἢ σύνταξις usque ad χάριν (p. 89, vs. 5) habent scholl. vulgg.: τοῦ στόματος ψηστὶ μεμυκτός βιάζειν καὶ (om. P) διανοίγειν αὐτό· διοχλίζων (διοχλίζειν R) τὸν κυνόδοντα καὶ ἱρινέου μᾶλλον βαθὺν κορέσχω ἔλκοις (ἔλκοιο P)· ἀντὶ τοῦ ἔλκε τὸν (ἔλκετον R) ἰόν μετὰ τοῦ ἐρίου τὸ ῥόδον ἔλαιον ἐπιβάλλων. Εὐτρυχι (γὰρ inser. P) λίνῳ· τῷ ἀπαλῷ καὶ εὐτρίχῳ ἐρίῳ. Ἄλλως· εἰ καὶ (καὶ εἰ R) μύουσιν οἱ πάσχοντες, τοὺς συμμεμυκτάς χαλινούς αὐτῶν ἀνοίγειν ἐνδλίβοις τῷ ἐρίῳ βοηθείας χάριν· ἐνδλίβοις δὲ ἀντὶ τοῦ πιέζοις. || 12. μᾶλλον G, corr. JGSchn.

Sch. R.] 4. τούτ. γὰρ Δ. ἔθ. om. R, add. m² in mg. || 6. m² in mg. add.: βο . . | θυ . . | τοῦ | τὰ . . | πο . . || Lemma in P: βοσκόμενα δὲ θῦμα, in R: ὄμπνας βοσκόμενα θῦμα || τὰ] τὸ RP || ποσί RP || 12. τὸν add. m² supra lineam.

διὰ τὸ κλείειν τὸ στόμα τῇ μύσει συνδεδεμένον τοῖς χαλινοῖς, διανοίγων αὐτὸ ἐνθλίβοις τῷ ἐρίῳ τὸ ῥόδιον γ' καὶ ἱρίνεον ἔλαιον. Τότ' ἡμύουσιν ἀντὶ τοῦ ὅτε ἡμύουσιν οἱ πάσχοντες, τοὺς συμμιεμυχότας χαλινούς αὐτῶν ἐνθλίβοις τῷ ἐρίῳ βοηθείας χάριν.

5

455. Ἰρινέου · τὸ κύπρινον ἔλαιον ἔστι δὲ θερμαντικόν. Καὶ μορόεντος ἀντὶ τοῦ μοροέσεως καὶ Ὁμηρος·

τρίγληνα μορόεντα.

456. Διὰ ῥέθους ἔγχεο· κατὰ τὸ πρόσωπον τύπτων καὶ πλήσσω ἔγειρε.

10

457. Κνώσσοντα παλάσσω ἀντὶ τοῦ κοιμώμενον κινῶν καὶ σείων ἀνίστησον, ὅπως κεφαλαγῶν τὸν δλεθριον ὕπνον ἀποβάλλῃ, καὶ τὸν κακὸν πόνον ἐξεμέσῃ βοηθούμενος.

458. Ὀλοὸν διὰ κῶμα · τὴν μεταξὺ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως καταφορὰν κῶμα οἷον κοίμημα καλοῦσιν, ὅθεν καὶ χωμά- 15 ζειν τὸ ἐπιφοιτᾶν τοῖς κοιμωμένοις.

459. Τὸ δὲ τῆμος δ' ἐξερύγησιν · ἀντὶ τοῦ τηνικαῦτα δὲ ἐξεμέσῃ ἀποσοβῶν τὸ κακὸν ἄλγος.

Sch. Vet.] 2. αὐτὸ et ἐν in ἐνθλίβοις m² in ras. scripsit || ἱρινέον G, quod correxi || 6. ἱριναίου P || τοῦ κυπρίου ἔλαιου φησὶν RP || κύ-
πρινον G, ei \ a m¹ || ἔστι δὲ] ὅ ἔστι RP || 14. Ὀλοὸν διὰ omm. RP ||
17. δ' omm. RP || ἐξερύγ^{ly} G, ἐξερύγη P || 17. 18. τὸ τηνικαῦτα δὲ ἐξε-
μέσῃ G, τηνικαῦτα ἐξεμέσῃ RP.

Sch. R.] 2. Post ἐνθλίβοις add. aliqua m² in mg., quorum legi pos-
sunt syllabæ: ἀν . . | ζο . . (ἀντὶ τοῦ πιέζοις?) || 8. σ 298 || 9. 10. add.
m² in mg., sed potest tantum legi: διὰ . . | π . . || 10. ἔγειρε om. R ||
11. Κνώσσοντα deest in R || 12. ἀποβάλλῃ R || 14. τὴν (quod habet et
P) m² ex manus primæ τὸ fecit, τὸν R || 15. καταφορὰν totum a
m¹ scriptum, καταφορὰ ego restitui || καλοῦσιν add. m² in mg.

460. Σπεῖρα δ' ἐνὶ χλοερῷ· ῥάκη βρέχων ἐν οἶνελαίῳ
τρίβε καὶ ἀναθέρμαινε.

462. Ἐν δροίτῃ· ἐν πυέλῳ· κελεύει δὲ αὐτὸν ἐν πυέλῳ
ἥγουν ἐν σκάφῃ θερμοῦ ὕδατος καθεῖναι καὶ καταντλᾶν τῷ θερ-
5 μῷ, ἵνα τὸ συντεθραμμένον δέρμα διαλυθῇ. Ἐμβάλλεο
σάρκα· τὴν σάρκα αὐτοῦ τοῦ πάσχοντος, ἥγουν αὐτόν.

463. Ἐπαιονᾶσθαι· κυρίως δὲ ἐπαιονᾶσθαι ἔστι τὸ ἐπὶ ἡτόνος λού-
εσθαι, νῦν δὲ τὸ ἐπὶ τινθαλέοις ἥγουν θερμοῖς λοετροῖς θεραπεύεσθαι.

464. Αἶμ' ἀναλύόμενος ἀντὶ τοῦ τὸ θρομβῶσαν αἷμα τοῦ
10 παθόντος διὰ τὴν ἐκ τοῦ δηλητηρίου φύξιν ἀναλύων τῇ θέρμῃ
τῶν λοετρῶν. Τετανόν τ' ἐσκληρότα ῥινὸν τὸ κατεσκληρὸς δέσμα
φησὶν.

465. Λαγοῖο κακοφθορέος· τοῦ θαλασσίου λαγωῦ καὶ
'Ἰππῶναξ μνημονεύει· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, τὴν μὲν ἀσθένειαν

Sch. Vet.] 1. Pro lemmate RP: ἀλλὰ καὶ σπεῖρα || In οἶνελαίῳ αἰω
m² add. in G, ἐλαίῳ R || 2. τρίβε Abel, τρίβε codd. || ἀναθέρμαινε P || 3.
Lemma est in RP: ἄλλοτε δ' ἐν δροίτῃ || ἐν secundum om. G || In
πυέλῳ m² scripsit νε ex corr. || 4. ἐν σκύφῳ G, ἐν σκάφῃ R || 5. ἐμβάλ-
λεο δὲ σάρκα RP; an restituendum ἐμβάπτεο? || 6. τὴν σάρκα αὐτοῦ
omm. RP || Pro ἥγουν αὐτόν RP habent: δηλονότι, ἄγε ἐκείνον αὐτόν. ||
9—11 λοετρῶν (una cum ἀντὶ τοῦ) et m² in mg. inf. exhibet || 9. Αἶμα
δὲ ἀναλύόμενος R P m² || 10. τοῦ om. R || δηλη^{τω/} G || 11. λουτρῶν G || 13.
κακοφθορέοντος P || 14. ἰππῶναξ P || Frgm. 123, Bergk. || ὅς ἐστιν εἶδος
ἰχθύος RP et inserunt post verbum λαγωῦ.

Sch. R.] 7. 8. add. m² in mg. inf. || Ἐπαιονᾶσθαι ego addidi ||
κυρίως δὲ om. R || ἐπαιονάσθαι m² || 8. λοετροῖς θεραπεύεσθαι m², quibus
pro verbis RP ὕδασιν || 11. Scholium rec. add. m² in mg. inf. ||
τετανόντ' R ||

ἀφρῶ παραπλήσιος, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν μέλας, θανάσιμος δὲ βρωθεὶς. Κακοφθορέος δὲ κακῶς φθείροντος.

466. Πολυστείου ἀντὶ τοῦ τῆς πολυψήφου θαλάσσης· στεῖλαι γὰρ αἱ ψῆφοι τῆς θαλάσσης.

467. Τοῦ δ' ἤτοι· τούτου ἡ μὲν ὁδμὴ παραπλήσια ταῖς ὅ τῶν ἰχθύων λεπίσι, καὶ τῷ ἀποπλύματι αὐτῶν, ἡ δὲ γεῦσις ἰχθύων σεσηπότην.

468. Νεπόδων ἰχθύων. Καὶ σαπρυνθέντων ἀντὶ τοῦ σαπρυνθέντων.

469. Ὅποτεν λοπὶς αὐξίδα· ἡ ἔτ' ἂν ἡ λοπὶς τὴν ὅλην αὐξίδα μολύνῃ, ἐξ οὗ ὁηλοῖ τὸ φθείρει· αὐξὶς δὲ εἶδος ἰχθύος ὅμοιον θύνῃ. Αὐξίδα χραίνῃ, τουτέστι τὸ σῶμα ἀφανίζῃ, αὐξὶς δὲ τὸ σῶμα· μετὰ γὰρ τὸ ἀρρευνθῆναι οἶον δὴ τινα ἰχθύν, εἰ μένοι ἐπ' αὐτῷ τὸ λέπος αὐτοῦ, ἀφανίζει αὐτὸν καὶ ὅξιν ποιεῖ.

470. Ὅς δ' ἤτοι ῥυπόεις· ὁ λαγῶς, φησί, νεωστὶ γεννη-

Sch. Vet.] p. 90, 14, p. 91, 1. τὴν μὲν ἀσθένειαν ἀφρῶ παραπλήσιος omm. RP || 1. ἔστι δὲ καὶ (om. R.) μέλας τὴν ἐπιφάνειαν RP || 3. Πολυστείου] καὶ πολυστείου (πολυ P) ἄλμης (ἄλμης R) RP || ἀντὶ τοῦ] ἤγουν RP || 5—7. omisso lemmate post verb. βρωθεὶς inserunt scholl. vulgg. || 5. τοῦτου] οὗ RP || ὁσμῇ RP || Pro verbis παραπλήσια usque ad 6 αὐτῶν RP exhibent: ταῖς τῶν ἰχθύων λεπίσι καὶ τῷ ἀποπλύματι αὐτῶν ἔοικεν || 7. Verbo σεσηπότην RP addunt γεύσει· ὁμοία ἐστίν || 9. ὁπότεν ἂν R || λοπὶς P || ὅταν codd., correxi || 10. Pro ἐξ οὗ ὁηλ. τὸ φθείρει, quæ om. R, exhibet P: τουτέστι τὸ σῶμα φθείρη καὶ ἀφανίζοι || Verba αὐξὶς usque ad 11 ἀφανίζῃ omm. RP || δὲ ego addidi, in G extat eius loco rasura || 11. ἀφανίζῃ JGSchn., ἀφανίζει G, sed ζει m² ex corr. || 11. 12. αὐξὶς γὰρ τὸ σῶμα RP || 12. μετὰ γὰρ τὸ] καὶ γὰρ μετὰ τὸ RP || οἶονδὴ τινα G, corr. JGSchn., οἶονδὴποτε P, οἶον δὴ ποτε R || μένοι JGSchn., μέντοι G, μένῃ RP || 13. τὸ λέπος αὐτοῦ om. R || 14. δῆτοι GRP, δ' ἤτοι ego || λαγῶσος P, factum est e λαγῶς ὡς (Ábel) || φησί omm. RP.

Sch. R.] 2. Κακοφθορέος . . . φθείρ. add. m² in mg. post verb. σεσηπότην (vs. 7), legi possunt autem tantum verba: . . . φθορέος . . . φθείροντος || 8. νεπόδων δὲ P || 10. Post φθείρει add. m² in mg.: . . . σῶμα . . . ἀφανί . . . ἂν δὲ τὸ . . . αἱ.

θεις ὁμοίος ἐστὶ ταῖς θριξίν, ἤγουν κατὰ τὰς τρίχας τῆς τευθίδος.

471. Τευθίδος· ἢ ὅτε τεύθου· τουτέστι τοῦ ἄρρενος. Ὑπ' ὀσπλίγγεσσιν, ἐπεὶ γληνώδης ὑπάρχει, ὀσπλίγγας δὲ λέγουσι τοὺς βοστρούχους, ὃ ἐστὶ τὰς κόμας τῶν τευθίδων καὶ σηπιῶν, ἐν αἷς ἄρτι γεννώμενοι οἱ θαλάσσιοι λαγωὶ διατρέβουσιν.

473. Χολῇ δὲ τῷ μέλανι. Ἀγρώστορος ὀρμήν· ἐπειδὴν γὰρ ὄδη τὸν ἀλεία, ἐκβάλλει τὸ μέλαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα ἀθεώρητος ᾗ· τοῖς δὲ πίνουσιν ἀκολουθεῖ σκότωσις χολώδης, ἰκτερά-
10 ὄης· τοῦτο γὰρ φησι.

474. Τῶν ἦτοι ζοφόεις, τουτέστι τῶν φαγόντων τὸν λαγῶν.

475. Περιστολάδην δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀθροαί, ἀλλ' οἷον καταστάλαδον ἐλαττοῦνται, ὃ δὲ λόγος αἱ δὲ σήρυκες οἷον κατα-
στάλαδον ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον τηχόμεναι καὶ κατασταλάζουσαι φθεί-
15 ρονται, ὃ δὲ τροφήν οὐ προσίεται.

476. Ἀλλότε ρίνος· ἀρσενικῶς εἶπε ρίνος, τουτέστι τὸ

Sch. Vet.] 1. θρηξίν P || τῆς m², ut videtur, ex τοῦ || 3. Τευθίδος oimm. RP || τουτέστι] ἤγουν G || 4. ὑποσπλίγγεσσιν G, ὑπ' ὀσπλίγγεσσιν P || ἐπειδὴ RP || ὀσπλίγγας P || 4. 5. δὲ λέγει RP || 6. διατρέβουσι RP || 7. ἀγρωστή-
ρος P || ὀρμήν oimm. RP || 11. 12. καταστάλαδον hic et infra Vári, κατὰ
σταλαγμὸν
στολάδην G (sed accentum vocabuli κατὰ, syllabas στο et δην deinde
σταλαγμὸν m² scripsit), κατὰ σταλαγμὸν RP || 13. 14. κατασταλαγρὸν G (sed
αστ et μ ex corr. m²), R, κατὰ σταλαγμὸν P || 16. εἶπεν ὁ ρίνος ex εἶπε
ρίνος fecit, ut videtur, m¹, εἶπεν ὁ ρίνος et RP.

Sch. R.] 5. τ. βοστρ. ὅ ἐ. add. m² in mg. || βοστρούχας R || καὶ σηπ. add. m² in mg. || 11. addidisse videtur m² in mg., sed legi possunt tantum: . . . ἦτοι . . . ἴπτον . . . ὠν || ζοφώδεις P || 16. Ad vs. 476. add. m² in marg. sup. . . . μα . . . ἐξ αὐτ-τ σηπι-
χεομεν . . . βολ . . . διού βολοι τὸ κύμα ὅτε νοήσ . . . τὴν ὀρμήν τῶν ἀγρευ-
τήρων. Abel coniecit: οἴδα· τὸ ἐξ αὐτῆς τῆς σηπίας χεόμενος βόλος, δι' οὗ
βολοῖ τὸ κύμα, ὅτε νοήσῃ τὴν ὀρμήν τῶν ἀγρευτήρων.

δέρμα· καὶ τοῦ δέρματος κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν γίνεται ἔπαρμα, μάλιστα δὲ περὶ τὰ σφυρά, περὶ δὲ τὰ τοῦ προσώπου μῆλα γίνεται οἰδήμα ἐν ἐρυδήματι.

478. Κυλοιδιώντος· τοὺς ὀφθαλμοὺς διοιδούντος καὶ κοίλους ἔχοντος.

5

479. Δὴ γὰρ ἐφωμύρτησεν· ἐπακολουθεῖ γὰρ καὶ ὀλιγωτέρα ἔγκρισις τῶν οὖρων, ποτὲ μὲν πορφυρά, ποτὲ δὲ αἱματώδης διὰ τὸ ξύεσθαι τὰ ἐντός.

481. Πᾶς δὲ παρὰ δρακέεσσι· πᾶς δὲ ἔλλοψ, τουτέστιν ἰχθὺς φανεῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ μισεῖται, τουτέστιν, ἐὰν 10 ἰδῇ ἰχθύν, ἀποστρέφεται· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐμυσάξατο ἂντι τοῦ ἐμυσάξατο, ἀπεμυκτήρισε, παρητήσατο τοσοῦτον, ὥς καὶ ναντιάσαι καὶ ἐμέσαι ὑπὸ τῆς ἀηδίας βιάζεσθαι.

483. Τῷ μὲν φοινήεσσαν γράφεται τῷ μὲν Φωκήεσσαν ἂντι τοῦ Φωκικῆν· ἡ γὰρ τοῦ ἐλλεβόρου πόσις ἐν Φωκίδι δοκεῖ εὑρε- 15 θῆναι, κελεύει δὲ δοθῆναι ἐλλέβορον ἢ σκαμωνίαν, ὅπως τῆς κοιλίας κατενεχθείσης καὶ τὸ τοῦ φαριμάχου κακὸν συναπορροῇ. Εἶρηκε δὲ καὶ φοινήεσσαν τὴν τοῦ μέλανος ἐλλεβόρου πόσιν.

Sch. Vet.] 1. τοῦ δέρματος post ἐπιφάνειαν habet R || 2. Prius περὶ omm. RP || δὲ alterum om. P || 2. 3. γίνονται RP || 3. οἰδήματα RP || ἐν supra lineam add. m² || 9. παραδρακέεσσι G, correxi || Lemma omm. RP || ἔλλοψ P || 10. ἰχθύν GP || 12. ἂντι τοῦ ἐμυσάξατο omm. RP || παρητήσατο G || 14. τῷ μὲν alterum om. R || 15. ἐλλεβόρου R, ἐλεβόρου P || ἐν φωκαία suprascripsit m²; m¹ in textu ἐν φωκίδι || 16. Scholia vulgg.: κελεύει δὲ ἐλλέβορον (ἐλέβορον P) ἢ σκαμωνίαν (σκαμμωνίαν R) διδόναι πίνειν (πίν. om. R) τῷ κάμνοντι, ἵνα τῆς κοιλίας φερομένης συγκριθῇ καὶ τὸ (P τι) τοῦ etc. || 19. 18. συναπορραγῇ RP || 18. φοινήεσσαν (φοινίεσσαν P) δὲ εἶρηκε RP || 19. πόσιν add. m², quæ et aliud quid add. in mg.

Sch. R.] 4. κυλοιδ. δὲ τοὺς P || 5. Verbo ἔχοντος addunt edd.: κοίλοι γὰρ || 6—8. add. m² in mg. || 6. Δὴ non potest legi a m² || ὀλιγωτέρα R || ἔγκρισις, ut videtur, m² || 7. πορφυρά R || αἶμα· διὰ R || 12. Verba τοσοῦτον usque ad βιάζεσθαι add. m² in marg. || 14. τῶν μὲν φοινήεσσαν P.

484. Τὸ κάμωνος κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ, λέγει δὲ τὸν σκαμωνίας χυλόν.

485. Ἐκ φύρματα χεύη · ἀντὶ τοῦ τὰ κόπρια καὶ σκύβαλα ἐχβάλλη.

5 486. Καὶ βρωμήεντος τοῦ ὄνου παρὰ τὸ βρωμαῖσθαι.

488. Κεδρινέης· κεδρινέαν νῦν λέγει, εἰ καὶ πίσσαν αὐτὴν εἶπε· πᾶν γὰρ τὸ ἀποστάζον πίσσαν καλεῖ. Πελανοῦ δὲ βάρος ἀντὶ τοῦ ὀβολοῦ ὀλχύν· οὐ γὰρ μόνον τὸ πέμμα ἦτοι τὸ ἔφημα πελανὸς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ ὀβολοῦ ὀλχί. Ἄλλως. Πελανοῦ· τῆς πε-
10 πηγρύας κεδρίνης πίσεως, λέγει δὲ τὴν κεδρίαν.

490. Οἰνωπῆς· εἶδος ῥοιᾶς καὶ οἰνάδος. Καὶ Προμένειον ῥοιᾶς φησιν εἶδος, ὠνομάσθαι δὲ αὐτὴν ἀπὸ τινος Προμένου Κρητός. Σὺν καὶ Αἰγινῆτιν· ὅσαι τὰ σκληρὰ κάρφη καὶ ἐξῆς. Καὶ τὴν Αἰγινῆτιν· καὶ ὅσαι τὰ ἀπαλὰ κοκκία κατὰ ἀντίφρασιν
15 καλύπτουσι τῇ ἰσχνῇ καλύπτρα· ἡ ὅτι κάρφη τὰ λέπη, τοὺς φλοιούς. Ἄλλως. Διαφράσσουσι καλύπτρη· τῇ ἰσχνῇ περιβολῇ τῶν

Sch. Vet.] 1—5 m¹ add. in marg. || τὸ δὲ κάμωνος m¹ || κατ' ἐνδειαν RP || δὲ || γὰρ R || τὸν || τῆς m¹ || σκαμμωνίας m¹ R || 3. Lemma om. m¹, ἐκφύρματα χεύη R, ἐκχύματα καὶ χευῆ P || 4. ἐχβάλλει RP || 7. πελάνον RP || δὲ om. R || 8. πέλανος RP || 9. Ἄλλως om. G || Πελανοῦ omm. RP || 10. πίσεως supra lineam, ni fallitur Abel, m² || 11. προμένειον ex προ- μένιον fecit m² || 11. 12. ῥοιᾶς φησιν εἶδος G, δὲ εἶδος ῥοιᾶς, omissio φησιν, RP || 11. ὠνομάσθαι G, quod correxi, ὠνόμασε RP || προμε G || 13. Σὺν καὶ Αἰγ. usque ad ἐξῆς omm. RP || 14. καὶ τὴν αἰγινῆτιν (αἰγινῶτιν R) δὲ RP || ὅσαι R || Post τὰ (ante ἀπαλὰ) RP: σκληρὰ κάρφη, ἤγουν τοὺς inserunt (m² in mg. cod. G add.: σκληρὰ κάρφη . . .), et statim exhibent ἀπλοῦς κοκκοὺς pro ἀπαλὰ κοκκία. || 15. καλύπτρη G || τῇ ἰσχνῇ καλύπτρα καλύπτουσιν RP || 16. Pro καλύπτρη P: καλοῦσι.

Sch. R.] 6. νῦν om. R || 8. ἦτοι τὸ ἔ. . . add. m² in mg. || 11. m² scripsit in mg.: οἰνωπ . . . ῥοιᾶς . . καὶ τὸ. || 14. m² in mg. add.: κατὰ ἀ . . || 15. m² post καλύπτρα add. in mg.: ἦτοι τ . . καλύ . .

κόκκων, ὅσαι φησὶ τὰ σκληρὰ καὶ φοίνια ἤγουν ἐρυθρὰ κάρφη, τουτέστι τῇ ἐρυθροῦς κόκκους ἐχούσῃ, τῇ ἀραχνώδει καὶ ὑμενώδει καλύπτρᾳ διαφράσσουσι, τουτέστι τῷ ἔσωθεν τοῦ δέρματος ὑμένι.

493. Οἶνοβρώτα · τὴν ἐν οἶνῳ φησὶ τρωγομένην βοράν, του- δ
έστι τὴν σταφυλὴν ἐν κυρτίδι θλίψας καὶ οἶονεὶ ἐκπιέσας δίδου αὐτῷ πιεῖν, οἶονεὶ γλεῦχος, ὃ λέγεται ἐν συνηθείᾳ μοῦστον· κυρτὶς κατασχεύασμά τι ἐκ λεπτῶν σχοινίων γερονός, ᾧ καὶ οἱ μυρεψοὶ χρῶνται περὶ τὴν τῶν μύρων ἐκθλίψιν, ὑλιστήριον αὐτὸ καλοῦντες, ἢ καὶ ὑλίστριον. Καὶ ὁ τριπτῆρ δέ ἐστι κατασχεύ- 10
ασμα πρὸς πιεσμὸν εὐθροτον. Ἄλλως. Κυρτὶς κατασχεύασμά τι, ἐν ᾧ τὰς σταφυλὰς θλίβουσι, λέγει δὲ σταφυλὴν δίδου πιε- σθεῖσαν.

495. Ἦν δέ τις ἀνάλειψις · ἐὰν δέ τις φησι ξηρὰ συνεχόμε- νος δέψῃ, καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τινα ποταμὸν ἢ λίμνην πίνῃ ταυ- 15
ρηρόν, τῇ δὲ βίᾳ τοῦ ἐλκυσμοῦ προσπέσῃ βδέλλα, καὶ τὰ ἐξῆς· ἰστέον δέ, ὅτι ἀπὸ τῆς βδέλλας γίνεται ὁ οἰστρος.

497. Θορᾶ δὲ κυρίως μὲν τὰ τῆς συκῆς φύλλα, νῦν δὲ τῶν μνίων φησὶ, τουτέστι τῶν βρύων.

Sch. Vet.] 1. ὅσα P || ἐρυθρὰ P || 2. Pro τῇ RP τοὺς habent omissio
ἐχούσῃ || 3. καλοῦσι R || ^{ὑπὲρ} διαφράσσουσι R || 5. Lemma in RP: ἄλλοτε
δ' οἶνοβρώτα || 6. οἶονεὶ om. R || 7. οἶονεὶ] τὸ R || Pro verbis ὃ λέγ.
ἐν συνηθ. μοῦστον R habet: ἄλλως· κυρτὶς· || 8. Ante κυρτὶς P in-
seruit ἄλλως || κύρτις G || 9. In μυρεψοὶ syllabam μν m² scripsit ex
corr. || 10. ἐστι omm. RP || Verba κατασχεύασμα usque ad 11 κυρτὶς
omm. RP || 11. 12. κατασχεύασμά τι ἐστὶν (ἐστιν P) RP || 12. ἀποθλι-
βουσι RP || 14—16 add. insuper m² in mg. inf. || 14. δέ] οὖν RP ||
φησὶ om. R || κατεχόμενος m² || 15. πίνει R || 16. προσπέσοι m².

Sch. R.] 17. Verba ἰστέον usque ad οἰστρος add. m² in mg. inf. ||
βδέλλης m² || 18. 19. add. m² in mg. inf. || βρία codd., βρία JGSchn. ||
μὲν τῆς συκῆς τὰ φύλλα m².

498. Τοῦ μέν τε ροιζήδον · λείπει τὸ πίνοντος· τούτου φησι·
 ροιζηδὸν πίνοντος ἢ φιλαίματος βδέλλα προσπελάζουσα ἐπὶ τὰ
 χεῖλη αὐτοῦ τῆς βρώμης ἕνεκα τῇ ρύμῃ τοῦ ποτοῦ, ἔχουν τῇ
 φορᾷ καὶ τῇ ὀρμῇ προὔτυψε παρὰ τῇ λαπάρα αὐτοῦ ὑμείρουσα
 5 καὶ τοῦ φόνου. Ἄλλως. Ῥύμη ἄλλις · βούλεται εἰπεῖν, ὅτι φερο-
 μένη τῇ τοῦ ὕδατος ὀρμῇ, ὅπου αὐτὴν τὰ πρῶτα ὁ ῥοῦς προσ-
 πελάσῃ καταποθεῖσαν, ἀθρόως προσφύεται ἀμείλγουσα τὸ
 αἷμα.

501. Ἡ δὲ ὑπὸ ζοφέης νυκτός· ἢ ὅτε ὑπὸ τῆς ζοφώδους
 10 νυκτός κεκαλυμμένος τὰς αὐγὰς, ἔχουν τοὺς ὑφθαλμούς, τὰ
 χεῖλη αὐτοῦ πρὸς τὰ χεῖλη τῆς ὑδρίας πιέσας καὶ κατακλίνας
 ἑαυτὸν ἀφραδέως τὸ ποτὸν ἔσχη.

505. Τὰς μέν ἵνα · τὰς βδέλλας· ἀπὸ δὲ ἐνικοῦ εἰς τὸ πλη-
 θυντικὸν μετέβη· ταύτας δὲ τὰς βδέλλας ὅπου ἂν φησιν ὁ ῥοῦς·
 15 ὥσχη καὶ τὰ ἐξῆς.

506. Ἀμειγόμεναι δὲ ἀντὶ τοῦ πιεζόμεναι ἦτοι πιέζουσαι.

507. Καὶ τὸ πύλῃσιν ἐφήμεναι· τοντέστι τοῦ πνεύμονος ταῖς πύλαις.
 ἢ τῇ ἀρχῇ τοῦ λαιμοῦ, ἦτοι τῇ φάρυγγι, ἢ τοῦ ἥπατος, ἢ τοῦ στο-
 μάχου.

Sch. Vet.] 1. Lemma est in P: τοῦ μέν τε ροιζηδὸν || 2. ἐπὶ om-
 P || 3. αὐτοῦ] αὐτῆς videtur habere G || ἦτοι RP || 4. προὔτυψεν P || 5.
 καὶ τοῦ om. R || 6. ὅπου τοῦτον αὐτὴν G, ubi m² τοῦτον induxisse et in
 αὐτὴν litteram ν scripsisse videtur || 6. 7. ὅπου ὁ ῥοῦς αὐτὴν ἐλάσει κα-
 ταποθεῖσαν RP || 9. ἢ ὀπόθ' ὑπὸ ζοφέης P || 11. ὑδρίας G || καὶ] ἢ R || 12.
 τὸ] τὸν R || ἔσχει RP || 13. Lemma est in RP: τὰς μέν ἵνα πρῶτιστον || τὰς
 βδέλλας omm. RP || 13. 14. μετέβη ἀπὸ τοῦ ἐνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικὸν RP.

Sch. R.] 1. Post πίνοντος signum ./. quod etiam in margine repe-
 titur, sed scholium desideratur folio partim abscisso || 5. Ἄλλως add.
 m² in mg. || 13. In mg. inf. a m² extant scholia: ἀφραδέως δὲ ἀντὶ
 τοῦ ἀγνοῶν. καὶ κρώσσειο τῆς ὑδρίας π δὲ νῦν ἢ βδέλλα. ἀκρο-
 τάτοισιν ἀντὶ τοῦ ἐπάνω. || 16—19. add. m² in mg. || 16. δὲ om. R ||
 ἦτοι πιν m² || 17. . . . πύλῃσιν ἐφημ . . . m².

509. Πέριξ δ' ἐπενήνοθε γαστρός, ἀντὶ τοῦ ὅτε δὲ τῷ στόματι τῆς χοιλίας ἐπίκειται, λαμβανούσης τὴν προσφάτως ἐπενεχθεῖσαν τροφὴν, τὸ δὲ ἐπενήνοθεν ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται, πάλιν δὲ ἀνέδρομεν ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ ἐπὶ τὸ ἐνικόν.

510. Νέην δ' ἐπενέματο δαῖτα, ἥτοι ἦν ἄρτι ἔφαγε, διεμερίσθη καὶ 5 ἐπεβοσκήθη.

511. Νείμειας· τῷ καταπίνοντι τὴν βδέλλαν ὃ ἐστὶ δοίης συνημμένην τῷ ὄξει ψυχρὰν πόσιν.

512. Χιονόεσαν γὰρ τουτέστιν ὑπὸ χιόνος παγεῖσαν.

513. Καὶ τὸ νέον βορέησι παγέντος ἀντὶ τοῦ νεωστὶ βορείαις προαῖς 10 παγέντος τοῦ κρυστάλλου.

514. Ἡὲ σὺ γυνώσαιο ἀντὶ τοῦ σκάφειας, ὀρύξεως. Καθαλμέα δὲ βῶλακα· τὸν ὀρυκτὸν ἄλλα· ἐν ἀλμυροῖς γὰρ οὐ γίνεται τόποις ἢ βδέλλα· διόπερ ποιεῖ τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ πρὸς ἀντιπάθειαν

Sch. Vet.] 1. πέριξ R || ἐπενήνοθεν G || ὅτε G || 2. λαμβάνουσα GR, sed in G litteram α ultimam et accentum m² ex corr. scripsit, qua de causa λαμβανούσης restitui; λαμβάνουσαν P || 2. 3. ἐπενεχθεῖσαν] ἐσσιόμενήν RP || 4. πληθυντικοῦ et ἐνικόν m² scripsit in ras. || 7. Scholia vulgg. et m² (in mg.): τῷ σὺ, ἥτοι (om. m²) τῷ καταπίνοντι τὴν βδέλλαν νείμειας, ὃ ἐστὶ etc. || 12. Καθαλμέα usque ad p. 98, 1 ἄλως edidi manum primam codicis G secutus. Lemma induxit m²; scholia vulgg. post lemma continent (m² una cum lemmate usque ad ἄλλα in mg. inf.): τὸν ὑφάλμυρον βῶλον τῆς γῆς, λέγει δὲ τὸ ἄλλας, ἢ τὸν ὀρυκτὸν ἄλλα· ἐν ἀλμυροῖς γὰρ τόποις οὐ γίνεται ἢ βδέλλα· διόπερ ποιεῖ τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ πρὸς ἀντιπάθειαν αὐτῆς, ἄλμην δὲ κελεύει πλεῖν Καππαδοκικοῦ ἄλως || 13. τὴν ὀρυκτὴν ἄλλα m¹, induxit m².

Sch. R.] 3. τὸ δὲ (quæ duo verba non possunt legi) usque ad ἐπίκειται add. m² in mg. || 5. 6. add. m² in mg. || διεμερίσκατο m² || 8. συνηρμημένην P, συνηρμοσμένην R || ψυχρὰν πόσιν om. R || 9—11. add. m² in mg. || 9. τουτέστιν ὡς ὑπὸ m² || Lemma in R: ψυχρὴν πόσιν χιονόεσαν || 10. βορέησι P || 11. κρυστάλου R || 12. Schol. rec. add. m² in mg. inf. || Ἡὲ σὺ om. m² || κάμψις P.

αὐτῆς, ἄλμην δὲ κελεύει πιεῖν Καππαδοχικοῦ ἀλός· βῶλον τῆς γῆς λέγει τὸ ἄλας, ἢ τὸν ἄλα, ἢ αὐτὴν φησι τὴν θάλασσαν ποτὲ μὲν θερμαίνων ἐν ἡλίῳ, ποτὲ δὲ καὶ πυρὶ.

515. Ναιομένην δὲ πατουμένην, ὀδενομένην, ἡροτριωμένην. Τὸ θολε-
5 ρὴν γράφεται καὶ θαλερὴν, διότι ὠφελιμὸς ἐστίν.

516. Ἡ αὐτὴν ἄλα βάπτε· ἢ αὐτὴν φησι τὴν θάλασσαν, τουτέστι τὸ θαλάσσιον ἔδωκε διδόναι πιεῖν, ποτὲ μὲν ἡλίῳ θερμαίνοντι κατὰ τὸ θέρους, ποτὲ δὲ πυρὶ θάλψας· βάπτε γὰρ ἀντὶ τοῦ ἄντλει, γέμιζε.

517. Καὶ ἡελίοις ὀπωρινοῖς, τουτέστι ταῖς ἡμέραις. Τότ'
10 ἡνεκές, ἀντὶ τοῦ ἐπιπολὺ τῷ πυρὶ θάλψας.

518. Ἄλα δὲ πηκτόν· τὸν ὀρυκτόν, τὸν ἐκμεταλλον.

519. Καὶ ἐμπύσαις ἀντὶ τοῦ ἐμύξαις τὴν ἄχνην· ἄλλως· ἐγκα-
ταμίξαις τὴν ἄχνην· λέγει δὲ τὸν ἀφρόν, ὄντινα ὁ ἀλοπηγὸς ἀνὴρ
συνάγει. Καὶ τὸ νειόθ' ὑφισταμένην ἀντὶ τοῦ κάτωθεν ἐκ βά-
15 θους συνισταμένην τοῦ χράματος τῶν ἀλῶν, ἐπὶ οὗτοι μῖξιν
λάβωσιν. Ὑδασι μίξῃ· ἰστέον ὅτι οἱ ἀλοπηγοὶ μὴνύουσι τοῖς
θαλασσίοις ὑδασι γλυκέα ὑδατα, καὶ συνταράσσουσιν ἀμφό-
τερα, ὥσπερ ἀποπλύναντες τοῦ βρώμου τὰ θαλάσσια ὑδατα

Sch. Vet.] 1. βῶλον usque ad 3 πυρὶ omm. RP; in G sunt verba a m² inducta || 2. Post τὸν add. m² in mg. ὀρυκτόν, simulque in-
duxit || ἄλα G || αὐτὴν φησὶ G || 9. Τότ' ἡνεκές] καὶ τότ' (τὸ P) ἡνεκές
RP || 10. τῷ τὸ R || 12. ἐμπύσαις P || 12. 13. Verba ἄλλως usque ad ἄχνην
omm. RP || 13. Ex ἀλοποιὸς in G ἀλοπηγὸς fecisse videtur m¹ || 14.
ὑφιστάμενον P || 15. συνιστάμενον P || μίξιν codd., correxi || 16. Lemma
omm. RP; G habet: ὑδατι μίξῃ, sed τι m² ex σι fecit || 18. ἀποπλύνοντες
G || βρώμου G, sed syllabam ου m² ex corr. || τὰ θαλάσσια ὑδ. τοῦ
βρώμου RP.

Sch. R.] 4—8 add. m² in mg. inf. || 4. δὲ om. R || ἦτοι πατουμένην
RP || 4. 5. Τὸ θαλερὴν γράφεται καὶ θολερὴν RP, . . . γρ. καὶ θαλερὴν
m² || 6. φησι om. R || 7. ἡλίου R || θερμαίνοντα R || κατὰ τὸ θέρους omm.
RP || 18. ὑδατα add. m² in mg.

τοῖς γλυκέσιν· ἐν οὖν τῷ ταράσσεσθαι ἀφρός τις ἀναδίδεται,
ὅντινα λέγουσιν ἄγχην ἁλός.

521. Μὴ μὲν δὴ ζύμωμα κακόν· καὶ γὰρ ζύμωμα εἶπε τὸν
μύκητα, ἐπειδὴ ζυμῶ ἔοικε τῆς γῆς, τουτέστι πληρῶ· ὁμοιος γὰρ ἐστι
βόλῃ γῆς. Ἄλλως· ζύμωμα κακὸν τοὺς μύκητας, ἐπεὶ ἐκ τῆς γῆς 5
γεννῶνται, ἕτε μὲν φησιν ἐν τοῖς στέρνοις ἀνοιδεῖν, ὅτε δὲ καὶ
περὶ τὸν λαιμὸν ἀνίσταται ἢ ἀπ' αὐτῶν χάκωσις· τότε δὲ ἐνεργ-
χοῦσιν οἱ μύκητες, ὅτ' ἂν φύωσιν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐφώλευσεν
ἔχιδνα· ζύμωμα δὲ αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἀναζυμοῦνται ἔσω-
θεν μὴ πεττόμενοι, ἢ ὅτι ὥσπερ ζύμη εἰσὶ τῆς γῆς. 10

522. Ἄλλοτε δ' ἄγχον· οἱ μὲν φασιν εἶναι πῶαν τινὰ πλη-
σίον τοῦ φωλεοῦ τῆς ἐχίδνης φουμένην, καὶ τὸ ἄσθμα αὐτῆς
ἀνιμωμένην αὐτήν, ἄλλοι δὲ ἐκ τοῦ ἰδρωτὸς τοῦ ὄψεως. Τὸ δὲ
πολλάκι μὲν στέρνοισιν ἀνοιδέον, καθὼ βρωθέντες οἱ μύκητες ἀνοιδού-
σιν ἐν γαστρί. Καὶ τὸ εὖτ' ἐπὶ φωλεύοντα ἀντὶ τοῦ ὅτε τραφῇ 15
ἐπὶ τὸν φωλεύοντα βαθὺν ὀλκὸν τῆς ἐχίδνης, ἥτοι περιφραστικῶς
περὶ τὸν βαθὺν φωλεὸν τῆς ἐχίδνης.

Sch. Vet.] 1. γοῦν RP || 6. γεννᾶται R || οὔτοι δὲ ὅτε μὲν RP, οὔτοι
ante ὅτε add. m² supra lineam || φησὶν G, inserunt post μύκητας (vs. 5)
RP || ἀνοιδούσιν RP || καὶ om. P || 7. ἀνίσταται Ald., ἐνίσταται G, ἀνίσταν-
ται P, ἀπανίστανται R || 7. 8. τότε δὲ usque ad μύκητες om. P || 8. ὅταν
RP || τῷ om. R || ἐφώλευεν RP || 10. πιπτόμενα R || ζύμωμά εἰσι RP || 11
φασὶ πῶαν τινὰ εἶναι RP || 12. τὸν ἄσθμα P || 15. 16. Verba ὅτε τραφῇ ἐπὶ
τὸν om. P || 15. ἐπὶ G, περὶ R || 16. 17. Inde a περιφραστικῶς usque
ad ἐχίδνης om. R.

Sch. R.] 3. κακόν om. R || Verba καὶ γὰρ usque ad 5 ζύμωμα
κακόν add. m² in mg., om. R || ζυμώματι εἶπε P || 4. ὁμοιον P || 10. ὅτι
m² add. supra lin. || 13. Verba Τὸ δὲ usque ad Καὶ τὸ (15) addidisse
videtur m² in mg. || 14. 15. ἀναδιδούσιν P || 15. ἀντὶ τοῦ add. m² supra
lin. || 16. ἥτοι add. m² supra lin.

524. Ἴὸν ἀποπνεῖον ἤγουν τὸν ἰὸν αὐτῆς ἀποπνέον τῶν στομίῳ
της ἐχίδνης· γράφεται δὲ καὶ ἀνικμαῖνον, ἤγουν ἀνιμώμενον καὶ
ἀναπῖνον τὸν ἰόν, καὶ τὸ ἀποφώλιον, ὃ ἐστὶ χαλεπὸν ἄσθμα,
ἥτοι τὴν χαλεπὴν πνοὴν τῆς ἐχίδνης τῶν στομίῳ.

5 525. Κεῖνο κακὸν ζύμωμα· τοὺς μύκητας ἀδιαφόρως ζύ-
μωμα καλοῦσι.

526. Παρπήδην ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ, οἱ πλεῖστοι· ἢ καθ'
ὅλους μύκητας καλοῦσιν, οἷον ἐὶ ἀμανίτας. Ἄλλω γὰρ ἐπ'
οὔνομα· ἐπ' ἄλλω γὰρ εἶδει ἄλλο κέχριται ὄνομα· πολυώνυμον
10 γὰρ ἐστὶ τὸ ζύμωμα ζέμωμα καὶ γὰρ καλεῖται μύκης, ἀμανίτης καὶ
βάλος.

527. Ἀλλὰ σύ γ' ἢ ραφάνιοι· διόδου φησὶ τὸν καυλόν, ἥτοι
τὴν κεφαλὴν τῆς κρέμβης, τουτέστι τὸν ἀσφάραγον, ἐπειδὴ ραφά-
νας τὴν κρέμβην φησὶν· εὗρηστον γὰρ πρὸς ἀντιπάθειαν.

15 528. Ἡ ῥυτῆς· ῥυτῆς δὲ ἥτοι πηγάνου χλωρόν, θάλλοντα καὶ
χλοάζοντα ῥάβδον, ὃ ἐστὶ κλάδον κόψας. Γράφεται καὶ ῥάδιχα,
οἷον χλῶνα.

Sch. Vet.] 1. 2. m¹ codicis G exhibet: ἀποπνεῖον γράφεται καὶ
ἀνικμαῖνον (quæ induxit m²; ἀνικμαῖνον ego conieci), ἤγουν etc.; ἀπο-
πνεῖον Ald., ἀποπνέον RP et m², quæ in mg. verba Ἴὸν usque ad
ἀνικμ. addidit || 2. ἀνικμάζον Rpm² || In ἀνιμώμενον m² excepta littera
ω reliqua in ras. scripsit || 3. ἀναπίνων RP || 4. ἥτοι] τουτέστι RP || Ante
τῶν στομίῳ interpungitur in P || 5. G: κεῖνο ποτὸν καὶ ζύμωμα, quod
Abel correxit; lemma omm. RP || τοὺς μύκητας δὲ RP || 6. καλεῖ R ||
7. 8. καθ' ὅλους] καθολικῶς RP || 8. Post μύκητας R inser. αὐτοῦς, P
ὅλους || 8. 9. In RP: ἄλλο κέχριται ὄνομα est quasi lemma omissis
verbis præcedentibus inde ab Ἄλλω usque ad εἶδει || 12. Ἀλλὰ omm.
RP || ραφάνιοι G || 13. ἀσφάραγον R || 15. χλωροῦ P || 16. ῥάβδον RP ||
κλάδους RP.

Sch. R.] 1. ἀποπνέον RP || 9. πολυώνυμον et vs. 10. 11. add. m²
in mg. super. || 10. καὶ γὰρ καλεῖται ζύμωμα RP || 13. 14. E scholio
recente a m² in mg. addito potest legi: ἐπειδ τὴν κρα . . .
. . . ἢ αὐτ . . . ῥάβδα . . . τὸ πι . . . || ῥάβδαν P.

529. Πολλάκι καὶ χαλκοῖο δὲ ἦτοι παλαιὰς χαλκάνθου·
προσάττει γὰρ χαλκοῦ ἄνθος πιεῖν.

530. Κληματέσσα· κληματίδος φησὶ θρύψον σποδὸν ἐν
τῷ ὄξει, τουτέστιν ἔμβαλε σποδὸν κλήματος ἐν ὄξει.

531. Πυρίτις· βοτάνη πύρεθρον καλουμένη. Καὶ βάμματι 5
ὄξει.

532. Τοτὲ φύλλον, ἡγουν καὶ τὸ φύλλον τοῦ καρδάμου τὸ ἐν
ταῖς πρασιαῖς αὐξανόμενον.

533. Καὶ μῆλον δὲ τὸ Μηδικὸν καλούμενον· ἐστὶ δὲ εἶδος φυτοῦ. Καὶ
ἐμπρίοντα σίνηπι· τραχὺν ὄντα τῇ γεύσει, ἢ παρ' ὅσον οἱ κλά- 10
δοι τοῦ σινήπεως τραχύτητα ἔχουσιν.

534. Οἶνηρῆν δὲ ἀντὶ τοῦ οἴνου τρύγα ὀπτῆν ἐν ὄξει τρίψας
οἶδου πιεῖν.

535. Ἡὲ πάτον στρουθοῖο· ἀφόδευμα ὀπτὸν ὄρνιθος κατοι-
κάδος, παραλέλοιπε δὲ τὸ μετὰ τίνος δεῖ πίνειν αὐτό, εἰ μὴ καθ- 15
ἄπερ τὰ προειρημένα μετὰ ὄξους.

536. Βαρεῖαν δὲ χεῖρα τὴν δεξιὰν λέγει ταύτην φησὶ καθεὶς ἐπὶ τὸ

Sch. Vet.] 1. Πολλάκι καὶ omm. RP || 2. προστάσσει RP || 3.
θρύψον P || 4. τουτέστιν ὄξει om. est in P || 5. Scholl. vulgg.:
πυρίτιδα δὲ (om. R) βοτάνην πύρεθρον καλουμένην (καλούμενον P) ||
8. Post αὐξανόμενον legitur insuper in RP: ἄλλως· τοτὲ (τὸ τὲ P)
δὲ φύλλον ἀντὶ τοῦ (R addit τὸ τοῦ) καρδάμου φύλλον τὸ ἐν ταῖς πρασιαῖς
(πρασιάς R) αὐξανόμενον || 10. ἐμπρ' ὄντι P || τὸ τραχὺ ὄν RP || παρόσον
RP || 11. σινήπεος P || 12. ὀπτῆν RP || 14. ἡὲ R || ἢ στρουθοῖο πάτον P ||
ἀφόδευμα G || 15. πίνειν τὰ αὐτ G || Ad hoc fere scholium videtur
retulisse m¹ in mg.: δυσ . . κα . . . τις . . . πο . .

Sch. R.] 1. δὲ om. R || 5. 6. καὶ β . . . ὄξει add. m² in mg. || 8. Post
αὐξανόμενον add. aliquid m² in mg., forte ea, quæ RP addunt. V.
supra! || 9. Edd. pro μῆλον habent Μῆδον et inserunt post φυτοῦ:
Γράφεται καὶ μῆλον· ἐστὶ δὲ τὸ Μηδικὸν μῆλον, ὃ ἐστὶ τὸ νεράντζιον || ἐστὶ
codd. || 17. Βαρεῖαν . . . p. 102, 1 πρακτικ. add. m² in mg. || λέγει
omm. RP.

ἐμέσαι, ὡς ἐπιτηδειοτέραν μὲν καὶ πρακτικωτέραν. Κατεμπατέων·
τὴν δεξιὰν χεῖρα καθιεῖς εἰς τὸν φάρυγγα κατὰσχοις τὴν ὄλην
κάωσιν.

537. Λίπορρίνοιο· καὶ γὰρ ἡ σαλαμάνδρα ζῳὸν ἐστὶ μικρὸν τε-
5 τράπου, ὡς ἡ σαύρα, τῷ χερσαίῳ κροκοδείλῳ εἰκόσ, ψυχρὸν δὲ τῇ
φύσει διὸ καὶ τὸ πῦρ σβεννύει λίπος γὰρ ἀφίησιν ἀπὸ τοῦ δέρμα-
τος, ἣ διὰ τὸ μὴ ἔχειν δέρμα μήτε λεπίδα, ὅθεν καὶ λιπόρρινον
αὐτὴν ἔφη· καὶ διότι γλίσχρα καὶ λιπώδης, ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος
ὕγρασίαν ῥεῖν εἶωθεν, ἣτις καὶ τὸ πῦρ σβεννύει. Σαλαμάνδρα
10 δὲ εἶδος ἀσκαλαβώτου, Ἀνδρέας δὲ φησὶ καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς
ἢ χεῖρα ἢ ἐσθῆτα χρίσθης, ἀβλαβὴς ἔσται ἐκ πυρός. Αὐσάλκτον
δὲ ἀντὶ τοῦ δύσφενκτον.

540. Τὸ δὲ γλώσσης βάθος περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἡ
γλῶσσά φησιν ἐπρίσθη· τῶν πινόντων γὰρ φησιν ἡ γλῶσσα πα-
15 χύνεται.

Sch. Vet.] 1. Lemma omm. RP, κατεμπατέων G, quod correxi || 2.
Pro verbis τὴν δεξιὰν usque ad κατὰσχοις habent RP: ταύτην μὲν οὖν εἰς
τὸν φάρυγγα καθιεῖς κατὰσχοιο || 4. λιπόρριοιο G || 6. Verba λίπος usque
ad 9 σβεννύει scholl. vulgg. (et m² in mg. inf.) ita exhibent: οὔτε δέρμα
ἔχει, οὔτε λεπίδα, ὅθεν καὶ λιπόρρινον αὐτὴν ἔφη· ῥίνοσ γὰρ τὸ δέρμα· ἢ
διότι λίπος ἀφίησιν ἀπὸ τοῦ δέρματος· γλίσχρος (γλίσχρον R, γλίσχρως P)
γὰρ ἐστὶ καὶ λιπώδης (λιπώδες R, ρυπώδης P) καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος ὕγρα-
σίαν ῥεῖν εἶωθεν (ἀπορρεῖν omisso εἶωθεν m²), ἣτις τὸ πῦρ σβεννύει. ||
10. φησιν, ut videtur G || καὶ G || 11. Verba ἢ χεῖρα ἢ in ras. a m²
scripta sunt in G || χρίσεις G || 14. φησιν prius omm. RP || σινόντων
R || γλῶσσα P.

Sch. R.] 4—6. σβεννύει (una cum lemma λιπόρριοιο) add. m² in
margine || 4. καὶ γὰρ om. m² || ζῳὸν ἐστὶ μικρὸν m² || 5. σαύρα Pm² ||
14. Post ἐπρίσθη add. m² in mg. aliquid, e quo legi possunt tantum
hæc: ἀντὶ.... ἡγουν ν . . . θη . . . ρ . . .

543. Τετράποδες · οὗτοι δὲ σφαλλόμενοι τετραποδιστὶ σύρονται, καθάπερ βρέφη· αἱ γὰρ διάνοιαι αὐτῶν ἀμαυροῦνται καὶ ἀφανίζονται.

544. Σάρκα δ' ἐπιτροχόωσιν· ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέχει τῇ σαρκὶ πελιδνότης, ἐξ ἧς ὕγρασία, καὶ ἐπιπορθμευομένης τῆς κακίας ἥτοι σκεδαννυμένης ἢ σκεδαζούσης, καὶ τὰ ἐξῆς, βοήθειαν δὲ διδοὺς ῥητήνην πευκίνην, ἀναρίσγων ταύτην τῷ μέλει. 5

545. Σμώδιγγες· αὐταὶ κατὰ σύντηξιν τῆς σαρκὸς στάζουσιν· ἐὰν δὲ στίζουσι γράφεται, καθάπερ οἱ στιζόμενοι· γράφεται γὰρ στίζουσι, ἐν ᾗ σημαῖνον τὸ ποικίλως πελιδνοῦσθαι, καθάπερ τοὺς στιζομένους. Καὶ δαιομένης δὲ ἀντὶ τοῦ μεριζομένης πανταχοῦ τῷ σώματι. 10

547. Τενθρήνη· τενθρήνη εἶδος μελίσσης, ἣ τόπος, ὅπου αἱ μέλισσαι διατρίβουσιν, ὡς εἶναι τὸ μελίσσειον μέλι· δύναται δὲ κατὰ συγχοπὴν τενθρηδόνος ἀντὶ τοῦ θεσσαλικοῦ. Ὁμηρος· 15

Πρόδοος Τενθρηδόνος νόος.

Sch. Vet.] 1. Lemma omm. RP || 2. βρέφη omm. RP || αἱ / αἱ γὰρ P, γὰρ αἱ R || 4. ἐπιτροχ^εώωσι G, ἐπιτροχόωσι R || 5. ἐργασ^α RP || ἐπιπορευ^ν (quod est ἐπιπορευομένης) G || 6. σκεδαζούσης] σκεδαννυζούσης G || βοήθειαν Ald., βοήθειν R, βοήθει GP || 8. σύνταξιν P || τῆς om. P || 9. γράφεται] γρ' R || 10. στίζουσι Keil, στίζουσαι codd., sed in G ai a m² ex corr. scriptum est || σημαῖνον m² ex σημαίνων fecit || 13. Verba τενθρήνη usque ad p. 104. 4. 5. διδοὺς πειν una cum lemmae ἄλλως scholia vulgg. post verba ἐμπερές μελίσση (pag. 104. 6) exhibent || 14. διατρίβουσι R || ὡς εἶναι τὸ μελίσσειον om. R || μελίσσιον P || 15. τενθρηδόνος || / G et cum signo ὅ, quod fortasse m² ad vocabulum (τενθρ)ήνης in mg. extans referendum voluit; ceterum τενθρηδόνης m² ex τενθρηνός correxit; τενθρηδίνης R || ἀντὶ τοῦ] ἢ P, ἡγουν (factum ex ἢ) R || θεσσαλικῆς e θεσσαλικοῦ fecit librarius codicis R || 16. B 756.

Sch. R.] 11. 12. Scholium recens m² in mg. add., sed legitur solum καὶ . . . ἀντὶ . . . με; ergo manum secundam codicis G atque Riccardianum κεδαιομένης legisse videmus || 13. τόπος omm. RP, add. m² || 14. μέλι add. m² || 15. τοῦ add. m².

ἐπεὶ καὶ ἡ τενθρογδών, ὃ ἐστὶ μελίσσης εἶδος, ποιεῖ ἔργα· παρακε-
 λεύεται οὖν ἐκ ταύτης τὸ μέλι λαμβάνειν, ἢ τῆς χαμαιπίτους τοῦ
 βλαστοῦ μετὰ κώνων· εἰσιν οὖν κῶνοι· πίτους οἱ στρόβιλοι· συν-
 εψήσας οὖν τούτους τοῖς φύλλοις τῆς χαμαιπίτους φησι δίδου
 5 πιεῖν. Τενθρογνήν εἶπε τὴν τενθρογδόνα, ζῶον δὲ ἐστὶ μελιτο-
 ποιόν, ὃ ἐπ' ἐνίων λέγεται βόμβυξ, ἔστι δὲ ἐμπερὲς μελίσση.

548. Ἡ χαμαιπίτος· τῆς πίτους τὰ φύλλα καὶ τοὺς κώ-
 νους ἀεψήσαντα κελεύει τὸν χυλὸν δίδου πιεῖν, ὁμωνύμως δὲ
 λέγεται ὁ καρπὸς καὶ ὁ στρόβιλος καὶ ὁ κῶνος. Ἡ τῆς χαμαιπί-
 10 τος φησι τῆς βλαστήμονος ἀναμεμιγμένως καθεψήσας τὰ φύλλα
 καὶ τοὺς κώνους, ὧσους ἐθρέψατο ἢ πεύχῃ, τουτέστιν ὅλα ὁμοῦ
 σύμμικτα ἐψήσας.

Sch. Vet.] 2. οὖν] δὲ RP || ταύτης Vári, του ^{τι} m¹, correxit in τού-
 των m²; τούτων et scholl. vulgg. || Post λαμβάνειν interpungitur in
 RP || ἢ τῷ χαμαιπίτους R || Verba τοῦ βλαστοῦ usque ad πίτους (vs. 3) omm.
 RP || 3. εἶπιν οὖν (sic) JGSchn., ἔστιν οὖν G || στρόβυλοι R || 4. τούτους
 G, οὖς a m² ex corr., τοῦτο RP || 4. 5. Verba δίδου πιεῖν omm. RP ||
 5. 6. In μελιτοποιόν syllabam το m² ex corr. scripsit; μελισσοποιόν RP ||
 6. ἢ R || βομβιξ G, sed syllabam βιξ m² ex corr. scripsit || ἐστὶ δὲ RP ||
 7. 8. Ἡ χαμ. usque ad χυλὸν (una cum δίδου πιεῖν R) vs. 8 omm.
 RP || 8. δίδου P, δίδοναι (sic!) G, sed in G litteras οναι m² ex corr.
 scripsit || Verba ὁμωνύμως (una cum δίδου πιεῖν P) usque ad κῶνος
 (vs. 9) post verbum ἐψήσας (vs. 12) exhibent RP || δέ omm. RP ||
 9. καὶ prius RP omm. || στρόβυλος R || κῶνος ^λ G (λ a m² add.), κλών
 RP || 9. 10. χαμαιπίτους φησὶ G || 10. Ex ἀναμεμιγ ^{μ'ν} (= ἀναμεμιγμένης)
 manus primæ m² ἀναμεμιγμένως fecit; διαμεμιγμένως R || 11. κλώνας P ||
 ὧσα R, ὧ[σους in fine versus] G.

Sch. R.] 1. ἐπεὶ καὶ add. m² || ὃ ἐστὶ μ. εἶδ. in mg. addidisse vide-
 tur m² || 2. τὸ μέλι add. m², sed ut videtur post λαμβάνειν || 4. φησι
 add. m²; φημι P || 9. λέγεται add. m².

550. Ἄλλοτε δὲ σπέραδος· κνίδος σπέρμα καὶ ὀρόβου
ἀλευρον κελεύει κόψαντα διδόναι πιεῖν, μετὰ τίνος δὲ οὐκ εἴρη-
κεν. Μυλοεργεῖ δὲ παλῆματι τεσσαίνουσ' ἀντὶ τοῦ τῷ ὑπὸ μύλης κατερ-
γασθέντι ἀλεύρῳ τοῦ ὀρόβου ξηραίνουσ' καὶ φρούγους, καὶ τὰ ἐξῆς.

552. Ἐψαλέην ἦτοι ἠψημένην, ἐξηραμμένην ἀπὸ ἡλίου, καὶ 5
αὐτὴν δὲ τὴν κνίδην ἐψῶν πότιζε μίσγων ἀλεύρῳ ὀρόβου ἢ καὶ
κριθίνῳ ἀλεύρῳ μετὰ ἐλαίου.

555. Χαλβανόεσσα· καὶ ἡ ῥητίνη καὶ μέλι καὶ ῥίζα χαλβά-
νης καὶ φά γελάνης διδόναι κελεύει ἐψηθέντα ἐπ' ἀνθράκων· τὸ
γὰρ ἔνερθε πυρὸς ζαφελοῖο κεραΐης τὸ ἄγαν σφοδρᾶς 10
ἐν τῇ σποδιᾷ τοῦ κέρατος ἐψηθῆναι τοῦτο ὀηλοῖ· κεραΐα γὰρ λέγε-
ται τὸ ὄχρον καὶ ἔσχατον· Ἡ χαλβάνη δὲ ὁπός ἐστιν ἐκ τῆς ῥίζης
τῶν πανάκων πεπηγμένος.

557. Ἀλίοιο δὲ θαλασσίῳ ἡγουν ἐνύδρου.

Sch. Vet.] 1. ἄλλοτε καὶ σπεράδος P || Pro verbb. κνίδος usque ad εἴρη-
κεν (vs. 2. 3) RP exhibent et add. m² in mg. inf.: ἦτοι κνίδος σπέρμα
ξηρὸν ἢ αὐτὴν ξηρὰν κελεύει κόψαι καὶ ὀρόβου ξηροῖς ἀλεύροις ἐν ἐλαίῳ
μίξαντι διδόναι φαγεῖν εἰς κόρον || 2. κόψαντα JGSchn., κόψοντα G || 5. ἐψα-
λέην R || ἐψημένην G, ἐψημένην R || ξηρανθεῖσαν RP || ἀπὸ Vári, ὑπὸ codd.,
sed in G ὁ α m² scriptum est || 6. δὲ] καὶ R || κνίδα RP || συνέψων
RP || In μίσγων syll. γων α m² scripta est || In verbo ἀλεύρῳ, quod
omm. RP, litteram α m² scripsit || 8. χαλβανόεσσαν P || ῥητίνη P ||
9. ἐψηθέντα JGSchn., ἐψήσαντα GP, ψήσαντα R || ὅπ' RP || 9. 10. Post
τὸ γὰρ aliquarum litterarum rasura est in G || 10. ζαφελοῖο RP ||
κεραΐης] κελεύει R, κελαίνειν P.

Sch. R.] 3. 4. Schol. rec. add. m² in mg. inf. || παλῆματι P ||
τερσήνῃ P || τῷ omm. RP || μύλου R, μύλου P || 4. ἀλεύρου RP || ξηραί-
νειν RP || φρούγειν RP || 10. τὸ add. m² || 11. ἐν usque ad ἐψ. add. m² in
mg. || ἐψηθῆναι R || 12. 13. Sch. recens add. m² in mg. inf. || 13. πλα-
τάνων RP || περιπηγμένης R || 14. add. m² et in mg. inf. et in mg.
sinistro quo loco posterius laudato pro ἡγουν exhibetur ἀντὶ τοῦ || ἀλίοιο
m² in mg. inf., ἀλίου R || δὲ καὶ P || ἐν ὑδρου m² in mg. inf.

558. Ἡ ταχινήσι γράφεται ἥτ' ἄκροισι διαπλώει. Πτερύγεσσι·
πτεροῖς, ἀντὶ τοῦ τοῖς ποσὶ· τούτοις γὰρ ἐπινίγεται.

559. Οὐρείης· ὀρεινῆς χερσαίας χελώνης.

560. Αὐδῆεσαν δὲ διὰ τὴν λύραν, ἣν ἐποίησε τῷ Ἀπόλ-
5 λωνι ἀντὶ τῶν βοῶν· μισθωτὸς γὰρ ὢν Ἀδμήτου ὁ Ἀπόλλων
ἔβροσken αὐτοῦ τὰς βόας. ὡς ἔκλεψεν ὁ Ἑρμῆς, καὶ φωραθεὶς
ἔδωκεν αὐτῷ ἀντίλοτρον τὴν κιθάραν τὴν ἐκ τῆς χελώνης αὐτῷ
κατεσκευασμένην, τὴν λεγομένην χέλυον, ἔθηκεν καὶ λύρα ἐκλήθη,
οἷον ἐὶ λύτρα τις οὖσα ὑπὲρ τῶν βοῶν. Κυτισινόμου δὲ ἐπειδὴ
10 χελώνης εἶδεν δύο, ἔρειον καὶ θαλάσσιον, ὧν αἱ ὀρεινοὶ χελῶναι
ὑπ' ἀνέμων πληροῦνται, ὥσπερ αἱ ὄρυγες· ἢ τῆς παρὰ κυτίνῳ
διατριβούσης· κύτινοι δὲ αἱ ἐξανθήσεις τῶν ροιῶν.

562. Χέλιον αἰόλον ἀντὶ τοῦ ὀστράκον ποικίλον. Καὶ ἀγκῶνας δύο
ἥτοι κανόνας, ὅθεν δέδενται αἱ νευραί. Καὶ πῆξαις τοῖς ὤμοις· τοῖς
15 ἄμοις φησὶ τοῦ ὀστράκον αὐτῆς δύο παρέθηκε πῆγματα, ἃ φησιν
ἀγκῶνας.

563. Γερύνων δὲ βατράχων. Καὶ λαιδρούς· τοὺς ἀναιδεῖς διὰ

Sch. Vet.] 1. 2. Sch. vetus ad lemma πτερύγεσσι pertinens adscripsit
et m² in mg. illo modo, quo in codd. vulgg. traditum videtur || 1.
πτερύγεσσι (πτερύγεσι P) δὲ ἀντὶ τοῦ ποσὶ RP || 3. Lemma in RP: ἄλλοτε
δ' οὐρείης || ἢ χερσαίης (χερσεῖης P) χελώνης ἢ ὀρεινῆς RP || 4. In αὐδῆεσαν
syllabam αν m² ex corr. scripsit || 6. ἔβροσκε P || αὐτοῦ om. P || τοῖς
βόας GP || οὗς codd., ἄς ego || ὁ om. P || 7. αὐτῷ ἀντὶ λύρας RP ||
8. καὶ] ἢ R || 9. κυτισινόμου P || 10. In θαλάσσιον litteram ι m² ex
corr. scripsit || ὀρεινὰ RP || 12. In ἐξανθήσεις accentum et syll. ει m²
ex corr. scripsit. || 17. Inde a scholio ad vs. 563 scripto usque ad
illum ad vs. 575 scriptum in G scholia hoc ordine inveniuntur:
λαιδρούς | ἦν γε μὲν ἐκ φρύνιοι | ἄλλως | θερειομένον | θερόεις | λαχει-
δέος | τῶν ἥτοι θερόεις | δαμάσαιο (hoc sch. m² suo loco inseruit) |
γερύνων | ἢ ἔτι καὶ κωφοῖο | ἥντε θάρον | θάρος | καὶ τε σπλήν.

Sch. R.] 1. Sch. recens m² in mg. addidisse videtur, legitur scilicet
tantum . . . ὅς | ἢ ταχι . . . νῆσι R || ἄκροισι P || διαπλώει P || 13—16 add. m²
in mg. || χέλυον αἰόλον P || 15. αὐτοῖς P || 17. Γερ. δὲ βατρ. add. m² in mg.

τὸ βοῶν πάντοτε τῇ φωνῇ τραχυτέρα. Δαμάσαιο· ἐψήσεις. Τοκῆας γερύνων δὲ τῶν μικρῶν βατράχων τοὺς ἀναιδεῖς. Πάσσω^{ον} ρίζας ἡρύγγου, ὃ ἐστὶν εἶδος βοτάνης, προσπάσσω^{ον} ἀμμωνιακὸν καὶ χορτάσας, ὑγιάσεις τὸν κάμνοντα. Ἄλλως. Χύτρον σκαμμώνιον^{ον} τοῦτοις εἰ κερύσει^{ον} τὸν ἄνθρωπον, καὶ θανάτου πλησίον ἐλθόντα δὲ σώσεις.

567. Ἡ γε μὲν ἐκ φρύνοιο· περὶ φρύνου διαλέγεται, ὃς ἐστὶ βατράχου εἶδος, εἰς δὲ τὸ πλήρες λόγον προσληπτέον τὸ τίς, ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι μετὰ τοῦ ς, δῆσφημον ποιοῦν^{ον} τίς τὸν λόγον· δύο οἷν γένη εἰσὶ βατράχων, χειμερινοὶ τε καὶ θερινοί, 10 ὧν οἱ μὲν θερινοὶ κρύχται εἰσὶ καὶ ἀβλαβέστεροι, οἱ δὲ χειμερινοὶ ἄφωναί τε καὶ θανάσιμοι. Ἄλλως· φρύνου ἀντὶ τοῦ φωνητικοῦ· εἰσὶ γὰρ καὶ κωφοὶ καὶ ἄφωναί, ὧν πρὸς ἀντιδιαστολὴν εἶπε φρύ^{ον}νου, ὡς ἔφημεν ἀντὶ τοῦ φωνητικοῦ, οἷονεὶ φώνοιο, ἐμφεργὲς δὲ ἐστὶ βατράχῳ, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεζζοντας ἔχει, ταῖς ρίζαις δὲ 15 τῶν καλάμων ἢ τῶν θάμνων προσκάθεται ὁ φρύνος. Θερειο-

Sch. Vet.] 1. πάντοτε] ἀεὶ RP || ἐψήσεις deest in RP || 2. Sch. vulgg.: τ. τῶν γερύνων φησὶ, τοῦτέστι τῶν μικρῶν βατράχων, τοὺς ἀναιδεῖς || 2. 3. πάσσω^{ον} R, πράσσω^{ον} (!) P, πρᾶ... G || 3. ἡ ῥύγγου G, ἡρίγγου P || 3. 4. ἀμμωνιακόν P, σκαμμωνιακοῦ R || 4. χορτάς... G || 7. Lemma in RP est: ἥν γε μὲν || ὁ R || 8. εἰς δὲ τὸ (m² τὸν fecit ex corr.) πλήρες λόγον G, εἰς δὲ τὸν (τοῦ R) τέλειον λόγον RP || 12. ἄλλως· ἀντὶ τοῦ βωβοί G, quæ omnia induxit m², ἢ οὕτως RP || 13. εἰσὶ γὰρ m² scripsit in duarum litterarum ras. || In εἶπε litt. ε m² scripsit. || 14. Pro ὡς ἔφημεν ἀντὶ τοῦ habent RP τουτέστι || οἷονεὶ φωνοῖο omm. RP, in G induxit m² || 14. 15. ἐστὶ δὲ (addit καὶ R) ἐμφεργὲς βατράχῳ RP; aliquid addidisse videtur m², quæ supra verbum βατράχῳ scripsit signum ./.. || 15. Pro τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς RP: ἀλλὰ τοὺς δεξ. exhibent || 16. προσκάθεται || || || || ||: θερειομένου G || προυκάθεται R.

Sch. R.] 4. 5. σκαμώνειον P || 5. θανάτω P || 10 (δύο) ... 12 (θαν.) add. m² in mg. || 11. ἀβλαβε... m² || δὲ om. m² || 12. τοῦ add. m² || 14. τοῦ add. m² || 16. ἢ τῶν θάμνων addidisse videtur m² in mg.

μένου δὲ τουτέστιν ἐν τῷ θέρει κατασκευαζομένου εἰς δηλητήριον· καὶ θερόμεναι, ἐξ οὗ τῷ θέρει κατασκευάζεται δηλητήριον· τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος κεντιοῦντες ποιοῦσι τραυματίαν, εἴτα τοῦτον τὸν ἰχθῶρα λαβόντες μίσγουνσι βρώσει ἢ πόσει, καὶ οὕτω διδόντες ἀναιροῦσιν, ὁμογενῇ δὲ τὰ ζωά εἰσιν, ὁ δὲ κωφὸς βάρταχος ἐστίν, ἀλλ' οὐ φεῦνος.

568. Ἡ ἔτι καὶ κωφοῖο· μεταβέβηκε ἀπὸ τοῦ φρύνον ἐπὶ τὸν βάρταχον, ἐπεὶ ὁμογενῇ τὰ ζωά εἰσιν· ὁ γὰρ κωφὸς βάρταχος ἐστίν, ἀλλ' οὐ φεῦνος, οὗο δὲ γένη τῶν βατράχων, καὶ ὁ μὲν φθεγγόμενος ἀβλαβής, ὁ δὲ κωφὸς θανάσιμος. Λαχειδέος· τοῦ δασέος, ἢ μικροῦ, ἐὰν ἐλαχειδέος. Κωφοῖο λαχειδέος· τοῦ ἀφρονος καὶ δασέος.

569. Προσφύεται δὲ, οὐ προσκλήθεται. Καὶ μοφόμενος ὁ κακοποιὸς ἤγουν ὁ μόρον ἄγων. Καὶ λιμώμενός ἐρσην ἀντὶ τοῦ ζητῶν ἢ λείχων τὴν δρόσον.

570. Τῶν ἦτοι θερόμεναι· ἀνέστρεψεν ἐπὶ τὸν φρύνον· ἦε-

Sch. Vet.] 1. κατασκευασμένου RP || 2. Verba καὶ θερόμεναι usque ad δηλητήριον scholia vulgg. omm. || 7—10 θανάσιμος omm. RP || Lemma m² in ras. scripsit || 8. ζωά εἰσιν G, acc. corr. JGSchn. || 9. φρύνος G, tacite corr. JGSchn. || 10. Post lemma Λαχειδέος (quod omm. RP) et ante τοῦ δασέος extat in G a m¹ scholium, de quo confer quæ in præfatione (p. 12) scripsi: δασέος, ὡς οἱ πρὶν ἐξηγησάμενοί φατιν, ἢ ὡς οἴεται ὁ τζέτζης, πρασιζόντος, λαχνοειδέος, καὶ ἐν συγκοπῇ λαχειδέος: ἄλλως. λαχειδέος, quæ verba una cum sequentibus usque ad ἐλαχειδέος (vs. 11) omm. RP || 16. Lemma in RP: τῶν ἦτοι θερόμεναι μὲν || Verba ἀνέστρεψεν ἐπὶ τὸν φρύνον omm. RP || φρύνον JGSchn., φρύνον G || 16. et p. 109, 1. 2. μὲν γὰρ RP.

Sch. R.] 3. τὴν usque ad 6 add. m² in mg. || 3. τὴν ἐπ. τοῦ δέρματος. R || τὴν ἐπιφ. γὰρ τοῦ P || 4. εἴτα τὸν ἰχθῶρα τοῦτου RP || βρ. καὶ πόσει RP || 5. εἰσί R || 6. φρύνος m² || 11. Sch. rec. add. m² in mg. || In RP est lemma: ἦ ἔτι καὶ κωφοῖο || ἦτοι τοῦ ἀφ. RP || 13—15. add. videtur m² in mg., possunt enim legi: προσ . . . ρεις . . . μορ . . .

ρόεις γὰρ οὗτος, ἐπεὶ τῇ θερμείᾳ τὸ ἀπὸ αὐτοῦ φάρμακον συν-
τίθεται, ὃ δυναμικώτερόν ἐστιν. Ἄγει δὲ χλόον· δηλονότι τῷ φαρ-
μακευομένῳ. Ἡότε θάψου· ὅτι οἱ φαρμακευθέντες ὥχροι γί-
νονται, ὅτι δὲ οὐ πᾶς βιάτραχος ἐπιτίθεται, ἀλλ' ὁ ἐν θερμοτέ-
ροις διατρίβων τόποις, καὶ Ἀπολλόδωρος φησι· τὴν αὐτὴν δὲ 5
πόσιν ἀπὸ οἴνου δοτέον· ἡ δὲ θάψος ἐστὶν εἶδος βοτάνης
χλωρᾶς, ἣ προσεικάζει τὴν χροῖαν τοῦ κάμνοντος· πυρέσσων φησὶν
ὥχρος δὲ τοῦ φαρμακευθέντος παραπλήσιος γίνεται θάψω.
Τὸ δὲ ἄσθμα αὐτοῦ ἀθρόον συνάγεται, καὶ ἡ ἀναπνοὴ δυσώδης
ἐστί.

10

575. Καί τε σπλήν· καὶ ὁ σπλήν δὲ τῆς λιμναίης καὶ πολυ-
λέλου φρόνης, τῆς βοώσης κατ' ἀρχὴν τοῦ ἔαρος, τὸ καχὸν βάρος
τοῦ ὀλεθρίου ἐκείνου φαρμάκου, τοῦτο γὰρ λείπει, ἤρχεσεν, ἐβοή-
θησε τῷ κάμνοντι βρωθεὶς ὁπτός.

577. Θυμάρμενον εἶαρ· τὸ θυμηρέστατον, τὸ τῇ ψυχῇ ἡρμοσμένον. 15

578. Αὐτὰρ ὅγ' ἄφθογγός τε· οὗτος δὲ κέρβερος καλεῖται,

Sch. Vet.] 1. ἐπεὶ] ἐπὶ R || ἀπὸ ego, ἀπ' codd. || 3. Lemma omm.
RP || [ὅτι] οἱ γὰρ RP || Ante ὥχροι inserunt φησὶν (φησὶ R) scholia
vulg. || In ὥχροι litteram ω m² ex corr. scripsit || 4. ἀλλὰ ὁ P ||
5. ἀπόλλωδωρος P || ἀπ. δέ φησι R || φησιν GP || δὲ omm. RP || 6. πόσιν
JGSchn., πίσαν P, πίσσαν GR || 7. 8. Verba πυρέσσων usque ad
θάψω omm. RP, in G induxit m² || 8. ὥχρος ego, ὥχρος G || 11. To-
tum sch. una cum additamentis recentibus add. in mg. inf. m², sed
initium, ut in RP: καί τε σπλήν· καὶ ὁ (ἡ RP) τῆς λιμναίας κ. π. φρ. etc. ||
13. ἤρχεσεν omm. RPm² || 16. Lemma om. G.

Sch. R.] 2. Sch. rec. add. videtur m² in mg. || 6. ἡ add. m² || 7.
Verba χλωρᾶς usque ad κάμνοντος addidisse vid. m² in mg. || 10. m²
ἐστὶν add. || 12. τοῦ om. m² || ἔαρος (ἄερος P) σπλήν RPm² || 14. ὁπτός,
quod Buss. coniecit, videtur habere m²; ὁπός RP || 15. add. m²
in mg. inf. || θυμάρμ. γὰρ εἶαρ m², θυμάρειον δὲ εἶαρ P || τὸ τῇ] τῇ τῇ R ||
16. δὲ om. P.

ἄφθογγος ὢν· ἐνταῦθα γὰρ περὶ τοῦ ἀφώνου φρύνου διαλαμβάνει,
ἐπειδὴ ἄνω περὶ τοῦ εὐλάλου εἶπεν.

580. Ἄλλοτε δ' ὑγραίνει· ἄγονόν φησι κατασκευάζεσθαι
τὸν ἄνδρα ἢ καὶ γυναῖκα διὰ τὸ ἐπιπολὺ ἐξυγραίνεσθαι τὸ
5 σπέρμα, ὥστε ἐκ τοῦ αὐτομάτου ῥεῖν ἀγόνους φησὶ τοὺς πίνοντας
γίνεσθαι διὰ τὸ διαλύεσθαι τὸ σῶμα καὶ ῥοῶδες γίνεσθαι.
Χολῶεν στόμα· χολαῖς ὑγραίνει τὸ στόμα, τουτέστι χολῆς
ἀποπληροῖ.

581. Καρδιῶντα τὴν καρδίαν ἀλγοῦντα.

10 582. Καὶ κατικμάζων ἀντὶ τοῦ καταστάζειν ποιῶν ἄνευ γονῆς.

583. Πολλάκι θηλυτέρης· ὥστε ἐκ τοῦ αὐτομάτου ῥεῖν
τὸ σπέρμα. Σκεδάων γυίοισι τελίσκει ἀντὶ τοῦ σκορπίζων τὸν
σπόρον τοῖς μέλεσιν ἵποτελεῖ ἀγόνους τοὺς φαρμακευθέντας,
κἂν τε ἀνὴρ ἢ, κἂν τε γυνή.

Sch. Vet.] 1. Verba περὶ τοῦ . . . εἶπεν sunt in G a m² inducta, cum
m¹ ea post lemma ἄλλοτε δ' ὑγραίνει scripserit || Totum sch. m² in mg.
inf. adscripsit, sed habet ante lemma insuper: ἄφθογγός τε . . . τα ||
ἀφώνου] ἀλάλου RPm² || φρύνου omm. RPm² || 2. τοῦ JGSchn., τῆς RP,
quid exhibeat G, incertum || 3. ἄλλοτε ϑ' ὑγραίνει G || Pro ἄγονόν
usque ad γυναῖκα RP habent: φησὶν οὕτως, τουτέστιν ἀγόνους κατασκευάζει
τοὺς ἀνδράς καὶ τὰς γυναῖκας. || 5. 6. Pro ἀγόνους usque ad γίνεσθαι RP:
οἶοναί γὰρ διαλυομένον τοῦ σώματος ῥοῶδες γίνεσθαι: ἄλλως· || 7. Lemma
in P est: χολῶδες στόμα || χολαῖς] ἤτοι χολαῖς (χολῆς R) RP || 7. 8.
χολῆς αὐτὸ πληροῖ G || 11. 12. Πολλάκι . . . σπέρμα omm. RP, in
G induxit m² || 12. Σκεδάων . . . 14. add. et m² (una cum γυίοισι
τελίσκει· ἀντὶ τοῦ) in mg. sup. || σκεδάων P, καὶ τὸ σκεδάων m² || 13. τοῖς
γυίοις ἤγουν τοῖς μέλεσιν m² || 14. ἢ] ἐστὶ G.

Sch. R.] 5. ὥστε . . . ῥεῖν videtur add. m² in mg. || 9. 10. add.
m² in margine superiori || 9. καρδ. δὲ ἤτοι τὴν κ. RP || 10. ἄνευ γονῆς
om. m².

584. Ἀφυσγετὸν δὲ ἀντὶ τοῦ πολὺ, δαψιλές, ἀφύσιμον, ἀρύσιμον.

586. Ἡὲ πίθου · πίθον φησὶ θάλλψαντα ξηροῦ χρῆσθαι πυρίᾳ· δεῖ δὲ αὐτὸν φησὶν ἐν πίθῳ διθύρω ἐντεθέντα ξηροπυρίαν λαμβάνειν, ὥσπερ οἱ ἑδρωπικοί. Ἐναλθῆ δὲ τὸν χρῆζοντα θεραπεΐας· γράφεται καὶ ἀναλθῆ.

5

587. Θερμάσσαι δὲ ἀντὶ τοῦ θερμανον. Νήχυτον ἰδρῶ, τουτέστιν ἵνα ἰδρώσῃ τὸν νήχυτον, οἷονεὶ τὸν πολύχυτον, τὸν πολλὸν ἰδρῶτα.

588. Αὐξηρῶν δονάκων · ἤτοι τῶν μεγάλων· γράφεται καὶ οὕτω· ἡ ξηρῶν τῶν ἀχμηρῶν· Πραξαγόρας δὲ φησὶ τὸ χλωρὸν τῶν καλάμων ἐσθιόμενον ὠφέλιμον ὑπάρχειν τοῖς τῷ φρόνῳ πεφαρμακευμένοις.

589. Οἶνω ἐπεγχεράσαι · τῷ οἶνῳ φησὶν, ἐν ᾧ τὰ ἀποβρέγματα τῶν ῥιζῶν τῶν καλάμων εἰσὶν, ἢ τοῦ κυπεύρου. Ὑποτέτροφε· οἰκεῖ ἐν ταῖς τῶν καλάμων ῥίζαις, ἢ ἐτράφη ὑπὸ λίμνῃ. Οἰκεῖ δὲ ἔχουν ἐκάστη οἰκειουμένη αὐτοῖς.

590. Ἐρπετὰ νήχει· τοὺς μικροὺς βατράχους λέγει, βα-

Sch. Vet.] 2. Lemma in RP: ἡὲ πίθου φλογιῆ. || Verba πίθου usque ad πυρίᾳ omm. RP || πυρ. (una littera non potest legi) G, πυρίᾳ JGSchn. || 4. ἐναλθῆ (ἀναλθῆ P) δὲ ἤχουν θεραπεΐας ἐπιθεόμενον· γράφεται καὶ ἀναλθῆ (ἐναλθῆ P) RP || 6. Pro lemmate RP: καὶ τὸ χέαι δ' ἀπονήχυτον ἰδρῶ (ἰδρῶ R) RP || 7. τὸ νήχ. G, emend. JGSchn. || τὸν νήχυτον οἷονεὶ omm. RP || τὸν πολλόν] αὐτοῦ RP || 9. καὶ αὐξ. δον. RP || 11. ὑπάρχει RP || τοῖς τῷ οἶνῳ πεφ. RP || 13. Lemma omm. RP || 14. Post κυπεύρου m² in G add. colon; in codd. omnibus verba ἀνάτριψαι (ἀνάτριψε G) αὐτὸν νῆστιν (p. 112, 14) omisso eorum lemmate sequuntur. || 15. ὑποτέτροφεν G, ὑποτέτροφε δὲ RP || 17. καὶ ἐρπετὰ RP omisso νήχει.

Sch. R.] 1. add. m² in mg. sup. || In R loco verbi πολὺ spatium videmus || ἀφ. καὶ ἀρύσιμον (ἀρρυσόμενον P) RP || 3. ἐντεθέντα JGSchn., ἐνθέντα R, ἐνθέντι P || 6. θερμάσαι P || 9 ἤτοι . . . 10 ἀχμηρῶν add. videtur m² in mg. || 15. Verba ἡ ἐτράφη usque ad αὐτοῖς add. videtur m² in mg. || 16. λίμνη R.

τράχων δὲ εἶδη δύο, τὸ μὲν κραχτικόν, τὸ δὲ ἄφωνον, ἀμφοτέρω
 δὲ θανάσιμα, ἣ δὲ φαριακεία ἣ διὰ τῶν βατράχων γινομένη
 ἐστὶ τοιαύτη· λαμβάνουσι καὶ κατακεντοῦσιν ὅλον τὸ σῶμα,
 φυλασσόμενοι κατὰ βάθος ποιεῖσθαι τὰ κεντήματα, αὐτὴν δὲ
 5 μόνην παίοντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σαρκός, καὶ εἰς ἀπίσσωτον
 σταμνίον βάλλοντες μικρὸν ὕδωρ ἐπιρραίνουσι, καὶ τὸ ἀπορρέον
 τούτου συμμίσγουσι ποτῶ ἢ βρωτῶ καὶ οὕτως ἀναιροῦσιν.
 Νήχει δὲ ἀντὶ τοῦ περιπατεῖ· δύο δὲ εἶδη κυπείρου, ἀρσενικόν τε καὶ
 θηλυκόν, φιλόζων δὲ αὐτό φησι διὰ τὸ τὴν ῥίζαν ἔχειν στερεω-
 10 τέραν.

592. Αὐτόν τ' ἠγεκέεσσι· περιπάτοις ἀναγκάζει αὐτὸν
 χρῆσθαι μακροῖς, μήτε ποτόν, μήτε βρωτόν προσφέροντα, ξη-
 ραίνοντα δὲ τὸ σῶμα, ἵνα κατισχνωθῇ. Τρίβοις πανάπαστον·
 ἀνάτριφα· αὐτόν νῆστιν.

15 593. Καὶ κατατρώσαιο δὲ γυνῆ ἀντὶ τοῦ κατισχνώσον αὐτοῦ τὰ
 μέλη.

594. Ἐχθρομένη δέ σε· καὶ τῆς λιθαργύρου τὸ πόμα θα-
 νάσιμόν ἐστι, μάλιστα δὲ οἱ περὶ Ἀπολλόδωρόν φασιν αὐτὸ δι-

Sch. Vet.] 1. βατράχων] βατρ. (sic!) G et in mg. quoque a m¹
 ./.βατράχων || Pro βατρ. δὲ εἶδη δύο habent omisso antecedente verbo
 λέγει RP: δύο δὲ αὐτῶν εἶδη || 2. τῶν m² in ras. dedit || ἐστὶ τοιαύτη G,
 ἐστὶν αὕτη RP || 5. κατὰ βάθους G || 6. βαλόντες RP || ἀπορραίνουσι P ||
 ἀπορραῖον R || 4. βρωτῶ (βροτῶ P) ἢ ποτῶ RP || ἀναιροῦσι RP || 11.
 αὐτόν τ' ἠγεκέσι G || ἀναγκάζειν R || 12. μήτε βρωτόν μήτε ποτόν RP ||
 προσφέροντα G, προσφέρειν R || 12. 13. τὸ σῶμα ξηραίνοντα (ξηραίνει R)
 RP || 17. ἐχθρομένη P || 18. φασὶ δὲ μάλιστα οἱ P et omittit posterius
 verbum φασιν || φασὶν αὐτό G, αὐτό φασι R || 18. p. 113, 1. δεδόσθαι RP.

Sch. R.] 2. δὲ add. m² || γινομένη om. m¹, in mg. add. vide-
 tur m² || 8. Verba δύο δὲ usque ad στερεωτέραν add. m² in mg. ||
 9. Post θηλυκόν inserit m²: ἐστὶ δὲ εἶδος βοτάνης || τὴν om. m² || στε-
 ρεωτάτην RP || 12. μακροῖς om. m¹, add. videtur m² in mg. || 15. 16.
 add. m² in mg. inf.

δοσθαι μετὰ φακοῦ ἢ πισσίου ἢ πλακοῦντος· διὰ τοῦτο γὰρ λαν-
θάνει ὁμοχροῦν· φησὶ δὲ τοῖς ἐνερχαμένοις παρέπεσθαι βάρος
κατὰ τῆς κοιλίας, κατὰ δὲ τὴν μέσσην αὐτὴν πνεύματα βορβορι-
ζοντα ἀνειλεῖσθαι, τὰ δὲ μέλη πίμπρασθαι, τὴν δὲ χροιάν ἐοι-
κέναι μολίβδῳ.

5

596. Πνεύματ' ἀνελίσσοντα· ἤγουν ἐμπνευματοῖ παρα-
πλησίως στρόφῳ ἢ εἰλίγγῳ.

597. Εἰλίγγοιο δυσαλθέος· τῆς κοιλιοστροφίας φησίν.

599. Οὐ μὴν τῶν γ' οὖρων γράφεται καὶ οὐ μὲν τῶν οὖρων
ἀντὶ τοῦ τῷ κακωθέντι ὑπὸ τοῦ λιθαργύρου καὶ οὕτω καὶ ἡ τῶν 10
οὖρων ῥύσις κατέχεται, τὰ δὲ μόρια πιμπράνεται.

600. Καὶ τὸ εἰδῆνατο χροίην ἀντὶ τοῦ ὁμοιώθη.

601. Τῷ δ' ὅτε μὲν σμύρνης· δύο ὀβολοὺς σμύρνης, ἄλ-
λοτε οὖρειον, ὃ ἐστὶν ὀρεινὴν ὑπέρειχον, ἄλλοτε ὀρμίνδιον, ἐστὶ δὲ
εἶδος βοτάνης, ἄλλοτε ὕσσώπου κλάδους.

15

604. Κράδην τὴν ἀγρίαν συκῇν. Σπέραδός τε σελίνον τοῦ
ὀρεοσελίνου καλουμένου· φύσει δὲ τοιοῦτόν ἐστι διουρητικόν.

Sch. V.] 1. φακοῦ (x suprascripsit m²) G || 3. πνεῦμα βορβορίζον
RP || 4. πιμπᾶσθαι RP || 6. πνεύματ' ἀνει (sic!) G, πνεῖμα ἀνελ.
(sic!) R || 7. εἰλίγγῳ JGSchn., λύγγῳ G, λύγγῳ RP || 9. οὐ μὲν τῶν γ'
οὖρων RP || 10. τῷ omm. RP || 10. 11. Pro ἡ τῶν οὖρων P exhibet: ἡ
τῶν λιθαργύρων || 11. πίμπρανται RP || 13. ὅτε μὲν σμύρνης.... ο βολὴν
σμύρνης G || 14. ἄλλοτε ὀρμίνειον P, ἄλλοτε δ' ὀρμίνδοιο R || 15. κλάδους
G: signo a m² aliquid additum esse (forte vs. 12?) videtur || 16.
σπεράδος (omisso τε) P || 17. φύσει δὲ] φυτὸν γὰρ RP || τοιοῦτον ἐστὶ
G, ubi τοιοῦτον ex τοῦτον fecit m¹.

Sch. R.] 8. add. m² in mg. inf. || εἰλίγγοιο δὲ δυσ. RP || κοιλιοστρο-
φίας JGSchn., κοιλιοστροφῶ . . m², κοιλιοστροφῶ P, κοιλιοστροφῶ R ||
10. οὕτως RP || 12. χροιάν R || 14. ἐστὶ δὲ P, ἐστὶ δὲ R || 16. Κράδην
... συκῇν add. m² in mg. inf. post breve quoddam scholium, quod
verbo ἀγνώστοις desinit || κράδην δὲ τὴν RP.

605. Ἰσθμιον· ἡ ἱστορία εὐγνωστός ἐστι παρὰ πᾶσι τοῖς ἀγῶνος τοῦ Μελικέρτου. Συσυφίδαι δὲ οἱ Κορίνθιοι· ἄγεται δὲ τῷ Μελικέρτῃ ὁ Ἰσθμιακὸς ἀγών, ἐν ᾧ ὁ στέφανος ἦν πρότερον τοῖς νικῶσιν ἀπὸ σελίνου, ὕστερον δὲ ἀπὸ πίτυος· ἀγῶνα δὲ οἱ μὲν τῷ Προκρούστῃ φασὶν ἐπὶ Σίνιδι τὸν Θησέα διαθεῖναι, οἱ δὲ Ποσειδῶνι τῷ πετραίῳ θεῷ τελεῖσθαι, οἱ πλεῖστοι δὲ φασὶ τελεῖσθαι τῷ Μελικέρτῃ.

607. Ῥυσίμω· καὶ γὰρ ἐρύσιμόν ἐστιν εἶδος βοτάνης, ἰδίως δὲ αὐτὸ εἴρηκε χωρὶς τοῦ ε, ὃ τινες πηγανόν φασιν. Ἐνομήρεα δὲ ὁμοῦ
10 μίξας.

609. Κύπρου τε βλαστεῖα νεανθέα· οἱ μὲν εἶδος φυτοῦ τὴν κύπρον φασὶν, οἱ δὲ τὰ ἀπὸ τῆς Κύπρου νήσον βλαστήματα· καὶ τῆς κύπρου φησὶ τὰ νεοανθῆ βλαστεῖα, καὶ τοὺς τῆς σίδης, ἥτοι τῆς ροιᾶς, πρωτογόνους κυτίνους, τὸν ἀνθήμονα καρπὸν, μετὰ οἴνου
15 τρίψας πάρασχε αὐτῷ πιεῖν· κύτινόν φασὶ τὸ ἄνθος τῆς ροιᾶς, ὅπερ αὐξηθὲν ροιὰ γίνεται.

611. Μὴ μὲν δὴ σμίλον· σμίλος φύσει ἐστὶν ἐλάτῃ ὅμοιον· διὸ

Sch. V.] 1. Lemma om. R || 3. 4. Cf. scholia in Ap. Rhod. Γ 1240. || 4. 5. Codd. pro ἀγῶνα usque Προκρούστῃ, quæ verba ego ex hypothesis scholl. in Pindari Isthmia veterum sumpsi, habent: γίνεται δὲ || 5. φασὶν JGSchn., φησιν codd. || σινίδι R || διαθεῖναι R || 6. οἱ δὲ JGSchn., ὁ δὲ codd. || ποσειδῶν RP || πετραίῳ Abel, πατρώῳ codd. || Verba οἱ πλ. δέ φ. τελεῖσθαι om. R || 13. φασὶ R || νεοανθῆ RP || τοὺς omm. RP || 14. πρωτογόνου κυτίνου R || 15. κύτινον δὲ RP omisso φασὶ || 17. σμίλος codd., corr. JGSchn. || φύσει: Vári, φυτόν codd., sed in G τὸν m² ex corr. scripsit; cf. sch. ad vs. 604 || ἐστὶν G.

Sch. R.] 8—10. add. m² in mg. sup. ubi insuper legitur scholium, quod quo referendum nescitur: εἴρηται δὲ πέντερον (!) γέγραμμένον (!). ἐστὶ δὲ εἶδος φυτοῦ || ῥυσίμω· καὶ γὰρ om. m² || ἐρύσιμον m², ῥύσιμον RP || 8. 9. ἰδία δὲ αὐτῷ εἴρηκε P || 9. ὁμήρεα δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ μίξας RP || 11. νεανθέα om. P || 12. νήσσου κύπρου R || 17. σμίλον RP, corr. JGSchn. || Ante σμίλος RP et m² ins. ἡ.

καὶ ἐλατηίδα εἶπε· περὶ δὲ τῆς στείλου φησὶν Ἀνδρέας περὶ
Αἰτωλίαν πληθύνειν, καὶ τοὺς ἐγκοιμηθέντας αὐτῇ ἀποθνήσκειν,
ὁ δὲ Θεόφραστος περὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν εἴρηκεν, αὐτὸ
δὲ μόνον, ὅτι τὰ λόφουρα τῶν ζώων γευσάμενα ἀποθνήσκει· λό-
φουρα δὲ εἰσι βόες, ἡμίονοι. Καλλίμαχος δέ·

5

ἐρπετά, τῶν αἰεὶ τεθρύφαται λοφιαί.

612. Οἰταίην· τὴν οἴτου αἰτίαν γενομένην, ἣ τὴν ἐν Οἴτῃ
φυομένην, ὅρει τῆς Αἰτωλίας.

613. Χαλικροτέρη ἀντὶ τοῦ ἀκρατοτέρα πόσις οἴνου πολλῇ
παραχρῆμα ἰάσαιοτο.

10

616. Καὶ τὰ μὲν οὖν Νίκανδρος· ἦτοι καὶ ταῦτα μὲν ὁ
Νίκανδρος τῇ ἰδίᾳ κατέθετο βίβλῳ τὰ ἐπίπονα καὶ φαρμακώδη
ἐκάστω ἀνδρὶ τὰ ἐκ τοῦ μύκητος, λείπει δὲ τὸ γινόμενα ἢ τὰ
μύκητος, ὅ ἐστι τὰ δηλητήρια. Ἄλλως παρ' ἀνέρι, ἢ παρὰ
πρὸς τὸ κατέθετο, ἵνα ἡ παρακατέθετο ἀνδρὶ ἐκάστω ἐν τῇ 15
ἰδίᾳ βίβλῳ. Μοχθήντα ἀντὶ τοῦ ἐπίπονα. Ἡ οὕτως τῷ ἐπὶ φαρμάκῳ

Sch. Vet.] 1. ἐλατοῖδα P || δὲ omm. RP || 1. 2. περὶ αἰτωλῶν P, περὶ
αἰτωλῶν R, sed ^{ιαν} ian manus altera codicis Riccardiani || 2. πληθύνειν (v a
m²) G || 3. H. P. III. 10. §. 2. || 4. ὅτι τὰ λόφουρα Bentley, ὅτι τὰ
κολόφουρα RP, κολούφουρα G || ἀποθνήσκειν RP || 4. 5. λόφουρα Bentley,
codd. ut supra || 6. Frgm. 228. || τῶν] τὰ P || αἰεὶ R || τεθρύφαται, sic
voluit Abel quod et ipse probandum censeo; τεθρύφαται R, τετρίφαται
GP || λοφίην P, λοφνήν R || 7. οἰταίην δὲ τὴν RP || εἶτε μίτιαν R, quod
manus altera deleuit et in mg. in οἴτου αἰτίαν emendavit || ἐν οἴτῃ
G || 9. χαλικρότερον δὲ P || ἀκροτάτη R, ἀκρατεστάτη P || 10. ἰάσατο R ||
12. τὰ om. R || 13. λείπει δὲ τὰ γιν. R || 13. 14. ἢ τὰ μύκητα G || 14.
Sch. ad lemma παρ' ἀνέρι pertinens (quod una cum ἄλλως add. et
m² in mg.) in G post verbum ἤρισαν (p. 116, vs. 13) exhibetur || ἢ
παρὰ GPm² || 15. ἵν' P.

Sch. R.] 16. Verba Μοχθήντα usque ad κατέθετο add. m² in mg. ||
δὲ ἀντὶ τοῦ RP || Ἡ add. m² || οὕτως om. m² || ἐπιφαρμάκῳ P.

μύκητος κακοπαθοῦντι ἀνθρώπων ταῦτα βοηθήματα ἐν τῇ ἰδίᾳ βίβλῳ κατέθετο.

618. Πρὸς δ' ἔτι τοῖς · πρὸς δὲ τούτοις φησὶ βοηθεῖ καὶ ἥστινος τοὺς κλῶνας ἐμίσησεν ἢ Δίκτυννα, λέγει δὲ περὶ τῆς
 5 μυρτίνης· φησὶ γάρ· αὐτὴν ἢ Δίκτυννα μισεῖ, καὶ μόνῃ αὕτῃ ἢ
 μυρτίνῃ τῆς Ἰμβρασίας Ἥρας οὐχ ὑπεδέξατο τὸ στέφος, τουτέ-
 στιν οὐκ ἐγένετο στέφος τῆς Ἰμβρασίας Ἥρας, διότι κάλλους ἔνεχεν
 εἰς ἔριν διηγέρθησαν αἱ ἀθάνатаι θεαί. Τὴν Κύπριν ἐκόσμησεν
 αὕτῃ ἢ μυρτίνῃ, ὅτε περὶ κάλλους ἤρισαν ἐν τοῖς τῆς Ἰδῆς,
 10 ἐν τοῖς κατὰ Τροίαν ὕρεσιν. Ἄλλως· καὶ ἢ μυρσίνη φησὶ βο-
 θεῖ, ἥς τοὺς κλῶνας ἐμίσησεν ἢ Δίκτυννα, καὶ μόνῃ οὐκ ἐγένετο
 στέφος τῆς Ἰμβρασίας Ἥρας, ὅτι τὴν Ἀφροδίτην ἐκόσμησεν,
 ὅτε περὶ κάλλους αἱ ἀθάνатаι ἤρισαν θεαί. Ἡ οὕτως τὴν Ἰδην
 ἐκόσμησαν αἱ θεαὶ τοῖς ἀνθεσι τῶν βοτανῶν, καὶ ταῖς λόχμαις, ἔνθα
 15 διὰ κάλλους εἰς ἀμιλλαν κριθησόμεναι παρεγένοντο. Δίκτυννα δὲ ἢ
 Ἀρτεμις λέγεται. Καὶ τὸ τέχης ἥστινος ἐμίσησεν.

Sch. Vet.] 3. πρὸς δ' ἔτι σοι codd., emendare in πρὸς δ' ἔτι τοῖς O. Schneider iussit || τούτοις P || 4. κλῶνας] κλάδους R || Verba λέγει usque ad 5 μισεῖ om. m¹, add. m² in mg.; recepi inter scholia vetera propter verbum αὕτῃ (vs. 5) || 5. μυρτίνης Vári, μυρσίνης R, m², μυρρίνης P || 6. μυρρίνη P, μυρσίνη R || οὐχ ὑπεδέξατο τὸ στέφος m¹ omisisse videtur, add. m² in mg. || 8. ἀθάνатаι RP et in G m² ex ἀθάνатаι || Verbo θεαὶ add. m² ὅτε, RP ὅτι || 9. μυρσίνη G (sed σ m² ex corr.), RP || Verba ὅτε περὶ κάλλους ἤρισαν omm. RP, in G induxit m² || 10. Verba κατὰ Τροίαν ὕρεσιν (ὕρεσι G) induxit m², κατὰ τὴν τροίαν ὕρεσιν R || Ἄλλως om. m¹, add. m² || 11. 12. καὶ μόνῃ οὐκ ἐδέξατο τὸ (quod om. P) τῆς Ἰμβρ. ἥρας στέφος RP.

Sch. R.] 1. μύκητι RP || ταῦτα γὰρ RP || μαθήματα P || 7. 8. τουτέστιν usque ad Ἥρας add. m² in mg. || 10. φησὶ βοηθεῖ m² in mg. add. videtur || 13—16. Inde ab αἱ θεαὶ (!) ἢ οὕτως usque ad λέγεται add. m² in mg. inf. || 14. τότε αἱ θεαὶ τοῖς m² || 15. ἀμιλλαν R || 16. τίς P.

622. Τῆς σύγῃ ἀπ' εὐδύδρου νάπης ταύτης οὖν τῆς μυρσίνης
 φησὶ τὸ εὐανθὲς ὄφελος· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς ὠφέλιμός ἐστι τοῖς
 πάσχουσιν, ὃ ἐστὶ τὸν καρπὸν τὸν πορφυροῦν, τὸν συναύξοντα
 ταῖς χειμεριναῖς νυξίν, οἷονεὶ τῷ ἔαρι, ἢ τὸν συναύξοντα ταῖς
 χειμεριναῖς πνοαῖς ἢ ἡμέραις· μᾶλλον γὰρ τῷ χειμῶνι ἀνθεῖ 5
 ἤτοι δίδωσι τὸν καρπὸν· τοῦτόν φησι τὸν καρπὸν, ἀπὸ τῆς
 εὐδύδρου νάπης λαβάν, καὶ θαλφθέντα ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτίσι
 λειώσας, τουτέστι ξηρανθέντα λειώσας, καὶ τὸν χυλὸν δι' ὁδό-
 νης ἢ κυρτίδος ἐκπίεσας δίδου κοτύλῃν τῷ μέτρῳ πεπληρωμέ-
 νην ἐν κυάθῳ, ἢ καὶ πλεῖον κοτύλης. Εὐαλθές· τὸ εὐανθὲς ὄφελος. 10

624. Καὶ ἡλίον βολῆς· ταῖς ἀκτίσι.

625. Καὶ σχοινίδι κύρτη· τῇ ἐκ σχοίνου πεποιημένῃ.

627. Ὀνήϊον δέ· ὠφέλιμον.

628. Καὶ ἄρκιον· βοηθητικὸν καὶ ὠφελιμώτατον.

629. Ὑμνοπῶλοι· τοῦ ἐν τοῖς ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς καὶ ποιή- 15
 μασιν ἀναστρεφόμενου, τουτέστι ποιητοῦ· ἐν τῇ μεμνήσθαι, τοῖνον
 ἡμῶν τὸν νόμον φυλάσσοις τοῦ ξενίου Διός· μνήστιν ἀντὶ τοῦ
 μνεῖαν.

Sch. Vet.] 1. τῇ σύγῃ G, τῆς σύγ' ἀπ' εὐδύδρ. v. RP || οὖν deest
 in P || 1. 2. φησὶ τῆς μυρσίνης RP || 3. πορφυρόν G || 5. χειμεριναῖς
 τουτέστι ταῖς (quæ duo verba induxit m²) νυξίν G || τῷ ἔαρι P || 6.
 ἤτοι δίδωσι τὸν καρπὸν omittitur a RP || 7. εὐδύδρου G, κέδρου P || ἀκτίσι
 P || 7. 8. ἀκτ. λειάσας G || 10. ἐν om. R || κοτύλης πλεῖον RP || Subscriptio
 in R desideratur, in G minio scripta est: τέλος τῶν θηριακῶν (!)
 νικάνδρου, in P minio: τέλος τῶν ἀλεξιφαρμάκων τοῦ κολοφωνίου νικάνδρου.

Sch. R.] 1. νάπης ad ταύτης est relatum in P || 2. 3. Verba ὁ γὰρ
 usque ad ἐστὶ add. videtur m² in mg. || 10. m² add.: εὐαλθές (ita et
 R, qui ut P, add. δὲ) τὸ εὐαξές || 11. add. m² in mg. || ἡλίοιο RP ||
 βολῆς JGSchn., βολῆσιν (βολῆσι m²) RP || ἀκτίσι P || 12. τῇ τὸ R ||
 πεποιημένον R || 13. et 14 add. m² in mg. || 13. δὲ] καὶ P || 14. καὶ
 ἄρκιον om. m² || 16. ἐν τῷ usque ad 18. add. m² in mg. || 16. τοῖνον
 om. m² || 17. μνήστιν γὰρ RP || 18. μνεῖαν m², μνήμην R.

INDEX VERBORUM ET RERUM.

ἁ ἐπιτατικόν 46.

ἁγλῖς 81.

ἁγενεῖν 88.

ἁγριόφυλλον 84.

ἁιδῆς 76.

ἁδμητος 106.

ἁθηναῖ Σκιράς 36.

ἁἴγυπτος 34.

αἰτιατική πληθυντικῶν 60.

Αἰτωλία 115.

ἁκόνη 24.

ἁκόνιτος 19.

ἁκοστεῖν 35.

ἁλτης 18.

ἁμανίτης 100.

ἁπῶλλον 18, 50, 106.

ἁποπάτημα 41.

ἁραβία 57.

ἁρτεμις 116.

ἁστυπαλαιεῖς 42.

ἁτμένες 46, 84.

ἁττης 17.

ἁττικοί 85.

ἁφροδίτη 81, 116.

βατράχων γένη 107, 108, 112.

βιασμός 77.

βολίς 81.

βόμβιξ 48.

βόμβυξ 104.

βουκόλος 23.

βουπελάτης 23.

βούπρηστις 62.

Βραγχίδης * 18.

βρουχᾶσαι 54.

βῶλος 100.

Γαργαρον 24.

γαστήρ 37.

Γέρρα 35, 57.

γεωφάνιον 41.

γλεύκη 46.

γογγύλιον 85.

Δηώ 38.

Δίκτυννα 116.

Δίνδυμον * 17.

Διόνυσος 22, 36.

δρύες 60.

δυσεντέριον 77.

ἐλαία 35.

ἐνιχόν 97.

Ἐρμῆς 18, 106.

Ἐρμιόνη 24.

εὐφημισμός 76.

Εὐφοάτης 57.

Ζεὺς 17, 18, 117.

Ἡρα Ἱμβρασία 116.

Ἡράκλεια 24.

Ἡρακλῆς 19, 52.

Θησεύς 114.

θυλάκιον τῆς νάρου 80.

Ἰάδες 18.

Ἰάμβη 38, 39.

Ἰαμβος 39.

Ἰδη 54, 116.

Ἰδίως 27, 66, 70, 80, 82, 88, 114.

Ἱμβρασος 42.

Ἱπποβόων 38.

ἶρις et ἱρίς 80.

Ἰσθμιακὸς ἀγών 114.

Ἰταλιῶται 52.

Ἰών 18.

Ἴωνες 18, 57.

ἰωνιὰ ἀγρία 27.

καλαμάριον 50.

κάλφεσαι 50.

Καππαδοκικὸς ἄλς 98.

κάρυον 34, 35.

Καστανέα 61.

καστάνιον 61.

κάστανον 61.

κατὰ Αἰτωλοὺς 23.

κατὰ ἀντίφρασιν 94.

καταχρηστικῶς 20.

κεβλή 84.

κέπφος 45.

κεράσαι 22.

Κέρβερος 19.

κέρνος 53.

κηρίον 88.

κιχόριον 85.

κνήθειν, κνήθεσθαι 50.

κόκκος 85.

Κολοφών 16, 18.

κολχικόν 57.

κομμίδιον 36, 75.

κονεῖν 85, 86.

Κόρη 38.

κορίανον 48.

κόριον 43, 76.

Κορύβαντες 54.

Κύζικος 16.

κύπειρος 112.

Κύπρις 81, 116.

Κύπρος 114.

Κυρηναϊκὸν ῥίζιον 51.

Κυρηναϊκὸς ὀπός 67.

κύτινος 106.

κωμάζειν 89.

κώνειον 51.

Λαχεδαίμων 79.

λείριον 81.

Λεχτόν 24.

λέων 29.

λίβανος 75.

λινόσπερμον 39.

Λοβρίνιον ὄρος 17.

Λόβρινον 17.

λόφουρα * 115.

Λύκος 20.

λύρα 106.

Μαντώ 18.

Μαρσύας 66.

μαστίχη 75.

Μελικέρτης 114.

μελιτόφυλλον 42.

μελίφυλλον 25, 42.*

μετάληψις 60.

Μετάνειρα 38.

Μηδικόν 79.

μήκων 85, 86.

μηρά 37.

μουστον 95.

Μυκήνη 34.

μύκης 100.

μυρτίνη 32, 116.

νάφθα 57.

νίτρον 76.

οἷστρος 95.

ὀλκή 94.

Ὅμηρικῶς 16.

ὄμπνη 17.

Ὅμπνία 17.

Ὅμφαλός 17.

ὀνόγυρος 27.

ὀρεοσέλινον 113.

ὀρίγανον 27.

ὀρμίνθιον 113.

ὄρτυξ 106.

ὀρχάς 32.

ὀστέον 33.

ὄστρακον 78.

ὄστρεον 79.

ὄφρις 29.

παρενθesis 16.

πάτος 41.

περιφραστικῶς 30, 37, 69, 99, 102.

Περσεφόνη 76.

πήγανον 114.

Πήγασος 34.

πλεονασμός 48.

πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ 20.

Πλούτων 18.

ποιητικῶς 20.

Ποσειδῶν 18, 114.

πραμνία 47.

Προχρούστis * 114.

Πρόμενος Κρής 94.

Προμηθεύς 62.

Ῥέα 17.

Σάτυρος 21.

Σειληνός 23.

Σίγη 24.
 σιδηρίτις 27.
 Σικελοί 32.
 σιλλσίνειν 22.
 σκελίδιον 85.
 Σκυθικόν 52.
 σκυλεύειν 61.
 σπείρον 59.
 σταῖα 91.
 στέρφος 57.
 στερφῶσαι 57.
 στόμα 37.
 συγκοπή 37, 84, 103.
 σῦφαρ 32.
 Τάναγρα 24.
 τέφρα 33.
 τροπηλῖς 84.
 ὑλιστήριον 95.
 ὑλίστριον 95.
 ὑπέρεικον 113.
 ὑποκοριστικᾶς 81.

ὑποχόνδριον 37.
 ὕς 23.
 φαλάγγιον 70.
 Φαλάκρα 24.
 Φαρικὸς τις Κρής 79.
 Φάρις 79.
 Φάροι 79.
 Φεραί 79.
 φλυαρογραφοῦντες 52.
 φλυζογράφοι 52.
 Φοῖβος 66.
 Φρύγες 18.
 Φυλλᾶς 42.
 Φωκίς 93.
 Χησιεῖς 42.
 χόρδαφος 77.
 Χρυσάωρ 34.
 ψιδία 44.
 ὤκιμον 62.
 ὠσχοφόροι 36.
 ὠτίον 79.

INDEX AUCTORUM IN SCHOLIIS LAUDATORUM.

Aeschylus 44.
 Andreas 102, 115.
 Apollodorus 109 ; ἐν τοῖς Ὁμήρου
 78.
 Aristoteles ἐν τῷ περὶ ζώων 19,
 71, 79 ; 68.
 Callimachus 17, 32, 34, 48, 85,
 88, 115.
 Demophon 77.
 Erasistratus ἐν τῷ περὶ θανασιμῶν
 29.
 Euphorion 41, 85.
 Heraclitus 46, 46.
 Hesiodus 34, 87.
 Hippocrates 22, 31.

Hipponax 90.
 Homerus 16, 30, 35, 39, 40, 41,
 44, 49, 53 (bis), 60, 64, 74, 78,
 79, 89, 103.
 Hom. Hymn. 39.
 Incerti scriptores 27, 64, 112.
 Lycophron 24.
 Lysimachus Hippocrateus 77.
 Menander 54.
 Menecrates 46.
 Nicander 65 ; 87.
 Pseudophocylidea 87.
 Praxagoras 79, 111.
 Theophrastus ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν φυ-
 τικῶν 33 ; 115.

CORRIGENDA.

P.	15,	vs.	7	---	ἀλλὰ
«	16,	vs.	2	---	ἄνθρωπος
«	17,	vs.	5	---	Ὅμπνία
«	—	vs.	26	---	pro 12 leg. 16.
«	18,	vs.	13	---	ρίζιον
«	—	vs.	31	---	ρίζιον τι P, ρίζιον τί Rm ^a
«	20,	vs.	11	---	γαστρός
«	20,	vss.	14, 15	---	καλοῦσιν,
«	21,	vs.	16	---	δρεινή
«	22,	vs.	3	---	ὅτι
«	24,	vs.	12	---	ἐντιθέμενον εἰς
«	25,	vs.	26	---	ἔστι GR, ἐστὶ P
«	26,	vs.	23	---	διχῇ
«	29,	vs.	1	---	οὗ-
«	31,	vs.	2	---	ἰσθμός
«	—	vs.	3	---	ἦ
«	—	vs.	8	---	Ἄλλως. Χελύσσεται
«	54,	vs.	14	---	ἐμέση
«	56,	vs.	22	---	ἐπιβάλλονται
«	—	vs.	23	---	στρού-
«	60,	vs.	1	---	χαρπῶ.
«	119,	vs.	14	---	delendum 36

CONTENTS

1. 10	10
2. 10	10
3. 10	10
4. 10	10
5. 10	10
6. 10	10
7. 10	10
8. 10	10
9. 10	10
10. 10	10
11. 10	10
12. 10	10
13. 10	10
14. 10	10
15. 10	10
16. 10	10
17. 10	10
18. 10	10
19. 10	10
20. 10	10
21. 10	10
22. 10	10
23. 10	10
24. 10	10
25. 10	10
26. 10	10
27. 10	10
28. 10	10
29. 10	10
30. 10	10
31. 10	10
32. 10	10
33. 10	10
34. 10	10
35. 10	10
36. 10	10
37. 10	10
38. 10	10
39. 10	10
40. 10	10
41. 10	10
42. 10	10
43. 10	10
44. 10	10
45. 10	10
46. 10	10
47. 10	10
48. 10	10
49. 10	10
50. 10	10
51. 10	10
52. 10	10
53. 10	10
54. 10	10
55. 10	10
56. 10	10
57. 10	10
58. 10	10
59. 10	10
60. 10	10
61. 10	10
62. 10	10
63. 10	10
64. 10	10
65. 10	10
66. 10	10
67. 10	10
68. 10	10
69. 10	10
70. 10	10
71. 10	10
72. 10	10
73. 10	10
74. 10	10
75. 10	10
76. 10	10
77. 10	10
78. 10	10
79. 10	10
80. 10	10
81. 10	10
82. 10	10
83. 10	10
84. 10	10
85. 10	10
86. 10	10
87. 10	10
88. 10	10
89. 10	10
90. 10	10
91. 10	10
92. 10	10
93. 10	10
94. 10	10
95. 10	10
96. 10	10
97. 10	10
98. 10	10
99. 10	10
100. 10	10

Aus dem Verlage von S. Calvary & Co. in Berlin.

Griechische Geschichte

von ihrem Ursprunge bis zum Untergange der Selbständigkeit
des griechischen Volkes.

Von

Adolf Holm.

4 Bände in ca. 20 Lieferungen à 6 Bogen. Preis der Lieferung 2 Mark.

Bis jetzt sind erschienen:

Erster Band: Geschichte Griechenlands bis zum Ausgange des 6. Jahrhunderts v. Chr. XII, 516 S. 10 Mk.

Zweiter Band: Geschichte Griechenlands im 5. Jahrhundert v. Chr. VIII, 608 S. 12 Mk.

Dritter Band: Geschichte Griechenlands im 4. Jahrhundert bis zum Tode Alexander's d. Gr. VI, 516 S. 10 Mk.

Vierter Band: Schluss des Werkes erscheint voraussichtlich im Jahre 1892.

Prospectus.

Das vorliegende Werk beabsichtigt, die griechische Geschichte in vier Bänden darzustellen, von denen der erste die Zeit bis zum Ende des 6. Jahrhunderts v. Chr. behandelt, der zweite das 5. Jahrhundert, der dritte die Geschichte bis zum Tode Alexanders d. Gr., der vierte bis zum Zeitalter des Augustus. Bei dem gegebenen äusseren Umfange des Werkes war Rücksicht auf die Auswahl des Wichtigsten dringend geboten. Diese Auswahl konnte aber, dem Zwecke des Werkes entsprechend, das eine wirkliche Geschichte sein möchte, nicht nach äusserlichen Kriterien getroffen werden; auch aus den von den Alten überlieferten Details war manches mitzutheilen, sobald der Verfasser es für besonders charakteristisch hielt.

In der Darstellung erschien es zweckmässig, von der gegenwärtig am meisten beliebten Methode, nach welcher der Historiker das von ihm für wahr Gehaltene einfach als Thatsache ausspricht, abzuweichen, und den Ton der fortlaufenden Erzählung nur dann zu wählen, wenn sich der quellenmässigen Geschichte keine Bedenken in den Weg stellen oder man aus dem Zusammenhang ersieht, dass das vom modernen Autor Gebotene das Resultat subjectiven Gutdünkens ist, sonst aber deutlich darauf hinzuweisen, was die Ueberlieferung bietet, worin sie zu Bedenken Veranlassung giebt, persönliche Meinungen als solche hinzustellen, und zum Verständniss der Ueberlieferung vermuthete Details als Vermuthungen zu bezeichnen. So ist M. Duncker verfahren.

Die Anmerkungen sollten einerseits auf die wichtigsten Stellen der Alten und die wichtigsten neueren Werke aufmerksam machen, andererseits aber Fragen der Kritik und Methodik kurz behandeln.

Das Werk beruht auf einer hoffentlich genügenden Kenntniss des heutigen Standpunktes der Wissenschaft; es ist jedoch bei den äusseren Grenzen, die ihm gesteckt werden mussten, nicht möglich gewesen, dies überall in den Anmerkungen durch Citate sichtbar zu machen. Eine ausführliche Vorführung der Litteratur ist überhaupt mehr Sache eines sogenannten Handbuches. Ein Hauptzweck des Verfassers war, den sich mit der Geschichte Griechenlands selbstständig Beschäftigenden Anregung zu weiteren Forschungen zu geben; deshalb ist auf Manches, was dem Verfasser in dieser Beziehung wichtig schien, besonders hingewiesen worden, aber in möglichster Kürze. Er hat auf Gesichtspunkte, welche sich ausführlicher als richtige begründen liessen, oft nur leise hingedeutet. Der Mitforscher wird die umständlichere Behandlung nicht vermissen, welche ja ohnehin auch der trefflichsten Hypothese nicht den Charakter objectiver Richtigkeit zu geben vermag.

Näheres über die Grundsätze, welche den Verfasser leiteten, enthält die Vorrede des ersten Bandes.

- Aeschylī fabulae** cum lectionibus et scholiis codicis Medicei et in Agamemnonem codicis Florentini ab Hieronymo Vitelli denuo collatis edidit N. Wecklein. 1885. 2 vol. XVI, 471, 316 p. 20 M.
- Aristides Qvintilianvs** de mvica. Nunc primum separatim edidit, et codicibus mss. recensuit, emendavit, annotavit et commentatus est Albertus Iahnus. Pars prima. Aristidis Qvintiliani de mvica libri III. Cum brevi annotatione de diagrammatis proprie sic dictis, figuris, scholiis cet. codicum mss. Acc. II tab. lithogr. in gr. Fol. 1882. LXII, 98 S. 6 M.
- Bentley, R.**, dissertation upon the letters of Phalaris and other critical works with introduction and notes by W. Wagner. 1874. 8 M.
- Bräuning, Th. F. G.**, de adjectivis compositis apud Pindarum. 1881. 4. 2 M. 40 Pf.
- Buttmann, Ph.**, Lexilogus oder Beiträge zur griechischen Worterklärung, hauptsächlich für Homer und Hesiod. 2 Bde. (1. Bd. 4. Aufl., 2. Bd. 2. Aufl.) 1865–70. (7 M.) 4 M.
- Democriti** Abderitae operum fragmenta ed. F. G. A. Mullach. 1843. (6 M.) 4 M.
- Eudemi Rhodii** Peripatetici fragmenta quae supersunt coll. L. Spengel. 1866. gr. 8. Pracht-Ausgabe auf Schweizer Velinpapier in Leinwandbd. (14 M.) 8 M.
- Idem. Ed. II. 1870. Mit der vorigen genau übereinstimmende Ausgabe auf gewöhnlichem Druckpapier. 3 M.
- Hilgard, A.**, excerpta ex libris Herodiani Technici. 1887. 38 S. 4. 2 M.
- Institutionum graeca paraphrasis**, Theophilo Antecessori vulgo tributa. Ad fidem librorum manuscriptorum recensuit, prolegomenis, notis criticis, versione latina instruxit E. C. Ferrini, Antecessor Ticinensis. Pars prior, in qua Prolegomena et duo libri priores continentur. Accedit epistola Zachariae a Lingethal. 1884. 512 S. 12 M.
- partis posterioris fasciculus primus. 1884. 2 M. 40 Pf.
- fasciculus secundus. 1884. 3 M.
- **Textus graecus** sine versione latina. Pars prior. 1884. XXII, 256 S. 6 M.
- partis posterioris fasciculus primus. 1885. 2 M.
- Joannis Alexandrini** commentarius in Nicomachi Geraseni introductionem arithmeticam; primus edidit R. Hoche. 2 partes. 1864. 1867. 4. 3 M.
- Leidenroth, F. B.**, indicis grammatici ad scholia Veneta A excerptis locis Herodianis specimen. 1884. 65 S. 3 M.
- Pecz, W.**, Beiträge zur vergleichenden Tropik der Poesie. Erster Theil: die Tropen des Aeschylus, Sophocles, Euripides. 1886. XII, 172 S. 6 M. 80 Pf.
- Theognidis** Megarensis reliquiae. In novum ordinem disposuit, commentationem criticam et notas adjecit F. Th. Welcker. 1816. cart. 4 M.